

给薄荷 GEIBOHE JIADIAN TANG 加点堂

指尖儿

Cho Bạc Hà Thêm Đường

Tác giả: Chỉ Tiêm Nhi

Mục Lục

[Phần 1: Chương 1-10](#)

[Phần 2: Chương 11-20](#)

[Phần 3: Chương 21-30](#)

[Phần 4: Chương 31-40](#)

[Phần 5: Chương 41-50](#)

[Phần 6: Chương 51-60](#)

Phần 1: Chương 1-10

Chương 1: Bạc Hà trở lại

“Bạc Hà chết tiệt, người còn biết trở lại? Đi là đi bốn năm tin tức không có, người có thành tâm không?”

”Người bây giờ rốt cuộc cũng xuất hiện, phải uống hết với chúng ta a ...”

”Người thật là không có lương tâm, ngay cả điện thoại cũng không thèm gọi cho chúng ta “

Trước cửa Mint Club (nơi mà trước đây nàng cùng băng hữu hay tụ tập) , Bạc Hà bị bốn người vây quanh, cùng nhau trách cứ nàng. Không ai khác, chính là bạn thân bốn năm không gặp , Nguyễn Nguyệt, Vu Hân, Chúc Hạo, Trình Mông

Bạc Hà le lưỡi một cái, “Được rồi, là lỗi của ta, hôm nay ta sẽ đền cho các người”, bốn năm trước, nàng kiên quyết ra đi, trần trọc, đau khổ cũng trải qua hết, quanh đi quẩn lại cũng đã bốn năm ...

Đi vào nơi quen thuộc, nàng phát hiện, nơi này vẫn không có gì thay đổi, còn nhớ lúc trước, tên của nơi đây chính là tên tiếng anh của nàng, mà bị Gia Đường định làm nơi tụ tập cố định của mọi người ...

Bạc Hà vỗ vỗ đầu, sao tự nhiên lại nhớ đến hân, bốn năm trước nàng bỏ đi, là vì nàng muốn rời xa hân, rời xa đau khổ mà hân đã gây ra cho nàng, giúp hân thành toàn “nhân duyên” của hân kia mà ... Bốn năm trôi qua, rốt cuộc tim nàng cũng thay đổi, không còn tin cái gì là số phận, là sự thủy chung nữa.

”Không nên khách khí nha, đừng thay ta tiết kiệm a! Hôm nay là phải chơi cho đã a ” Vẫn như bốn năm trước, Bạc Hà rất nhanh điều chỉnh tâm trạng lại, thử nghĩ xem, bốn năm qua bận rộn như vậy, cho dù nàng có làm gì, cũng không có những giờ phút thư thái như thế này a.

”Như cũ” Nguyễn Nguyệt nói ra ba chữ, mấy năm qua cũng làm nàng cho nàng cứng rắn lên, không còn ngây thơ như trước nữa. Nàng xoay người lại

cùng bọn họ đánh giá cái tên “Yêu tinh hại người” này (ý chỉ Bạc Hà), bốn năm nay Gia Đường như thế nào, bọn họ đều là người rõ nhất. Hết thầy chỉ là từ một hiểu lầm, cũng không thể trách Bạc Hà được, nhưng nếu như Bạc Hà cho hẳn cơ hội giải thích, sự việc chắc cũng không đến nỗi như hôm nay...

”Xin hỏi tiểu thư uống gì ?” Ba Viên nghi ngờ hỏi một câu, còn bốn người kia muốn gì, hẳn đã quá rõ ràng, chỉ là lần đầu tiên hẳn nhìn thấy cô nương này đi với bọn họ.

”A! Ly bạc hà thêm ... ” Vu Hân vừa định nói cho Ba Viên biết, lời còn chưa nói hết đã bị Bạc Hà ngăn lại, “Người không được phép nói nữa”. Dù sao Bạc Hà nàng vẫn đang cố gắng quên đi mà. Nhìn nữ nhân này đúng là xinh đẹp động lòng người hơn cả bốn năm trước, Bạc Hà không chút khách khí ngăn lời bạn mình...

4 người cùng nhìn nhau, đồng thanh nói , “Thêm sugar ! ” Sau đó cùng nhau cười, thân là bằng hữu tốt của Gia Đường, bọn họ tự thấy phải giúp 2 người kia “Tiêu tan hiềm khích lúc trước” (thật sự chỉ là vận mệnh đùa giỡn với họ mà thôi)

”Thật xin lỗi, chỉ cần nước bạc hà, không cần thêm gì khác” Bạc Hà lễ phép nói, sau đó xoay người lại, nở một nụ cười có thể nói là không hiền hậu lắm với mấy đứa bạn của nàng.

Nhớ lại lúc đó, Từng Gia Đường thả vào trong ly bạc hà một ít thứ trắng trắng, sau đó nở nụ cười như ánh mặt trời, “Bạc hà thêm đường mới là hoàn mỹ !”. Từ đó về sau, nàng luôn yêu thích cái hương vị lạnh như băng nhưng khi uốn vào lại lưu một vị ngọt này ... Cho đến bốn năm trước, nàng chỉ uống một ly bạc hà tinh khiết mà thôi

4 người kia lắc đầu, nhưng xem ra đây cũng là chuyện tốt, chứng minh lòng nàng muốn buông nhưng buông không được, mặc dù nàng cố ý giấu

”Ta nói, các người đều bị điên hết rồi đúng không ? Sao lại nói giống nhau như vậy chứ ? Thật ra là các người khi dễ ta phải không ? Làm giáo sư nông thôn có gì là không tốt hả ?

Tiếng nói vừa dứt, Vu Hân cùng Trình Mông phun hết nước ra ngoài, Chúc

Hạo với Nguyễn Nguyệt thì may mắn hơn, chưa cầm ly rượu lên uống. “Giáo sư nông thôn ? ” Bốn người cùng nói, mở to mắt, ai cũng không dám tin điều nàng nói là sự thật. Vốn là nghĩ muốn nói đến chuyện của Gia Đường, rốt cuộc bị nàng làm cho quên đến không biết nói gì

”Có vấn đề sao ? Chứ các người nghĩ bốn năm qua ta đã làm gì chứ ?”

”Ách, cái thế giới này điên mất rồi” Trình Mông từ trên ghế đi xuống, đứng trước mặt Bạc Hà, hắn không còn để ý hình tượng của hắn nữa mà ngó ngang ngó dọc nhìn nàng, “Àn, quả thật là mang hơi thở của nông dân nha “

Cả đám người cùng cười lên, rốt cuộc họ cũng nhớ lại chuyện chính. Nguyễn Nguyệt nắm lấy tay của Bạc Hà, “Nói thật cũng đã qua bốn năm rồi, người làm hại chúng ta tìm người khắp nơi, nhất là ... “

”Không được, đừng nói đến hắn nữa” Nguyễn Nguyệt còn chưa nói hết đã bị lời nàng cắt đứt, hôm nay nàng không cho phép bất kì người nào nói đến hắn cả, mặc dù nàng không giận hắn, hắn đã cho nàng một thời gian dài ngọt ngào mà, nhưng là nhớ lại đêm trước tốt nghiệp, hắn cùng người bạn thân của nàng hôn nhau, lúc ấy lòng của nàng thật đau đến chết mất.

Tình hình lúc đó rõ mồn một trước mắt nàng, dưới ánh trăng mờ ảo, chung quanh hai người bọn họ là những cây nến đang thấp cháy, có phải hay không quá lãng mạn đi ? Lúc nàng và hắn ở chung, nàng chả thấy hắn như vậy bao giờ, cho nên nàng mới mặc kệ hắn theo nàng như thế nào, cũng không cho hắn cơ hội giải thích, chặt đứt hết tất cả mọi liên lạc, đến vùng đất mới và quên đi mọi thứ về hắn.

”Thật ra thì không phải như vậy ” Nguyễn Nguyệt cố gắng giải thích dùm hắn, khi ai có phiền muộn, nàng luôn là người giúp đỡ họ, bất kì là ai, có chuyện đau lòng đều nói với nàng, cho nên khi Bạc Hà bỏ đi, Gia Đường đã đem hết những gì mà hắn nghĩ trong lòng nói với nàng rồi

Bạc Hà giơ tay lên ngăn cản Nguyễn Nguyệt tiếp tục nói, “Đừng nói nữa được không, ta sẽ kể mấy chuyện thú vị trong bốn năm vừa rồi cho các người nghe nha “

Nguyễn Nguyệt lén nháy mắt một cái với Trình Mông, trước khi bọn họ đến

đây cũng đã gọi điện thoại cho Tống Gia Đường a, thế mà đến bây giờ hân vẫn chưa đến, hay là hân muốn chờ thêm bốn năm nữa để giải thích với Bạc Hà hả ?

”Bạc Hà a, ta xin người đợi lát nữa nói nha,các người nói chuyện phiếm trước đi, ta phải đi nhà vệ sinh một chút. Chờ ta ... Chờ ta a.... ” Trình Mông vừa đi vừa nói, sau đó theo nhà vệ sinh chạy đi, hân bây giờ là đang làm chuyện “Hành thiện tích đức” nha, hơn nữa là chuyện Nguyễn Nguyệt nhờ hân làm, Nguyễn Nguyệt là người mà hân thầm thích lâu rồi, nàng là chưa từng nhờ hân làm việc gì nha, nàng chỉ xem hân đơn giản như một bằng hữu tốt thôi a, bởi vì theo nàng nói, trên đời này chỉ có tình bạn mới là dài nhất a

Trình Mông vừa mới đi, Vu Hân lập tức nói với nàng, “Bạc Hà a, người hãy nói với ta đi, vì chuyện đó mà từ bỏ ước mơ của người, người không thấy đáng tiếc sao ?”

Làm người chủ trì ? Ba từ này từ bốn năm trước đã bị đóng ở trong lòng nàng rồi, từ khi nàng quyết định ra đi, rời khỏi cái nơi phức tạp này, thì cũng là lúc nàng từ bỏ ước mơ bao nhiêu năm của mình, không phải là ở Tây Bộ không làm được, mà là ba chữ này liên quan tới hân a...

Nàng nhớ rất rõ năm đó, nàng từng tin lời hân nói , ” Sau này ta nhất định sẽ là người chủ trì xuất sắc nha, người cũng đừng đoạt chén cơm của ta a, mà bất quá thì người nuôi ta cả đời thôi “

Sau đó hân nói : “Giành chén cơm của người ? Nuôi người cũng không thành vấn đề a, bất quá thì cái công việc này cứ để cho đầu óc ngu si, tứ chi phát triển như người làm đi, ta ngọc thụ lâm phong, anh tuấn tiêu sái, chỉ cần nhìn xuống là có hàng vạn thiếu nữ bị ta khuynh đảo tâm hồn a, lúc đó sợ rằng có người còn muốn dâng hiến tính mạng cho ta luôn á, ta muốn làm biên đạo nha “

“Làm biên đạo rất cực khổ a”

”Vậy thì người càng phải nỗ lực, sau này ta sẽ làm một chương trình về người, chỉ dành cho người thôi, có được không ? “

Càng nghĩ càng nhiều, Bạc Hà quên mất mình đang nói chuyện với Vu Hân

”Bạc Hà, Bạc Hà” Vu Hân lay lay người nàng, kéo suy nghĩ của nàng trở về hiện tại

”Uy, ta là đang suy nghĩ về khoảng thời gian hạnh phúc ở Tây Bộ a,ta chính là hưởng ứng phong trào quốc gia, giúp đỡ Tây Bộ tiên tiến hơn, cảm giác của ta bây giờ thật là vui quá đi, có thấy hay không ? ” Từ trước đến giờ nàng chính là người chết cũng không thừa nhận là mình đang suy nghĩ cái gì, huống chi là nàng mới vừa nghĩ đến hân, đúng, nàng nhất định không được thừa nhận trước đám bạn xấu xa này, không được thừa nhận. Tránh cho bọn họ suy nghĩ ra những điều bậy bạ.

Lúc này, Trình Mông đang trốn trong nhà vệ sinh gọi điện thoại cho Tống Gia Đường, gọi mãi rồi cuộc hân cũng bắt máy, “Chuyện gì vậy đại Trình, ta vừa về tới, quên không mang điện thoại theo”

”Nhanh nhanh tới Mint Club đi, chậm rồi là sẽ không kịp nữa đâu” Hân nói với vẻ thần bí, không nói gì thêm, cúp máy nhanh nhanh trở về chỗ của mình, nghe Bạc Hà kể chuyện bốn năm về trước a

Chương 2: Chỉ là nghỉ ngơi giữa trận

Trình Mông trở lại bàn, thấy bọn họ đã bắt đầu trò chơi, tức giận đập bàn, “Bạc Hà mẫn chi, người nói là chờ ta đến rồi mới bắt đầu, người thật là ...”

Bạc Hà hỏi, “Người gọi ta là cái gì ?”

“Bạc Hà mẫn chi, người làm giáo sư nông thôn vĩ đại như vậy, ta không gọi như thế quả thật là có chút thiếu sót nha” Trình Mông nói xong cười ha ha, bọn người kia cũng ngửa tới ngửa lui, chẳng qua là bọn họ thường xem bộ phim “Một cũng không thể ít”, đối với nhân vật Ngụy Mẫn Chi là có ấn tượng vô cùng , thấy Bạc Hà của bọn họ cũng dám bỏ hình tượng làm như thế, quả thật là có sự tương thông không ít nha

Bạc Hà đến quầy bar, lấy khăn giấy ném vào người Trình Mông và cả đám người đang ngồi cười kia. Tuy nói là qua bốn năm, nhưng tình cả của bọn họ quả thật là không giảm bớt tí nào, nàng cảm thấy nàng thật là may mắn khi có

những người bạn tốt như vậy.

Bốn năm nay nàng thậm chí không cho bọn họ một chút liên lạc nào, chỉ bởi vì bọn họ với Gia Đường là bạn tốt, nhất định sẽ giúp đỡ hần, cho nên nàng mới làm như thế, nàng không nghĩ bọn họ không chút nào giận nàng

“Được rồi, không náo loạn nữa, nghe Bạc Hà nói” Nguyễn Nguyệt chuyển hướng, ném cho Trình Mông một cái ánh mắt mờ ám, haiz, bây giờ chính là lúc mà Gia Đường nên tìm nàng giải thích, lỡ như nàng lại bỏ đi nữa, thì biết làm như thế nào ?

Trình Mông len lén đưa tay lên làm dấu OK, vừa lúc bị Bạc Hà nhìn thấy, hần liền thay đổi, bắt đầu vỗ tay, “Hoan nghênh ! Hoan nghênh ! Bắt đầu lại từ đầu” Chỉ mong là Bạc Hà đừng có đoán ra được cái gì nha, nếu không thì công sức của hần như đổ sông đổ biển rồi, nhưng chẳng phải nói là bắt đầu lại từ đầu là hơi quá sao ? Nhưng hần là vì Gia Đường nên mới hy sinh cơ hội nghe câu chuyện đặc sắc của nàng, nói thật, hần chưa từng trải qua cuộc sống nông thôn nên dĩ nhiên là cảm thấy hứng thú quá rồi.

Chúc Hạo ngồi đối diện Bạc Hà, hần khôn biết làm sao mở miệng cho nên ngồi yên lặng nghe, cùng bọn họ cười, ngẩng đầu, nhìn thấy Gia Đường đứng sau Bạc Hà, mới vừa muốn mở miệng liền bị Gia Đường ngăn cản, ngón trỏ đặt ở khóe miệng “xuyt” một cái. Trình Mông và Vu Hân cũng nhìn thấy, và mặt có chút biến chất, sau đó sẽ là nảy sinh tình huống gì đây ? Hai người ôm nhau khóc ròng hay là ...

Tổng Gia Đường cúi đầu nhìn nữ nhân mà mình yêu nhất, nàng bây giờ cách hần chỉ có mấy bước, hần cũng không dám đi đến, hần sợ đây chỉ là một giấc mơ, đưa tay chạm vào, nàng sẽ như là ảo ảnh biến mất. Từ lúc hần bắt đầu bước vào, mới nhìn thấy nàng trong lòng trở nên mừng rỡ, sau lại chuyển qua lo lắng, trong lòng thầm gọi tên của nàng, Bạc Hà, người khiến ta tìm người thật là khổ cực, bây giờ thật sự là người sao ? Người thật sự là đã quay trở về sao ? Kim lòng không được, hần cầm lấy ly bạc hà bên cạnh nàng uống, nhưng là không có thêm đường, chẳng lẽ nàng thật sự đã gạt hần khỏi cuộc đời của nàng rồi sao ?

“Các người không biết đâu, đám hài tử kia vừa thuần phác, vừa khả ái, vừa ...” Bạc Hà muốn nói nhưng là nhìn mặt của ai cũng biến hoá, nàng quay

đầu lại, nhìn thấy phía sau một thân thể cao ngất, hình thể cân xứng đang uống một ly bạc hà, khi hắn để ly nước xuống, lộ ra mặt mũi hắn, mắt của nàng dần tròn xoe lên, cái kia chính là người mà nàng đã tránh né suốt 4 năm sao ? Hắn vẫn là giống như trước, lại có phần đẹp hơn, giờ đây, hắn có thể làm cho bất cứ nữ nhân nào động tâm, huống chi là Bạc Hà vẫn yêu hắn mãi ...

Nàng đã quên mất mình đang làm gì, ngẩn ngơ nhìn hắn ...

“Bạc hà không thêm đường, không có mùi vị gì cả ... Waiter, thêm đường ...” Hắn đưa ly nước cho phục vụ, tiếp tục nhìn nàng.

“Đó là ly của ta ...” Thanh âm của Bạc Hà vang lên, nàng không nghĩ tới ngày đầu tiên trở về sẽ gặp hắn. Trước đây cứ nghĩ là nàng đã quên được hắn, đến lúc gặp lại hắn nàng mới phát hiện, nàng chưa bao giờ quên hắn cả

“Tâm là của ta, người từ lúc bỏ đi, chưa bao giờ liên lạc với ta cả ...” Về mặt hắn tối sầm, đối mặt với người mà mình tìm kiếm 4 năm qua, quả thật hắn không biết nên nói gì nữa, hắn vốn chẳng định đề cập tới vấn đề này, nhưng là ... thật không thể nào không chế được ...

“Bỏ đi ? Người đừng không biết xấu hổ lại nói tới đi ? Ta cũng đã thành toàn cho hạnh phúc của người, chẳng phải là nên quên ta đi sao ?” Thử nghĩ xem 4 năm trước, hắn và tỷ muội tốt của nàng đã làm gì trước mặt nàng ? Nghĩ tới đây, tâm nàng như là bị kim đâm vậy

Tống Gia Đường đứng lên, tay nắm chặt hai vai của nàng, ” Người gọi như thế là thành toàn cho hạnh phúc của ta sao ?” Hắn cười lạnh ...

“Đủ rồi Tống Gia Đường, tính ta tuy hiền nhưng không có nghĩa là không biết giận, người nói không gọi là thành toàn thì ta gọi như thế nào đây ? Người rốt cuộc còn muốn như thế nào ?”

“Người biết thế nào gọi là thành toàn sao ?” Tống Gia Đường phát hỏa, từ trước tới giờ cùng nàng ở nhiều năm như vậy, hắn cũng chẳng nói chuyện như vậy với nàng bao giờ, hắn là vì nàng mà làm người chủ trì, chỉ là muốn bất kể nàng đi tới chỗ nào, chỉ cần nhìn thấy hắn trên ti vi, sẽ không quên được những ngọt ngào năm xưa, hắn vẫn hy vọng khi mình hoàn thành

chương trình, có thể nhìn thấy nàng đứng ở cửa đợi hân.

Hân cũng đem theo chương trình đi khắp đất nước, bất kể là xa như thế nào hân cũng đã tới, ở bất cứ nơi nào, ngoại trừ thời gian làm việc, hân đều dành thời gian đi dạo phố, hân hy vọng trong lúc lơ đãng sẽ nhìn thấy gương mặt quen thuộc của nàng

Nàng gọi thế là thành toàn hân sao ? Không cho hân tìm được nàng chính là thành toàn hân sao ? Tống Gia Đường tức giận nhìn nàng.

“Tiên sinh, đã thêm đường ... ” Người phục vụ có vẻ khiếp đảm, vội vàng đi xuống.

Nguyễn Nguyệt nhìn thấy tình huống không ổn, vội kéo Gia Đường lại, “Người muốn nói gì thì ngồi xuống mà nói”

Bọn người kia cũng bắt đầu khuyên can hai người, bọn họ là thật lòng mong muốn hai người họ sẽ có hạnh phúc mà.

Bạc Hà rốt cuộc cũng bình tĩnh, hiểu rõ chuyện gì đang xảy ra, đúng ... Đây là người mà mình không muốn nhìn thấy kia mà, nàng rút hai tay của hân ra, vội vàng chạy đi, nàng không thể đối mặt với hân nữa, làm hại nàng bỏ phí bốn năm qua, kết quả là nàng vẫn không thể quên hân...

Tống Gia Đường phát điên, giống như hổ báo chạy ra ngoài, “Bạc Hà, người đứng lại đó cho ta ...” Thật không biết mấy năm nay nàng làm cái gì nữa, thế năng như thế nào tiến bộ vượt bậc như thế rồi ? Chạy hai con đường, hân mới bắt được nàng.

“Người còn muốn trốn bao lâu nữa ?” Hân ôm Bạc Hà vào trong ngực, hưởng thụ mùi hương bạc hà từ tóc nàng, đã bốn năm, bốn năm rồi ha871n không được ngửi thấy loại mùi hương này.

Bạc Hà nhất thời mất thăng bằng ngã vào người hân, nàng khôn nghĩ tới 4 năm sau, hân vẫn có thể làm cho nàng rung động như vậy ... Không được, nàng không cho phép mình làm như vậy, nàng vùng vẫy thoát khỏi hân, “Buông ta ra”

“Lần này ta sẽ không buông người ra nữa” Tống Gia Đường không có ý định buông nàng ra, vất vả lắm mới gặp lại nàng, nàng có biết hắn tìm nàng cực khổ như thế nào đâu, làm sao nói buông là buông được

Bạc Hà giống như bị kim châm vào tâm vậy, hắn đã có một lựa chọn tốt hơn nàng mà, tại sao lại mãi không buông tha cho nàng chứ ? “Tống Gia Đường, ta lặp lại lần nữa, người buông ta ra mau, 4 năm trước chúng ta đã kết thúc rồi” Lại nghĩ tới việc làm của hắn 4 năm trước, nàng càng tức giận hơn, dùng sức thoát khỏi vòng tay của hắn.

Tống Gia Đường vẫn gắt gao ôm nàng, “Người phải nghe ta giải thích ... chuyện đó”

“Đủ rồi, ta không cần nghe, ta không muốn nghe chuyện của các người, người có thể buông ta ra được không ?” Chuyện xảy ra mồn một trước mắt nàng, làm sao có thể khác được chứ, nàng không muốn lại bị hắn đem vết sẹo ra chà xát một lần nữa.

“Tại sao người không cho ta một cơ hội, nghe ta giải thích rõ ràng chứ ?”

“LÀ người dạy ta chỉ có việc mình nhìn thấy mới là sự thật, nghe không nên tin, chỉ có mắt nhìn thấy mới tin được thôi ... ” Nói xong nàng lập tức hối hận, chẳng phải như vậy nói rằng nàng vẫn chưa quên được hắn sao ?

“Làm sao người mới có thể tha thứ cho ta?”

“Hai người hai cuộc sống, không ai quấy rầy ai, không can thiệp vào chuyện của ta “

“Bạc Hà, người nghe cho kỹ, ta bây giờ trình trọng nói với người, ta không làm được những chuyện đó”

“Người ...” Nàng ngừng giãy dụa, vậy tại sao hắn còn phản bội nàng chứ ? Bạc Hà cười nhạt một chút, “Người sẽ làm được gì cho ta, dù sao ta cũng không còn coi trọng người nữa “

“Người nhớ kỹ, chỉ cần ta không buông tay, chỉ là giữa trận nghỉ ngơi, hiểu chưa ?” Huống chi là không có một giây nào là hắn không nhớ đến nàng

Chương 3: Vẫn là bằng hữu

“Giữa trận nghỉ ngơi ? Người đang nói cái gì vậy ? Ban đầu là người phản bội ta trước, tại sao có thể gọi là giữa trận nghỉ ngơi ? Thôi quên đi, chuyện lúc trước ta không muốn nhắc lại, sau này chúng ta vẫn là không thể, nếu nói như vậy, người là mau buông ta ra...” Bạc Hà cắn răng , rốt cuộc tránh được Gia Đường, nàng xoay người rời đi ...

Một ca khúc vang lên, tên gì thì Tống Kỳ Đường không biết, nhưng hẳn nghe được lời ca thương cảm, hai người ngây dại, thanh âm đó là từ điện thoại Bạc Hà truyền ra. Bạc Hà lúng túng, rõ ràng lời ca đó chính là tưởng niệm một người, nàng vô tình nghe thấy giai điệu dễ nghe, không có chú ý nhiều như vậy, chỉ là bây giờ nàng mới chú ý lời ca của nó, có lẽ chính là lúc mà nàng nghe nó, tâm tình có chút liên quan , cho nên ...

Tống Gia Đường tiến lên một bước, dồn Bạc Hà vào góc cây, “Người nói như thế này là đã quên ta sao ? Người gọi cái thành toàn này chính là hành hạ người khác sao ? ” Nghe được bài hát đó, hẳn mới thấm thía đau khổ của mình trong những năm qua là như thế nào

Khoé miệng Bạc Hà hơi vung lên, “Tự tin quá đáng chính là tự phụ, người tin tưởng chính mình có mị lực đến thế sao ?”

“Vậy tiếng chuông kia giải thích như thế nào ?” Hẳn cũng không còn bình tĩnh nữa, cho dù là nàng không nói, hẳn cũng sẽ tự mình xác nhận, Bạc Hà cũng giống như hẳn, chưa bao giờ đem hẳn để ngoài tâm trí, hơn nữa nàng cũng đã nhận một tổn thương lớn, cho dù nàng nói thế nào, hẳn cũng sẽ không buông tay

“Một tiếng chuông có thể nói được cái gì ? Chẳng lẽ có quy định một người hạnh phúc không được nghe những bài hát buồn sao ?”

Tống Gia Đường bị lời của nàng kéo trở về, đúng vậy, không có quy định đó, hẳn thở dài một hơi, nàng vẫn quật cường như vậy, thà rằng lúc này nàng ở trước mặt hẳn khóc lóc, mặt mũi hằn, đánh hẳn, còn hơn là hẳn nhìn thấy nàng như vậy.

“Được rồi, nữ nhân hạnh phúc, ta đưa người về được không ?”

“...” Bạc Hà vừa muốn mở miệng đã bị tay hăn ngăn lại

“Không cho người nói không . Người không thích cùng ta ở chung một chỗ nữa, ta không ép, nhưng chẳng lẽ là bằng hữu cũng không được sao ?” Tống Gia Đường mỉm cười

Hai câu nói của hăn làm nàng hơi thất vọng một chút, chẳng phải là nàng muốn như thế sao ? Sao tâm trạng còn cảm thấy khó chịu như vậy ? Mấy hôm trước nàng quyết định quay trở lại, chính là lo cho cha mẹ nàng tuổi già sức yếu, nàng phải lo trọn hiếu đạo của người con, nàng không nghĩ đến nàng trở về là muốn gặp lại hăn.

Bạc Hà gật đầu, lời của hăn rất hợp lí, nàng không tìm được lý do nào có thể cự tuyệt cả.

“Đi thôi” Nàng sợ rằng chốc lát, trong lòng nàng lại dấy lên những suy nghĩ khác, theo bây giờ mà nói, nàng càng gần hăn càng làm tăng thêm nỗi thống khổ cho mình thôi.

Tống Gia Đường rất tự nhiên cầm tay nàng, “Đi thôi, nữ nhân hạnh phúc” sau đó kéo nàng đi

“Uy, người buông ra, ta còn phải về nhà nữa” Nhìn thấy hăn cầm tay nàng, trong lòng nàng lại không kiềm chế được, thì ra nàng không thể làm bằng hữu với hăn được, vĩnh viễn không thể ...

Tống Gia Đường không quan tâm nàng giẫy dụa, “Bằng hữu tụ họp, người làm như thế coi được sao ? Ta phải kéo người trở về mới được” Sau đó bá đạo lôi nàng đi, có thể như bây giờ vô cùng tốt, giả bộ làm bằng hữu của nàng, từng bước từng bước biến chuyển quan hệ với nàng, làm cho nàng mở lòng lại lần nữa với hăn. Hăn trong lòng tính toán, khoé miệng vung lên một tia tự tin

“Người buông, ban ngày ban mặt, người khác nhìn thấy lại nghĩ ta và người có quan hệ bất bình thường a” Nàng không muốn lệ thuộc vào hăn nữa, nàng sợ mình sẽ tham lam hơn nữa, thử nghĩ lại Đái Tình, bạn cùng phòng của nàng 4 năm trước còn có nhiều điểm ưu tú hơn nàng, không có lý do gì mà nàng ta và hăn không ở chung một chỗ cả

Tổng Gia Đường như là không nghe thấy nàng nói gì cả, hắn muốn mãi mãi giữ lấy nàng bên cạnh mình, nàng muốn gì hắn cho nàng cái đó, vĩnh viễn không bao giờ làm mất nàng nữa.

“Tổng Gia Đường người ...”

“Suyt, yên lặng ” Hắn đưa ngón tay đặt trước môi, hiển nhiên đoán được nàng muốn gì

“Ta cứ nói thì sao ?”

Vu Hân nhìn thấy hai người bọn họ bước vào lộ ra vẻ mặt vui mừng, thật ra thì lúc hai người họ chạy ra, đám người kia đã đoán trước kết quả, nhưng không nghĩ Bạc Hà sớm như vậy đã bị Gia Đường bắt lại

Bạc Hà vừa nhìn thấy mọi người, vội vàng hất tay Gia Đường ra, chạy về hướng Nguyễn Nguyệt cầu cứu nàng, không nên để cho đám bạn xấu này nghĩ bậy bạ nha, tất cả là tại hắn, nếu hắn không cầm tay nàng thì đâu có như bây giờ

Trình Mông đi đến bên cạnh Gia Đường, nói, “Anh em, người nhanh lắm nha”

Tổng Gia Đường trả lời lại, “Ta cũng muốn nhanh chóng lắm, nhưng mà nàng còn để tâm một ít chuyện vụn vặt cho nên ...”

Trình Mông nghi ngờ nhìn thoáng qua, vỗ vỗ vai hắn.

Vu Hân cũng thấp giọng hỏi Bạc Hà, “Tiểu nữ nhân kia, hắn cho người uống linh đan diệu dược gì ? Thế nên dễ dàng tha thứ cho hắn thế ?”

Nguyễn Nguyệt đẩy Vu Hân ra, ý bảo nàng không nên nói lung tung, hiện tại bọn họ chắc là còn đang ở giai đoạn “chưa ổn định”, chỉ vì một câu nói vô tình của nàng thôi cũng đủ để Bạc Hà lấy làm cái cớ, không trở lại bên Gia Đường nữa, lúc đó bọn họ chắc chắn sẽ rất thảm nha.

“Người nói năng nhảm nhí gì thế, Bạc Hà ta như thế này mà lại có thể dễ dàng tha thứ cho hắn sao ? Bây giờ ta nói cho người biết, ta cùng người kia không có quan hệ gì hết!” Bạc Hà nói xong vẫn không quên trừng mắt nhìn

Gia Đường một cái

“Người nói gì thế, chẳng phải là lúc này người đã đồng ý rồi sao, nữ nhân hạnh phúc ? ” Gia Đường không vui nói với nàng, Vu Hân biết rõ nàng rất trọng sĩ diện, thế nhưng còn nói như vậy với nàng, chẳng phải là muốn đem kế hoạch của hắn tan thành mây khói sao ?

Bạc Hà còn đang thắc mắc, hồi này nàng có đồng ý chuyện gì với hắn ta sao ? “Không cho người gọi ta như vậy, ta là Bạc Hà”

“Được rồi, nữ nhân hạnh phúc” Hiên nhiên là Tống Gia Đường không bỏ qua cơ hội đấu võ mồm với nàng, như vậy sẽ khiến cho khoảng cách giữa hắn và nàng gần lại hơn, không phải sao ?

“Ta không cho phép người gọi ta như vậy nha! Lỡ như có nam nhân nào nghe được, nghĩ rằng quan hệ giữa ta và người là bất bình thường, sau này ta làm sao mà gả ra ngoài được nữa !” Nàng tự nhiên cùng hắn cãi nhau, thì ra nói chuyện với hắn cũng không khó khăn như nàng nghĩ

“Ách ... Lời này người nói lỡ có ai nghe được, còn tưởng người là gái lỡ thì, sợ rằng không ai dám gả cho người nha, chỉ có mình ta là chịu lấy người a”

“Người ... Miệng người đúng là càng ngày càng độc địa” Bạc Hà thở phì phì qua đầu đi, cho dù là có trôi qua bao nhiêu năm, nàng vẫn là không đấu lại cái miệng của hắn

Trong quán rượu truyền đến một tràng cười, cuối cùng nàng cũng không còn ngại ngùng gì nữa, cảm giác như 4 năm trước lại quay về.

“Chúng ta đi Karaoke thế nào ? Coi như là mừng ngày Bạc Hà trở về, không say không về, OK?” Trình Mông vừa đề nghị, 3 người còn lại ngẩng lên đồng ý, nhìn bọn họ y hệt như một đám trẻ con vậy

Gia Đường cũng cười, “Vậy thì ta mời” . Thật sự là sau khi bỏ đi, rất ít khi nhìn thấy hắn cười như thế này, mỗi lần nhìn thấy hắn đều là bộ dáng đang suy nghĩ, bốn năm qua, ai cũng khuyên can hắn, bằng hữu nhìn thấy hắn như vậy cũng đau lòng thay, có lúc thậm chí bọn họ cũng đã bảo hắn hãy quên Bạc Hà đi, nhưng trong tim hắn chưa bao giờ ngừng nhớ tới Bạc Hà cả, sau

khi Bạc Hà trở về, chỉ mới vài tiếng đồng hồ, nụ cười đã lại xuất hiện trên môi hăn.

“Uy... Người không cùng ta tranh giành thì người chết sao ? Ngay cả tính tiền người cũng không thể nhường cho ta à”

“Người làm sao vậy, nam nhân của người nói một là một, ta tính là ta tính, chẳng phải người đã quá rõ rồi sao ?” Bây giờ hăn và nàng có thể đấu võ mồm như thế này, cũng không khác với lúc trước là bao nhiêu, dĩ nhiên, luôn là Gia Đường nhường cho Bạc Hà, chỉ cần là nàng muốn, cái gì hăn cũng sẽ chiều theo ý nàng mà làm

Bạc Hà nghe hăn nói xong mặt đỏ bừng bừng, cái gì mà nam nhân của người? Hăn và nàng có quan hệ gì chứ ?

Nàng không để ý đến hăn nữa, chạy theo Nguyễn Nguyệt và Vu Hân

Gia Đường giơ chén rượu lên, “Mừng ngày Bạc Hà trở về, cạn chén”

“Cạn chén “

“...”

Chương 4: Đưa nàng về nhà

“Các người còn muốn như thế nào?” Gia Đường cười quỷ dị với Trình Mông và Nguyễn Nguyệt, hai người bọn họ (ý nói Trình Mông và Nguyễn Nguyệt) tình cảm không rõ ràng, lúc trước hăn còn bận tìm kiếm Bạc Hà , không có tâm tư hỏi chuyện của bọn họ, hơn nữa mọi người cũng tin tưởng, Trình Mông và Nguyễn Nguyệt nhất định có suy nghĩ riêng của bọn họ, cho nên không ai hỏi tới Bọn tốt chính là như vậy, không cần nói nhiều, chỉ cần ủng hộ suy nghĩ của bọn mình

“Ta...” Trình Mông nhìn Gia Đường, dù sao hăn nói ra cũng bao hàm ý nghĩa xin lỗi Nguyễn Nguyệt, người ta thích mình nhiều năm như vậy, mặc dù hai người quyết định mãi mãi không vượt trên mức tình cảm, nhưng là trong lòng hai người đều biết, mình không thể xóa đi tình cảm của lòng

Gia Đường vừa muốn mở miệng liền bị Vu Hân cắt đứt, “Ta không cần các người quan tâm, lát nữa sẽ có người tới đón ta” Mỹ nữ như Vu Hân nàng không có bạn trai mới là chuyện không bình thường đó nha

“Chúc Hạo ! Người đưa ta về nha ? Nhà người còn ở đông phương không ?” Bạc Hà nhìn người cuối cùng còn sót lại, người mà nàng đi cùng chỉ có thể là Chúc Hạo, không chỉ bởi vì thuận đường mà nàng còn muốn nói một ít chuyện với hắn, nhớ lúc trước, cho dù chỉ là một chuyện nhỏ xiu, cón con, nàng cũng sẽ nói hết với hắn ...

Chúc Hạo mỉm cười, “Hôm nay ta không đưa người về được, hôm nay ta còn có việc”. Làm ơn đi Bạc Hà, Chúc Hạo ta vẫn chưa muốn chết mà, ta mà đưa người về, khẳng định ngày hôm sau chắc chắn sẽ bầm dập với tên Gia Đường kia ngay

“Người thật là không nói nghĩa khí” Nàng dậm chân mạnh xuống đất, nhìn bộ dạng của nàng, đối với ai cũng thể hiện như vậy, tuyệt không phải giả bộ. Gia Đường đứng bên cạnh thầm đắc ý, người lần này còn không nhờ ta đưa về sao hả ?

Hắn đưa tay cung kính, “Bạc Hà đại nhân! Tiểu nhân có phúc được đưa người về không ?” Bộ dạng hắn làm nàng nhớ tới lần đầu gặp nhau, hắn cũng nói như vậy, “Bạc Hà đại nhân ! Tiểu nhân có phúc được đưa người về không ?” Lo suy nghĩ, nàng quên trả lời hắn, nàng không nghĩ uống nhiều rượu như vậy nhưng đầu óc vẫn còn thanh tỉnh, cả chuyện 6,7 năm trước nàng vẫn còn nhớ, quả thật là nàng không thể nào đem hắn ra khỏi tâm trí được mà

Hắn trực tiếp đưa tay kéo nàng,”Không quan tâm người đồng ý hay không, đi theo ta” Hắn kéo tay nàng chạy đi mất

Xe Rolls-Royce! Bạc Hà nhớ lại lúc mình vừa lên đại học không lâu, một lần cùng hắn nhìn thấy chiếc xe này, nàng ngưỡng mộ nói,” Sau này ta nhất định sẽ mua chiếc xe này a”

Kiến thức càng ngày càng rộng, càng lúc càng biết nhiều nhãn hiệu, nàng từ từ quên lãng, chỉ nghĩ những điều đó với nàng thật xa vời ... Không nghĩ tới hắn làm được, hắn thật sự nhớ câu nói bông bột của nàng lúc ấy sao ? Không,

không nên suy nghĩ nhiều, nhất định chỉ là trùng hợp ... Nhưng mà chẳng lẽ làm biên đạo kiếm được nhiều tiền như thế sao ?

“Sau này ta nhất định sẽ làm biên đạo, sẽ làm riêng cho người một tiết mục hay nhất, ...” Nàng lại nhớ tới câu nói kia của hân, quả nhiên là những lời thề non hẹn biển không thể tin được, không biết hân và Đái Tình như thế nào nhỉ ? Đái Tình vừa có gia thế tốt, vừa xinh đẹp hơn nàng nhiều, chỉ là, nàng ta và nàng là hai người có tính cách khác nhau mà thôi

Nghĩ tới đây, lòng nàng lại quặn đau, nàng không hiểu sao mình lại nghĩ những thứ ấy nữa, chẳng phải nhu bây giờ là được rồi sao ? Mặc dù có chút không quen, nhưng là hân sẽ không làm cho nàng đau lòng nữa, hơn nữa nàng cũng không muốn làm người thứ ba, giật lấy “bánh bao” của người khác, nhất là với miếng bánh mà mình đã “cắn” qua...

“Bạc Hà tiểu thư, mời lên xe” Kéo cửa xe cho nàng, Gia Đường nhìn thấy trên mặt nàng có chút biến hoá, quả nhiên là hân đã không sai lầm khi mua chiếc xe này, cho dù là thứ gì, chỉ cần nàng thích thì hân cũng thích.

Bạc Hà có chút kích động ngồi lên xe, ngồi trong xe mình hằng mơ ước, kế bên có chàng trai mà mình yêu nhất, lòng của nàng lại nhảy loạn lên, nếu hết thấy những thứ này đều là của nàng thì ... Nàng vội vàng quay lại suy nghĩ của mình, không được nghĩ tiếp nữa, không được nghĩ tiếp nữa

“Mấy năm nay người như thế nào ?” Gia Đường hỏi nàng, thật ra hân biết chắc rằng mấy năm qua nàng rất khổ sở, từ bỏ nghề nghiệp mình yêu thích, từ bỏ lý tưởng, từ bỏ cuộc sống, bảo nàng sống thế nào cho tốt ?

“Rất tốt nha, người không nhìn thấy được sao ? Cuộc sống chính là để cho người ta sinh tồn mà, người nghĩ ta không thể sống khi không có người sao ?”

“Người nghĩ như thế nào lại nói như thế hả ?” Gia Đường cố gắng kiềm chế, giờ đây hân không muốn đấu võ mồm với nàng nữa, chỉ muốn tâm sự cùng nàng mà thôi

Bạc Hà ngẩng đầu lên, “Cùng người khác nói thì không sao nhưng với người thì ...”

“Không sao, người cứ nói đi”

“Quả thật là anh hùng nha, chỉ là ta không có phúc hưởng thụ người ” Nàng lại nghĩ đến bốn năm trước, sao nàng cứ nghĩ tới hoài như vậy chứ ?

Gia Đường thẳng xe lại, “Sự tình khi ấy không phải là như người nghĩ đâu, thật ra là ...” Đang muốn giải thích lại bị nàng cắt đứt, cảm giác bị hiểu lầm thật là khó chịu nha, huống chi là người hân yêu nhất, hân có thể kiên nhẫn nói với nàng, nhưng hân cũng không đủ kiên nhẫn để sự hiểu lầm của nàng hành hạ hân

“Câm miệng”

“Người nghe ta giải thích” Hân vốn định để cho tất cả những hiểu lầm trong quá khứ trôi đi, nhưng là bóng ma trong quá khứ ám ảnh nàng quá lớn, hân muốn giải thích tất cả cho nàng nghe, mặc dù nụ hôn đó là chân thật

“Ta kêu người câm miệng, người còn muốn nói, ta liền xuống xe” Nàng vừa nói vừa làm động tác mở cửa xe, nàng không muốn tiếp tục làm cho vết sẹo trong quá khứ sâu hơn nữa, đúng vậy, nàng nhất định phải kiềm chế, đồ vật của người khác, nàng vĩnh viễn cũng không lấy

Gia Đường không cách nào tiếp tục được nữa, hân biết rõ tính cách của Bạc Hà, rất cứng đầu, rất cố chấp, biết vậy trước kia hân đã giáo dục nàng một chút rồi, trên đời này, người hân thúc thủ vô sách, chỉ có nàng mà thôi, ngay từ lần đầu gặp nàng hân đã như thế,”Ta sẽ không nói nữa”

“Ừm, vậy thì được, mà người buổi tối ngủ ở đâu ?”

” Vì nụ cười của hồng nhan, tại hạ cam nguyện “hiến thân” a” Gia Đường làm động tác anh dũng hy sinh, cái vẻ mặt này, động tác này, cả giọng nói nữa, đều là dành riêng cho Bạc Hà của hân, lỡ như fans của hân mà thấy hân như thế này, chắc là sẽ đứng tim mà chết mất

Bạc Hà bị bộ dáng của hân chọc cười, hết thấy qua bao nhiêu năm, hân vẫn có thể làm cho nàng thoải mái như thế này, nếu như

Lấy tay nhẹ nhàng đánh lên vai hân,”Không nên đùa giỡn nữa, người mau

đưa ta về nhà đi”

“Lúc nào đến phiên ta ?”

“Cái gì đến phiên người ?”

“Người cũng đã nói rồi mà, như thế nào ta cũng coi người là bằng hữu tốt nhất, người không thể không có nghĩa khí như thế chứ” Hắc cố ý nhấn mạnh chữ “nhất” giống như là muốn nhắc nhở nàng, hôm nay nếu không phải Trình Mông gọi hắc, có lẽ sẽ còn phải đợi thêm nữa mới được gặp nàng ...

“Hôm nào ta với người đi chơi đi ” Bạc Hà mỉm cười

Bất kể là gì, chỉ cần có thể cùng nàng đi chung chính là hạnh phúc của hắc, hắc là Tống Gia Đường nha, bách chiến bách thắng, nhất định sẽ làm cho nàng cảm động mà quay về với hắc

“Thế này mới ngoan chứ” Hắc theo thói quen sờ sờ đầu của nàng, không chú ý tới giờ phút này, hai người vẫn như là đắm chìm trong cơn mơ

Chương 5: Cho ta ôm một cái

Ta về đây, cảm ơn” Bạc Hà giật mình, nhà nàng không phải là nằm ở vị trí dễ nhớ, không nghĩ tới hắc vẫn còn nhớ rõ đường đi như vậy

Gia Đường gật đầu, đây không phải là lần đầu hắc đưa nàng về nhà, nhưng là lần đầu nghe nàng nói câu cảm ơn này với hắc, cứ từ từ, dục tốc bất đạt

“Ngày mai người có bận không ? Bạc Hà xoay người, Gia Đường nhanh chóng nói thêm một câu

“Có” Nàng giờ phút này tâm đã lạnh hơn rồi, nàng không bao giờ muốn mình lại đại khờ như 4 năm trước, liều lĩnh yêu hắc, dù sao hắc cũng đã có Đái Tình, nàng không muốn mình lại mang thêm một vết sẹo nữa, người ta nói, thời gian chính là phương thuốc chữa bệnh tốt nhất, nhưng tại sao đối với vết thương của nàng một chút hiệu quả cũng không có ?

“Được rồi, vậy người có thể cho ta số điện thoại của người chứ ” Hắc không muốn mất đi tin tức của nàng nữa, bốn năm qua đã là quá dài rồi, bọn họ còn

bao nhiêu bốn năm để lãng phí nữa chứ ?

Bạc Hà lấy điện thoại ra, bấm số của hân, đã 4 năm nay, nàng không có dũng khí bấm những con số này, bởi vì nàng biết rất rõ, nếu là nàng nghe được giọng nói của hân, chắc chắn sẽ không kiềm lòng được mà lại quay trở về bên hân, như lúc trước

“Cám ơn” Gia Đường nhìn kỹ số điện thoại hiện lên trên màn hình, trong lời nói hiện lên vẻ cảm kích

Vẻ mặt Bạc Hà tỏ ra ngạc nhiên, “Ta không có nghe lầm chứ ? Chẳng lẽ biên đạo đại nhân cũng như vậy sao ? Trước kia ta chưa từng nghe người nói qua hai chữ này bao giờ ! Quả thật là đáng ngạc nhiên nha”

Gia Đường đánh nhẹ nàng một cái, “Người nên đi về ngủ sớm đi”

“Gặp lại sau”

“Bạc Hà” Khi nàng xoay người đi, hân lại kêu tên nàng một lần nữa

“Gì nữa” Nàng bực mình

“Người sẽ không bỏ đi nữa chứ ? Sẽ không lại biến mất trong thế giới của ta nữa chứ ? Lúc ấy cũng không phải là ta phản bội người, chỉ là ...”

Bạc Hà trong nháy mắt cứng đờ, không nghĩ hân sẽ nói như thế, mặc dù hân muốn giải thích nhưng là nàng không muốn nghe, nàng không muốn khoét sâu thêm vết thương đó nữa, nàng bây giờ là cần sự tĩnh tâm chứ không phải như lúc trước

Không biết quỷ thần xui khiến như thế nào, nàng lại nói, “Yên tâm, ta sẽ không bỏ người đi nữa”

Gia Đường kích động đến tột độ, nhảy lên ôm Bạc Hà vào ngực hân, đúng vậy, Bạc Hà sẽ không bỏ hân mà đi nữa, sẽ không rời bỏ thế giới của hân mà đi nữa ...

Say mê trong ngực của hắn một lúc, nàng mới tỉnh lại, họ là đang làm gì vậy ? Trời ạ ! Đây là hành động gì vậy ? Vậy khác nào nói 4 năm kia nàng không quên được hắn ???

Nàng dẫm lên chân của Gia Đường một phát. Gia Đường buông nàng ra, may cho hắn là hôm nay nàng không có mang giày cao gót nhà, không thì ..

“Uy, người uống lộn thuốc hay là tới giờ phát bệnh hả” Hắn không ngờ nàng lại thay đổi nhiều đến thế, lúc trước quả thật là nàng có hơi nghịch ngợm , nhưng giờ phút này mà nói, hành động như thế là không-nói-đạo-lý

Hắn biết là hắn đã làm tổn thương nàng, nói đúng hơn thì chính là đã kích trí mệnh của Bạc Hà, hắn biết rõ, bởi vì Bạc Hà đã toà tâm toàn ý yêu hắn, nàng không chịu được người mà mình yêu đánh phải một tạp chất gì, tuy rằng hắn chưa làm điều gì sai với nàng ...

“Lần sau nếu còn muốn chiếm tiện nghi của ta,so với lúc này còn nghiêm trọng hơn, không tin thì người cứ thử xem” Nàng đe dọa

Gia Đường tức giận đứng lên,nữ nhân này, so với một tiểu hài tử chẳng khác là mấy, hắn biết chẳng qua nàng còn so đo chuyện 4 năm trước thôi, để hết thảy mọi hiểu lầm qua đi, nàng sẽ trở lại làm một cô gái trong sáng, thiện lương như lúc trước

“Người thế nào mà lại nghĩ như vậy, ôn nhu một chút cũng không có, ta đúng là mạng khổ mà”

“Ta không có ép người, tại người tự làm tự chịu thôi”

“Trời ạ! Con gái nhà người khác thì ôn nhu như nước, có người ta xem ra là bị thiếu nước quá nhiều rồi ” Gia Đường lắc lắc đầu, nhìn nàng như hết thuốc chữa, thành công khơi dậy sự tức giận của nàng

“Tổng Gia Đường, ta muốn đánh chết người” Nàng giơ nắm đấm hướng về phía Tổng Gia Đường, hai người chơi trò mèo bắt chuột với nhau

“Người thử xem”

“Hôm nay ta nhất định phải bắt được người, người phải chết a”

“Chúng ta thử cá xem” hăn vừa chạy vừa nói với nàng

Bạc hà thở hồn hển cúi đầu, hai tay chống đầu gối, “Cá cái gì chứ?”

Nhìn thấy “người nào đó” đã mắc câu rồi, Gia Đường cười xấu xa, “Trong năm phút người bắt được ta, người muốn gì ta sẽ cho cái đó, còn không thì ...”

“Nói nhảm” Bạc Hà chạy lên nhưng vẫn không bắt được Tống Gia Đường

“Nếu không bắt được ta thì phải cho ta ôm một cái”

Nghe được lời của hăn, Bạc Hà càng thêm kích động , “Lưu manh, người là bị sắc quỷ nhập vào người sao?” vừa nói vừa chạy đến bắt hăn, cho dù là bất cứ giá nào, nàng cũng phải bắt được hăn

” 9 giờ 52 phút ! Bắt đầu ! ” Gia Đường né nàng, vòng “Đuổi bắt” chính thức bắt đầu

Sau một phen truy đuổi, Bạc Hà thở dốc ngồi xuống,”Ai —— u” sau đó ôm bụng, nhìn bộ mặt hết sức thống khổ

Gia Đường thấy thế đã vội vàng chạy tới, “Sao thế, có chỗ nào không thoải mái sao ? ” Hăn đứng trước mặt Bạc Hà, đưa hai tay ra cho nàng, Bạc Hà lấy thế một tay nắm vạt áo của hăn, một tay đánh hăn, rốt cuộc cũng có cơ hội “báo thù”, nàng làm sao mà bỏ qua cho được ? Nàng lớn tiếng kêu, “Ta thắng rồi, ta thắng rồi, ta lại thắng rồi”

Gia Đường thở phào nhẹ nhõm, vừa rồi thật là làm cho hăn sợ đến chết đi, còn nhớ lúc học trung học, nàng cũng bị đau bụng như vậy, người ta nói là nàng bị bệnh dạ dày kinh niên, sau đó hăn thề cho dù là nàng đau thật hay giả, nhất định cũng không để cho nàng đau một giây một phút nào

Từ sau đó, nàng lúc nào cũng làm bộ đau bụng để lừa hăn, lần nào cũng là

hắn mắc câu ... Cho dù biết rõ “quỷ kế” của nàng, hắn vẫn tình nguyện bị lừa

“Cuối cùng ta cũng thắng người nha”

“Người muốn cái gì, nói đi”

Bạc Hà nghĩ mãi vẫn không biết nên nói gì, nói gì đây ? Chẳng lẽ nói muốn hắn rời xa mình ? Không, nàng không muốn như thế, hay là nói hắn hãy bỏ qua hạnh phúc của hắn, trở về bên cạnh nàng ? Không, đó cũng không phải là điều nàng muốn. Thật là mâu thuẫn nha, một mặt là đối với hắn dứt bỏ không được, mặt khác nàng cũng không muốn làm người phá tan hạnh phúc của người ta ...

Gia Đường cười, “Tốt lắm, đừng suy nghĩ nữa, người nhìn xem bây giờ mấy giờ rồi?” Vừa nói hắn vừa để tay trước mắt nàng,”Thời gian mới đến, hiểu không, vậy là người không có thắng ta rồi! Bây giờ chính là ta thắng”, Nụ cười xấu xa, mang theo một tia tà nịnh, một tia thoả mãn

Bạc Hà nhìn đồng hồ, quả nhiên là đã qua mười mấy phút rồi, mà lúc nàng vừa bắt được hắn, bắt quá cũng chỉ mới cách đây 2, 3 phút, vậy xem như là nàng thua.

“Không thể nói như vậy ! Ta đâu có nói là cùng người đánh cược ! ” Bạc Hà lúc này không biết nên nói gì, chỉ cần cự tuyệt, phải cự tuyệt

“Vậy vừa rồi ai mới nói là mình thắng, hình như là người đã sớm thừa nhận cùng ta đánh cược rồi” Gia Đường bước lên, Tiểu Bạc Hà, người có thể chạy được không ? Ta nói ôm người là ôm, chỉ sợ bây giờ người chưa thể tiếp nhận ta, nhưng là ta biết, để mối quan hệ tiến xa hơn thì cần phải có một cái ôm

Hai người nhìn nhau, thời gian chung quanh bỗng nhiên ngừng lại, bây giờ trong mắt bọn họ chỉ còn có đối phương mà thôi, trong tai cũng chỉ nghe thấy được tiếng thở và tiếng tim đập của nhau, không dính một chút tạp chất nào

Lời còn chưa kịp nói, Bạc Hà đã rơi vào lòng hắn, nàng như cảm nhận được

cái mát dịu của buổi tối mùa thu, hơi thở gấp gáp, Bạc Hà biết, 4 năm nay nàng chỉ trốn tránh mà thôi, nàng không chịu chấp nhận sự thật là nàng yêu hắn, cho dù bây giờ hắn là của người khác, nhưng vào lúc này, hắn chính là của nàng ... Nàng lại có thể cảm nhận được hơi ấm của hắn, nhiệt độ của hắn, mùi hương của hắn rồi ...

Bạc Hà từ từ giơ tay lên, ôm lấy eo của Gia Đường thật chặt. Giờ phút này cái gì nàng cũng không cần, chỉ cần được hắn ôm như thế này, chỉ sợ sau này, nàng sẽ không còn được hắn ôm nữa ...

Chương 6: Tán thưởng ngoài ý muốn

Cũng không biết là đã qua bao lâu, Gia Đường vẫn cứ ôm Bạc Hà thật chặt, nàng tự hỏi có phải hay không là hắn tham lam quá, nàng nhẹ nhàng mở vòng tay của mình ra, nhìn ánh trăng, hình như là hắn hơi say, không thể nào, vì nàng mà hắn say sao ? Bạc Hà có chút mê mang ...

“Được rồi, người mau buông tay ra ! Thật là, sao người lại ôm lâu như vậy ?” Bạc Hà vội vàng thu lại ý nghĩ ban nãy, không nên lưu luyến, nàng nhất định phải buông tay, nếu không thì chắc chắn 4 năm trôi qua của nàng sẽ như là đổ sông đổ biển, nàng bây giờ càng lúc càng thắc mắc, 4 năm trước nàng bỏ đi là vì cái gì ? Hận hắn ? Nhưng mà trước đến nay nàng chưa bao giờ là quên hắn cả ... Bây giờ nàng chỉ còn biết dựa vào hai chữ “thành toàn” để cố gắng kèm trái tim mình lại, không bị rơi vào “vách đá” của hắn lần nữa

Nàng bây giờ tự nói với chính mình, nếu không muốn bị thương tổn, vậy thì biện pháp tốt nhất chính là không cho người khác có cơ hội thương tổn nàng ... Tốt, bề ngoài cứ tỏ ra lạnh lùng với hắn, cố gắng ngăn tâm của mình lại, cho dù là lừa mình dối người, nàng nhất định cũng phải àm, làm người thứ ba á ... Không bao giờ !

Bị nàng tránh thoát, Gia Đường có điểm hko6ng muốn, nhưng là không còn cách nào, được rồi, lúc này cũng không phải là nên nóng lòng, hắn sử dụng áo sơ mi một chút rồi nói, “Được rồi, vậy ta về, người nhanh nhanh vào nghỉ ngơi sớm, người đi trước đi”

“Người đi trước đi”

“Người trước ...”

“Người trước ...”

“Ai nha, người đúng là lè mề” Bạc Hà xoay người đi, nàng rất muốn quay đầu lại nhìn xem hắc còn ở đó không, nhưng là nàng không có dũng khí Rốt cuộc bây giờ thì nàng cũng hiểu cái gì gọi là sinh ly tử biệt rồi, nếu là trước đây, nàng sẽ rất nhanh chóng chạy vào nhà, không để ý đến hắc, nhưng là bây giờ

Tuy là con đường ngắn nhưng nàng đi thật lâu, không phải vì mãi nhớ chuyện xưa, mà là vì nàng không có dũng khí đối đầu với cha mẹ, nàng đi bốn năm, mặc dù thỉnh thoảng có điện về bảo mình bình an, nhưng là không có câu nào là thật lòng cả, dù sao bọn họ nuôi nấng nàng khôn lớn, mong nàng có một tương lai tốt chứ không phải là chạy đi làm cái nông thôn giáo sư kia, nhưng nàng vẫn không hối hận, cho dù là từ bỏ ước mơ nhưng sống ở đó, con người nào cũng thành thật chất phác, nàng học được nhiều điều thú vị mà khi còn sống ở đây, nàng không hề biết. So với cái làm người chủ trì kia thì còn xứng đáng và đáng giá hơn nhiều

“Ngôi đã về rồi ? Mệt mỏi không ? Mau lại đây ăn cháo mà người thích nhất nè ! Mấy năm rồi chưa làm, ta không biết tay nghề có còn được như lúc trước không, người mau thử đi ” Mụ mụ kéo tay nàng lại ghế sa lông

“Mẹ, ta xin lỗi” Bạc Hà nước mắt lưng tròng nhìn mụ mụ, mình thật là không hiểu thuận

“Đứa ngốc này, sao lại cùng mẹ nói những thứ này, mẹ không trách người, thật sự thì mẹ biết người bỏ đi là vì chuyện gì, không nói tới nữa, không nói tới nữa, lần này trở về thì không được đi nữa, trốn tránh không phải là một cách giải quyết vấn đề tốt” Mụ mụ ôm nữ nhi của mình, từ ngày Bạc Hà bỏ đi, không ngày nào là Gia Đường không tới tìm nàng, làm sao mụ mụ nàng không biết chuyện nàng bỏ đi và hắc là có liên quan đến chứ

“Bạc Hà, mau tới ăn cháo, xem thử tay nghề của cha người có tiến bộ không nào”

Ba ba mụ mụ nhìn Bạc Hà, nàng đã xa họ bốn năm rồi, có nẫu như thế nào

cũng không bù đắp nổi

“Cha, mẹ, các người nhìn xem ta làm sao ăn ? Nữ nhi của các người không có mặt dày như thế !” Bạc Hà cười hì hì nhìn họ, nàng sợ khi nàng ăn chén cháo do ba ba làm, nàng sẽ khóc đến hết nước mắt mới thôi, làm sao có thể để bọn họ nhìn thấy nàng khóc được ?

“Không có dày, nhưng là đen thêm nha. Người mau nói mấy năm qua có gặp khổ cực gì không, muốn đi đâu, ba ba sẽ dẫn người đi”

Mụ mụ đẩy ba ba nàng ra, “Người lão đầu tử này, trước hết là phải để cho hài tử ăn cơm đã ...” Nói xong hung hăng đánh hắt một cái, nàng sợ nữ nhi của mình sẽ lại biến mất, làm mẹ mà, dĩ nhiên nàng hiểu con mình muốn thứ gì

Ba ba nhanh lên đổi lời nói, “Đúng đúng đúng! Mau ăn! Ăn xong cho ba ba nói!”

“Người ... ” Mụ mụ cầm quyển báo trong tay ném về hướng ba ba nàng

Ba ba ngồi trên ghế cười ha ha, thật đúng là lâu rồi chưa cười như vậy nha, chỉ cần có nha đầu này bên cạnh, bất kể là xảy ra chuyện gì hắt cũng cười được ...

Bạc Hà cầm lấy thìa đưa lên khoé miệng, “Oa, quả là ngon hơn so với trước đây nha”

Hai người kia đứng cười, từ khi Bạc Hà về nhà, miệng của bọn họ chưa bao giờ là khép lại. Mụ mụ đến bên cạnh nàng, nhẹ nhàng vỗ vai nàng hai cái, làm như nàng là một tiểu hài tử, trong lòng Bạc Hà trong lòng cảm thấy thật ấm áp, thật ra là đau lòng nhiều ... Nàng sẽ không ... không bao giờ ích kỷ như vậy nữa

“Bạc Hà, người uống xong thì mau nói đi “

Bạc Hà hít sâu một cái, “Nhưng là hai người nghe xong đừng quá kích động”

“Chúng ta nhất định sẽ không kích động” Thật ra thì hẳn vốn cũng đã rõ tính cách người nhà hẳn không phải là bình thường mà

“Các người cũng đừng trách ta nha “

“Đừng nói nhảm nữa” Ba ba nàng thật sự là muốn biết chính xác 4 năm qua nàng đã trốn ở góc xó xỉnh nào

“Nghe kỹ ! Nữ nhi của các người – Bạc Hà, bốn năm qua là đi dạy học trong một ngôi trường nhỏ ở miền quê – Giáo sư nông thôn” Câu này của nàng vừa mới dứt, đã lập tức nhìn thấy ba ba mụ mụ nàng há hốc mồm, riêng mụ mụ nàng trợn to cả mắt, nàng vốn không nghĩ nữ nhi của nàng so với nàng thời trẻ còn cá tính hơn, sau đó giơ ngón tay lên, “Người tuyệt lắm nữ nhi, người đúng là con của ta, ta thật là thần tượng người”

Ba ba cũng vỗ mạnh vai nàng, “Hảo hài tử, đúng là con của ta”

Bạc Hà không ngờ hai người bọn họ lại phản ứng như thế, phải nói là quá bất ngờ đi, nàng thừa biết là đến Tây Bộ làm việc cho dù có là bao nhiêu năm đi nữa, khi trở về vẫn là con số không mà thôi, thực phản ứng của cha mẹ nàng quả là làm cho nàng chuẩn bị không kịp

“Cha mẹ, chẳng lẽ các người bị ta làm cho đến thần kinh đảo lộn sao ? Ta hứa là sẽ không làm cho các người thất vọng như vậy nữa mà. Hai người đừng làm cho ta sợ nha”

“Nói gì thế nha đầu ? Người như vậy chúng ta mừng còn không kịp nữa mà, chỉ tiếc là chúng ta không có cơ hội nhìn người như thế ha” Mụ mụ nàng lộ vẻ tiếc nuối

“Mụ mụ người nói đúng đó, người cống hiến cho quốc gia đất nước, chúng ta làm như thế nào giận người được ? Nữ nhi của chúng ta làm được như vậy, chúng ta còn mừng nữa chứ “

Bạc Hà chạy đến ôm lấy ba ba mụ mụ, cảm giác ấm áp đến tận cùng, đã bốn năm nàng chưa có trải qua cảm giác này rồi, nếu biết sớm như thế thì nàng đã nhanh chóng nói cho ba mẹ nàng biết rồi. Lúc trước nàng từng nghĩ, nếu như

thật sự là hiểu lầm, vậy bốn năm không phải là lãng phí sao ? Bây giờ thì nàng đã biết, không hề, không hề lãng phí tí nào cả, rất đáng giá !

Nàng lại nghĩ, trước giờ nàng không dám nghe giải thích của hấn, là vì sợ rằng bốn năm đó nàng đã để lãng phí trôi qua, nhưng bây giờ cho dù là gì đi nữa, cho dù là hiểu lầm, cho dù là sự thật, thì nàng sẽ không hối hận về bốn năm đó nữa

Gia Đường về tới nhà, ngồi tựa trên ghế sa lông, cười cười suy nghĩ, 4 năm, đã 4 năm, rốt cuộc nàng cũng trở về rồi, hơn nữa là trừ ra câu nói “vết thương” của mình, nàng vẫn không có gì thay đổi, chẳng qua là nàng hiểu lầm hấn và Đái Tình thôi, chỉ đợi đến khi nàng biết được mọi chuyện, chắc hẳn sẽ rất tốt

Chương 7: Tỉ mỉ an bài

Rạng sáng ngày thứ 2, Gia Đường chạy tới đài truyền hình, báo với Ngọc Hàm triệu tập lãnh đạo gấp, bắt đầu cuộc họp, 4 năm nay, từ khi hấn mua được đài truyền hình này, hôm nay chính là lần đầu tiên bước vào . .

Tất cả những lãnh đạo, nhân viên nơi này đều là bạn đồng học của hấn và Bạc Hà, chẳng những có thể lực mạnh, hơn nữa quan hệ giữa bọn hấn cũng không phải là bình thường. Nếu không, bốn năm trước họ đâu cần cùng hấn đánh cược tất cả vào cái đài truyền hình sắp đóng cửa này, sau khi mua, tất cả những tiết mục lớn nhỏ đều được hấn sửa đổi, tất cả cùng trên dưới một lòng. Vì thế nên từ một cái chỗ sắp đóng cửa biến thành đài truyền hình nổi tiếng cả nước. Trong đó, tiết mục của Gia Đường là được tiêu thụ nhiều nhất...

Thật ra thì trong năm đầu tiên tiếp nhận, chỉ có tiết mục của hấn là thu được lợi nhuận, lấy lợi nhuận đó chi trả cho tất cả những phần nợ khác, cũng là hấn đi tìm mấy cái nhãn hàng kia làm quảng cáo, cái mà hấn ghét nhất, nhưng là vì tương lai của hấn với Bạc Hà, chỉ vì Bạc Hà đã nói “thích”, hấn không thể không làm ...

“Gia Đường, hôm nay có tin gì mới muốn tuyên bố với mọi người sao ?” Một vóc người cao gầy, khí chất xuất chúng đi tới, làm cho người ta cảm giác được 2 chữ – Tươi đẹp. Nàng chính là Đái Tình, giám chế của đài truyền hình Gia Đường hướng nàng gật đầu, chờ mọi người đến đông đủ, hấn mới mở miệng : “Hôm nay ta đến để thông báo một chuyện, vốn là tất cả mọi người ngồi ở đây đều là lão bằng hữu lâu năm với ta, chắc hẳn cũng rõ ràng chuyện ta không thích làm người chủ trì, mấy năm nay bất đắc dĩ phải làm, chắc mọi người cũng đã rõ ? Bây giờ ta quyết định tổ chức thi tuyển toàn quốc, công

khai tuyển mộ người chủ trì, tiến hành một cuộc bình chọn, người có thành tích tốt nhất sẽ cùng ta lên sân khấu, sau khi có đủ kinh nghiệm để thực hiện một mình, ta sẽ đem tiết mục chuyển giao cho người ấy ...”

Người ngồi phía dưới có chút xôn xao, duy chỉ có Đái Tình là lên tiếng nói : “Tại sao chứ ? Người cũng nên biết tiết mục này quan trọng như thế nào, không phải người bình thường là có thể làm được ... ” Nàng mấy năm nay chưa bao giờ từ bỏ ảo tưởng, nghĩ rằng sẽ có ngày làm cho Gia Đường cảm động với mình, nhưng thấy Gia Đường làm như vậy, nàng bỗng dưng có dự cảm xấu, chẳng lẽ bấy lâu nay àng đều là chờ đợi không công sao ? Chẳng lẽ hẳn thật sự không có một chút tình ý nào với nàng sao ?

Mặc dù Gia Đường đã sớm biết tình ý của nàng, nhưng hẳn vẫn không thể động tâm. Mặc dù trong lòng Gia Đường không có nàng, nhưng cũng không muốn thương tổn nàng. tất cả những gì nàng làm trong mấy năm qua, hẳn đều biết ca. Lúc ấy, gia đình an bài nàng làm một công việc tốt, nàng cũng chẳng thèm bận tâm, đến bên hẳn mà chạy ngược chạy xuôi, đó cũng không phải để ...

“Bất kể là nghề gì, chúng ta cũng không thể làm mãi được, nay có chút thời cơ, chúng ta hướng dẫn người mới vào, chắc chắn sẽ càng thêm nổi tiếng không phải sao ? Còn có người nào dị nghị không ?”

Mấy người ở dưới rối rít lắc đầu, dù sao cũng là bằng hữu của hẳn, hơn nữa Gia Đường nói cũng không sai, cho dù Gia Đường có làm gì, chỉ cần tốt cho đài truyền hình thì cái gì bọn hẳn cũng đồng ý. Dù sao Gia Đường cũng là một thiên tài, bốn năm nay đều là nhờ hẳn quyết định chính sách, thế nên bọn họ luôn luôn tin tưởng hẳn không nghi ngờ gì

Mà lần này Gia Đường làm như vậy chính là có một cái lý do quang minh chính đại cho Bạc Hà đến đây làm việc, hoàn thành cho ước mơ của nàng. Vốn là hẳn chưa nói cho Bạc Hà biết đài truyền hình này là của hẳn, nàng biết chắc chắn sẽ rất kinh hỉ đây

Tan họp, hẳn bảo Cao Vũ vào thông báo cụ thể hạng mục làm việc, nói rõ biết mục đích là gì, còn dặn hẳn không được nói là tiết mục do Gia Đường chủ trì, Gia Đường chỉ sợ người nộp đơn nhiều quá sẽ làm cho Bạc Hà sợ mà rút lui, dù sao thì hẳn có tầm ảnh hưởng như thế nào, hẳn cũng là người rõ nhất mà

Cao Vũ gật đầu, bọn họ đều là bạn sướng khổ có nhau, tuy từ trước đến giờ không hỏi chuyện của hẳn nhưng Cao Vũ cũng biết, 4 năm trước hẳn mua đài truyền hình này cũng là vì Bạc Hà, đối với hẳn, cả thế giới này cũng không sánh bằng một Bạc Hà ...

“Được rồi tiểu tử, rốt cuộc mây cũng đã tìm được núi” Cao Vũ đi đến bên cạnh Gia Đường, “Nhưng còn người ngoài kia, người tính làm sao ?” Vừa nói Cao Vũ vừa chỉ hướng Đái Tình, người mù cũng nhìn ra được, Đái Tình đối với hắn tình cảm sâu đậm, chỉ tiếc là nước chảy vô tình nha ...

Gia Đường cười yếu ớt, “Ta cùng nàng đã có quan hệ gì ? Người cũng là đừng nói chuyện này nữa được không ? ” Gia Đường cũng biết là Đái Tình thích mình, nhưng mà chuyện tình cảm hai người, đâu phải chỉ có nàng thích là được, có trách thì nên trách tim của hắn đã sớm bị Bạc Hà lấy mất, không cò chừa chút khe hở nào cho người khác lọt vào

Bất kể là nói thế nào, Gia Đường cũng thủy chung không hề có suy nghĩ quá phận với Đái Tình, ban đầu cũng vì nàng mà làm cho Bạc Hà rời đi, hắn cũng không trách, dù sao hắn cũng có trách nhiệm, Đái Tình hành động như thế chẳng qua là quá thích hắn mà thôi, không kèm chế được, cũng giống như là hắn đối với Bạc Hà, cho nên nàng hành động như thế cũng không có gì sai, chẳng qua chỉ sai ở chỗ nàng đã yêu nhầm hắn mà thôi, nàng cũng như là một cô gái đáng thương, cũng cố chấp giống như Bạc Hà, bất kể la khuyên nàng như thế nào, nàng cũng không chịu thay đổi, vẫn tiếp tục kiên trì hy vọng ...

“Thật là hết nói nổi, chỉ có duy nhất ta là đáng thương thôi, đến bây giờ vẫn còn bị cho độc thân. Nói như thế nào cũng vậy, chẳng lẽ tình cảm của Bạc Hà đối người như Đái Tình sao ? Nếu là nàng yêu người như vậy tại sao lúc đó không chịu hỏi rõ mà lại bỏ đi. Người nên nhìn vào bạn gái của Cường Tử kia, nhìn thấy hắn ở chung phòng với người khác cũng không trách, thế mới là yêu đến vứt bỏ hết mọi thứ trên đời a”

Gia Đường vốn đã sớm trách tại sao Bạc Hà không chịu hỏi rõ mà bỏ đi như thế, nhưng là mỗi lần như vậy hắn đều biết, chỉ là vì nàng yêu hắn quá nhiều, mới không chịu được cái cảm giác phản bội đó, dù sao đối lại nếu là hắn, nhìn thấy nàng làm những chuyện như thế, chắc chắn cũng sẽ không chịu được ...

“Người thì biết cái gì chứ. Mau đi làm việc, sẵn tiện gọi Đái Tình vào đây”

“Ai... Nhân sinh lớn nhất bi ai, chớ quá cho giao hữu vô ý, lớn hơn nữa bi ai là cái này vô ý chi hữu là lão bản của mình...” Ngoài miệng chiếm tiện nghi hậu quả đột nhiên công việc đứng lên càng thêm tinh thần , Cao Vũ bắt đầu là: vì Gia Đường lời nhảm nhủ chuyện làm chuẩn bị, ba ngày kỳ hạn muốn hướng toàn bộ thành phố làm thông báo, khó khăn! Nhưng là dù sao diễn trò nhất định phải rất thật một chút nha, không khiến cho long trọng điểm

“Gia Đường, người tìm ta ?” Hiếm khi hắn chủ động gặp nàng, trong tâm nàng cảm thấy hơi khó chịu một chút

“Ngồi, ta nghĩ dù sao cũng nên nói chuyện với người một chút” Mặc dù hẳn nói với nàng như thế không chỉ một lần nhưng mỗi lần nói đều thật là khó khăn, hẳn cũng từng oán nàng, trách nàng, nhưng cũng biết rõ, nàng làm những chuyện đó cũng chỉ vì yêu hẳn, cho nên hẳn không trách nữa

Nhìn vẻ mặt hẳn, Đái Tình có chút ảm đạm, lần trước hẳn bảo nàng từ bỏ, cũng chính là sắc mặt này mà

“Nói đi! Chuyện gì? Nếu như người nếu là còn muốn nói chúng ta không có thể nói, kia tựu đừng bảo là, ta nói rồi, ta sẽ nhường người nhìn đến có thể ngày đó!” Đái Tình không chỉ có thông minh, cũng là tâm cơ rất nặng cô bé gái, nàng là cái loại này vì đạt được mục đích, tuyệt đối sẽ không tâm từ thủ nhượng nhân vật, nhưng điểm này Gia Đường chẳng bao giờ phát hiện quá, hẳn đoán thấy cũng là nàng bày ra cho mình tốt nhất một mặt, ở Gia trong mắt nàng là một khôn khéo có khả năng vừa thiện giải nhân ý cô bé gái, vừa bởi vì không thể cho nàng một chút xúu tình cảm, mà cảm thấy có chút thua thiệt... Đối với Đái Tình mà nói, nhiều năm như vậy duy nhất làm cho nàng không thể làm gì cũng chỉ có Gia Đường, đây cũng chính là cái gọi là vô quýt dày có móng tay nhọn sao, để cho Gia Đường bất đắc dĩ cũng chỉ là bạc hà một người.

Gia Đường nghe được lời của nàng, không biết nói cái gì cho phải, nàng cũng là như vậy cố chấp, tại sao mình gặp phải cô bé gái lại không thể có một điểm ôn nhu, thể thiếp điểm đâu? Thật ra thì các nàng không phải là đối mặt vấn đề tình cảm thời điểm, cũng rất ôn nhu, thể thiếp...

“Ta... Theo như người thuyết pháp, kia cũng không sao chuyện, nhưng ta còn là phải cùng người nói, Đái Tình, người thật sự là không thể thấy nhiều cô gái tốt mà, người xinh đẹp, có khả năng, những năm này người cho làm hết thầy, ta cũng nhìn ở trong mắt, nhưng là tình yêu là hai phương diện rất đúng sao? Yêu cùng được yêu, loại nào cũng không bằng yêu nhau...”

“Tốt lắm, chớ nói, Tổng đài trưởng, có rảnh rồi ta đi ra ngoài trước.” Mặc dù thói quen nghe nói như vậy, thậm chí ở trên ti vi nghe khác nam nhân đối với nữ nhân nói lời như thế lúc bọn ta sẽ nhớ giống thành là Gia cùng mình nói, nhưng mỗi lần nghe cũng sẽ rất khó chịu, cảm giác như vậy đã không nhớ rõ rốt cuộc kinh nghiệm bao nhiêu lần, thật ra thì nàng đối với bạc hà chưa từng có quá đau lòng, có chăng qua là vĩnh viễn hận ý, nàng hận bạc hà so sánh với nàng biết Gia Đường sớm, hận nàng vào trước là chủ, chiếm cứ Gia Đường cả nội tâm, hơn hận chính là rõ ràng mình yêu cũng không so sánh với nàng ít, nhưng vĩnh viễn cũng không đối được hẳn đối với mình một chút xúu yêu, cho dù là thương hại...

Nhìn Đái Tình đi ra, Gia Đường cảm thấy thật khó hiểu, chẳng lẽ muốn một nữ nhân nghe hết lời của mình là chuyện khó khăn đến vậy sao ? Ông trời ơi, kiếp trước ta có làm gì sai không mà sao kiếp này người lại đối xử với ta như thế ?

Bất giác nghĩ đến Bạc Hà, hần lại mỉm cười ...

Hần cầm lấy điện thoại bấm số của nàng, cho dù là đang trong tình huống gì, đang ở đâu, hần cũng không cho phép nàng quên dự hiện hữu của hần. Bây giờ hần sẽ bắt đầu theo đuổi nàng lại từ đầu. Hần vừa cầm điện thoại vừa hướng bãi đỗ xe đi tới

Chương 8: Bên đường cởi quần áo

Đang ngủ say bạc hà nghe được trong điện thoại di động hệ thống tiếng chuông vang lên, đây là nàng ngày hôm qua bị Gia Đường sau khi nói xong đổi đi, miễn cho bị hần hiểu lầm, cho là mình còn đắm chìm ở đi qua, mơ mơ màng màng tiêu sái đến trước bàn trang điểm cầm lấy điện thoại di động, trên màn ảnh toát ra ra tới hai chữ —— Gia Đường, làm cho nàng nhất thời thanh tĩnh, tim đập bỗng nhiên gia tốc, từ khi biết hần lên tị cư chưa từng có khẩn trương như vậy quá, nàng định rồi định khí, ra vẻ gọn sóng không sợ hãi hình dáng, “Chuyện gì?”

Gia Đường nghe nàng hỏi như vậy, cũng không biết tới chừng nào mới có thể cùng nàng chuyển mối quan hệ đây

“Hôm nay khí trời rất tốt nha” Trời ạ, thế này là đang nói cái gì thế. Hoàn toàn không tưởng tượng nói nha, dù sao hần cũng đã có kinh nghiệm 4 năm làm người chủ trì rồi, làm như thế nào mà hôm nay lại nói như vậy chứ, ai da ...

“Ta biết, từ sáng cho tới tối nhiệt độ sẽ dao động từ 23 – 29 độ, gió đông nam cấp 3, thế đã được chưa ? ” Ai bảo hôm qua nàng xem đài khí tượng trước khi ngủ làm chi, trí nhớ nàng tốt như vậy, cũng không còn cách nào khác

“Ta nói là khí trời tốt như vậy không ra đường thật là đáng tiếc a”

“Tổng Gia Đường, sáng sớm bộ người chưa uống thuốc sao, thế thì cũng phải có người bảo người đừng nên ra đường chứ, phá giấc mộng đẹp của ta, người thật là rắc rối a”

“Thật ... thật ra thì ... ta ... muốn nói với ... người ...”

“Nói cái gì ? ” Bạc Hà có chút tò mò, giương tai nghe hẳn nói

Tống Gia Đường cười vánh lên, “Ta là muốn nói ... bây giờ không phải là sáng sớm a”

“Tống Gia Đường” Nàng hét lên, “Người ... thật ... đúng ... là ... bị ... bệnh tâm ... thần” Nàng gần giọng nói với hẳn

“Nửa canh giờ sau, ta ở dưới nhà đợi người, bắt đầu tính giờ vào lúc này”

“Uy ... ta lúc nào nói muốn cùng người đi ra ngoài hả ?” Bây giờ nàng thật sự rất sợ khi đi cạnh hẳn, sợ nàng sẽ không kiềm chế được mà làm chuyện không nên làm, sợ sẽ nghĩ đến những chuyện năm xưa, ... thật là đau lòng quá đi ... Bốn năm trước đã đau, đau cũng xong, khóc, khóc cũng xong, nhưng là nàng sợ hãi với cảm giác hiện sờ, nàng biết chỉ cần nàng mặt đối mặt với hẳn, tim nàng sẽ lại lần nữa dao động ...

“Còn 29 phút”

“Người nghĩ người có quyền gì chứ ?”

“Nếu người không xuống, ngày mai trên ti vi sẽ có một mẫu ti tìm người thất lạc nha, như vậy không tính là có quyền sao ?” Bạc Hà thật muốn vọt tới chỗ hẳn đánh một cái, từ lúc nào mà hẳn học cách uy hiếp người như vậy chứ ? Nếu như là bốn năm trước hẳn cũng như vậy thì có làm sao đâu ? Lúc nào hẳn cũng nuông chiều nàng, mới khiến cho nàng có cảm giác không sợ hẳn sẽ chạy mất, càng không đem những nữ sinh theo đuổi hẳn vào trong mắt, để bây giờ mới có kết cục như thế này ...

“Vô sỉ!” Thật ra thì ở ngày hôm qua trước kia nàng chắc là không biết như vậy mà hẳn, không đợi bên kia có phản ứng nàng đã cúp điện thoại, chỉ nhìn một cách đơn thuần xe cũng biết hẳn giờ này ngày này đã không còn là bốn năm trước cái kia chỉ biết vây bắt mình chuyển, cam tâm tình nguyện vì mình làm này làm kia Gia Đường , hiện tại hẳn vạn nhất thật chuẩn bị con: sợi tìm người manh mối đi ra ngoài, làm cho dư luận xôn xao, mình còn

muốn không nên ở chỗ này tìm được công tác?

Bạc Hà vọt nhanh vào phòng vệ sinh, rửa mặt xong, đổi lại tốt y phục sau một nhìn thời gian còn kém một nửa đầu... Xem ra chính mình khẩn trương quá độ cũng không biết tại sao, Bạc Hà xưa nay không thích trang điểm nhưng lần này nàng muốn, nàng nhảy ra va li hành lý bên trong ở trở lại trước một cùng mình cùng nhau nhâm giáo tuổi trẻ đồng nghiệp đưa một bộ đồ trang điểm, đồng nghiệp nói chỉ phải rời khỏi bọn họ nơi đó, đến ‘Phía ngoài’ đảm nhiệm hay không đảm nhiệm chức vụ nhất định sẽ dùng nhận được, lúc ấy mình còn xem thường, không nghĩ tới nhanh như vậy tự phái thượng công dụng, là mình già rồi, vẫn nên trước mặt hảnh đẹp một chút đi

Nàng nhanh chóng ngồi vào bàn trang điểm bắt đầu, mặc dù nàng trước kia cũng không hóa trang, nhưng nữ nhân nghiệp dư thiên là, hóa một chút đồ trang sức trang nhã còn không làm khó được nàng, dù sao từ trước ở trong túc xá lâu dài thụ khác mấy mưa dầm thấm đất, nửa đầu cũng học xong, huống chi Bạc Hà nàng cũng không dần! Mấy phút đồng hồ sau, một tờ hơi bày phần trang điểm trên mặt đẹp, tách ra mê người quang thải...

Ngay cả chính nàng cũng cảm thán, nhìn một chút cùng mặt của mình có chút không xứng đôi đồ thể thao, nàng quyết định hôm nay đổi phong cách một chút, vội vàng tìm cái áo nàng mua lúc đi công tác, lúc ấy nàng xem thấy người mẫu mặc vô cùng xinh đẹp, không chút do dự mua lại, không nghĩ tới có ngày chính nàng sẽ mặc nó

Nàng đứng trước gương nở nụ cười hài lòng, bây giờ mới là giống chính mình, tâm tình nàng tốt lên một chút, trước nay chưa có tự tin du nhiên nhi sanh, thật ra thì trong lòng nàng chưa bao giờ dám thừa nhận trước kia nàng là có chút tiêu cực, giờ phút này cũng rất có một loại thay đổi triệt để một lần nữa làm người cảm giác...

Nàng nhìn thời gian trên điện thoại di động, nàng hốt hoảng chạy nhanh xuống lầu. Bạc Hà ! Người thật là...! Sao lại để hảnh chờ lâu như vậy chứ ? Ồ, nhưng mà để hảnh chờ một lát thì như thế nào nhỉ ? Nghĩ thế rồi nàng bắt đầu từ tốn khoan thai đi xuống.

Gia Đường nhìn thấy nàng, vẻ mặt có vẻ như là không có tán thưởng gì cả,

mà là ngược lại

“Để cho ... người đợi lâu” Nàng thấy vẻ mặt quái dị của hăn cảm thấy có chút thất vọng, quả nhiên là nàng vẫn để ý hăn, chẳng qua chỉ là nàng phủ nhận thôi

Gia đường nhìn nàng có chút khẩn trương, từ lúc nào mà nàng lại như thế ? Không phải là nàng nói mấy năm nay làm nông thôn giáo sư sao ? Không phải là hăn không thừa nhận hôm nay nàng rất đẹp, đẹp đến nỗi làm cho hăn thở không được, mặc dù là sống ở thành thị từ nhỏ, xung quanh có không biết bao nhiêu đại mỹ nữ, nhưng không quan hệ, là nữ nhân của hăn, hăn không cho nàng mặc đẹp như vậy

Hăn không mở miệng. lấy tay cởi áo sơ mi của mình, Bạc Hà trừng to mắt, sau lại lấy tay che : “Gia Đường, người ... người muốn làm cái gì hả, người ... người thật là biến thái mà” Thấy mặt nàng thì một câu cũng không nói, còn ở giữa đường cởi áo, đúng là biến thái mà

Y Phục của hăn bị cởi ra hết, chỉ còn lại cái áo bên trong, đem cơ thể hoành tráng của hăn bày ra, hăn từ từ tiến lại gần nàng ... Bạc Hà bị hành động của hăn làm cho sợ đến ngất người, lúc trước hăn chưa từng làm vậy nha ... còn có .. thân hình của hăn sao lại đẹp đến thế cơ chứ

Đáng chết, lúc này mà còn nghĩ tới thân hình hăn cái gì, bên đường người nhiều như vậy, chạy thôi ...

Nàng xoay người định chạy đi nhưng bị một bàn tay to lớn nắm lại, làm nàng mất thăng bằng ngã vào lồng ngực hăn, khiến cho khuôn mặt nàng đỏ ửng lên, đáng chết, xung quanh nhiều chỗ trống như vậy, hăn lại kéo mình về phía hăn, quả thật là có chủ tâm mà

Nàng vừa định nhấc chân, chuẩn bị lập lại chiêu cũ, bị thanh âm tức giận của hăn vang đến, “Người thử xem ?”

Quả nhiên, nàng đạp một cái thật mạnh xuống. Bạc Hà tử a ! Hôm nay thật sự là người mang giày cao gót sao ? Nếu chân ta mà còn không trụ vững, chắc bước đi cũng khó quá

Gia Đường buông nàng ra, lấy cái áo sơ mi khoác lên người nàng, làm cho nàng cảm thấy thắc mắc nha, Gia Đường a, lúc trước còn học đại học Đái Tình so với ta còn mỏng hơn vạn lần, sao không thấy người nói gì ? Dù sao nàng cũng có chút vui sướng, hẳn như vậy chứng tỏ là không thích người khác nhìn nàng.

Bạc Hà gõ gõ đầu tự trách, sao lại nghĩ lung tung như thế nữa ? Từ lúc trở về, không lúc nào là mình không nghĩ đến hắn, có phải là bị hắn làm cho mê hoặc rồi không ? Nàng sợ nếu mà cứ đấu tranh tâm lý kiểu này, sớm muộn gì cũng bị tâm thần phân liệt thôi

Rốt cuộc Bạc Hà cũng quyết định, nhanh chóng một chút tìm công việc, nhờ vậy sau này gặp hắn ít đi, vì tránh cho chính mình bị tâm thần phân liệt, mình phải cố gắng cùng hắn thật là hoà hảo, nhưng mà mình có làm được như vậy không ? Cứ nhìn tới cử chỉ quan tâm của hắn dành cho mình là tim lại đập loạn lên, đúng là càng lúc càng mê muội vì hắn mà ...

Nếu như nói từ trước hắn là một có thể làm cho đông đảo cô bé gái khuynh tâm sáng rỡ hài hước, tài mạo gồm nhiều mặt đại nam sinh trong lời nói, vậy bây giờ hắn tuyệt đối có thể cũng coi là một cả người tán ra thành thực hơi thở, nhưng cho là mình nữ nhân che gió tránh mưa, hơn nữa sự nghiệp thành công cực phẩm nam nhân...

Gia Đường nhìn thấy vẻ mặt mê trai của Bạc Hà, nhìn không được cười một chút, tốt lắm, bắt đầu như vậy thì tốt lắm. Dĩ nhiên là không thể làm cho nàng phát hiện hắn như vậy, nếu không chắc tính mạng của hắn cũng không còn quá ...

Chương 9: Lễ vật đêm thất tịch

Gia Đường rất tự nhiên nắm lấy tay Bạc Hà hướng phía chiếc xe đi tới

Bạc Hà dị thường yên lặng lại càng làm cho hắn thêm hài lòng, hắn vốn định ra roi thúc ngựa, thúc đẩy nhanh kế hoạch đưa nàng trở về bên hắn, bây giờ càng tốt, nhìn bọn hắn như thế này, ai còn dám nói là không phải người yêu của nhau chứ ? Ngay cả chính mình cũng bị mê hoặc, chẳng lẽ thực sự nàng đã đồng ý trở về bên hắn sao ?

“Mấy năm đi qua, ta dẫn người đi dạo một chút, xem lại phố phường” Về mặt hân ôn nhu. Nhìn hân như vậy, Bạc Hà thật là muốn phát khóc, khó trách người ta nói cái gì là “mất rồi mới biết quý trọng” những lời này trước đây nàng nghĩ thật là “sến” quá đi, thật đúng là như vậy, từ trước Gia Đường vẫn luôn là như vậy đối với nàng, mặc dù nàng cũng rất để ý hân, nhưng giống như vậy ‘Nho nhỏ’ thật là tốt, thật đúng là một đường bị nàng không đáng kể, ai bảo hân đối với nàng địa phương tốt không chỉ ...

“Tại sao ?” Gia Đường dừng lại, nhìn Bạc Hà cố nén nước mắt, lấy ngón cái nhẹ nhàng lau đi khuôn mặt của nàng. Nhiều năm như vậy hân mới phát hiện nàng vẫn còn bộ mặt “tự thủy nhu tình” . Nàng từng trải qua có thể an tĩnh ngốc ở bên cạnh mình không đấu võ mồm vậy cho dù là ôn nhu , bởi vì bình thời bọn ta cùng thỏ chạy giống nhau hoạt bát, không thể phủ nhận, bộ dáng lúc này của nàng thật muốn cho một người đàn ông bảo hộ ...

Bị hân thấy mình khóc, Bạc Hà thấy thật không tốt, cúi đầu xuống làm để cho nam nhân bên cạnh động sắc tâm ... Thật ra thì lúc trước, hai người họ quen nhau gần bảy năm nhưng thủy chung không hôn nhau. Cho nên nàng nhìn thấy hân hôn Đái Tình chính là nguyên nhân trực tiếp làm nàng bỏ đi

Nàng thật không biết trả lời câu hỏi “Tại sao ?” của hân như thế nào, chẳng lẽ lại nói mình đang nghĩ về hân sao ? Không không, thật là mất mặt nha ...

“Ta ... Ta đói bụng”

Gia Đường bật cười, đã nhiều năm như vậy bản chất xấu hổ của nàng vẫn còn lưu lại. Nhớ lúc trước mỗi khi hân hỏi vấn đề gì khó trả lời, nàng đỏ ửng cả mặt rồi bảo là xấu hổ, nhưng chẳng lẽ hôm nay đi cùng hân làm nàng xấu hổ vậy sao ? Lòng của nữ nhân đúng là kim dưới đáy biển mà, quả thật không sai a. ...

“Tốt, tiểu mèo tham ăn” Gia Đường không tự chủ được vuốt cái mũi nàng một cái ...

Hân lái một đoạn ngắn rồi dừng trước cửa một nhà hàng, Bạc Hà đang bối rối liên tưởng, nhìn ra ngoài, “Thường thường vui mừng !” Nàng gọi ra, không nghĩ tới nhiều năm trôi qua mà hân vẫn giống như nàng, nhớ rõ nhà hàng này

...

Như ngày thường, Gia Đường kéo cửa xe cho nàng, sau khi tiến vào nhà hàng, hắn kéo ghế cho nàng. Thật ra đây không phải nhà hàng Tây nên hắn cũng không cần làm như vậy. Hắn hành động như vậy làm cho Bạc Hà cảm thấy mình như người xa lạ với hắn vậy. Tại sao tới bây giờ nàng mới biết mình khắc hình bóng hắn trong tim sâu như vậy chứ ?

”Nhân hạt thông cây ngô, mùi cá thịt ti, bì dực song phi, yêu tha thiết cả đời...” Gia Đường không cần nhìn thực đơn, trực tiếp nói ra tên từng món ăn với người phục vụ, dĩ nhiên đây toàn là những món Bạc Hà thích ăn, bọn họ ở chung một chỗ mấy năm, mười bữa ăn có ít nhất một nửa trên bàn cơm cũng không có rời đi này hai món ăn, rồi sau đó hai đạo bạc hà rõ ràng nhớ được, là nhà này phòng ăn đặc biệt là: vì đêm thất tịch nên cố ý chuẩn bị đồ ăn , bì dực song phi trên thực tế là dùng cá kỳ cùng cái đuôi phan chế mà thành, mang thức ăn lên lúc trước còn muốn xôi thượng một tăng hồng hồng, dùng với tương ớt Hồ Nam .Món ăn vẻ ngoài phảng phất một đôi đối với tình yêu cánh ở màu đỏ đám mây trung chỉ có bay múa, tượng trưng cho bì dực song phi mỹ mãn tình yêu... Mà yêu tha thiết cả đời, tự nhiên không cần phải nói, cũng là phòng ăn lão bản kỳ tư diệu tưởng sau nghiên chế ra, cùng mặt chữ ngụ ý giống nhau đồ ăn... Những thức ăn này đang là bọn hắn trôi qua cuối cùng một đĩa tịch lúc ăn xong, vốn là nói xong sau khi tốt nghiệp mỗi lần cũng trở về nơi đó quá đêm thất tịch, tuy nhiên nó từ đó về sau cũng nữa không có đi qua... Rất kỳ quái tại sao nhà kia phòng ăn năm năm cũng không đổi lại thực đơn...

Bạc Hà muốn gọi món ăn nhưng không mở miệng nữa, thật ra thì cũng đã mấy năm nàng không ăn mấy món này, bởi vì nó làm nàng gợi nhớ đến những kỉ niệm đẹp cùng với hắn, cứ mỗi khi nhìn thấy hắn, thấy hành động của hắn dành cho nàng, nàng lại hồi tưởng về những ký ức năm xưa, thật là làm cho nàng thống khổ quá

“Người còn nhớ rõ sao ?” Bạc Hà buồn bã, như vậy thật là hành hạ nha, nàng thật sự mong là nàng sẽ hận hắn, như vậy thì sẽ không cần nhớ tới nữa, thế mà nàng lại làm không được...

“Chúc nhị vị đêm thất tịch vui vẻ ! Dùng cơm ngon miệng” Người phục vụ

nhANH chóng đưa đồ ăn đi lên , cuối cùng một thủy tinh hình chữ nhật đồ đựng dụng cụ trung thả một gốc bạc hà, đều thả vào bàn tâm, sau đó cung kính lui ra ngoài.

Gia Đường cầm lấy thủy tinh trong thùng cái kia gốc cây bạc hà đầy bưng, hướng đối diện Bạc Hà làm ra một tặng hoa động tác, “Mỹ lệ Bạc Hà tiểu thư! Đêm thất tịch vui vẻ “

Bạc Hà bây giờ mới nhớ ra, đêm nay là đêm thất tịch, khó trách người yêu nhau trên đường hơi nhiều, nhưng là hôm nay ngày hôm đó tử có phải hay không có chút lúng túng? Hơn nữa, hiện tại hẩn hẩn là ở bên cạnh mình sao?

“Thật xin lỗi, ta không biết hôm nay là ...”

Nghe được lời nói của Bạc Hà, Gia Đường bật thốt lên : “Bạc Hà, người xin lỗi ta sao ?”

Thật xin lỗi vì hôm nay đã cùng người đi, đáng lẽ là người nên đi với Đái Tình, thật sự nên như thế thế mà lại phải đi cùng ta, Bạc Hà nghĩ đến đây là từ hảo tâm tình tự nhiên tan thành mây khói , “Ta...”

“Nữ nhân ngu ngốc, ta giờ lâu như vậy, người không định tiếp nhận lễ vật của ta sao ?” Sau đó lung lay trong tay Bạc Hà, đây chính là bọn họ so sánh với hoa hồng hơn lãng mạn biểu đạt yêu phương thức.

“Được rồi được rồi, xem như người có thành ý, ta miễn cưỡng nhận” Khó được ra tới một lần, làm sao có thể làm cho một tại chính mình nơi này không có chút ý nghĩa nào cuộc sống, phá hư tâm tình của hai người đâu?

Nàng vừa muốn cười đưa tay đi đón, tay của hẩn nhưng rút về, một tay bắt được cổ tay nàng, một tay kia từ trong túi quần móc ra một tâm hình dạng bao trang hộp, hẩn một tay mở ra hộp nhỏ, đưa tới bạc hà trước mặt, nàng u mê, tùy ý tay bị hẩn cầm ở giữa không trung... Bởi vì nàng thấy được —— chiếc nhẫn!

Trong lúc bối rối, nàng vội vàng rút tay về, “Cái kia ... Ta đói bụng “

Gia Đường không chút khách khí ngồi bên cạnh nàng, “Không cho đối ý, người vừa mới nói sẽ nhận a”

“Người ...” Bạc Hà đỏ mặt, trời mới biết nàng đang nghĩ tới cảnh hắn đeo nhẫn vào tay nàng ... Nhưng mà đây không phải là nằm mơ, chẳng lẽ là sự thật sao ?

Được rồi được rồi, Bạc Hà nhanh chóng điều chỉnh lại lòng mình, đẩy hắn ra xa một chút, “Hi hi, chúng ta đang ăn cơm không nên đùa”

“Ta là thật sự” Gia Đường nhìn chăm chú vào nàng, vẻ mặt không có vẻ như là đùa giỡn, hắn biết là mình đã quá nhanh nhưng chiếc nhẫn này đã đợi chủ nhân của nó quá lâu rồi

Hai người thật ra thì tâm cũng giống như nhau vậy, nàng hận mình không cách nào khống chế tình cảm của mình, rõ ràng muốn cùng hắn vạch rõ giới hạn, thế mà lại thất thủ. Hắn hận mình quá lỗ mãng, lỡ như làm cho Bạc Hà sợ đến bỏ chạy, hắn thật cũng không có cách nào tha thứ cho chính mình. Dù sao bọn họ cũng đã tốn quá nhiều thời gian hành hạ nhau rồi

Bạc Hà cười nhạt : “Bốn cô nương không có tiềm chất đó” Trong ánh mắt nàng thoáng lên một tia chán ghét, tự giễu

“Người tốt nhất đừng chọn chiến cực hạn của ta...” Hắn nghe không được nói như vậy từ trong miệng của nàng nói ra, xem không được nàng tự giễu về mặt, những thứ kia cũng không nên thuộc về nàng...

“Người quả nhiên là có vô vàn tài năng, xem ra Đái Tình làm người “

“Câm miệng” Gia Đường ngắt lời nàng, hắn nhanh chóng đeo chiếc nhẫn vào ngón tay của nàng. Bạc Hà cố gắng lấy chiếc nhẫn ra nhưng tay đã bị hắn giữ chặt không cử động được . Hừ, xem ra hôm nay phải giải thích rõ ràng với nàng mới được, tính tình nàng đúng là càng lúc càng cố chấp mà

Bạc Hà giãy dụa, cơm có thể ăn đại, nói có thể nói lung tung nhưng chiếc nhẫn kia không phải người nào cũng đeo được ... Nó giống như một lời thề vậy và hiển nhiên, nàng không thể nhận được ...

“Người điên rồi sao ? Hôm nay không phải là ngày cá tháng tư, người đừng làm mấy chuyện nhảm nhí như thế “

Hắn không nhúc nhích nắm chặt tay nàng, “Nó đã đợi chủ nhân của chính mình quá lâu rồi, người thử hỏi nó xem, nếu sai ta cho người đi”

Bạc Hà nghe mấy câu nói chân tình này, Bạc Hà giã dũa chậm lại, hắn nói 4 năm vậy chẳng lẽ 4 năm nay hắn và Đái Tình không có kết hôn sao ? KKhông thể nào ...

“Tổng Gia Đường, người thật là vô lại, mau buông ta ra, người nên biết không phải đồ của ta ta không cần”

“Ai nói nó không thuộc về người ? Trên đời này chỉ có mình người xứng đáng làm chủ nhân của nó” Thanh âm ôn nhu của hắn làm cho Bạc Hà có chút choáng váng, nàng chỉ mới gặp lại hắn hai ngày thế nhưng toàn là chiến tranh, lúc hoà bình cũng là hắn nắm thế chủ động ... Giờ phút này hắn quả là làm cho nàng không đỡ được ...

Chương 10: Hòa hảo như lúc đầu

“Vậy Đái Tình đâu ?” Nàng lại cắt đứt câu nói của Gia Đường, nàng lại nói ra, từ trước đến giờ nàng không cho hép ainhất đến chuyện, thế nhưng nàng lại chính là người nói ra

“Người đừng nói ta và Đái Tình nữa được không ? Ta và nàng vốn không có bất cứ mối quan hệ nào ...”

Nghe nói như thế, Bạc Hà tức giận nhìn hắn, “Uy, Tổng Gia Đường, người là muốn qua mắt ta phải không ?” Làm chính là làm, chẳng lẽ hắn còn không chịu nhận sao ?

Hừ, nữ nhân này như là đang lên cơn vậy, làm cho hắn đau cả đầu

“Được rồi, ta biết người sẽ khó mà tin ta, huống chi là chính mắt người nhìn thấy, chỉ là lúc ấy ta vừa gọi điện báo người đến để ăn mừng cho người, ai ngờ người chưa đến, nàng lại xuất hiện ...”

“Ăn mừng cho ta ? Người cảm thấy lừa gạt như vậy là tốt lắm sao ? Lúc ấy ta đã chủ động nói là ta bận, vậy mà người bây giờ không biết xấu hổ còn nói là đã gọi điện cho ta bảo ta đến sao ? ” Bạc Hà tức giận phản ứng mới nhớ ra là Gia Đường nói đúng

“Người cứ nói đi? , vốn là ta nghĩ cho người vui mừng, đem vật sở hữu cũng sau khi bố trí xong đánh cho người, sau đó là ở chỗ này các loại..., ai biết có không phải là người a...”

“Vậy nếu thật sự là chờ ta còn ôm người khác làm gì ? Còn ...” Cái cảnh đó lại hiện ra trước mắt nàng

“Ta cho rằng nàng là người ...”

” Hừ” Bạc Hà hừ lạnh một tiếng, “Quen nhau đến bảy năm mà người cũng không thể phân biệt ra ta sao ? Bạc Hà ta thật là may mắn a. Người đừng nghĩ là ta dễ dàng bị người lừa như vậy ” Hả tưởng nàng là đứa trẻ ba tuổi sao ? Nàng là Bạc Hà mà hả cũng không nhận ra được sao ? Bị nam nhân mà mình tín nhiệm nhất làm chuyện đó với bạn cùng phòng, tâm đau như thế nào hả biết sao ? Bây giờ còn muốn nói là hiểu lầm sao ? Còn nói là “ta tưởng nàng là người”,đúng là nói chuyện ma quỷ mà ! Tâm bạc Hà như bộc phát lên

Gia đường không biết nên giải thích như thế nào, chỉ là lúc ấy hả cảm giác có người ôm mình, hơn nữa từ cổ người đó lại bay lên một mùi nước hoa bạc hà nhàn nhạt, người hả nghĩ tới đầu tiên chính là bạc hà, bởi vì khi đó những nữ nhân dùng nước hoa bạc hà không phải là nhiều ... Hả định xoay người lại bắt đầu nụ hôn đầu của hả và nàng thì đã bị nữ nhân phía sau áp mặt vào miệng hả, đến lúc hả biết được nữ nhân này không phải là bạc hà thì đã nhìn thấy bạc hà đứng phía sau căm giận nhìn hả ... Nhưng hả muốn giải thích bạc hà chịu nghe sao ? Ngay cả lúc sau gọi cho nàng, nàng cũng không thèm nhận điện thoại ...

“Ta xin lỗi” Cho dù là nàng hiểu lầm hả cũng muốn đem ba chữ này ra chân thành nói với nàng ...

“Người có thể cho ta thêm một cơ hội nữa không ? Có lẽ chuyện lúc trước ta giải thích người không tin nhưng là sau này khi người biết được chân tướng

sự thật, người nghĩ sẽ không thấy hối hận sao ? Chúng ta cũng không còn nữa, không còn bốn năm để lãng phí nữa ...” Gia Đường nói, hẳn không muốn chuyện như bốn năm trước lại xảy ra nữa, về phần ái tình, thấy bạc hà trở lại cũng sẽ hết hy vọng, tìm một người khác tốt hơn hẳn, đành phải có lỗi với nàng, vì tim của hẳn chỉ có thể có một mình bạc hà mà thôi ...

Giờ phút này trong lòng bạc hà rối như tơ vò, vài phút trước đối với hành động của hẳn còn mảy may xem thường, sau khi nghe hẳn nói lại cảm thấy giống như là mất phương hướng, làm cho tâm nàng mâu thuẫn không dứt ...

“Người nên nói cho ta biết, người thật sự là không có qua hệ với ái tình sao ? Ta có thể nói là biên đạo đại nhân đang theo đuổi ta không nhỉ ?” Ân, như vậy lòng nàng sẽ không rối nữa

Hắn giơ tay đặt lên vai nàng, nhìn chăm chú vào cặp mắt to của nàng, “Bạc hà, người tin ta, trừ người ra ta chưa từng yêu người khác bao giờ, đừng nói là có quan hệ gì, so với ý nghĩ một cái ta cũng chưa nghĩ đến, bạc hà, có thể trở về bên cạnh ta được không ?” Hẳn cảm thấy thật là uất ức, hẳn hận mình từng đem cái câu “Mất thấy mới là thật” nói với nàng, nhất định sau này hẳn phải dạy cho nàng biết, không phải cái gì mất thấy cũng tin, mà là nên dùng tâm ...

“Nhưng là ...” Nàng nhìn thấy trong đôi mắt của gia đường không hề có ý đùa giỡn, “Người ... là đang nói thật sao ?” chẳng lẽ hẳn không có lừa nàng ? Chẳng lẽ nàng thật sự đã nhìn lầm ? Thanh âm của nàng yếu ớt, nàng ngây cả người ra dù vẫn còn vài chỗ chưa hiểu, giống như giữa nàng và ái tình hẳn cũng nhận lầm được sao? Hơn nữa còn chuyện cái điện thoại, hẳn nói có gọi nhưng nàng có nhận được cái gì đâu ? Rất nhiều vấn đề trong lòng nàng nhưng trọng yếu nhất là, nàng nhận ra tim mình vẫn yêu hẳn, yêu hẳn hơn tất cả ...

Gia Đường đem tay của nàng vuốt ngực hẳn, “Người nhìn ta có thể là đang nói dối sao ?”

“Người thề đi” Nàng sợ rằng chính mình sẽ bị hẳn lừa gạt, bị hẳn đùa giỡn nữa ...

“Trời cùng ta có liên quan sao ? Nếu muốn .. ta sẽ thề với người bởi vì ... bạc hà người chính là nữ nhân quan trọng nhất trong lòng ta” Thanh âm càng ngày càng thấp nhưng nàng lại thấy hân càng ngày càng gần ...

Gia Đường buông tay nàng ra, ôm nàng vào ngực nhưng lại không dám dùng sức, lúc này trong bụng hai người mới truyền ra tiếng “ọc ọc”, hai người họ mới kịp nhớ ra, mục đích đầu tiên chính là đến đây ăn cơm

Gia Đường buông bạc hà ra, chậm rãi ngồi xuống rồi đưa thìa thức ăn lên miệng nàng, “Ăn thử xem có còn giống như xưa không”

Cử chỉ này đúng là làm cho bạc hà kinh ngạc, mấy năm không thấy không nghĩ tới hân thay đổi nhiều như vậy, nàng nhẹ nhàng mở miệng, khoé mắt đã đầy nước cảm giác thật là hạnh phúc. Bây giờ nàng không cần mấy chuyện trong quá khứ nữa, từ giờ trở đi lại được yêu hân và được hân yêu là đủ rồi ...

“Nữ nhân ngốc, người thật là học gì không học lại học mấy cái đa sầu đa cảm” Hân nắm lấy cái mũi của nàng, được nàng tha thứ cho sai lầm năm xưa, hân cảm thấy trải qua bao nhiêu năm cũng đáng giá

Hai người người uy ta một ngụm, ta uy người một chút, một bữa cơm rất cục lấy một cuộc trước nay chưa có ngọt ngào kết thúc.

Cho đến lúc ra khỏi cửa, bạc hà nhìn thấy chiếc nhẫn trên ngón tay của mình lại hỏi, “Người khẳng định là người và đá tình không có quan hệ sao ?”

Gia Đường liếc nàng rồi nhanh chóng đánh lên đầu nàng một cái, “Ta làm sao lại đi yêu cái nữ nhân ngu ngốc như người ? Ta bảo đảm, bây giờ không có, trước kia không có, sau này càng không có”

“Đúng là gạt người mà” Nàng làm động tác giống như con quạ, gì chứ, đây là hành động mà nữ nhân hơn hai mươi tuổi nên làm sao ? Uy, sao này muốn dạy nàng làm người chủ trì cũng khó rồi đây ...

Gia Đường lần nữa tỏ vẻ đầu hàng, bị nữ nhân này đánh bại, nhưng không sao , hân thì thích nàng ở trước mặt mình không cố kỵ chút nào buông lỏng, không trộn lẫn chất biểu hiện... Cho dù là nàng có để lộ ra vẻ ngu ngốc của

nàng cũng không sao, cũng không ảnh hưởng tới tình yêu hân dành cho nàng, chỉ cần nàng tha thứ là hân hạnh phúc rồi

“Người nói trường cái gì tựu trường cái gì, bởi vì ta sẽ không lừa gạt người!” Gia Đường đem trước mặt bạc hà bá đạo ôm vào trong ngực, hít lấy mùi hương bạc hà của nàng, cảm giác giống như là đang nằm mơ vậy

“Gia Đường” Bạc hà nhỏ giọng kêu

“Tại sao ?” Bạc hà thở ra một hơi, có một vấn đề nàng một mực hỏi mình, nhất là ở Gia Đường hôm nay cùng hân nói những lời đó sau này, nàng càng thêm không cách nào bình tĩnh, hơn nữa biết chắc nói hân ở trong lòng là thấy thế nào, nhắm mắt lại, nàng không dám ngẩng đầu nhìn đang ôm của mình Gia Đường, “Ta có phải hay không quá keo kiệt rồi? Có lẽ lúc ấy đổi thành người khác, sẽ không giống ta giống nhau... Ta...”

“Xuyt” Gia đường đặt một ngón tay lên môi bạc hà, “Đừng loạn suy nghĩ, người làm không sai! Đó là bởi vì người cảm thấy ta trọng yếu, nếu như là người khác đứng ở nơi đó người có tức giận sau đó biến mất sao?”

“Dĩ nhiên sẽ không!”

Vừa nói ra hai người cùng cười, đúng vậy, trở thành những người không liên quan đến nhau, làm sao có thể được ? Bạc hà thở phào nhẹ nhõm, rốt cuộc câu trả lời mà nàng muốn hân cũng nói ra, nàng thật hạnh phúc a...

“Nhưng là...” Gia Đường trong lời nói thanh âm cùng nhau, bạc hà tâm đưa lên nửa đoạn, thì ra là còn có nửa câu sau...

Nàng ngẩng đầu, chột dạ nhìn hân, nàng không biết là trong lòng nàng đang sợ cái gì nữa, nhưng mà nàng thường thấy đằng sau câu “nhưng” không phải là một chuyện tốt ...

Nhìn vẻ mặt của nàng, gia đường cười : “Người làm mặc dù không sai, nhưng là lúc sau bất kể bởi vì vì sự tình gì, đều không cho còn như vậy, cho dù là người đối với ta không hài lòng, người có thể khiến trách ta, có thể đánh ta, thậm chí có thể đem người thân hữu đoàn gọi tới lên án công khai ta, duy

chỉ có không cho rời đi ta, một ngày cũng không muốn...” Đang nói chuyện, hân đem bạc hà ôm chặt vào lòng, cứ như thế, nàng sẽ không bao giờ rời hân đi nữa ...

Phần 2: Chương 11-20

Chương 11: Thích nơi nào...

Bạc Hà gật gật đầu, làm gì có ai nỡ bỏ người mình yêu, cha mẹ của mình mà đi được chứ ? Nhưng lúc đó quả thật là nàng không nghĩ tới cách nào hay hơn, cứ thử tùy hứng một lần xem sao. Nhưng nếu như là lúc trước nàng nghe hân giải thích thì nàng còn bỏ đi không nhỉ ? Thôi... cho dù có là chuyện gì, coi như 4 năm chính là hình phạt dành cho hân vậy ...

Gia Đường nặng nề thở phào một cái, “Người tốt cục cũng biết nghe lời ! Người hứa với ta là đừng cản người lung tung nữa được không ? “

Bạc Hà “nhẹ nhàng” đạp chân hân một cái, hừ, không cần hân nói thì nàng cũng tự biết vậy, ngay cả nàng còn thấy nàng rất thần kinh, huống chi là “người bị hại “

“Muốn đi khôn ?” Gia Đường ôm lấy vai của bạc hà, hướng phòng ăn phía ngoài đi tới, hân bây giờ không buông tha bất kỳ một giây đồng hồ cùng nàng thân cận cơ hội, đã lâu tự nhiên lại nhớ tới trong hai người...

“Ta nghe lời người” Nàng ôn nhu nhìn vào mắt hân nhưng có một tiếng cười nhạo vang lên từ đằng sau

“Sách ... sách ... sách ... Bắt được rồi, bạc hà mẫn chi . Người tốt cục học xong chim nhỏ nép vào người ! Có phải hay không rúc vào sừng trâu quá cứng rắn, không có có chúng ta Gia Đường này rộng lớn lòng ngực thoải mái a?” Không cần nghĩ cũng biết, giọng nói này, giọng cười này ngoài Trình Mông ra thì chẳng còn ai

Bạc hà ngay cả đầu cũng không trở về, trực tiếp đem bao hướng về phía sau kén đi, “Ai u...” Một giọng nữ quen thuộc làm cho bạc hà nhanh chóng xoay đầu lại, phát hiện Nguyễn Nguyệt đang ôm đầu, “Ta và người có oán hận phải không ? Ta còn chưa nói mà ...”

Bạc hà không giữ lại chút hình tượng thực nữ nào mà ôm bụng cười, đánh Trình Mông một cái . Hừ, dù sao đánh Nguyễn Nguyệt thì hân cũng thấy đau,

vậy thì đánh hấn vậy

“Ân, các người làm sao cũng ở đây ? Hay là lại “vô tình” gặp được ? Hôm nay là đêm thất tịch nha “

“Người giỏi lắm, bây giờ bắt đầu biết giễu cợt người khác rồi phải không ? Chẳng lẽ chúng ta không thể cùng ở chỗ này được sao ? Dù sao bây giờ cũng không phải là lúc người phát bệnh, chúng ta cũng không sợ gần người sẽ bị lây a” Nguyễn Nguyệt vừa nói vừa cười, cho dù là người thiện lương nhưng nhìn bạc hà không chọc tức nàng là khiến người ta không chịu nổi nha, dù sao Nguyễn Nguyệt ta cũng là một nữ nhân thiện lương mà

Bạc hà như bị bắt cái đuôi vậy, quay đầu về hương gia đường làm nũng ,
“Người xem bọn hấn kia”

Gia Đường bị nàng giờ phút này này hơi then thùng bộ dạng trêu chọc được một trận tô dương, hấn hôm nay đối với bạc hà cũng không có bốn năm trước kia lực khống chế ! Đem nàng che ở chỗ khuỷu tay, sau đó hướng về phía Trình Mông, dùng ngón tay chỉ hấn, vừa chỉ chỉ Nguyễn Nguyệt, sau đó nhiều lần hoa hoa, trong miệng còn hừ hừ trứ, “Ân... Ân... Khụ khụ... Mình nhìn làm a!” Trình Mông cùng Nguyễn Nguyệt cũng nhìn hiếu, ý là nói cho Trình Mông ‘Quản tốt nữ nhân của người!’ bọn họ cái kia loại xen vào hữu tình cùng tình yêu quan hệ trong đó, bọn này bằng hữu cũng rất rõ ràng, dĩ nhiên cũng không còn ít mở bọn họ cười giỡn, nhất là bây giờ có người khi dễ bạc hà “của” hấn, hấn làm sao bỏ qua được ?

Nguyễn Nguyệt đỏ mặt dậm chân, “Uy. .. các người là ý mạnh hiếp yếu phải không ? “

“Nguyễn Nguyệt đồng học à, để cho lão sư dạy người nhé ! Các người có hai người, chúng ta cũng có hai người, như thế nào có thể gọi là ý mạnh hiếp yếu ? Các người chỉ cho ta xem người yếu chỗ nào ? ” Rõ ràng là ban nãy vừa mới khi dễ nhé, giờ thì lại nói thế đấy, dù sao đấu võ mồm cũng luôn là niềm vui của bọn họ mà

“Uy ... người ... người ... dù sao bọn ta cũng là hai linh hồn khác nhau, còn bọn người là tâm linh tương thông đi ” Nguyễn Nguyệt bắt đầu hối hận,

không biết tại sao tự nhiên lại muốn chọc bạc hà làm chi. Bất quá, vẻ mặt hạnh phúc của hai người bọn họ cũng làm cho bằng hữu yên tâm. Gia đường quả nhiên là gia đường, làm việc hiệu suất cao như thế, nhanh chóng hoà hảo lại như ban đầu rồi ...

“Ha ha ... tha cho các người, mau tìm Vu hân cùng chúc hạo tái hợp đi, hôm nay chúng ta nhất định phải chơi cho thật vui mới được” Bạc hà đề nghị, chắc chắn hôm nay là vu hân sẽ rảnh a, còn chúc hạo thì nàng đã xem hân như chị em tốt rồi, cũng không biết là hân có bạn gái chưa nữa nhưng mong là hân sẽ không có (Bạc Hà, người đang suy nghĩ cái gì thế ?”

Còn lại mấy người nhìn nhau hạ xuống, Gia Đường cánh tay vừa dùng lực đem nàng dẫn tới mình đối diện mặt, cả người cũng dán lại với nhau, đem khác hai người cho rằng không khí giống nhau, sủng nịch đánh nhẹ nàng một cái, “Người đang mơ à ? Hôm nay mọi người đều có việc bận ! Hôm nào rồi hãy đi” Dĩ nhiên, hân cũng có “việc bận rộn” mà ..

“Khụ .. khụ ... chúng ta không bận , không bận mà” Trình Mông giống như là muốn ăn đòn vậy, nhưng mà hân cũng không quên Nguyễn Nguyệt theo : “Phải không Nguyễn NGuyệt ?”

“Dĩ nhiên, chúng ta rất nhàn rồi” Nguyễn Nguyệt chớp lấy thời cơ, trêu chọc gia đường, giả vờ hay đến như là thật vậy

“Ý không tốt nha, ta không rảnh” Gia đường ôm lấy vai của bạc hà, hướng về chiếc xe, không quên vẫy tay lại , “BYE ...”

Nguyễn Nguyệt và trình mông nhìn nhau cười một tiếng, nhìn hai người đi hết to một cái, “Coi chừng bị bệnh sỏi” (Bạc Hà vẫn đang mặc cái áo của gia đường trên người), bọn họ mơ hồ nghe được bạc hà nói : “Ta thích ...” trên xe

Đưa mắt nhìn bạc hà và gia đường đi, hai người cùng nhau thở dài : “Thật không dễ dàng”

“Thật không dễ dàng a!” Hai người đồng thời nói xong câu đó sau, ăn ý cười...

“Sao lại cùng ta nói chứ ? ” Nguyễn Nguyệt cười nhìn Trình Mông

“Câu nói kia người đăng kí sao ? Tại sao ta không thể nói ?” Kỳ quái là, cho dù Trình Mông có bao nhiêu bạn gái, thế nhưng đêm thất tịch mỗi năm lại chỉ có Nguyễn Nguyệt ở cùng với hắn, đây là tâm linh tương thông sao ?

Hai người cười hì hì trước cửa nhà hàng, nơi này không chỉ là nơi mà bạc hà và gia đường hay đến mà còn là “căn cứ” bí mật của nguyệt nguyệt và trình mông, chẳng qua là bọn họ hành động tương đối bí mật nên không ai biết thôi ...

Gia Đường lại thỉnh thoảng quay qua nhìn bạc hà một lần, giờ phút này không biết hắn đã tưởng tượng bao nhiêu lần, rốt cuộc cũng trở thành sự thật rồi

Bạc hà thấy Gia Đường đối với mình chỉ cười không nói, vội vàng tìm đề tài khác, “Người ... mấy năm nay người thực sự làm biên đạo sao ?”

Gia đường lắc đầu, nhìn nàng nói : “Mấy năm nay người không có xem ti vi sao ?”

“Không có a ... người biết đó, cuộc sống ở đó rất là cực khổ nên dĩ nhiên không có ti vi rồi” Nghĩ lại cuộc sống gian khổ của mình lúc trước, bạc hà có chút phiền muộn, cũng là tại nàng 4 năm trước không chịu nghe hắn nói để rồi sau đó phải sống một cuộc sống cực khổ như vậy ... Nàng còn ngây thơ nghĩ rằng, 4 năm qua đi, mình sẽ thật sự quên được hắn nhưng vẫn là không được, có lẽ nơi nào đó sâu thẳm trong trái tim nàng vẫn còn chờ đợi tình cảm của hắn ...

Gia đường tự nhiên cảm thấy mấy năm nay mình toàn là làm những chuyện ngu ngốc a, thử nghĩ xem ... Mấy năm nay hắn đi khắp đất nước, làm bao nhiêu là tiết mục, bởi vì tiết mục ti vi có địa vực tính, cho nên hắn mỗi đến một chỗ, cũng sẽ liên lạc địa phương đài truyền hình, đem mình tiết mục ngay tại chỗ truyền ra, hắn nghĩ chỉ cần mình ở trên ti vi là có thể nhìn hắn, cứ nhiên nàng lại không thể xem ti vi được ...

“Người làm sao vậy ? ” Thấy vẻ mặt Gia Đường có chút quái dị, nàng nhìn không được hỏi hẩn.

Gia Đường hướng nàng khẽ mỉm cười, “Không có chuyện gì! Đứa ngốc! Ta là cảm thấy mấy năm này khổ người , thật xin lỗi...” Hẩn đảo ra một cái tay, đưa đến trên vai của nàng nhẹ nhàng ngắt hai cái, truyền lại trứ nồng đậm xin lỗi...

“Nào có, nhưng thật ra là ta...” “Tốt lắm, nói tất cả kia không trách người...” Hẩn không muốn nghe đến bạc hà tự trách, dù sao nàng thật không có một chút sai...

Bạc hà cảm động gật đầu, “Nhưng còn có chuyện ta không rõ lắm “

Gia đường nhíu mày nhìn nàng, “Có gì không rõ nói ta nghe, để Đường ca của người giải đáp”

“Đúng là xấu xa ! Ta chỉ là không rõ, ta không xinh đẹp động lòng người, cũng không có tài năng gì đặc biệt, vậy người thích nơi nào của ta hả ? ” Nghi vấn của nàng vẫn còn mãi trong lòng, bên người hẩn quả thật có không ít người xinh đẹp, đối với Gia Đường có hảo cảm hiểu rõ lại càng không có ở đây số ít, mỹ nữ như Đái Tình nổi tiếng như vậy cũng thích hẩn, chớ đừng nói chi là người khác, nàng có tài đức gì phải có được hẩn khuyên tâm đâu? Đang là bởi vì như vậy cứ thế mãi tự ti trong lòng, mới để cho nàng ở gặp phải ‘Có chuyện xảy ra’, ngay cả năng lực chống cự cũng không có, trực tiếp lựa chọn trốn tránh...

Gia đường trầm mặc một hồi, chẳng lẽ nàng cảm thấy thiếu tự tin như vậy sao ? Hẩn thấy hẩn và nàng quen nhau nhiều năm như vậy, hết thấy mọi chuyện đều suy nghĩ tới nàng, chính mình chưa làm trái với suy nghĩ của nàng bao giờ, hẩn cho là yêu một người những thứ này đủ rồi, thì ra là ở nàng hoạt bát lớn mật, tràn đầy tinh thần phấn chấn bề ngoài, lại tàng trữ một viên như vậy yếu ớt tâm... Minh mặc dù là hẩn giao ra toàn bộ thật lòng, nhưng không có chân chính hiểu rõ nàng, Tống Gia Đường, thì ra là người làm còn xa xa không đủ...

“Thì ra là cái vấn đề này khó như vậy trả lời a... Ta hiểu được...” Bạc hà yên

lặng cúi đầu, nàng suy nghĩ ra vô vàn lý do từ hăn, có thể nói là hăn không thích vẻ ngoài cũng được, nhưng mà chẳng lẽ bảo hăn tìm một lý do nói hăn thích nàng cũng khó vậy sao ?

Lúc này hăn đã lái xe đến sông Hoàn, đây là nơi mà lúc trước bọn họ hay hẹn nhau, hăn thẳng xe dừng lại, chuyển sang nắm chặt vai của bạc hà, “Bạc Hà a, người thật là phiền toái nha” Hăn vẫn là quyết định dùng bọn họ quen có phương thức đến trả lời nàng nói lên vấn đề, nếu không thật sẽ rất lúng túng...

“Uy! Người nói gì, đã sớm nói không cho như vậy gọi ta, chán!” Gia Đường quả nhiên hiểu rõ nàng, một câu như vậy nói lập tức đem tâm tình của nàng kéo...

Chương 12: Yêu toàn bộ con người người

Gia Đường mở cửa xe chạy đến bên bờ sông, chạy đến bên bờ sông, cũng đã lâu hăn không tới nơi này rồi, lâu bằng thời gian từ lúc bạc hà bỏ đi ...

Bạc hà chạy theo hăn, nhìn cảnh sinh tình, làm cho nàng nhớ tới thời gian ngọt ngào của bọn họ lúc trước. Chờ đã ... chẳng lẽ hăn chở nàng ra đây là để trả lời vấn đề vừa nãy sao ?

Đang lúc nghi ngờ, thân thể nàng còn chưa kịp phản ứng đã rơi vào lòng ngực của một “ai đó”

Gia Đường từ phía sau ôm lấy nàng, cúi đầu vào cổ nàng, trong nháy mắt, nàng mơ hồ cảm thấy hăn có chút run rẩy, sau tiếng nói của hăn vang đến bên tai nàng, “Người đừng bao giờ ... đừng bao giờ rời xa ta nữa, người không biết khi người không có ở đây ... ta đã suy sụp đến mức nào đâu ...”

“Ta ... ta thật trọng yếu vậy sao ?”

“Có ... trong lòng ta, không còn ai trọng yếu hơn người”

“Người thích ta chỗ nào còn chưa biết, còn nói là ta trọng yếu nhất” Bạc hà nhẹ nhàng nói ra, mang theo vài phần đùa giỡn, cho dù là gia đường thích nàng cái gì cũng không sao, nàng vẫn yêu hăn ...

Nữ nhân thường thường chính là rất mâu thuẫn, sợ hã nói ra bản thân không muốn nghe đến đáp án, vừa rất muốn biết chân tướng rốt cuộc là cái gì, thật ra thì có bao nhiêu người bởi vì quá mức tìm tòi nghiên cứu chân tướng sự tình, mà mất đi mình nhất vật trân quý, dĩ nhiên, tình huống như thế sẽ không xuất hiện ở bạc hà trên người...

Gia Đường từ phía sau vòng tay qua cổ nàng, nhìn nàng nghiêm trọng rồi cúi xuống hôn, “Người đúng là một nữ nhân ngốc chẳng lẽ người không biết con người yêu nhau không có bất kì lý do gì sao ? Hơn nữa, ta yêu hết tất cả những gì của người, khuôn mặt của người, tấm lòng của người, hết tất cả hết tất cả, người nói làm sao ta lựa chọn được”

Gia Đường nói rất nhiều rất nhiều, để cho bạc hà tâm buông lỏng xem nhiều năm như vậy, nàng mặc dù vẫn rất nghe lời của hã, cũng rất quan tâm hã, nhưng trên thực tế vẫn nhưng đều là hã ở chiều cố ý nguyện của nàng, coi sống, rồi lại đẩy lên đối với mình bỏ đi, thì ra là hã yêu cũng không so với mình đối với hã ít, thử hỏi là như vậy nàng vẫn hoài nghi hã đối với người yêu của mình, bạc hà cảm thấy không đất dung thân, bả đầu chôn rất thấp rất thấp...

Gia Đường buông ra một cái tay, muốn đem bạc hà lật qua, bạc hà nhưng bướng bỉnh trứ không chịu xoay người, vốn là cũng đã bị lời của hã cảm động đến rồi tỉnh rồi mù, hơn nữa đối với mình lòng dạ hẹp hòi cảm thấy không đất dung thân, giờ phút này nàng trắng nõn da đã bị ánh sáng vẽ bởi nắng mây đỏ, nơi nào không biết xấu hổ để cho hã thấy mình giờ phút này bộ dạng a? Vì phòng ngừa Gia Đường đem mình bay qua đi, nàng dứt khoát đem hai tay thả vào sau lưng cuốn lấy Gia Đường eo, cố định vị trí của mình...

Gia Đường bị nàng trẻ con cử động khiến cho bật cười, lúc trước trầm trọng toàn bộ tan thành mây khói, thật ra thì một trường thành nữ nhân ‘Ăn quýt’ bộ dạng, còn rất tốt nhìn...

Gia Đường tiến lại gần sát tai của nàng nói : “Người tốt nhất nên biết điều một chút, nếu không ...” Hã cắn nhẹ tai nàng một cái làm cả thân bạc hà như có điện giật, không tự chủ được buông tay ra

Lần này Gia Đường rất dễ dàng sẽ đem nàng lật quay tới, cùng mình mặt đối mặt, dán chặt lấy mình, hắt lấy ngón tay thon dài vuốt lên đôi má hồng hào của nàng ,bạc hà bỗng nhiên kịp phản ứng, cái bộ dáng này quả thực mất mặt ném về đến nhà, nàng mặc dù đang Gia Đường trước mặt cũng không còn ít ném hơn người, nhưng là như hiên tại giống nhau về mặt, mình còn giống như chưa thử qua, bỗng nhiên rất muốn tránh thoát, tìm một cái lỗ để chui vào, lại bị hắt ẩn cố nén cười kìm đến sát sao, nàng giơ chân lên, đánh một đòn sát thủ vào chân hắt nhưng nàng quên mất bữa nay, nàng mang giày cao gót ...

”Ai u!” Gia Đường đang nhìn bộ dáng động lòng người của nàng thì dưới chân truyền đến một cảm giác đau điếng, khom lấy bàn chân, đau đến nỗi không còn sức nữa, trong mắt hắt xuất hiện một tia xảo hoạt nhưng vẫn giả bộ nhăn nhó ngồi xuống

Bạc hà cúi đầu nhìn thấy chân mình đang đi giày cao gót, le lưỡi một cái, từ từ đi đến bên cạnh gia đường, “Thật xin lỗi, ta quên mất mình đang mang giày cao gót .. “

“Không mặc này đôi giày người có thể tùy tiện thải sao? Một nam nhân chân cùng đầu giống nhau, là không thể tùy tiện ‘Xâm phạm’, hiểu không? Bạc Hà người, ta đã nói là đừng có can loạn người khác mà” Hắt nâng âm điệu lên, quyết định hù dọa nàng một cái

“Xin ... xin lỗi nha, ta quả thật không biết, sau này ta sẽ cố gắng chú ý hơn ... Người ... người đừng nên tức giận ” Bạc Hà cúi đầu xuống làm nũng

Thẹn thùng trung mang một ít nghịch ngợm, bạc hà giờ phút này bộ dạng thật là làm cho Gia Đường trong cơ thể có chút không an phận nhân tố xuân xuân dục động... Hắt ngoắc ngoắc ngón tay với bạc hà, tuy là suýt chút nữa mắc nghẹn vì cười nhưng vẫn làm ra vẻ nghiêm trang, “Lại đây, mau kéo ta đứng lên”

“Người rõ ràng ...” Nàng định nói tiếp nhưng không nói nữa

Ai ngờ hai bàn tay vừa mới đụng một cái, bạc hà đã bị lực của hắt kéo xuống, làm nàng mất thăng bằng ngã lên người gia đường, mà gia đường lại

đang nằm trên bãi cỏ Bạc hà đỏ mặt, “Người ... người cố ý” Mặc dù nàng yêu hấn nhưng không có thói quen trước mặt mọi người làm mấy cái trò thân mật này (mặc dù ở đây không có người nào) hơn nữa, chủ yếu chính là tư thế của bọn họ thật là đáng nghi nha ...

Bạc hà giãy dụa muốn đứng lên lại bị người phía dưới ôm chặt hơn, “Đừng động đây ...”

“Có người, mau buông ra” Bạc hà nhìn thấy từ xa có người đến, hận không được tìm một cái lỗ để chui vào, may là bây giờ không có ai quen biết nàng, nếu không chắc nàng đi chết mất...

Vốn chỉ là định trêu đùa nàng một chút, bây giờ lại thấy bộ dạng nàng đáng yêu như thế (trời ạ, người ta sợ muốn chết còn mình thì bảo là đáng yêu, đúng là đầu óc không bình thường mà), làm cho hấn thật không nỡ buông ra, chỉ là thấp thoáng có bóng người đã làm nàng sợ như vậy Thôi thì tạm tha cho nàng, từ từ rồi tính, hấn bỏ nàng ra, nàng đứng lên hấn cũng đứng lên

Đứng lên phúi phúi đất cát, hấn lại ghé sát bên tai nàng nói : “Lần sau đừng có đạp chân ta nữa, nếu không hậu quả chắc chắn sẽ hơn bây giờ gấp ngàn lần a”

“Tổng gia đường, người khi nào thì trở nên bá đạo như vậy ?”

“Chỉ có mình ngươi là không biết thôi” Hừ, xem ra lúc trước hấn cũng chịu nàng quá rồi, chỉ mới như thế đã gọi là bá đạo sao ? Sau này còn nhiều trò hay hơn nữa kìa

“Thảm ... Bên kia... Mới vừa thấy chúng ta... A... Là Chúc Hạo...” Bạc hà một bộ ăn phải con ruồi vẽ mặt, mới vừa rồi cái loại này phi lễ chó nhìn hình ảnh bị người xa lạ nhìn thấy có lẽ nàng còn không có như vậy chú ý, nhưng người nhìn thấy bọn hấn chính là Chúc hạo nha ...

“Không thể nào, xa như vậy người thấy rõ sao? Người cho rằng người là điều hâu a?”

“Uy! Không nên xem thường ta có được hay không? Mấy năm này ta nhưng

là tiếp nhận ngày rắc thì địa phương dân du mục đặc biệt huấn luyện, ánh mắt cho dù so ra kém điều hâu, cũng đánh không lại phi công, nhưng cùng người so sánh với, kia tuyệt đối không phải là cùng trục hoành thượng thật là tốt sao! Tuyệt đối là hần, làm sao bây giờ? Ta sau này làm sao gặp người a?”

Gia Đường hé miệng lộ ra ẩn nhẫn nụ cười, “Vậy người có cái gì thật lo lắng cho a? Người nói tất cả là người ánh mắt bây giờ đặc biệt tốt, nhưng là Chúc Hạo còn là một bình thường đích nhân loại được rồi!”

“Uy! Người thấy không rõ hần, hần cũng sẽ không thấy rõ người sao ? Đại ca a, người đừng quên là người bị cận thị nha ! Ai ... chờ một chút, người nói người nào không bình thường ? ” Qua trong giây lát hai người tụt dời đi đề tài, một chạy, một theo đuổi, một đường chạy đến cách đó không xa bên cạnh xe...

Gia Đường đột nhiên xoay người lại làm cho bạc hà mất thăng bằng ngã vào lồng ngực hần (lại nữa !!!) Gia Đường lại tiếp tục trêu chọc bạc hà, “KHông nghĩ tới người chủ động như vậy ? Người muốn gì ở ta ?” Gia Đường cười xấu xa, Bạc Hà lại muốn đạp chân hần một cái nhưng lại nhớ ra lời khuyên nên không làm nữa, chỉ nhẹ nhàng nhéo hần một cái

Gia Đường không ngờ rằng nàng dời đi chiến tuyến, hoàn toàn không có đề phòng, ai u một tiếng sau, treo uy hiếp về mặt cúi đầu, “Người vừa tìm thu thập?”

“Người nói không thể đạp chân của người chứ không nói không được nhéo người, ai bảo người lưu manh quá làm chi ...”

Gia Đường trên đầu bay ra mây đen, hần cũng không nói quá nàng có thể đối với mình ‘Bày dữ dội’ thật là tốt sao!

“Ta lưu manh ? Chẳng lẽ người cũng không có ôm ta sao ? Chỉ bất quá là ta chủ động trước thôi, làm sao có thể gọi là lưu manh được. Nếu có lần tiếp theo, ta sẽ cho người “đại nghĩa diệt thân” nha”

Bạc hà nhớ tới mới vừa rồi bọn họ ở trên bãi cỏ một khắc, vừa then đỏ mặt, nói thật nếu là không nói tuổi của nàng, thật nhìn không ra nàng là hai mươi

bảy tuổi lớn tuổi hơn nữ... Quả thực chính là một chưa thể sự ‘Nụ hoa mà’
...

Nàng nghiêng qua hẳn một cái, cúi đầu, “Ta chú ý là được, không cho nhắc lại nơi đó ...” Ai... Bốn năm không thấy, cái này nam nhân thật là bá đạo nhiều lắm, thì ra là thời điểm thật là mình không có phát hiện sao? Hay là hẳn từng quá cứng chịu mình? Gia Đường ngắt nàng nóng hổi hai má, “Lúc này mới như lời! Bất quá... Không đề cập tới nơi nào a?”

“Người cố ý ! Tổng Gia Đường, ta không để ý tới người!” Vừa nói khi hẳn trước ngực nhẹ nhàng đánh trứ...

Chọc cho không sai biệt lắm, Gia Đường ôn nhu cầm lấy tay nàng, giữ tại lòng bàn tay, “Thật tốt tốt! Người nói không đề cập tới chưa kể tới!”

Sau đó hẳn gõ gõ đầu nàng, lấy bàn tay mân mê những lọn tóc mềm mại, “Chúng ta trở về hay là qua chào hỏi chúc họa một chút ?”

“Đương nhiên là đi, người sợ hẳn không biết ban ngày ban mặt đùa bỡn lưu manh người là người sao?” Thật ra thì nàng là sợ mình mất thể diện!

Gia Đường đương nhiên là theo lời nàng, bạc hà nói gì chính là cái gì, thử nghĩ xem hôm nay ngày hôm đó tử quả thật không thích hợp lấy như bây giờ tử xuất hiện ở Chúc Hạo trước mặt, đã nhiều năm như vậy, hẳn thủy chung cũng là một người, muốn sự nghiệp cũng tương đối thành công, người lớn lên cũng coi như không tệ (mặc dù không bằng Gia Đường lớn lên đẹp trai), nhưng chỉ là không kết giao bạn gái, giờ phút này nếu như người bên kia thật là Chúc Hạo, kia còn chưa đủ để lấy nói rõ nội tâm của hẳn là cô độc sao? Nếu không tại sao một người đứng ở sông đào bảo vệ thành bên a? Hơn nữa mới vừa rồi một màn bất kể Chúc Hạo có hay không thấy rõ là bọn hẳn lượng, đối với hẳn mà nói cũng là một loại kích thích sao...

Chương 13: Nhà của chúng ta

“Còn muốn đi nơi nào ?” Thanh âm của Bạc Hà vang lên bên tai

“Người muốn đi đâu thì ta theo đó”

“Chở người về nhà của chúng ta được không ?” Gia Đường vung khoé miệng

lên, độ cong càng ngày càng lớn, nghĩ tới hình ảnh hăn và Bạc Hà sẽ làm cái gì ở nhà là hăn lại cảm thấy phấn chấn lên, “Cứ làm như thế ! Đi !”

Nói xong hăn đưa Bạc Hà lên xe (nói đúng hơn là nhét vào xe thì có) , cổ ngữ có nói, thực sắc tính dã, huống chi là Gia Đường nhưng là chánh trị tráng niên a, chủ yếu nhất chính là những năm này hăn nhưng vẫn cho bạc hà thủ thân như ngọc, chẳng bao giờ trải qua nữ sắc... Vừa nghĩ tới nhà cái này tràn đầy mập mờ tự nhần, hăn tự nhiên là... Ý nghĩ kỳ quái !

Không chú ý tới khuôn mặt kỳ quái của Tống Kỳ Đường, Bạc Hà gật gật đầu , “Được thôi, ta còn chưa đi qua nhà người mà” Hôm nay hăn còn chủ động hẹn mình đến nhà hăn, Bạc Hà thấy thật là vui vẻ, bởi vì qua nhiều năm như vậy, hăn cũng chưa từng mời Bạc Hà đến nhà, tuy biết rằng hăn có điểm khó nói nhưng trong lòng nàng vẫn cảm thấy không thoải mái cho lắm

“Ta không phải nói là tới nhà cha mẹ ta, mà là tới nhà của hai chúng ta, chỉ hai chúng ta mà thôi” Về mặt của gia đường bây giờ rất nghiêm túc giống như là muốn biểu lộ điều gì với bạc hà vậy

Tâm bạc hà khẽ rung một cái, hăn nói là nhà của hai bọn họ, chẳng phải ý là muốn hai người bọn họ kết hôn sao ? Bạc Hà khó nén vẻ vui sướng, “Chúng ta ?”

Gia Đường xoay người lại, ánh mắt có chút ướn ắt nhìn Bạc Hà, “Cho dù là người có đi đâu, ta vẫn tin là chính mình có thể tìm được người cho nên mới chuẩn bị sẵn những thứ cần thiết cho hôn lễ ...”

Bạc hà kiên cường từ trước đến giờ khoé mắt lại rơi ra vài giọt nước mắt, “Gia Đường, ta ... ta thành thật xin lỗi người”

“Đứa ngốc kia, đừng có nói ba chữ đó, nếu người muốn nói thì đổi lại thành ba chữ khác có được không ?” Gia đường lấy ngón tay gạt đi nước mắt ở hai gò má của nàng, đem thân thể nghiêng về phía Bạc Hà, hôn lên má nàng một chút, lại nhẹ nhàng bảo : “Ngoan, đừng khóc nữa”

Bạc hà nín khóc mỉm cười, “Người mới vừa rồi là cầu hôn ta sao ?”

Gia Đường sững sốt, nhìn nàng bây giờ kia lê hoa đái vũ bộ dạng, lần này trở về nàng thật đúng là cho mình vui mừng a, liên tiếp đã từng gặp đi chưa từng thấy đến trôi qua vẻ mặt, mỗi cái cũng lay động thật sâu trái tim hần

Ngoài dự tính của nàng, hần nghiêm mặt nói một câu, “Không có a”

“Nha...” Bạc hà vẻ mặt có chút tối đậm, mới vừa rồi là mình nghe lầm sao? Rõ ràng hần là đã nói kết hôn tự nhiên, có lẽ là mình quá sợ mất đi hần, có thể ở trong lòng hần còn chưa tới lúc sao...

“Nhẫn cưới người cũng mang lên trên, người còn muốn chối cãi không được?”

“Tốt người... Nhưng lại dám trêu chọc ta!” Bạc hà tâm tình lập tức theo Gia Đường trong lời nói, lấy thẳng đứng góc độ, thẳng tắp bão tố thẳng lên...

“Là tại người không thông minh thôi ... Phu nhân”

“Tên xấu xa kia, ta còn chưa suy nghĩ ...”

Hai người tiếp tục đùa giỡn

Ở Gia Đường thành thạo xiếc xe đạp, gia trưởng khoản Rolls-Royce lái vào một rất cao đương kiểu mới cư xá, một cái nhà nóc độc môn độc viện âu kiều biệt thự nhỏ đập vào mi mắt, bạc hà nhìn chăm chăm vào, này không phải là hần theo lời nhà sao? Hần rốt cuộc là đã kiếm bao nhiêu tiền a...

“Người xây cái này hồi nào vậy?”

“Hai năm trước ...”

Bạc hà như có điều suy nghĩ gật đầu, “Khó trách ta chưa từng thấy, không muốn ta người là ở chỗ này mua phòng ốc?”

Gia Đường quay đầu nhìn thoáng qua, “Thích không?”

Bạc hà mở to mắt, “Tổng Gia Đường, người điên rồi... Nơi này phòng ốc người cũng dám mua... Không cần nghĩ cũng biết là thiên giới a...”

“Ách ... Bà quản gia, bây giờ mà người đã nghĩ tới chuyện quản tiền nong của rồi hả ?”

“Cùng người nghiêm chỉnh mà nói đâu! Đừng đánh chuyển hướng! Nay bốn năm người cũng đang làm gì thế? Là đem mình làm kiếm tiền cơ khí sao?”

Gia Đường không nói mà nhìn bộ dáng khẩn trương của nàng, trong lòng cảm thấy thật ầm ập

Chiếc xe chậm rãi tiến vào bên trong, một mùi hương bạc hà bay tới, nàng ngẩng đầu tìm kiếm nơi phát ra mùi hương thì phát hiện cả một vườn bạc hà, nơi nào cũng trồng cây bạc hà cả, còn có một khu vườn bạc hà mà hẳn với nàng cùng nhau chăm sóc khi còn học đại học, tính ra chỉ lớn hơn có một chút ...

Bạc hà xuống xe, chạy đến khu vườn bạc hà, mấy năm nay nàng chưa nhìn thấy nhiều bạc hà như vậy bao giờ, làm cho ngôi biệt thự này càng thêm hấp dẫn nàng

Gia Đường đứng phía sau nhìn bộ dáng say mê của nàng, “Thích không ?”

Bạc hà cảm động gật đầu, “Thích!” Dừng dừng một cái sau nàng vịn bụng ra Gia Đường hoàn ở nàng bên hông hai cánh tay, chậm rãi xoay người, ngẩng đầu lên nhìn bộ động tác của nàng ‘Tĩnh lại’ Gia Đường, đôi môi đang run rẩy hai cái sau, có chút ghen ngào đối với hẳn nói, “Gia Đường, thật cảm ơn!”

Ngón tay thon dài của hẳn đánh lên trán nàng mấy cái, “Đứa ngốc, không cần nói cảm ơn, chỉ cần người thấy thích thì ta làm gì cũng đáng”

Nước mắt lại bắt đầu tích tụ trên mắt bạc hà, hôm nay đúng là hẳn làm cho nàng cảm động đến phát khóc mà, bạc hà nhẹ nhàng tựa vào vai gia đường, chủ động ôm lấy nam nhân này, 4 năm xa cách làm cho bọn họ càng thêm yêu nhau ...

Gia đường cũng ôm chặt bạc hà, “Ta chỉ có thể mua chiếc xe và ngôi nhà nhỏ này cho người thôi, không thể cho người nhiều hơn nữa ... Người nguyện ý ở bên cạnh ta, chờ ta kiếm thật nhiều tiền về với người hưởng thụ cuộc sống nha ?”

Nước mắt của bạc hà lại ngăn không được rơi xuống ngực của gia đường, “Ta không muốn ... Người đừng nên làm như thế ... Người chỉ vì một câu nói của ta mà sống mệt mỏi vậy sao ? Người thật là đáng trách, sao tự nhiên lại muốn thực hiện nguyện ước của ta chứ ...” Nàng biết gia đường đang từ từ đem ước mơ của nàng trở thành sự thật, ngày trước, nàng chỉ nói muốn thử ngồi lên chiếc xe Roll – Royce thôi, chỉ một câu nói vô tâm của nàng, hắn cũng làm, ngày trước, nàng chỉ nói là muốn cùng hắn ngồi trong một căn phòng xung quanh trải đầy bạc hà, hắn cũng làm, nàng không muốn nhìn thấy gia đường khổ cực như vậy, nàng muốn cả hai người cùng gánh chung, để cho một mình hắn làm hết thảy, nàng cảm thấy thật đau lòng ...

“Đừng khóc nữa ! Ngoan đi ! Chỉ cần ở bên cạnh ta, ta sẽ cho người hết thảy, đừng khóc nữa” Hắn vừa dụ dỗ nàng, vừa lấy ngón tay gạt đi nước mắt của nàng, chỉ với giây phút nàng cùng đứng bên cạnh bạc hà, hắn thấy việc bấy nhiêu năm qua của mình cũng xứng đáng

“Nhưng là ... ta sai lầm rồi ... ta sai lầm rồi ... ta lúc đầu không nên xúc động như vậy, như thế sẽ không làm cho người khổ cực, ta ...” Nàng chưa nói dứt đã bị nam nhân trước mặt bá đạo hôn vào đôi môi mình, nàng trợn to hai mắt nhìn hắn, giờ phút này nàng đã chờ đợi quá lâu rồi

Gia Đường tùy lúc bắt đầu hậu ngọt nhẹ mỗ, trở nên càng ngày càng chưa đủ, thật chặt chế trụ nàng cái ót, đối với nàng bởi vì kinh hoàng mà khẽ nhếch mở miệng tiến hành tùy ý cướp đoạt, tham lam hấp thu trữ, chỉ thuộc về nàng kia đựng bạc hà hương ngọt ngào, cảm giác như vậy để cho hắn muốn ngừng mà không được, nàng ngây ngô để cho hắn rất hài lòng, bạc hà quả nhiên vẫn là một mình hắn bạc hà... Thật ra thì nàng sau khi đi Gia Đường vẫn ở phía sau hối hận là: vì tại sao không sớm một chút hành động, chỉ vì hắn lần đầu tiên muốn hôn nàng, nàng nói một câu ‘Không nên’, chỉ vì nàng nói một câu ‘Đợi đến tốt nghiệp đại học lúc’ mới có thể... Hắn đợi đến bảy năm ...

Rốt cuộc chờ được đến khi tốt nghiệp đại học bị Đái Tình chiếm thời cơ, nếu như ban đầu hẳn nghe lời của nàng sẽ không phải chịu nỗi khổ như vậy, đợi chờ nu hôn đến mười một năm , hai người chìm đắm trong nó cho đến khi bạc hà xụi lủi trên người gia đường, bọn họ mới tách ra

Gia đường ôm bạc hà đi vào trong, thẳng bước vào biệt thự đi tới, hôm nay không biết bạc hà làm sao mà chẳng cùng hẳn chơi đùa, chỉ ngượng ngùng nằm trong ngực hẳn, hẳn ôm nàng mới thấy trên mặt nàng ửng hồng ... Dần dần ... dần dần nàng mở mắt ra thấy hẳn ôm mình đến ghế salon, khuôn mặt lại càng thêm ửng đỏ

Giờ phút này nhìn nàng then thùng đến động lòng người, làm cho gia đường không khống chế mình được nữa, lấn thân đi qua, áp đảo nàng trên ghế, tay cũng không an phận trườn vào nàng phía ngoài khoác trong áo sơ mi, thẳng ép nàng trước ngực mềm mại, bạc hà phản xạ có điều kiện dường như giơ lên hai tay nắm ở Gia Đường dừng lại ở nàng trước ngực đại chưởng, lại bị Gia Đường phản kìm ở nàng hai cổ tay, một tay giam cầm ở nàng đỉnh đầu, làm cho nàng không thể động đậy...

“Đừng động đậy” Lời nói tuy ôn nhu nhưng tràn đầy khẩu khí, đây là bạc hà chưa bao giờ nhìn thấy hẳn như vậy, hẳn trở nên cường thế, trở nên bá đạo, trở nên ...

Càng ngày càng thở hổn hển, thân thể càng lúc càng nóng lên, nàng cảm thấy nam nhân này càng lúc càng biến hoá, cho đến khi hẳn vùng vẫy nàng lên, nàng cố gắng lại chút lí trí cuối cùng ngăn cản hẳn, “Không nên... Gia Đường... Mau dừng lại...”

Hắn sắp bị trong cơ thể để dành đã lâu dục vọng bốc cháy lên, ở cổ của nàng nơi học nhiệt khí, “Ta dừng lại không được...”

Chương 14: Làm người chủ trì

Bạc Hà bây giờ đang rất mâu thuẫn, cự tuyệt hẳn thì sợ hẳn không chịu, hay là theo hẳn ? Nhưng làm sao được, bọn họ tách ra 4 năm, hôm nay là ngày làm lành đầu tiên mà

Rốt cuộc lý trí nàng quyết định, không thể để cho gia đường tiếp tục nữa,

nàng cố gắng giãy dụa nhưng hân kiểm nàng lại quá mạnh, kêu dừng cũng không được, càng làm cho dục vọng của hân thêm mãnh liệt, không có cách nào, nàng ra sức giơ lên một con chân, cong lên đầu gối hướng về phía người ra mặt, cũng không cần biết là nơi nào hay lực một: đỉnh đầu...

Chỉ nghe ‘A’ một tiếng, Gia Đường từ trên người nàng bắn lên, bất chấp trời vào là: vì mới vừa rồi thiếu chút nữa sẽ phải làm thành chuyện tình, mà giải khai đai lưng, tay ô ở dưới bụng phương khác vị trí, kia hét thảm một tiếng so với trước bạc hà thả hân chân lúc gọi được thảm thiết hơn...

“Người làm sao vậy?” Bạc hà nhanh đưa mình bị hân chuẩn bị loạn y phục tùy tiện sửa sang lại hạ xuống, đứng dậy đến trước mặt hân, lo lắng nhìn hân giờ phút này căng thẳng mặt...

Gia Đường sau này hướng lên, đem mình chổng chất tại trên ghế sa lon, mặt đen lên... Bị nàng toàn lực đánh như vậy một chút nếu như còn có hăng hái trong lời nói, chỉ sợ cũng không phải bình thường nam nhân, mà là trong nam nhân chiến đấu cơ, hân tạm thời còn không có bị liệt vào trong đó...

“Thật xin lỗi, ta...” Bạc hà có chút chột dạ, nàng không có nghĩ tới tự đánh chuẩn như vậy a, chỉ là muốn đem hân từ trên người mình chuẩn bị đi xuống mà thôi...

“Không có chuyện gì” Gia đường phun ra hai chữ, vẻ mặt lạnh lùng, hân cũng không biết tại sao lại như vậy nữa, chẳng lẽ qua mấy năm mà hân cũng không thể kiềm chế được chính mình sao ? Thật ra thì dục hoả cũng chưa phải là đốt hết người hân, điều mà hân để ý chính là bạc hà không muốn đem thân mình giao cho hân, tuy hân biết nàng là một cô gái bảo thủ nhưng nam nhân nào cũng muốn người mình yêu dâng hiến hết tất cả mà ...

Bạc hà rất ít ở Gia Đường trước mặt có đảm lược e sợ thời điểm, lần này nhưng thật thật giống như đã làm sai chuyện giống nhau, thật ra thì cho dù cho thêm nàng lựa chọn một lần, nàng vẫn là có cự tuyệt, nhưng khi nhìn đến Gia Đường bởi vì chính mình bộ dạng mất hứng, trong lòng của nàng vẫn là rất không là tư vị...

Nàng biết, thật ra thì Gia Đường chuyện muốn làm tình, ở xã hội này mà nói,

thật không phải là cái gì đại nghịch bất đạo chuyện tình, mà là tình lữ trong lúc nửa phổ biến bất quá một loại thân mật mà thôi, nàng có thể nói là đương đại hiểm thấy sinh vật, có lẽ ngay cả chính nàng cũng không rõ ràng lắm, nàng đây hết thấy cũng là bởi vì đối với mình không phải là tự tin, nhất là hôm nay của bốn năm sau, ăn no trải qua mất đi nỗi thống khổ của hân sau, nàng càng thêm không cách nào hoàn toàn buông ra mình, chẳng qua là nàng trong tiềm thức loại ý nghĩ này, ngay cả nàng chính mình cũng không biết...

Gia đường nhìn mặt nàng sợ hãi, vươn tay lên vuốt trán nàng “Thật không có chuyện gì mà, nữ nhân ngốc, làm sao lại bày ra bộ dạng đáng thương này ? Người muốn mưu sát chồng ta cũng không so đo, bất quá lần sau nhẹ lại một chút” Vừa nói hân vừa bóp mũi nàng, “Người còn làm như vậy, chắc chắn nửa đời sau sẽ không sống sung sướng được” Nói xong hân kéo bạc hà vào lồng ngực của chính mình , đem nàng để ở trên đùi của mình, thật chặt nhốt lại sau, vùi đầu ở cổ của nàng, thật sâu hô thở ra một hơi ...

Bạc hà không dám cử động nữa, cảm ơn trời đất, rốt cuộc gia đường cũng không giận , nhưng nàng vẫn nhìn thấy trong mắt hân vẻ bất đắc dĩ, chẳng lẽ lần này nàng làm thương tổn hân nhiều lắm sao ?

“Người giận ta ?” Bạc hà quay đầu hỏi gia đường, cho dù hân tức giận như thế nào với nàng cũng rất ôn nhu

“Dạ” Gia đường nói vừa không khách khí vừa khách khí. Bạc hà không nghĩ tới hân nói trắng ra như vậy

“Người...người cho ta chút thời gian nha” Bạc hà cắn răng nói ra, cảm thấy như là muốn chui vào cái lỗ vậy, nhưng nàng giật mình lại, cảm thấy thật hối hận, nói vậy khác nào bảo hân sau khi kết hôn mình mới là của hân, ôi thôi, hối hận quá đi ...

“Được rồi, ta chỉ trêu chọc người thôi. Ta làm sao giận người được. Yên tâm đi, người không muốn ta cũng không ép”

Bạc hà không nói thêm gì nữa nhưng trong lòng thầm cảm kích gia đường

Một tiếng chuông điện thoại vang lên phá vỡ không khí yên lặng, gia đường

rút điện thoại ra, nhìn hai chữ Cao Vũ xuất hiện trên màn hình, nhất định là có liên quan đến chuyện tuyển mộ người chủ trì, hay là hẳn đem nói cho nàng biết hết. Không cần lừa gạt nàng vào đài truyền hình của chính mình nữa, chắc là nói thẳng ra thì bạc hà sẽ không cự tuyệt

Thấy bộ dạng gia đường có chút chần chờ, bạc hà tinh ý đứng lên. Tại sao hẳn không nghe điện thoại nhỉ ? Chẳng lẽ ... chẳng lẽ là nữ nhân của hẳn ?

“Chuyện gì ?” Gia đường nói chuyện, thanh âm ép thấp tới cực điểm, không nghĩ tới như thế làm cho bạc hà càng nghi ngờ hơn

“Ta đã làm tốt , chỉ cần nàng ra đường, vô luận nơi nào cũng có thể xem tới được ta đánh tuyển mộ quảng cáo...”

“Ta đang buồn bực đây, sao người lại làm nhanh như vậy ?”

“Người dặn dò ta, làm sao ta dám trễ nãi ?”

“Đừng manh động, coi chừng kế hoạch đổi khác, người tạm thời dừng hết đi, chờ ta liên lạc lại sẽ nói sau”

“Uy, người hoàn toàn không biết quý trọng công lao của ta nha”

“Đừng nói nhảm nữa, cứ như vậy đi” Nói xong hẳn cúp điện thoại, thật không nghĩ Cao Vũ lại làm việc nhanh như thế

Hắn ngẩng đầu lên, nhìn thấy bạc hà đang đứng cách xa mình, hẳn đứng dậy, buộc lại đai lưng hướng phương hướng của nàng đi tới, theo thói quen từ phía sau hoàn ở hông của nàng, “Có phải là lại suy nghĩ lung tung không ?” Tâm của nàng hẳn đã nhìn rõ rồi, còn cố nén làm bộ không ngăn ngại, nếu như không có đoán sai trong lời nói, nàng nhất định cho là mới vừa rồi cú điện thoại kia là ‘Không thể lộ ra ngoài ánh sáng’, mình mới vừa rồi làm sao lại không nghĩ tới điểm này đâu... Gia Đường tâm trong lặng lẽ trách tự trách mình, là hẳn để cho luôn luôn ánh mặt trời sáng sủa, ‘Thanh xuân’ hoạt bát bạc hà trở nên như hiên tại giống nhau không có cảm giác an toàn... Tội của hẳn quá thật rất lớn...

Nghe thấy lời nói của gia đường, bạc hà vội vàng phủ nhận, cảm giác bị người ta nhìn thấu quả thật không tốt gì

“Nói nhăng nói cuội gì đó ? Người lại loạn tưởng rồi a ?”

Gia đường giờ phút này nhìn rõ nàng đang suy nghĩ cái gì, cũng không nói nữa, chỉ lôi nàng đi tới ghế, hai tay đặt lên vai nàng, “Người nhất định phải hiểu rõ, ta chỉ yêu có một mình người, người suốt đời phải tin tưởng ta, được không ?”

Không hiểu bị ma xui quỷ khiến như thế nào làm cho nàng gật đầu

Gia đường theo thói quen nhéo nàng một cái. ” Thế này mới ngoan, nói cho ta biết, bây giờ người dự định muốn làm gì ?”

Một câu nói đã hỏi tới bạc hà chết đi huyệt, ở nơi này mỗi thời mỗi khắc cũng phát triển xã hội, nàng ở một hành nghề bên trong còn chưa mở mới tựu tỉnh bốn năm, nữa muốn tiếp tục, có thể không? Nàng mặc dù đối với chuyên ngành của chính mình tương đối tự tin nhưng hiện nay xã hội tuyển người là nhìn vào cái gì ? Kinh nghiệm a! Nàng không có. Quan hệ a ! Nàng cũng không có ... Ban đầu nàng lại bỏ qua cơ hội tốt như thế, bây giờ cảm thấy thật là hối hận ...

Nàng ra vẻ dễ dàng vưng một chút vai, “Làm gì không được? Ta nhưng là đường đường bạc hà, chỉ cần nhiệt độ thích hợp, ở nơi đâu cũng có thể sinh trưởng sao!”

“Cho người làm người chủ trì, người thấy như thế nào ?”

Bạc hà sững sốt một chút, xác định mình không có nghe nhầm. Hơn nữa nhìn mặt gia đường cũng không có vẻ gì gọi là nói giỡn, cho dù là đùa giỡn đi nữa, cũng là đâm vào chỗ đau của nàng, gia đường nhất định sẽ không làm như vậy

Nàng ngẩng đầu nhìn thoáng qua Gia Đường, vừa thấp xuống đi, trời mới biết nàng có nhiều nghĩ, “Đừng an ủi ta, làm người chủ trì chỉ có thể là ta đòi này một giấc mộng ... !”

Gia Đường đem đầu của nàng giơ lên, cùng mình tương đối, “Ta là nhận chân, nếu có cơ hội người nguyện ý sao?”

“Dĩ nhiên nguyện ý!” Gia Đường thanh âm tràn đầy mừng rỡ, nàng một trăm, một ngàn nguyện ý... Mới vừa vừa nói xong nàng vừa ảm đạm xuống tới, “Nhưng là... Người nói vừa không tính là... Người chủ trì không phải ta nghĩ làm là có thể làm?”

Gia Đường đem lòng bàn tay che trên đầu nàng, khẽ vuốt hai cái sau, “Chỉ cần người nghĩ có thể!”

“Thật ?”

Gia Đường gật đầu, “Ta có bao giờ lừa gạt người sao ? ” Những lời này ở bạc hà trong lòng thật ra thì cũng không hoàn toàn nhận đồng, lúc đầu từng nàng cho là hắn đã lừa gạt...

“Thật ra thì sau khi người đi, ta đã lên làm người chủ trì, vẫn là nghĩ người có thể nhìn thấy ta, ta liền đi thu tiết mục ở mọi nơi, ngay cả Tây Tạng cũng đến ... Không ngờ công trình 4 năm của ta lại ... Người cái này đúng là nữ nhân ngốc, bốn năm cũng không chịu xem ti vi, lão công của người cũng thật là khổ a!”

Bạc hà vẻ mặt càng ngày càng phức tạp, nghe được hắn nói mình vẫn có thể làm người chủ trì, nàng rất vui vẻ, nghe nói Gia Đường vì nàng làm người chủ trì, nàng có chút lòng chua xót, bởi vì hắn muốn làm biên đạo a. có nữa chính là Gia Đường thật có thể làm cho nàng làm thượng chủ trì ư, thật dễ dàng như vậy sao? Trừ phi hắn là đài trưởng, nhưng điểm này là bạc hà dù thế nào nghĩ cũng tưởng tượng không tới, bởi vì từ trước bọn họ kế hoạch hoặc là lý tưởng bên trong cũng không có một ít con: sợi, đây hết thấy bạc hà đều chờ đợi Gia Đường cho nàng giải đáp...

Gia Đường ném cho nàng một nụ cười, “Bây giờ cảm thấy lão công của người rất lợi hại phải không ? “

Bạc hà không chút nghĩ ngợi gật đầu

“Sau này từ từ cho người nói sao! Bất quá...” Hãn nhìn từ trên xuống dưới bạc hà, cho tới bây giờ nàng đều nghe lời mặc hãn bọc tại trên người nàng áo sơ mi, nhìn nàng kia sao nghe lời của mình, Gia Đường trong lòng dâng lên vẻ đắc ý, đừng xem nàng bình thời đối với hãn sảo sảo nhượng nhượng, trên thực tế nội tâm của nàng quan tâm rất, mặc dù nàng cho tới bây giờ cũng không phạp đối với hãn tiến hành cái loại này khẩu thị tâm phi ‘Chửi bới’, nhưng là đối với hãn không muốn xa rời trình độ chỉ có nàng tự mình biết...

Chương 15: Quy tắc ngầm

“Đây là cái ánh mắt gì ?” Bạc Hà liếc mắt hãn một cái, Tống Gia Đường, người đứng là càng ngày càng bệnh a ...

Gia Đường khẽ nhếch môi lên, cố gắng không cười, cho tới nay thì trêu chọc Bạc Hà cũng là niềm vui của hãn, hãn nhìn nàng “tà ác” , “Nếu ngày mai ta giúp người làm người chủ trì, người sẽ lấy gì báo đáp ta ?”

“Ta... Ai! Hai ta ai cùng ai nha, đúng không cưng ới!” Bạc hà nháy mắt mấy cái, cũng không biết như vậy ‘Vô sỉ’ trong lời nói là làm sao nói ra được, nàng không rõ tại sao mình có khẩn trương như thế không làm chủ được cầm người, có lẽ là trong bốn năm nàng cảm nhận được cùng lý tưởng của mình xa xa cách xa nhau thống khổ sao, lần này có cơ hội nói gì cũng sẽ không buông tay, thậm chí ngay cả nàng thích nhất Gia Đường, một câu cười giỡn nói cũng làm cho nàng khẩn trương, bởi vì ở thực hiện nàng mơ ước trong chuyện này, nàng là thật không có chút nào giữ lại tín nhiệm Gia Đường.

Vừa nhìn nàng kia có chút khẩn trương còn ra vẻ dễ dàng bộ dạng, Gia Đường trong lòng âm, nàng bạc hà không phải là hãn là gương nanh múa vuốt nhào đầu về phía trước, sau đó hành hạ hơi dừng sau, vỗ vỗ tay nói, “Ta xem người còn dám theo tranh công?” Không phải là như vậy sao? Nàng thay đổi, tự tin của nàng đi đâu ...

Sắc mặt Gia Đường trầm xuống,ôm Bạc Hà vào trong lòng, hãn muốn đem nàng biến trở về từ trước bạc hà, cái kia cùng mình vô câu vô thúc bạc hà, cho dù là ngày hôm qua bộ dạng, lúc đầu nàng ở trong lòng là đối với mình không có sợ hãi... Như bây giờ coi là cái gì, thậm chí hãn có chút không rõ ràng lắm, rốt cuộc người mới thật sự là bạc hà, tại sao từng cái thời khắc nàng biểu hiện được cũng làm cho người cảm thấy là chân thật nàng, rồi lại làm

cho người ta sờ không rõ ràng lắm nội tâm của nàng rất cuộc nghĩ như thế nào... Có lẽ ở người khác nơi đó đều sẽ cảm giác được bạc hà rất mâu thuẫn, nhưng Gia Đường trong lòng không phải như vậy, hẫng đau lòng...

Bạc Hà lắc lắc tay Gia Đường, “Vậy ... Ta mời người ăn cơm” Trong lời nói vẫn còn một chút tia sợ hãi

“Người sao phải uy khuất mình như vậy ? Người sợ ta sẽ làm khó dễ người sao ?” Gia Đường cảm xúc có chút kích động, tận lực khắc chế mình rất muốn bộc phát vọng động, cố gắng đè thấp tiếng nói, bất kể nàng tại sao cùng mình hành hạ hẫng cũng sẽ không tức chịu không được, thậm chí thì không cách nào khống chế tức giận...

Bạc Hà cúi đầu không nói lời nào giống như đang cam chịu vậy nhưng thật ra là nàng không biết nói gì cả. Hẫng sẽ làm khó nàng sao ? Nàng tin rằng hẫng sẽ không làm thế nhưng không hiểu tại sao trong lòng nàng có một cảm giác không an toàn. Thậm chí ... còn có chút sợ nhưng nàng cũng không biết chính mình là đang sợ cái gì . Chẳng lẽ chính là hẫng kia thuận miệng vừa nói công việc sao? Hoặc là những khác nàng không dám thừa nhận đồ...

Gia Đường cười khổ một tiếng, không phải là đem nàng này ‘Tật bệnh’ trị tới đây không thể, nàng làm sao có thể cho là mình vì nàng làm việc còn muốn hỏi báo đâu? Hẫng suy nghĩ một chút, quyết định dùng một nàng nhất chịu không được yêu cầu tới kích khởi nàng phản kháng, sau đó lại cùng nàng thật tốt giải nghĩa sở...

“Nếu ở trong lòng người ta cũng đều vì khó khăn người, ta đây tự nói ra, ta nghĩ... Người biết ‘Quy tắc ngầm’ mấy chữ này hàm nghĩa sao?” Vừa nói đứng lên đưa lưng về phía bạc hà, nàng thật khí đến hẫng...

Bạc hà dừng lại một chút, cắn chặt môi dưới, “Biết...” Bạc hà đau lòng , cái này tràn đầy thâm ý từ, hôm nay cũng sẽ dùng đến trên người nàng, hơn nữa còn là nàng người thích nhất, nhất buồn cười chính là hẫng hôm nay mới vừa ‘Dối trá’ cho mình mang theo nhẫn kim cương, hoặc là kia ý nghĩa không hề giống mình nghĩ như vậy sao, phía ngoài bạc hà, xem ra cũng là mình suy nghĩ nhiều , có thể chỉ là thỏa mãn cá nhân hẫng yêu thích mà thôi, bởi vì hẫng cũng giống như mình, vẫn nhiệt tình yêu thương loại thực vật này... Xem ra

hôm nay là không vui một cuộc ...

Loại tâm tình này ai có thể đủ nhận thức? Cũng tốt, mình bốn : vốn không phải nên là của hấn sao? Hoặc là nếu như mới vừa rồi mình không kiên trì, nàng bây giờ đã là là người của hấn... Nàng hoàn toàn không có có ý thức đến là của mình nói chộc giận hấn... Cũng khó trách, Gia Đường từ trước vẫn đối với nàng che chở có thêm, nơi nào động dậy giận a...

Nàng một ‘Biết’ để cho Gia Đường hỏa thẳng chui lên, chẳng lẽ nàng thật không? Mình hôm nay ban ngày đối với nàng biểu hiện còn chưa đủ rõ ràng sao? Hấn yêu nàng, hi nhìn bọn họ có thể kết hôn, chẳng lẽ nàng cả kia cũng không tin, ngược lại tin tưởng hấn một câu chơi chê cười sao?

“Kia người biết nên làm như thế nào...” Gia Đường tâm so sánh với bạc hà càng thêm khó chịu, chẳng lẽ nàng thật nghĩ như vậy mình? Hấn ở trong lòng cùng mình kêu sức lực, một mặt để cho mình không thể như vậy hù dọa nàng, vạn nhất nàng vừa chạy mất làm sao bây giờ? Nếu như nàng vẫn là từ trước bạc hà, nàng nhất định sẽ lên án mạnh mẽ mình ngừng lại, sau đó tông cửa xông ra... Một mặt vừa khuyên mình, không để cho nàng điếm ‘Dạy dỗ’, nàng tự trường không được trí nhớ... Thật ra thì hấn càng hy vọng lấy được là loại thứ nhất kết quả, bởi vì bây giờ nàng cho dù chạy, cũng có thể đem nàng đuổi trở về, kia lúc đầu chứng minh nàng không có đối quá

Nghe phía sau truyền đến hai tiếng giày cao gót cùng mặt đất đụng nhau tiếng vang, hấn khẩn trương đợi chờ bạc hà làm ra phản ứng, khi nàng vây quanh trước mắt hấn, Gia Đường nhìn qua bạc hà thế nhưng đã cởi bỏ áo sơ mi , lạnh run đứng trước mặt hấn ... Hấn thật không biết lòng tự tin của nàng đã chôn đi nơi nào

Gia Đường nhắm mắt lại bả đầu nữ hương vừa, hấn là thật không đành lòng thấy bạc hà như vậy ủy khuất mình, đồng thời còn hoài nghi hấn đối với tình cảm của nàng . Bạc hà có chút khẽ run tay, đáp thượng cái hông của hấn, môi dưới đã mau bị mình cắn được có chút tê tê , mới lạ động tác, thật lâu cũng không thể đem Gia Đường kia cài lại đai lưng giải khai, bỗng nhiên Gia Đường bàn tay to ngăn lại ở động tác của nàng, chặn ngang một ôm, trực tiếp mở ra sải bước đi vào phòng ngủ...

Nghe được tiếng đóng cửa, Bạc Hà càng thêm khẩn trương, đây là điều nàng muốn sao ? Vẫn là... Tốt, coi như mới vừa rồi đã đem mình giao cho hã sao, chẳng qua là lấy phương thức như thế, làm cho nàng bất ngờ, cũng không sao cả, phần đang kế hoạch của mình trung, cũng cho tới bây giờ không có nghĩ tới đem mình giao cho người khác, nàng chính là hã Tống Gia Đường... Nhưng cứ như vậy, bọn họ không bao giờ ... nữa có trở lại từ trước quan hệ, mà là bịt kín một tầng ích lợi trước mặt sa...

“Người thật muốn làm như vậy sao ?” Gia Đường hỏi nàng lần nữa, tuy không mong nàng sẽ huỷ bỏ nhưng hã cũng không muốn uỷ khuất nàng, hã muốn nàng cam tâm tình nguyện nhưng rõ ràng là vừa rồi nàng còn cự tuyệt hã cơ mà ...

Bạc hà không nói, Gia Đường vừa muốn đưa tay đem nàng ôm tới được lúc, nàng một chút né tránh, “Ta đi tắm...” Gia Đường nhanh tay lẹ mắt, từng thanh nàng kéo trở về, tay vừa dùng lực, nàng cả người lọt vào giường lớn trung ương...

“Không cần” Hã lẩn lên người nàng, lúc này hã thật sự nổi giận, chẳng qua là vừa rồi hã chỉ muốn ôm nàng thôi mà nàng lại hiểu sai ý tứ của hã, hã nói 3 chữ “Quy tắc ngầm” chẳng qua chỉ là muốn dạy dỗ nàng một chút thôi, thế nhưng bây giờ hã mới biết, nàng đối với hã một chút tín nhiệm cũng không có

Hã bá đạo hôn lên môi Bạc Hà, không một chút ôn nhu, Bạc Hà nhắm mắt lại, giống như đang bị “hành hình” vậy ...

Gia Đường không chút khách khí cởi xuống đắp ở trên người nàng váy liền áo, đem nàng áp ở dưới người mình, xẹt qua vành tai... Cố... Hã thủy chung đang đợi nàng đem mình từ trên người nàng đẩy ra, sau đó lên án mạnh mẽ mình, nhưng là nàng không có ...

Xem ra chính mình phải động thủ “thật sự ” thôi , Gia Đường giật xuống ngực của nàng quần áo, nửa người trên của nàng cả hiển lộ ở trước mắt hã, Gia Đường ngẩng đầu nhìn nét mặt của nàng, cùng mới vừa rồi giống nhau như đúc, chẳng qua là chết nhắm mắt lại, nhếch trứ đôi môi, người cũng sẽ không phản kháng sao? Gia Đường hôn rơi vào nàng trước ngực cao vút nơi,

hơi có chút ít dùng sức căn xé trứ nàg, hắ một đường xuống phía dưới, cho đến tay muốn thả ở trên người nàg còn sống cuối cùng cùng nơi vải vóc, trong lòng của hắ giây dụa, nếu như nàg còn không cự tuyệt nên làm cái gì bây giờ?

Bất kể nhiều như vậy , tay của hắ giật xuống trên người nàg chướng ngại vật, nàg hoàn mỹ vóc người nhìn một cái không sót gì, hắ trong nháy mắt thế nhưng quên mất mới vừa rồi mục đích, chỉ có dừng lại một giây, hắ quần quýt tâm để cho hắ chần chờ, có muốn hay không lại tiếp tục, xem ra nàg là thật chuẩn bị ‘Hiến thân’ ...

Tay hắ bắt đầu dờ xuống, tách hai chân của nàg ra, đây là bước cuối cùng ... Bạc Hà, người đừng để cho ta thất vọng ...

Hắ cố ý thật chậm rãi, vẫn chăm chú nhìn phản ứng của nàg nhưng hắ cũng thất vọng, nàg không hề có phản ứng gì hơi để cho hắ có một chút điểm thăng bằng chính là nàg từ đầu đến cuối khẩn trương, lúc đầu chứng minh nàg là không có đã cho người khác...

Gia Đường một tung mình vượt đến trên mặt đất, tiện tay ngăn bên cạnh cái chắn tử bao ở bạc hà trên người, mình xoay người đứng ở giắt rèm cửa sổ cửa sổ sát đất bên cạnh, thật sâu hô trứ khí... Nói là thất vọng, cũng không tất cả đều là, càng nhiều là có lẽ vẫn là đau lòng, rốt cuộc ban đầu cho nàg mang đến chính là bao nhiêu kích thích, có thể làm cho nàg đem tự tin ném đến xa như vậy... Hắ kiểm xoay người ngồi ở bên giường, mang theo bị đem bạc hà ôm vào trong ngực, “Thật xin lỗi... Những năm này cho người chịu khổ , làm sao người tự nguyện ý vì này một chút chuyện tự thà rằng theo...” Hắ nói không được nữa, quá nhiều trong lời nói nghĩ trách cứ nàg, nhưng nói không nên lời...

Nàg không nói, nước mắt lặng lẽ rớt xuống, nàg đánh lên người Gia Đường, “Người làm gì ta sợ ? Người làm gì ta sợ ? Ta còn tưởng sau này ở trong lòng người ta sẽ trở thành một nữ nhân như vậy, người làm cho ta sợ quá ...” Nàg vừa khóc vừa gọi hắ, bao nhiêu uỷ khuất cũng tuôn ra

“Tại sao người không cự tuyệt ? Ta chính là đang đợi người cự tuyệt ta ... Người ... người nhìn chiếc nhẫn trên tay chính mình đi ..” Hắ không nói

được nữa, dừng lại một chút rồi lại nói tiếp, “Người thật không tín nhiệm ta đến như vậy sao ? Người cảm thấy ta xấu xa đến độ bắt người trao đổi như vậy sao ? Ta đối với người không an toàn vậy sao ?”

”Ta nào dám như vậy cự tuyệt người? Hôm nay ta đã cự tuyệt quá một lần , ban đầu ta chỉ nói không để cho người hôn ta, người thế nhưng nhiều năm như vậy thật không có hôn qua, không hôn ta coi như xong, người còn hôn...” Nàng tiếng khóc càng lớn, nàng hôm nay vẫn tự nói với mình tin tưởng Gia Đường, tin tưởng lần đó thật tựa như hăn nói như vậy là vô tình, nhưng ở trong lòng của nàng thật giống như thật làm không được... Không có trải qua suy là nội tâm của nàng chân thật nhất ý nghĩ, nguyên đến chính mình cam nguyện bị hăn khi dễ, là sợ hăn bị người khác ‘Chiếm’ ...

Gia Đường bừng tỉnh, cúi đầu xuống hôn nước mắt nàng, “Thật xin lỗi, là ta không tốt, là trách lầm người nhưng tại sao người lại nghĩ ta như vậy ? Người nhớ kỹ cho dù ta có muốn người đến mấy cũng không cần dùng phương thức này, ta là muốn người cam tâm tình nguyện với ta hiểu chưa ? Người không tin ta, người có biết trong lòng ta khó chịu lắm không ? Người là lão bà của ta, có quyền yêu cầu ta bất cứ chuyện gì, cũng có quyền cự tuyệt tất cả những thứ người không thích, hiểu chưa ? “

Hăn nhẹ nhàng vỗ lưng giúp nàng, quả nhiên bóng ma lớn nhất trong lòng nàng vẫn là chuyện năm đó. Tống Gia Đường trong lòng tự cười mình, tự nói với bản thân : Tống Gia Đường, người vẫn là không hiểu hết được Bạc Hà ...

Có lẽ lúc ấy mình chẳng phải ‘Ngốc’, tựa sẽ không phát sinh sau lại chuyện ... Nếu như nàng không phải là giờ phút này nói ra, có thể cả đời mình cũng không biết, còn vẫn cho rằng kia là đúng tôn trọng của nàng đâu, Tống Gia Đường lần đầu tiên cảm thấy thì ra là vẫn trong óc giả bộ du mục cũng là mình, hăn cũng mới hiểu được trong tình yêu cũng không chỉ là một vị giao ra có thể... Thì ra là nàng cho nên không tự tin cũng là mình mang cho nàng

“Còn không phải là người nói !” Bạc hà dùng hết khí lực toàn thân vượt hăn, “Ta còn tưởng rằng người biến thành xấu, ta cho là nếu như ta không đáp ứng, sẽ lần nữa mất đi người...” Vừa nói vừa nói nước mắt vừa té, nàng thật sợ

“Mang theo nhẵn cười, chờ tương lai lão công đối với mình quy tắc ngầm, người hăn là cổ kim người thứ nhất...” Gia Đường đem nàng ôm vào lòng thật chặt

Chương 16: Thụ sủng nhược kinh

Bạc hà nín khóc mỉm cười, nàng tự giễu hành động vừa rồi của mình, còn có so sánh với nàng nữa ngu xuẩn nữ nhân sao? Ngay cả cười giỡn cũng khiến cho khẩn trương như thế, làm sao lại nghĩ hăn như thế, làm sao lại nghĩ hăn không thật lòng với mình trước ? Lần này trở về sau này, ở trước mặt hăn luôn là tự loạn trận cước, bạc hà vĩnh miêng lên một chút, “Người sẽ không giận ta sao?”, nói dứt lời cũng không dám nhìn hăn một cái, lần này chính nàng cũng ý thức được mình là thật là đáng trách ... Thì ra là dù thế nào dạng cũng không có như vậy sợ hãi hăn thời điểm, thậm chí lớn lối rất, nhưng lần này ...

Gia Đường nghiêng đầu nhìn nàng một cái, “Người cứ nói đi ?” Ôm tay nàng nhưng thủy chung cũng không có buông ra, lúc mới bắt đầu hăn là thật rất tức giận, nhưng là cho đến khi nàng nói ra suy nghĩ trong lòng mình, hăn cũng không giận nữa, mặc dù ý tưởng của nàng thật cùng người bình thường không quá giống nhau, nhưng cuối cùng, vẫn là nàng còn để ý đến hăn ...

“Đừng tức giận nha, ta cũng biết ta sai rồi, ” Bạc Hà vẻ mặt “đáng thương nhìn Gia Đường, thừa nhận sai lầm tình huống như thế ở mấy năm trước là tuyệt sẽ không phát sinh... Bởi vì nàng cho dù có làm chuyện kinh thiên động địa gì đi nữa, Gia Đường cũng sẽ không giận nàng, dĩ nhiên, khi đó bọn họ chưa bao giờ từng làm như thế ...

“Người sai chỗ nào chứ ?”

“Ta không nên để cho người đối với ta kia cái gì...” Ở ý thức của nàng bên trong Gia Đường chủ yếu nhất sinh khí : tức giận nguyên nhân là nàng vì công việc thà rằng cùng hăn làm có chút chuyện...

Tổng Gia Đường dở khóc dở cười, đây là nguyên nhân của nàng sao ? Người nơi nào không nên để cho ta cái gì cái gì? Trên thực tế là sớm cũng nên được rồi, nếu như người không chạy mở, chúng ta bây giờ hài tử có thể cũng sẽ gọi cha... Chỉ là vừa mới chịu cái gì kia chẳng hạn nguyên nhân không đúng lắm mà thôi...

“Còn gì nữa không ?”

“Còn nữa ? Nga ... Lúc này đang thời điểm cao trào ta nên để cho người hôn ta” Nàng cúi đầu, dù sao thì để cho một “nữ nhân tình khiết” như Bạc Hà nói ra chuyện này cũng là rất then thùng

“Người là cố ý a? Những thứ này là lý do sao? Cho dù người không biết sao! Ta bây giờ nói cho người biết, người nghe rõ đây :

– Thứ nhất : người hoài nghi tình cảm của ta với người

– Thứ hai : người hoài nghi nhân phẩm của ta (bởi vì nàng mới biến hẳn thành người xấu)

– Thứ ba : ta muốn người làm chuyện gì cũng phải xuất phát là cam tâm tình nguyện, không phải vì lợi ích

– Thứ tư : người sau này nên phân rõ chuyện nào là đùa giỡn, ta cũng sẽ không cố ý gây thương tổn cho người nữa

Đây không phải là lần đầu tiên ta nói nhưng ta hy vọng là lần cuối cùng. Cô nãi nãi à, người nhớ rõ mấy điều này có khó lắm không ?”

Bạc Hà bật cười, “Cháu trai ngoan, cô nãi nãi sẽ không làm như vậy nữa”

Gia Đường bay qua bạc hà, ở nàng trần trụi rất tròn nới, bành bạch chính là hai cái, này hai cái tát cũng không phải là hôm nay tát: mới muốn đánh nhau, có thể là ngày hôm qua, có thể là năm ngoái, năm trước, cũng có thể sớm hơn ...

Bạc hà mở ra miệng hồi lâu không có khép lại , nàng nhưng là một hai mươi bảy tuổi trưởng thành nữ nhân, bị như vậy phách hai cái thật mất mặt vứt xuống bà ngoại nhà đi, nàng rất hy vọng mình bây giờ có thể giống như QQ giống nhau, nghĩ ẩn thân tự ẩn thân, không nên nữa làm cho nàng gặp người ...

Nàng lập tức nắm chắc chắn, giống như mới vừa tràn đầy điện giống nhau nhảy đến đầu giường kháo bên trong trong góc, “Lưu manh, mau đi ra ngoài cho ta!” Nàng vừa bực mình vừa buồn cười, cái tên nam nhân này vừa hành hung nàng, vừa dụ dỗ nàng, vừa khi dễ nàng, Sở trường biến thành nam nhân... Đang suy nghĩ cái vấn đề này thời điểm nàng cũng chưa có thật tốt tình lại một chút Gia Đường tại sao như vậy, còn không phải là bởi vì bạc hà đại tỷ ngài quá sở trường thay đổi sao? Một lát lại cùng oán phụ giống nhau nghi thần nghi quỷ... Người nam nhân trải qua người hành hạ như thế còn có thể không một chút phản ứng, kia chỉ có một đáp án, hẳn là thiếu não... Rất hiển nhiên, hai chữ này không dùng đến Gia Đường trên người

Gia Đường cười lớn, “Lúc này mới biết thẹn thùng sao ? Bằng không... chúng ta đem những gì mới này còn làm dang dở tiếp tục đi ?”

Bạc Hà đỏ mặt đỏ tai, trời ạ, mong là trong đời nàng đừng có cái tình huống như thế này nữa

“Người đồng ý sao ? TA chỉ là ...” Thật ra hẳn chỉ muốn trêu chọc nàng thôi. Gia Đường dĩ nhiên rất muốn nàng, chẳng qua là ban này thấy nàng như vậy, cho dù hẳn có được nàng cũng sẽ thấy không thoải mái trong lòng ...

Bạc Hà đang vất óc suy nghĩ phải làm sao, Gia Đường đã quăng y phục trên ghế lên cho nàng, quay mặt bước ra ngoài ...

Nàng lập tức mặc lại với tốc độ nhanh nhất, đêm thất tịch năm nay trôi qua thật là không tưởng tượng nổi, vẫn làm cho nàng vẫn lấy làm kiêu ngạo thông minh, hôm nay hoàn toàn sẽ không dùng đến một chút, nếu như không phải là nàng rất thanh tĩnh, nhất định sẽ cho là mình là ở làm xuân thu đại mộng...

Nàng tiểu tâm dục dục tiêu sái ra phòng ngủ, bởi vì sợ bị mình tương đối sắc bén gót giày, cạo sồn này so sánh với mặt của nàng hơn ngàn nắp sàn nhà...

Vừa ra cửa, đã bị Gia Đường ôm ngang đứng lên hướng phòng khách đi tới.

“Người ... Tại sao ? ” Bạc Hà mặc dù không giãy dụa nhưng cũng không nhịn được hỏi hẳn, hôm nay không có lúc nào là bọn họ không thân mật cả, tuy là nàng thích nhưng mọi chuyện có chừng mực vẫn tốt hơn, giống như là

ít thân mật hơn, nàng sẽ không chế được tình cảm của chính mình

“Ta trong lòng đau thay cho sàn nhà, người còn hỏi ta tại sao sao ?” Đây là kiểu nói chuyện mà bọn họ hay nói với nhau, không ngọt ngào quá trớn, đôi khi “chèn ép” đối phương một chút ... Trên thực tế là hẳn thấy nàng đi giày cao gót quá mệt mỏi nên mới giúp nàng một chút mà thôi

Bạc Hà hiểu ý cười một cái, nói cái khác thì nàng tin chứ nói cái này thì nàng làm sao tin được

Gia Đường hài lòng nhìn biểu hiện của nàng, từ nụ cười của nàng cho thấy là trong lòng nàng biết rõ hẳn quan tâm nàng, cảm giác như vậy mới là Bạc Hà của hẳn a ! Ai... Nữ nhân này qua bốn năm có phải là báỉ Tôn Ngộ Không làm đồ đệ rồi không ? Tuy rằng không có bảy mươi phép biến nhưng ba bốn cái chắc chắn là có ...

Lúc lại yên tĩnh như con mèo nhỏ, lúc lại chạy nhảy loạn xạ như con thỏ, ... Đúng là hành hạ người khác mà

Gia Đường cẩn thận vừa suy nghĩ một chút, thật ra thì nàng thật giống như chỉ có cùng mình ở chung một chỗ thời điểm mới như vậy tử, ngày hôm qua cùng Nguyễn Nguyệt bọn họ tụ hội thời điểm, nàng vẫn là thì ra là kia hỉ hả, nhốn nháo nói nhao nhao, hơn nữa sức sống bắn ra bốn phía bộ dạng a... Xem ra đây hết thảy cũng là nhằm vào hẳn mới làm ra thay đổi... Hẳn thật là không biết nên cao hứng, hay là nên tự trách...

“Người muốn đi tham quan một chút hay là xem ti vi ?”

Bạc Hà chần chờ một chút, “Xem ti vi sao ? Ta bây giờ thậm chí là quên mất cách điều khiển ti vi luôn rồi” Nói một câu khoa trương cũng để lộ chút vẻ bất đắc dĩ, Haizzz, nàng tự hỏi mình thật sự là người hiện đại sao ?

“Người đi đâu vậy ?” Thanh âm ngày càng khẩn trương, Bạc Hà không thích Gia Đường ở xa mình ngay cả chính nàng cũng phát hiện, hai ngày này thời gian, nàng đối với cái này nam nhân không muốn xa rời muốn vượt qua từ trước bất kỳ lúc, mặc dù không muốn thừa nhận, nhưng đó là sự thật, nàng so sánh với từ trước càng thêm không thể rời bỏ hẳn...

Gia Đường cương một chút, nàng bây giờ lại như vậy lệ thuộc vào mình, hiện tượng tốt, hân hân lòng cười một tiếng sau, lấy từ trong tủ ra một đôi dép nữ tính, cúi xuống giúp nàng cởi giày cao gót ra, lại đem dép bọc tại nàng trắng nõn trên chân, động tác của hân làm cho một làn nước ấm chảy vào tim nàng .. Từ trước tới giờ, nàng cũng chưa từng được đối đãi như thế này

Tuy đôi môi nàng hé mở nhưng cũng không nói nửa lời, cho tới bây giờ cũng không ngờ hân vì nàng mà làm như thế, ngay cả từng nàng một lần đem cái đuôi vênh đến trên, đối với hân không có sợ hãi thời điểm, cũng không có nghĩ qua...

“Nhìn cái gì ? Đây là vẻ mặt gì vậy ? mặt? Không phải là điểm này mà chi ma lớn chuyện nhỏ sẽ đem người cảm động đến nghĩ lấy thân báo đáp đi? Ta đúng !”

“Sắc lang ! Đầu người có thể có ý nghĩ đứng đắn một chút được không ?”

Bộ dạng Gia Đường giống như là vô tội, “Người cả ngày đều nói ta là sắc lang, đó là từ ngữ nên nói với lão công của mình hay sao ? Nhưng mà ta sắc lang khi nào ? Vì người mà giữ thân như ngọc đến ngày hôm nay, người còn không biết cảm tạ ta ?”

“Ai biết ... Nhìn người động tác thuần thục như vậy, lờ như người thử luyện tập với ai thì sao .” Nói xong nét mặt của nàng trở nên có chút tối tăm, thật ra thì trong lòng của nàng thật không tin hân bốn năm chưa từng chạm qua người khác, dù sao hân cũng là một nam nhân ưu tú được nhiều cô gái thích như vậy, chẳng lẽ thật sự làm được sao? Hoặc là khi hân tịch mịch thời điểm chủ động ...

Nàng không dám nghĩ thêm nữa, tâm đau đớn như bị một con dao khoét sâu vào vậy ...

Gia Đường gõ đầu nàng hai cái, sau lại giả vờ như không có gì

“Người làm cái gì thế ?”

“Gần đây khí trời không tốt lắm, thường hay mưa, ta không biết nước mưa có chảy vào đầu người không nữa ? Ta vừa mới nói thì người đã quên hết rồi sao ?”

Nàng mân mê miệng, “Vốn chính là, còn không cho người ta nói, người tước đoạt lời của ta quyền.”

” Ở ta người muốn cái gì cũng được nhưng tuyệt đối không được hoài nghi ta” Nói xong hăn không chút khách khí nâng mặt nàng lên, “Xem người có dám hoài nghi ta nữa không”

Nàng phẫn khởi phản kháng, rõ ràng tự là hăn không đúng, bây giờ còn tước đoạt nàng hoài nghi quyền lợi, dĩ nhiên không được, “Trừ phi người cho ta giải thích rõ, nếu không ta chính là hoài nghi! Cũng không tin!”

“Thật muốn biết?” Hăn nhú mày.

Bạc hà kiên định gật đầu, “Không phải là nghi, là phải!”

Hăn thở dài, “Vậy cũng được, hôm nay ta sẽ đem tất cả tôn nghiêm của nam nhân ném đi, nói chuyện thẳng thắn với người một lần ! Có như vậy ta mới giúp người “thấu tình đạt lý” nha !”

Trong nhà mặc dù không có người khác, hăn vẫn là đem miệng tiến tới bạc hà lỗ tai bên cạnh, hướng về phía nàng bàn luận xôn xao, nam bí mật của người a! Vì bác nàng bạc hà cười một tiếng, làm cho nàng tin tưởng mình, cứ như vậy cùng nàng thẳng thắn , chờ môi của hăn từ nàng bên tai lấy ra, mặt của nàng đã bày biện ra hôm nay thứ nhiều lần đỏ ửng...

Chương 17: Tác dụng chân chính

Bạc Hà then thùng rút vào lồng ngực của hăn, hiển nhiên làm cho Gia Đường rất hài lòng

Lúc này từ trong ti vi xuất hiện một người nam tuần tú, giọng nói trầm thấp hấp dẫn sự chú ý của Bạc Hà, nàng neho mắt nhìn lại, đó chính là nam nhân đang bên cạnh nàng — Gia Đường !

Bạc Hà trừng to mắt, Gia Đường trên màn ảnh như là một người khác vậy,

thật tình, thành thực, trong đôi mắt còn lộ ra một tia u buồn ...

Nghe Gia Đường đang mở vừa nói tình cảm của người khác, tựa hồ trộn lẫn trứ chính hẳn nội tâm đối với bạc hà thực thật tình cảm, để cho trong lòng nàng sinh ra rung động, thì ra là hẳn thật cũng giống như mình, thậm chí càng nhớ đối phương hơn cả mình ... Nàng nhìn chăm chăm vào màn ảnh, Gia Đường cảm thấy không tốt, dự định dời đi kênh khác ...

“Người sớm nên đổi đài đi , thật là khó coi quá ! Người là nam nhân mà tại sao lại chủ trì cái tiết mục tình cảm như vậy ?” Thật ra thì nàng đang ghen tuông, bởi vì hẳn xuất hiện như vậy sẽ có vô số nữ nhân bị hấp dẫn, nhất là phong cách chủ trì của hẳn, hơn nữa lại còn nói chưa lập gia đình, hừ hừ, ai lại muốn lão công của mình lại được nữ nhân khác để ý như thế chứ !

“Còn không phải là vì khác không có lương tâm củi Nữu nhi sao? Lần này người trở lại, ta cuối cùng coi là có thể vinh quang hạ tốp !” Nói xong cho trong ngực nữ nhân điều chỉnh một hơi thoải mái tư thế.

“Người nói để cho ta chủ trì tiết mục này ?” Thanh âm của nàng tràn đầy nghi ngờ

“Người không muốn ? Đây là tiết mục có lượt xem cao nhất a”

Bạc Hà lắc đầu, “Ý của ta không phải như thế này. Ta chủ trì tiết mục của người vậy người làm cái gì ? Chẳng lẽ có thể dễ dàng chuyển người như vậy sao ?” Nàng rất rõ ràng chế độ của đài truyền hình, cho dù có tiết kiệm đến mấy cũng trở nên đơn giản như vậy sao ?”

Gia Đường hé miệng cười một tiếng, “Bí mật”

Bạc Hà nhéo tay hẳn một cái, “Người tìm đâu cái thói giữ bí mật với ta hả ? Nhìn ta như vậy mà người còn muốn giữ bí mật cho riêng mình sao ?”

Gia Đường đối với bạc hà này cấp tốc bay lộn biến hóa, thật đúng là có điểm theo không kịp tiến độ, người ta tuổi thọ là đi lên thêm, mà nàng này số tuổi hình như là đi xuống giảm...

“Lại sử dụng bạo lực với lão công, người cần thận...”

nói xong ở nàng PP thượng nắm một chút, nhắc nhở nàng lúc trước trong phòng ngủ mất mặt vút xuống tràng diện, cuối cùng níu lấy nàng cái đuôi nhỏ , bằng không nữ nhân này cũng nhanh trị không được ...

“Người còn nói?” Nàng chỉ cần nghĩ tới chuyện vừa rồi, đã nghĩ tìm động...

Gia Đường ần cổ nén cười, “Nói không đề cập tới muốn xem người biểu hiện! Lòng ta tình tốt... Có một số việc tự nhớ được không rõ lắm!” Hắc biết bạc hà mười một năm có thừa, cho tới hôm nay cảm nhận được, ‘Uy hiếp’ nàng nguyên lai là vật như vậy để cho hắc thống khoái chuyện tình, là bị chèn ép quá lâu? Vẫn là hiểu từ trước chung sống phương thức căn bản là không thích hợp nữ nhân này đâu? Tóm lại hắc quyết định không hề nữa chỉ làm sau lưng nàng cái kia chỉ bàn tay to, có lẽ chỉ có làm nàng phía trước buồn, mới có thể chính xác nắm chắc phương hướng của nàng ...

“Người thật là ... (vô sỉ) ” Nhưng nàng không dám nói ra hai chữ cuối

Gia Đường cúi đầu, “Dạ?” Một bộ người dám nói ra thử một chút bộ dạng.

Bạc hà hắc hắc hai tiếng, hai ngày tiếp xúc làm cho nàng hiểu, Gia Đường không phải là hắc ngày trước nữa, cho dù nhìn thấy hắc hiện tại “khi dễ” mình, nàng không cảm thấy buồn bực mà ngược lại cảm thấy ngọt ngào hơn, càng thêm không muốn xa rời hắc, thì ra là đối với mình người yêu sâu đậm nhiều một chút như vậy nho nhỏ sợ hãi cảm, như vậy mỹ diệu... Nàng ở trong lòng cho đầu của mình nặng nề một búa, ‘Người có phải hay không có M khuynh hướng a?’

“Kia ... Vậy ta giống như là đi cửa sau sao ?” Bạc hà ngẩng đầu nhìn Gia Đường, nàng không làm – rõ được rốt cuộc là chuyện gì xảy ra, nhưng cái tên kia cũng không nói cho nàng biết

Gia Đường chần chờ một chút sau, “Thật ra thì tất cả cũng không phải như vậy, bởi vì ngày mai số lượng người dự tuyển chắc hẳn sẽ rất nhiều, chỉ sợ ...”

“Vậy làm sao bây giờ ? Người cũng biết trước kia ta làm thực tập cũng chỉ là với tiết mục tiêu khiển thôi mà, hoàn toàn khác nhau nha ...”

Gia Đường đánh nàng một cái, ” Ta còn chưa nói hết ! Bất quá người không cần lo lắng, ta sẽ có cách tuyển chọn, ngày hôm qua ta còn tưởng người nhất quyết không chịu, hôm nay cố ý để cho Cao Vũ treo biển khắp nơi tuyển chọn, đương nhiên cũng chỉ là làm nền cho người “

Bạc Hà bị hấn nói nhiều như vậy làm cảm động, không hỏi han gì nữa

“Cảm ơn”

“Hả ? ” Gia Đường thật không muốn nghe hai chữ này của nàng, hấn làm như thế đâu phải mong nàng mang ơn hấn, chẳng lẽ sau này hấn cứ làm chuyện gì tốt với nàng là lỗi tai lại phải nghe hai chữ này sao ? Aizz ..

Bạc Hà kiên trì nhìn hấn, “Ta biết người không thích ta nói hai chữ này nhưng ta thật sự ..” Lỗ mũi đau xót, đôi mắt nàng lại ngấn nước ...

Gia Đường đưa đầu nàng nhẹ nhàng vào trong ngực, hấn biết rõ ý nghĩ trong lòng nàng, chỉ là một khắc bên nàng hấn cũng cảm tạ, hấn làm nhiều chuyện như vậy cũng không mong nàng báo đáp gì ...

“Chỉ cần người không rời bỏ ta đi nữa, đừng hiểu lầm ta nữa thì ta đã hài lòng rồi ...” Hấn giống như là đối với nàng nói, hoặc như là đối với mình nói...

“Ta sẽ không xúc động như vậy nữa, cho dù người có người khác .. Ta cũng sẽ đoạt lại người ... Không bao giờ ...”

Gia Đường cúi đầu vào cổ của nàng, từ trước tới nay hấn đều đợi câu nói này của nàng ...

“Cơm tối muốn ăn món gì ?”

“Người quên là ta không kén ăn sao ? Trong nhà có gì thì ăn đó, khỏi phải đi ra ngoài cho nhọc công a”

Gia Đường vuốt một sợi tóc của nàng, ” Cũng đành chịu thôi, trong nhà ta chẳng có gì cả”

“Đừng nói cho ta biết bốn năm nay người cũng là như vậy nha ? Tại sao không mượn người phụ việc ?” Nàng biết tiền không phải là vấn đề, bởi vì chuyện thuê người ta làm với đi ăn bên ngoài hàng ngày dĩ nhiên là ít tốn kém hơn, có thể giúp hần làm việc nhà, hơn nữa cũng vệ sinh hơn bên ngoài

“Ta không thích ăn cơm một mình, dù sao thì bên ngoài náo nhiệt cũng vui hơn, hơn nữa bây giờ người cũng về rồi, ngày mai đi chọn người giúp việc cùng ta sẽ thích hơn”

“Có ta còn muốn thuê người làm cái gì ? Tài nấu nướng của ta nhất định sẽ làm cho người phải hài lòng” Bạc Hà vỗ vỗ vai Gia Đường, nấu cơm cho hần ăn tuyệt đối không phải là vấn đề với nàng

Gia Đường cười thư thái, “Chỉ cần người thỉnh thoảng nấu cho ta ăn là được, tìm người giúp việc, không tranh giành” Hần không chịu được cảnh nàng phải làm những chuyện mệt nhọc như thế, hần không muốn khiến nàng chịu khổ nữa”

Hần cầm lấy điện thoại gọi cho nhà hàng, hai người tiếp tục ở chung một chỗ

“Đưa ta trở về thôi” Bạc Hà ngồi trên đùi Gia Đường, ngồi thật lâu mới thấy thời gian đã muộn

“Hôm nay là đêm Thất Tịch, cũng chính là ngày Ngưu Lang Chức Nữ gặp nhau, ta cũng đã bốn năm không gặp người, không cho phép người đi”

Bạc Hà trong lòng lại là một trận đau lòng, “Nhưng là Thất Tịch chẳng phải còn mấy phút nữa là sẽ đi qua sao ? Ta phải về sớm để không bố mẹ còn lo lắng” Thật ra thì nàng cũng không bỏ được rồi đi, nhưng là nàng chính là cảm thấy trở về là chính xác cách làm, mặc dù trải qua ban ngày chuyện, bây giờ nàng đã làm tốt tùy thời cho ‘Hiến thân’ chuẩn bị, nhưng là ở bên ngoài qua

“Nơi này cũng chính là nhà của người, bất quá hôm nay ta tạm tha cho người, trở về báo cho nhị lão một tiếng, từ ngày mai chuyển qua chỗ này” Không tha nàng chất vấn lời nói để cho trong lòng nàng chia làm hai phái, không ngừng cãi vã, một mặt nói ‘Đáp ứng hẳn, đáp ứng hẳn...’, mặt khác còn nói, ‘Không thể... Người bây giờ đã vui lấp được càng ngày càng sâu, nửa đời qua tới cẩn thận bị thương tổn thời điểm, ngay cả xương đều không thừa...’

Vẻ mặt biến hoá không ngừng của Bạc Hà làm cho Gia Đường nhú mày, “Người có dị nghị không?”

Nàng bối rối lắc đầu, “Không có...”

“Vậy thì tốt, đi thôi! Đưa người về nhà cha mẹ” Cảm giác này làm cho nàng thật ấm lòng, hai chữ “cha mẹ” giống như đã kéo gần thêm khoảng cách của hai người họ vậy

Nàng ở trong lòng yên lặng nhắc tới trứ, “Cha, mẹ! Tha thứ các người bạc hà bất hiếu sao! Nhanh như vậy đã bị người đem mình từ chúng ta nhà ba người trung phân cách đi ra...”

Xe chậm rãi đi về phía trước, Gia Đường tận lực đem thời gian nàng cùng hẳn ở chung kéo dài, “Ngày mai ta không cho người mặc loại quần áo như thế này nữa” Bên trong đài truyền hình nhiều người như vậy, mặc dù có khá nhiều người quen nhưng hẳn cũng không chịu được ánh mắt của người ta nhìn người nàng, mặc dù bốn năm trước nàng cũng thu hút người khác rồi nhưng lúc đầu nàng đem mình bao vô cùng nghiêm, hơn nữa không có thụ quá thương tổn nàng trong mắt chỉ có thể nhìn thấy Gia Đường một người, hôm nay Gia Đường trong lòng nhưng có chút bồn chồn, bởi vì một lần mất đi đối với hẳn mà nói đã quá mức trầm trọng, không bao giờ ... nữa nghĩ bọn họ trong lúc nữa có bất kỳ sơ xuất ...

Bạc hà không nói một lời, phối hợp cười lên, bị mình sở yêu nhân để ý cảm giác thật là tốt a... Bốn năm không có nhận thức qua, quả nhiên là có mất mà được lại cảm giác...

“Nói chuyện đài truyền hình với người một chút, sao người lại cười như vậy

? ” Người sáng suốt cũng nhìn ra được, Gia Đường này lực ảnh hưởng, tuyệt không chỉ là một người chủ trì có thể.

“Được rồi, vốn là nghĩ ngày mai sẽ nói cho người biết, đài truyền hình là tự chúng ta, người đi sau này ta cũng vậy từ tiết kiệm sân khấu từ chức, không nghĩ tới khi đó vừa lúc thị trường sức cạnh tranh đặc biệt lớn, thành phố sân khấu nhiều năm liên tục lỗ lỗ, sắp đóng cửa, ta liền vay tiền đem nhận thầu xuống tới, bây giờ nó rất cực có thể phát huy nó chân chính tác dụng...”

Cái gì? Đài trưởng? Lúc trước bạc hà đúng là hoài nghi quá, nhưng chỉ là một cái thoáng mà qua ý nghĩ, không nghĩ tới dĩ nhiên là thật...”Chân chính tác dụng?”

“Đúng nha, thực hiện lý tưởng của người, mới là nó tồn tại đặc ý nghĩa, đối với ta tới nói, đây chẳng qua là một loại kiếm tiền phương thức mà thôi, cũng không phải là hứng thú của ta chỗ ở...” Hứng thú của hân, lý tưởng của hân cũng chỉ là làm biên đạo cho Bạc Hà mà thôi

Đối với nam nhân như vậy, ngoại trừ yêu hân ra , Bạc Hà còn có thể làm gì ? Giờ phút này nếu như cho hạnh phúc đánh một phân số trong lời nói, nàng kia không chút do dự có cho mình họa lên một hoàn mỹ max điểm, bởi vì nàng nhận định mình chính là nữ nhân hạnh phúc nhất trên đời, nữ nhân may mắn nhất ...

Tất cả những chuyện không vui trước đây đã bị hạnh phúc hiện tại đánh tan hết ...

Chương 18: Gặp lại Đái Tình

“Mau đi vào đi, ngủ sớm một chút. Sáng mai tám giờ ta sẽ đến đón người !” Gia Đường nhẹ nhàng buông nữ nhân đang ôm chặt mình ra, hôn lên cái trán của nàng ...

Bạc Hà gật đầu, “Đi đường cẩn thận” Rồi nàng xoay người đi lên lầu

Nàng rón rén mở cửa, trẻ như vậy chắc là ba mẹ ngủ rồi, thế nhưng sự thật lại khác xa với ý nghĩ của nàng, hai người cha mẹ đều ngồi trên ghế salon trừng mắt nhìn nàng, nàng hoảng sợ nói : “Cha mẹ còn chưa ngủ a ?”

“Người với Gia Đường tuổi cũng không còn nhỏ nữa, cũng đã đến lúc nên kết hôn rồi” Ba ba mở miệng nói với nàng trước, mới vừa nãy hai người họ đứng ở trên nhìn xuống chứng kiến hết nguyên một màn “sến như con hến” của Bạc Hà với Gia Đường, dù sao thì trong lòng cũng cảm thấy không thoải mái lắm

“Ai nha ... Cha” Bạc Hà không biết nói làm sao, dù gì thì cả nhà ai cũng đã biết hết chuyện của nàng và Gia Đường, nhưng nàng vẫn cảm thấy có chút không quen

Mụ mụ nàng cũng nói tiếp, “Ai nha Bạc Hà a, ta đã nói với người rồi, Gia Đường bây giờ như là con chim phượng hoàng vậy, nếu người không nhanh tay bắt lại thì sẽ có ngày “bay” đi mất, bây giờ chính là thời điểm người không nên nường tay ...”

“Các người làm sao biết ta cùng Gia Đường ở chung một chỗ? Ta bốn năm trước hãy cùng hăn phân ra...” Mặc dù có chút chột dạ nhưng nàng cũng muốn nói chuyện bình tình về nàng với bạn trai với ba mẹ

Mụ mụ liếc mắt một cái, “Còn làm bộ nữa, cái màn kịch hồi nãy cha mẹ đều đã xem hết rồi” Trời ạ, hôm nay là ngày gì mà bắt nàng xấu hổ tới hai lần, nàng thật là muốn ôm cột điện mà ...

Bạc hà khua lên dừng khí, nếu chuyện ngắc đầu lên , định sẽ đem Gia Đường yêu cầu nói sao, chết thì chết, là: vì tình cảm của bọn hăn bất cứ giá nào ...

“Mẹ, Gia Đường để cho ta đem... Dời đi qua...” Nàng càng nói càng chột dạ, trên thực tế đây chính là một chuyện khó nói, nhất là với một nữ nhân thuần khiết như nàng, thật là ...

“Không được”

“Đi đi”

Hai người cùng nói ra ý kiến của mình, người nói không được dĩ nhiên không cần nghĩ chính là ba ba

Mụ mụ quay đầu, “Mới vừa rồi người nói là muốn nữ nhi kết hôn, không được cái gì chứ ? Ta thấy cái này có gì là không được ? Ở chung rồi cưới luôn không được sao ?” Mụ mụ hiểu rất rõ chuyện tình cảm của nữ nhi mình và Gia Đường, nàng nguyện ý ủng hộ, bởi vì Gia Đường là nam nhân xuất sắc khó tìm thấy, hẳn đối với Bạc Hà tốt cỡ nào nàng đều nhìn thấy hết ...

“Người ...” Ba ba thở dài “Người nha... Bây giờ không phải là còn không có kết đó sao?”

“Người cho là chúng ta đang ở thời đại nào thế ? Bây giờ là lúc nào rồi ? Người đừng nhìn Bạc Hà như một cô bé gái nữa được không ? Thử nhìn Vu Hân xem, nó từ ...”

“Ai nha ... Mẹ ! Sao tự nhiên lại nhắc tới vấn đề của Vu Hân ?” Vu Hân tuy là có nhiều bạn trai thật, nhưng nàng cũng hy vọng mẹ có thể tôn trọng bạn nàng một chút, dĩ nhiên, mụ mụ bề ngoài đối với bằng hữu nàng rất tốt, cho dù mụ mụ có ý kiến nàng cũng không nói gì, hai người khác thời đại nên dĩ nhiên tư tưởng cũng khác xa nhau ...

Ba ba lại thở dài, “Các người tùy tiện sao, nhất định phải mau sớm kết hôn, nếu không cật liễu khuy cũng đừng trách ta không có nhắc nhở các người.” Nói xong xoay người trở lại phòng ngủ của mình, cảm thán nữ đại bất trung lưu vấn đề đi...

“Mẹ ... Nếu vậy ... Ta không đi” Bạc Hà nhìn thân ảnh của ba ba không đành lòng, mới vừa trở về lại tiếp tục đi tiếp, không phải là làm khổ cha mẹ sao ?

Mụ mụ đi tới trước mặt, vỗ vỗ vai của nàng, nhỏ giọng nói, “Không cần để ý đến ba người, mụ mụ sẽ ủng hộ người ...”

Bạc hà ôm lấy mụ mụ, “Mẹ! Cảm ơn người!”

Mụ mụ kéo nàng ra, “Ta buồn ngủ rồi, người cũng nên đi ngủ sớm đi” Vừa xoay người lại, nàng liền bị chiếc nhẫn kim cương trên tay Bạc Hà hấp dẫn ánh mắt, “Nha đầu ! Đây là thật sao ?”

“Hôm nay Gia Đường tặng cho ta!”

“Mụ mụ lại cười lớn hơn, “Tốt tốt ! Ngày mai mau đi đi, ta cũng muốn có cháu trai để ẵm bồng” Võ đầu Bạc Hà hai cái, xoay người tránh ra... Ngay cả nhẵn cười cũng mang theo , người còn làm bộ với mẹ nữa!

“Uy ... Mẹ, ta với người có phải là ruột thịt hay không ? Tại sao ta chuyển đi mà người lại cao hứng như vậy ? ” Nàng vừa nói dứt lời thì mụ mụ đã vào phòng ngủ, trả lời lại chỉ là tiếng đóng cửa, nàng lắc đầu, xem ra bây giờ ba mẹ đã thích ứng với cuộc sống không có nàng, nếu như bốn năm trước nói chuyện này, sợ rằng không bị bỏ ra, cũng phải bị hai người bọn họ thay nhau oanh tạc sao...

Bạc Hà nằm trên giường, lăn qua lộn lại cũng không thể ngủ, nghĩ tới ban ngày hẳn làm nàng cảm động như thế, cảm giác giống như là lúc đọc tiểu thuyết vậy, mà chính nàng là nhân vật nữ trong đó, được hưởng thụ tình yêu của nam chính ...

Hơn nửa đêm không ngủ được cũng là ở nơi này làm thượng mộng ... Nàng ở trên tóc của mình lung tung giật, một phen, không thể còn muốn , bây giờ phải nghỉ ngơi, dưỡng đủ tinh thần, ngày mai cũng không thể để cho Gia Đường khó làm, dù sao kia là một đại hình ‘Biến chọn’, tuyệt đối không thể cấp cho hấn mất thể diện... Nàng cảm ra bản thân rất nhiều năm không sử dụng thôi miên phương pháp, ‘Đếm rết chân’ ...

Không biết là qua bao lâu, nàng chỉ biết là mình mới vừa ngủ, tiếng chuông di động phiền não lại vang lên, nàng cố nhắm chặt hai mắt lại nhưng vẫn với lấy chiếc điện thoại, “Người nào a ?” Nghe điện thoại đặc biệt tùy ý là nàng quen có thái độ, bởi vì điện thoại của nàng chỉ có nàng chí thân rất cùng bạn thân mới biết được, lời nói ‘Người mạnh khỏe’ ngược lại xa lạ...

“Người còn chưa chịu xuống ?” Thanh âm Gia Đường có chút kinh ngạc, nói tám giờ mà bây giờ đã là tám giờ rưỡi rồi còn gì ...

Bạc Hà mở nhanh mắt ra, nhìn cái đồng hồ trên tường, “A ... Ta quên bật đồng hồ báo thức, chờ ta một chút nga ...”

Lấy tốc độ nhanh nhất để sửa soạn, thay quần áo ,... Bạc Hà “phi” ra ngoài cửa một cách nhanh chóng, Gia Đường vốn tưởng rằng nàng sẽ đau lòng hối hận nói xin lỗi, cầu xin chính mình tha thứ, kết quả hoàn toàn ngược lại ...

“Người muốn chết hả ? Trễ như thế mới gọi cho ta ?” Nàng không chút khách khí ngồi vào tay lái phụ

“Người xác định là người không có sai sao?” Gia Đường bực mình hỏi, làm cho hần tốn công chuẩn bị mấy câu nói trước ...

Bạc Hà nghiêng đầu sang chỗ khác, “Dĩ nhiên là ta không có sai, nếu người gọi sớm một chút thì ta sẽ trễ sau. Làm ơn lần sau tới thì gọi sớm một chút” Rõ ràng là tới trễ nhưng nàng vẫn cãi bướng, Gia Đường thấy nàng thỉnh thoảng lại náo loạn lên như thế này cũng không tệ. Hần vung lên nụ cười ...

“Dạ ! Lần sau cũng không dám gọi trễ như thế ! Dù sao sau này người cũng không còn cơ hội một mình ngủ nướng” Hần bất kể là đêm qua Bạc Hà đã xin hay chưa, đêm nay nhất định phải kéo nàng về nhà mình, từ nay hần muốn 24 tiếng cả hai người luôn cùng chung một chỗ, tuyệt đối không cho nàng rời đi tầm mắt của chính mình ...

Vừa nghe đến vấn đề này, Bạc Hà lại cảm thấy thẹn thùng một chút, dù sao đó cũng là một đề tài nhạy cảm với nàng, bởi vì đó không chỉ là chuyển phòng này sang phòng kia, chuyển từ nhà này sang nhà kia mà là thăng hoa thêm một bước cho mối quan hệ của hai người ... Nếu ở bốn năm trước thì nàng sẽ không nghĩ như vậy, nhưng bây giờ thì hoàn toàn khác với ngày xưa ...

“Hôm nay ... Có phải có rất nhiều người không ?” Nàng chuyển chủ đề, dĩ nhiên đó cũng là điều mà trong lòng nàng muốn biết

Gia Đường quay đầu liếc nàng một cái , “Người lo lắng cái gì ? Hôm nay người mới là nhân vật chính a “

“Ta là quá lâu cũng chưa tiếp xúc với phương diện này, sợ sẽ làm cho người mất mặt” Đây là điều nàng lo lắng duy nhất, bởi vì bây giờ căn bản là vấn đề

trúng tuyển hay không không tồn tại

Gia Đường nắm lấy tay Bạc Hà, “Ta tin tưởng người” Không nghi ngờ chút nào, hẳn có lòng tin tuyệt đối với Bạc Hà

Bạc Hà gật đầu, Bạc hà gật đầu, Gia Đường thật giống như tòng thủy chí chung cho nàng cũng là vô điều kiện tín nhiệm cùng ủng hộ, nàng làm thế nào mới hồi báo được ? Càng nghĩ càng cảm thấy đau lòng, bây giờ thậm chí nàng đã quên mất nguyên nhân bốn năm trước rời đi, ngược lại còn cảm thấy hối hận với hẳn ...

“Đó là bảng quảng cáo mà người tuyển mộ sao ?” Bạc Hà chỉ vào tấm áp phích to, có chút giật mình

“Dạ!” Gia Đường rất hài lòng về hiệu suất xử lý công việc của Giơ Cao Vũ, quả nhiên không chịu hẳn sở thác, mặc dù bây giờ không dùng đến, thậm chí là phiền toái, nhưng lúc đầu đem đài truyền hình giao cho hẳn xử lý cũng cảm thấy có điểm không yên lòng, Hôm nay hẳn như cũ không nghĩ mình kinh nghiệm bản thân thân là: vì, bởi vì hẳn bạc hà trở lại, nhiệm vụ của hẳn từ tìm kiếm bạc hà, biến thành chế tạo bạc hà!

“Không thể nào Nhiều người như vậy ...” Xe đến trước cửa đài truyền hình, thế nhưng dòng người chen chúc đến luồn lách cũng khó, làm cho Bạc Hà có chút nhút nhát, mỹ nữ như mây a ... Nội tâm của nàng cảm thấy thật có lỗi, thật đúng là cảm thấy rất xin lỗi những mỹ nữ này a ...

Từ bên trong sân khấu đi ra một người, thu hút hết mọi sự chú ý của Bạc Hà

“Mọi người yên lặng một chút, bây giờ bắt đầu xếp hàng, đến đại sảnh ghi danh, gọi tên thi bắt đầu vào phòng vấn, bây giờ bắt đầu!” Lúc Đái Tình ra lệnh một tiếng, dòng mỹ nữ tiếp tục chen lấn vào đại sảnh ghi danh ...

Một thân màu trắng đem thân hình hoàn mỹ của nàng lộ ra, thành thực nhưng không mất vẻ đoan trang, toàn thân tản ra khí chất vừa cao quý vừa giới giang, Bạc Hà ru lên, sao Đái Tình lại làm việc ở đây ? Vậy chẳng lẽ bốn năm nay bọn họ thủy chung làm việc cùng một chỗ sao ?

Một cảm giác bức mình dâng lên trong lòng, nàng quay đầu lại nhìn Gia Đường, “Người tại sao không nói cho ta ?”

Chương 19: Cuộc tuyển chọn đặc biệt

“Nàng chẳng qua chỉ là làm việc ở chỗ này, ta không nói với người vì sợ người nóng nảy ...” Gia Đường vội vàng giải thích, trên thực tế là hấn vô tình giấu diếm nàng, sự tình năm đó đã dạy cho hấn biết, nếu không nắm chắc tình hình thì tốt nhất là đừng làm, trong lòng hấn còn oán giận cả Giơ Cao Vũ, sao hấn lại để cho Đái Tình tuyển chọn lần này ? Mình làm sao biết trả lời vấn đề này với Bạc Hà ? Chỉ mới được một hai ngày hoà hảo, lỡ như Bạc Hà nhìn thấy thì tiếp tục bỏ đi nữa thì sao ? ...

Bạc Hà nghiêng đầu một cái, cảm giác như chính mình đang bị lừa gạt vậy, không muốn khiến cho khác người chú ý, không phải là đối với hấn ‘Bày dũ đội’ không thể, bất quá thử nghĩ xem hấn nói đúng là thực không sai, nếu như hấn ở ngày hôm qua gặp mặt lúc hãy cùng tự hấn và Đái Tình ở làm, rằng sau lại sở có chuyện cũng sẽ không phát sinh , nàng nhất định là ‘Bỏ trốn mất dạng’ từ trong tầm mắt của hấn biến mất, nhưng là trải qua ngày hôm qua, Gia Đường làm cho nàng đối với tình cảm của bọn hấn nặng thập lòng tin, nàng nguyện ý cho thêm này đoạn tình cảm một lần cơ hội, cũng là cho của mình hạnh phúc một lần cơ hội, lần này nếu có người cố ý từ đó phá hư trong lời nói, nàng nhất định sẽ không nữa lựa chọn lùi bước, mà là tích cực tranh thủ ...

“Ta với nàng thật sự không có gì” Gia Đường đụng nhẹ cánh tay của Bạc Hà, không dám nói lớn tiếng vì sợ đám mỹ nữ kia chú ý, không phải là hấn sợ, mà là muốn mọi người không biết quan hệ của bọn họ trong lúc này, một là người khác sẽ nói nàng đi cửa sau vào, hai là nàng sẽ cảm thấy xấu hổ mà bỏ đi ...

Bạc Hà hé miệng cười một chút, “Người khẩn trương cái gì ? Không làm việc trái với lương tâm thì sẽ không sợ quỷ gõ cửa. Sao người lại thành bộ dạng như vậy , chẳng lẽ ...”

“Người nói nhăng nói cuội gì đó ? Bệnh cũ lại tái phát nữa rồi phải không ?” Nói xong hấn đánh đầu nàng một cái

Động tác này làm cho Đái Tình thấy được, làm cho lòng Đái Tình cảm thấy

thật mập mờ, lòng của nàng lại chìm xuống, cuối cùng Bạc Hà cũng đã trở lại, bốn năm ... Bạc Hà, bốn năm trước người đã ra đi thì tại sao còn trở về làm gì ?

Lúc này tất cả mọi người đã tiến vào đại sảnh, Đái Tình chờ một lúc rồi đi tới hướng của Gia Đường và Bạc Hà, nàng rốt cục cũng biết được ý nghĩa của cuộc tuyển chọn lần này, chẳng lẽ bốn năm qua đều là không công sao ? Cứ nghĩ Bạc Hà bỏ đi rồi, Gia Đường nhất định sẽ chọn nàng nhưng bây giờ thì thế nào ? Không được, nhất định nàng phải nghĩ cách khác...

Bước nhanh đến trước mặt bọn họ, Đái Tình ôm cổ bạc hà, “Bạc Hà ! Người rốt cục cũng đã trở lại, mấy năm nay người đi đâu thế ? Làm cho ta suy nghĩ mãi không được. Nhất là Gia Đường , mấy năm nay hẳn tìm người như điên a !” Giờ phút này nàng thậm chí so sánh với tiết học hậu càng thêm nhiệt tình, bạc hà trong lòng rất khinh thường, chẳng lẽ đây chính là cái gọi là tiểu lý tàng đao sao?

“Gia Đường, người thật là ! Nếu Bạc Hà đã trở về thì còn tuyển chọn cái này làm chi nữa, trực tiếp đưa nàng vào làm không phải tốt hơn sao ? Làm cho ta ...”

“Không được, ta muốn cùng mọi người công bằng tuyển chọn ” Gia Đường còn chưa mở miệng, Bạc Hà đã đánh gãy lời nói của Đái Tình, Đái Tình nhiệt tình như thế này làm cho nàng cảm thấy có chút kỳ lạ, không hiểu sao trong lòng lại dâng lên cảm giác bất an ...

Đái Tình sáng khoái cười hai tiếng, “Người vẫn như cũ ! Cũng tốt ! Tí nữa ta sẽ phân phát vé cho người ! Sau này chúng ta có thể làm cùng một chỗ, thật tốt quá !” Lời tuy nói như vậy nhưng trong lòng Đái Tình lại giống như bị kim đâm, nhưng nàng vẫn còn rõ ràng, nếu lúc này không uy khúc cầu toàn, sợ rằng sau này cả cơ hội bên Gia Đường nàng cũng không có, đừng nói tới bốn năm thanh xuân đã lãng phí ...

Thái độ của Đái Tình làm cho Gia Đường thực bất ngờ, bình thường nàng đối với mình như thế nào ai cũng thấy được, không nghĩ tới lúc này nàng sẽ như vậy, trong lòng hẳn thở phào nhẹ nhõm, “Cám ơn người Đái Tình !” Cho dù lần này nàng phát vé cũng chỉ là hình thức mà thôi ...

“Còn khách khí nữa , dù sao chúng ta cũng là bạn tốt mà, hơn nữa Bạc Hà đối với ta cũng là tỷ muội tốt mấy năm, người cũng không được khi dễ nàng nữa “

Gia Đường cười vang một tiếng, “Ta làm gì có chuyện khi dễ nàng” Vừa nói hắn vừa ôm lấy vai của Bạc Hà

Đái Tình kéo tay Bạc Hà, “Bạc Hà, thật xin lỗi ! Ban đầu là do ta không hiểu chuyện ! Ta hy vọng người có thể tha thứ cho ta, tiếp tục làm tỷ muội với ta , được không ?” Nàng thân nhiên nhận phần lỗi về mình, điều này làm cho bạc hà cũng không phải biết nói cái gì cho phải, trong lòng ngược lại cảm thấy là mình có chút hẹp hòi , chẳng qua là làm cho nàng còn giống như trước giống nhau đối mặt Đái Tình, nàng làm không được, giờ phút Đái Tình thật thoải mái ...

“Thôi được thôi được, dù sao mọi chuyện cũng đã qua, không phải là Bạc Hà đã trở về rồi sao ? ” Gia Đường vỗ vai Đái Tình, hắn rất cảm tạ nàng vì đã có biểu hiện như vậy, cuối cùng cũng có thể yên tâm, hắn cho rằng khi Đái Tình thấy Bạc Hà về sẽ mất đi hy vọng, không còn mong chờ ở hắn nữa ...

Trong lòng Đái Tình phảng phất một chút đau đớn . Hiểu lầm ? Hiểu lầm là sao chứ ? Sự việc năm đó làm cho nàng phải tử mĩ an bài mới được mà còn nói là hiểu lầm ? ... Thế nhưng nghĩ vẫn cứ nghĩ, trên khuôn mặt nàng vẫn nở ra một nụ cười chân thành, chân thành đến độ không thể làm cho ai hoài nghi được. ..

Bạc Hà cũng gật đầu mỉm cười với Đái Tình, dù sao người ta cũng thể hiện với mình như vậy, bất kể thế nào thì chuyện cũng đã qua, hơn nữa cho dù là bọn họ có quan hệ cũng không thể hiện thành bộ dạng này, Gia Đường đã vì nàng làm nhiều chuyện như vậy, không phải là nên tin tưởng hắn sao ? Cho dù trong lòng không thoải mái nhưng nàng cũng không muốn nói với Gia Đường ...

“Mau vào đi thôi, bên trong đã bắt đầu rồi kìa ” Đái Tình nhắc nhở, ba người bắt đầu đi vào đại sảnh, Bạc Hà vốn muốn tách ra bọn họ , dù sao trong đại sảnh cũng có nhiều người như vậy, sợ bị người thuyết tam đạo tứ, Đái Tình

nhưng lôi kéo nàng không tha, “Không có quan hệ, có ta ở đây cái này người chủ trì chỗ ngồi không phải là người mặc chúc! Không cần để ý các nàng!” Lời này nói ra để cho bạc hà vô cùng không thoải mái, không là bởi vì nàng ở trước mặt mình kia nhằm chán tranh công, mà là ghét Đái Tình một ít phò đương gia làm chủ bộ dạng, bạc hà hiểu, bất kể chuyện năm đó rốt cuộc là như thế nào, nàng ở trong lòng đều không thể chân chính tiếp nhận nàng, không phải là bạc hà tâm nhãn nhỏ, là có chút tình cảm thật không phải là bởi vì sợ có thể khống chế...

Ở trước khi vào cửa bạc hà vẫn là uyển chuyển đẩy ra Đái Tình kéo tay của mình.

Từ bằng hữu trở thành tình địch rất dễ dàng nhưng muốn từ tình địch trở về thành bằng hữu là chuyện không dễ, huống chi các nàng cũng không muốn đối phương làm bằng hữu với mình, biểu hiện bây giờ cũng chỉ là ngoài mặt mà thôi... Bạc hà đối với Đái Tình khách khí đơn giản là muốn cho chuyện đã qua không hề ảnh hưởng mình, cũng không nên làm khó dễ Gia Đường nữa, mà Đái Tình đối với bạc hà ân cần, cũng chỉ muốn Gia Đường sinh ra một chút hảo cảm với chính mình mà thôi ...

Hữu tình ở giữa hai nữ nhân này cùng tình yêu so sánh với lộ ra vẻ như vậy hèn mọn, hoặc là giữa các nàng cho tới bây giờ tựu không tồn tại hữu tình, bạc hà tin tưởng cái loại này đoạt nàng chuyện bạn trai tình nếu như đổi thành Nguyễn Nguyệt cùng Vu Hân là vô luận như thế nào cũng làm không được...

Cửa đại sảnh mở ra, mọi ánh mắt đều hướng về ba người bọn họ

“Nhìn kia ... Đó không phải là Tống Gia Đường sao ?”

“Hắn là giám khảo sao ? Ôi ta hạnh phúc quá đi “

“...”

Gia Đường không hề để ý đến bọn họ mà chỉ cúi đầu cho Bạc Hà một cái ánh mắt ám hiệu, hẳn biết rõ ý nghĩ của Bạc Hà, lôi kéo đang muốn cùng mở miệng cùng bạc hà nói chuyện Đái Tình trực tiếp chạy hội trường đi tới,

không để cho bất luận kẻ nào nhìn ra bọn họ có quan hệ, Bạc Hà vừa cảm kích Gia Đường cũng vừa ghen tuông, dù sao, đối với một nữ nhân mà nói, bạn trai của mình cùng người khác ra song vào đối với hình ảnh càng là hoàn mỹ, càng là xứng đôi đối với nàng mà nói lại càng là chói mắt sao... Giờ phút này Bạc Hà hận vì hai mắt mình không bị mù...

Bọn họ mới vừa vào đi, tựa từ bên trong ra tới một người người cầm lấy một quyển ghi danh sách đi ra ngoài, bạc hà một cái tựa nhận ra, đây chính là nàng đại học đồng học thuộc bác, nổi danh người hiền lành, bởi vì người khác không thích làm chuyện nhất luật tùy hãn để làm, mà hãn mỗi lần làm cũng vô cùng tốt, thậm chí một người khác xem ra cực kỳ chuyện phức tạp tình, khi hãn đầu óc thông minh linh cơ vừa động sau cũng trở nên không có gì đặc biệt, hôm nay này nhất định lại là Gia Đường cùng Giơ Cao Vũ phái hãn tới xử lý chuyện phức tạp này ...

Ngày hôm qua bởi vì Cao Vũ quảng cáo quá mau, phía trên rất nhiều điều kiện cũng không có viết, chủ yếu nhất là sợ viết rõ ràng để cho bạc hà phát hiện đầu mối, làm lộ, cho nên hôm nay tới người đặc biệt nhiều, thô sơ giản lược nhìn một chút, không có một ngàn người cũng có bảy tám người, đại sảnh lớn như thế cũng bị chen chúc làm cho chật chỗ... Nàng đang chờ thuộc bác làm ra cái gì kinh người cử động đâu, tóm lại có hãn ở, chuyện sẽ không giống trong tưởng tượng cái kia sao nhiều hạn chế ...

“Mọi người yên lặng một chút, tiêu chuẩn chọn của chúng ta rất nghiêm khắc, bây giờ ta sẽ ở phòng thứ nhất, chỉ có điều kiện phù hợp với phòng của ta thì mới bắt đầu được vào phòng thứ hai chọn tiếp, bây giờ bắt đầu”

Phía dưới bắt đầu bàn luận xôn xao, rất nhiều người đang buồn bực, đây là cái tình huống gì ?

“Bây giờ ta bắt đầu hỏi, phù hợp với điều kiện xin mời giơ tay, thứ nhất, người là người chuyên nghiệp về phát thanh tin tức sao ?”

Phía dưới giơ tay lên cũng chỉ có phân nửa, “Những người giơ tay ở lại, những người không giơ tay xin hãy rời đi”

Những người phía dưới bắt đầu giận dữ, bọn người cần người chuyên nghiệp

sao không nói rõ ngay từ đầu? Cho dù các nàng không phục nhưng vẫn phải ra về ...

Đại sảnh cũng bớt chật chội hơn, “Thứ hai, có ai là người dưới hai mươi lăm tuổi không ?” Câu hỏi vừa nêu ra thì một số người phía dưới cảm thấy may mắn, có lẽ tự thân chuyên nghiệp tài nghệ vượt qua thử thách, là có thể phóng khoáng điều kiện, cho nên trừ mười mấy tướng mạo lớn lên thấy lão nữ nhân cùng bạc hà ngoại trừ, còn lại toàn bộ giơ tay lên, có thậm chí giơ tay lúc cũng không dám ngẩng đầu...

“Tốt, bởi vì chúng ta tuyển mộ người chủ trì tiết mục nói chuyện cho nên nhất định phải hai mươi lăm tuổi trở lên, cho nên những người giơ tay xin mời rời đi” Nhiều người nói láo ở vấn đề thứ hai bắt đầu hối hận dậm chân, có người còn thầm mắng, chỉ có duy nhất Bạc Hà là mỉm cười vui sướng, đại sảnh lúc này gần tám trăm người nay chỉ còn lại mười sáu người, dị thường vắng vẻ ...

“Còn dư lại có thể đi vào tiến hành vòng thứ hai, người trước vào...” Thuộc bác để cho cách hăn gần đây một đi vào, đối với phía sau nói đến, “Các người theo thứ tự sau này đứng hàng” . Bởi vì bạc hà là cuối cùng một vào đại sảnh, cho nên xếp hàng tự nhiên cũng là ở cuối cùng, mà đây chính là bên trong những người đó muốn kết quả, thuộc bác thừa dịp người khác đang khẩn trương mong chờ trừ hội trường cửa, ném về Bạc Hà một cái ánh mắt, bạc hà cũng từ phía sau len lén giơ hai ngón tay cái lên, tán thưởng hăn vừa rồi đưa ra phương thức tuyển chọn đặc biệt như vậy ...

Chương 20: Vẫn là tử muội...

Trong hội trường, Đái Tình liếc Giơ Cao Vũ một cái, “Các người làm như vậy thích hợp sao ? Nếu mọi người tới coi như là giả bộ một chút a, bây giờ như vậy là bất việc , ở bên ngoài ảnh hưởng có nhiều hư a? Vì bạc hà chúng ta cũng không nên làm như vậy a!” Nàng đã sớm nhìn thấy hết thấy những thứ này cũng là chuẩn bị cho Bạc Hà, cho nên nhất định phải hành động trước, cho thấy chính mình và Bạc Hà cùng một chuyến tuyển, tránh cho sau này bị cô lập ...

Giơ Cao Vũ đứng lên, “Chuyện này không liên quan đến ta, hỏi hăn đi” Nói xong chỉ chỉ Gia Đường, mối quan hệ bây giờ của bọn họ làm cho hăn thật khó xử, dù sao thì vấn đề tình cảm người ngoài cuộc không nên nhúng tay

vào.

Tiếng gõ cửa vang lên, Đái Tình liếc nhìn Giơ Cao Vũ, xong rồi điều chỉnh lại vẻ mặt, nói như thế nào nàng cũng là người của công chúng, trong mắt người ngoài cũng là một người chủ trì ưu tú, để cho người ta thấy nàng tức giận cũng không tốt

“Các vị giám khảo tốt, ta là năm mươi ba hiệu tuyển thủ...”

Giơ Cao Vũ cố ý nói mấy vấn đề gây khó khăn, kết quả tuyển thủ không đáp ứng được đi ra ngoài, Gia Đường bên trong cười thầm, Đái Tính cố nén để cảm xúc phát tán ra ngoài, không chỉ là vì cái cuộc tuyển chọn hoang đường này, chủ yếu cũng là vì chuyện Bạc Hà trở lại làm cho lòng nàng lo sợ, nhưng cũng phải miễn cưỡng cười, nàng hận vì sao chính mình đem 4 năm thanh xuân để chờ đợi hắn, vậy mà tại sao hắn lại không có một chút cảm giác nào với nàng ...

Giơ Cao Vũ vẽ đại lên tờ giấy vài ba cái, còn mấy người còn lại cũng giả vờ như ghi chép, cuối cùng vẫn là Giơ Cao Vũ nghiêm trang nói, “Ba ngày sau chúng ta sẽ báo lại nếu trúng tuyển”

Nữ nhân lễ phép bái một cái, sau đó yên lặng đi ra ngoài, nàng biết chỉ bằng mới vừa rồi mình một cái vấn đề cũng không đáp đi lên, cũng nhất định sẽ không trúng tuyển, không đậu cũng được, dù sao cái đài truyền hình này cũng quá kỳ quái, phương thức của vòng thứ nhất đã đủ làm cho người ta kỳ lạ, vòng thứ hai cũng không khác gì, có thể lãnh đạo không chừng cũng là người điên, không làm được thì càng mừng ...

Tiếp theo người thứ hai, người thứ ba... Toàn bộ cũng là kết quả giống nhau, hai mươi mấy phút đồng hồ sau, trong đại sảnh cũng chỉ còn lại có bạc hà còn có bọn họ bộ hậu cần trường thuộc bác.

Thuộc bác chạy đến trước mặt Bạc Hà, vỗ vai nàng mấy cái, “Không nghĩ người đã trở về Bạc Hà a ! Tốt nghiệp thì liền không thấy người nữa, dù sao 4 năm nay chúng ta cũng làm không công a”

Nàng cười ngây ngô hai cái, “Xem người nói ! Đây không phải là trở về

chưa? Ta nơi nào chẳng qua là không cùng người liên lạc!”

“Vây cũng được, người nếu là cùng người khác liên hệ rồi, kia chỉ cũng không cần tìm người tìm khổ cực như vậy , mau vào đi thôi, tất cả mọi người chờ người chờ gấp gáp ...” Mấy năm nay Gia Đường như thế nào bọn họ biết rất rõ, bọn họ quả thật là khâm phục Gia Đường, vừa đi tìm Bạc Hà, vừa đưa đài truyền hình đi lên như hiện nay ...

Bạc Hà chảy mồ hôi, tất cả mọi người chờ lâu rồi ? Ý không phải là nói tất cả mọi người bên trong đều biết đi ? Kia Đái Tình còn cùng nàng bán nhân tình gì a? Khoé miệng Bạc Hà vung lên một tia tự giễu , rốt cuộc phải đối mặt với người từng là bạn tốt của mình quả là một vấn đề lớn, không phải là bây giờ nàng bắt đầu dụng tâm với chính mình chứ ? Bất kể cái gì, nàng đi theo Thuộc Bác vào hội trường ...

Cửa vừa mở ra, ‘Bang bang’ hai tiếng, giờ cao phong hòa người ‘Giám khảo’ cầm lấy hai đồng màu con: sợi hướng bạc hà phun tới đây, Bạc Hà còn đang ngơ ngác không hiểu gì thì thấy trên người mình đã mang đầy những sợi dây đủ màu, nàng vén tóc, ngẩng đầu lên, “A ! Cao Vũ, Từng Lê, tiểu Diệp...”, Bạc Hà hết sức kích động, mặc dù lúc trước Gia Đường có nói là toàn bộ bên trong đều là đồng học ngày xưa, nhưng nàng cũng không nghĩ tới là toàn những người tinh anh, hơn nữa quan hệ của bọn họ và Bạc Hà cũng không phải bình thường (tất nhiên là nhờ Gia Đường) , nàng ôm lấy mọi người (trừ Đái Tình) , không biết nói sao cho phải, vốn là hôm qua còn khẩn trương chuẩn bị làm sao cho thật tốt, không nghĩ tới tình huống bây giờ lại thành như vậy ..

“Hôm nay công việc đã sắp xếp xong xuôi hết rồi sao ?” Gia Đường quay đầu lại hỏi Cao Vũ

“Ta làm việc mà người lại lo lắng sao ? Hôm nay không có tiết mục mới cần thu, vì cuộc tuyển chọn lần này nên trong vòng ba ngày, Thiên Đô sẽ phải làm thêm ca, không ngờ Thuộc Bác lại nhanh chóng như thế, nửa canh giờ mà đã giải quyết hết gần mấy trăm người, hại hôm qua chúng ta phải làm thêm giờ” Cao Vũ nói, nếu không nhờ Thuộc Bác, sợ rằng ba ngày cũng không đủ

Thuộc Bác kháng nghị giờ quả đấm lên, “Cũng tại người không chịu nói sớm là Bạc Hà về a, hại mọi người cùng nhau một tội, đáng đời người ...”

“Này này, đâu có liên quan đến ta, là “người nào đó” không cho nói, đâu phải là tại ta”

Tất cả mọi người đều đắm chìm trong không khí vui vẻ, trừ Đái Tình, nàng quên rằng những người này có quan hệ với Bạc Hà tốt hơn nàng nhiều, mới vừa rồi đưa cho nàng một phiếu vé, không ngờ Thuộc Bác lại nhanh chóng như vậy, làm cho nàng có chút ghen tị cộng thêm lúng túng, nhưng bên ngoài nàng cũng hòa theo bọn họ cười vài tiếng ...

“Nửa giờ sau ở cửa tụ họp, bữa nay chúng ta sẽ làm bữa tiệc thật lớn” Gia Đường ôm lấy cổ Bạc Hà, vẻ mặt tràn đầy hạnh phúc

“Ách ... Hạnh phúc quá a” Trương Tiểu Diệp ngưỡng mộ nói, giả vờ dựa vào vai Thuộc Bác, tiếng hoan hô vang to lên, mọi người bắt đầu đi ra, trong phòng chỉ còn lại Gia Đường, Bạc Hà và ... Đái Tình

Giờ phút này Đái Tình cố gắng điều chỉnh lại cảm xúc của mình, đi lại trước mặt Bạc Hà, “Bạc Hà, chào mừng người trở lại” Nàng nói chuyện nhưng vẫn nhìn Gia Đường u oán, Đái Tình kiêu ngạo không nhìn được nước mắt chảy xuống, tại sao Bạc Hà có thể nhận được tình yêu của hắn ? MÀ nàng thì ngay cả một cái liếc mắt cũng không có ? Nàng vốn dĩ là hơn Bạc Hà rất nhiều ...

Bạc Hà thấy Đái Tình khác thường, nàng khóc ? Trong lòng Bạc Hà cảm thấy như có ghim đâm vào, Đái Tình luôn luôn kiêu ngạo lại khóc sao ? Là vì Gia Đường hay vì Bạc Hà nàng ? Nàng không tự chủ vỗ lưng Đái Tình, “Đừng như vậy” Bạc Hà giờ phút này thật không biết nên nói cái gì cho phải, bởi vì nàng không hiểu lắm vì sao Đái Tình lại khóc, hoặc là nàng đã rõ ràng nhưng lại không dám đối mặt ...

Đái Tình xúc một chút nước mắt, nín khóc mỉm cười, “Người nhìn ta, người trở lại ta quá kích động, lúc này tốt lắm, người cùng Gia Đường rốt cục lại có thể ở chung một chỗ, chúc mừng các người!”

Bạc Hà nở một nụ cười tự nhiên, nàng không muốn nói quá nhiều với Đái

Tình, có lẽ đối với tình địch của chính mình, trong lòng tự nhiên sẽ phân ra một khoảng cách

“Chúng ta vẫn là tỷ muội sao ?” Đái Tình chờ đợi nhìn Bạc Hà, ngay cả chính nàng cũng không biết lời nói đó có phải là xuất phát từ trong tâm hay không , nếu không có Gia Đường, Bạc Hà chính là bằng hữu tốt nhất, nhưng sở dĩ nàng cùng Bạc Hà làm “hảo tỷ muội” cũng chỉ là vì muốn đến gần Gia Đường, có lẽ từ vừa mới bắt đầu tự nhất định quan hệ của các nàng chỉ có thể gần bó ở mặt ngoài đi, lúc đầu ở trong lòng của nàng là như vậy...

Bạc Hà gật đầu, bất kể có làm được hay không, nàng cũng nguyện ý thử một lần, một phần vì ánh mắt của Đái Tình, phần nữa lại là vì những giọt nước mắt kia, nàng thật sự tin nước mắt là từ trong tim Đái Tình chảy ra ...

Gia Đường không nói gì, cho dù hẳn có nói cũng sẽ làm tổn thương một người, dĩ nhiên Bạc Hà hẳn không thể làm tổn thương. Còn Đái Tình, lấy ra những năm trước mà nói, cộng thêm biểu hiện giờ phút này của nàng, hẳn có chút không nhẫn tâm. Đái Tình cũng không như trước gây khó khăn cho bọn họ nữa làm hẳn rất mừng, thậm chí là cảm kích nàng ...

“Chúng ta đi ra ngoài đi” Gia Đường ôm lấy vai Bạc Hà, Đái Tình lại đứng bên cạnh nắm tay nàng, giờ phút này trông ba người họ đều hợp nhau nhưng cảm giác thật sự thì chỉ có lòng họ mới biết

Gia Đường mở cửa xe, ý bảo Bạc Hà ngồi vào vị trí tay lái phụ, lại bị Đái Tình kéo lại, “Uy, Bạc Hà hôm nay thuộc về ta” Vừa nói đem nàng từ phía sau cửa lái kéo xe, ngồi vào phía sau dựng thẳng đứng hàng chỗ ngồi.

“Người... Mấy năm này một mực nơi này?” Bạc hà cố gắng tìm được đề tài, không muốn vẫn trầm mặc đi xuống, cùng Nguyễn Nguyệt Vu Hân các nàng bất kể cách xa nhau bao lâu, cũng sẽ không có không phản đối cảm giác, cũng sẽ không tồn tại một tia lúng túng, nhưng là cùng Đái Tình... Nàng làm không được, bạc hà ở trong lòng tự trách mình hẹp hòi, tại sao Đái Tình cố gắng như vậy mà lòng mình vẫn so đo ?

Đái Tình sáng lạng cười một tiếng, “Đúng a!”

Vẻ mặt Bạc Hà càng lúc càng âm đạm, ” Nga ” một tiếng, không nói gì nữa

Đái Tình “tự nhiên” ôm cổ Bạc Hà, “Suy nghĩ nhiều sao? Ta chỉ là ở chỗ này công việc, ta không giúp hần, hần nơi đó có nhiều thời gian như vậy tìm người a?”

Bạc hà nhàn nhạt cười một chút, “Thật xin lỗi.” Nàng thật không biết dưới tình huống như thế, Đái Tình cùng Gia Đường không có nàng sở cho là cái kia loại quan hệ, nàng còn đang so đo cái gì...

“Hai người các người muốn ăn cái gì?” Gia Đường thật sự không nhìn được, quay xuống phía sau cắt đứt hai nàng nói chuyện, để cho một đôi tỷ muội tốt biến thành hiện trạng này cũng là do hần, mặc dù hần vô tội ... Hiện tại hần muốn giúp các nàng tiêu tan hết hiềm khích lúc trước, không dùng phương thức thống khổ như vậy tra tấn lẫn nhau nữa, nhìn bộ dạng các nàng nói chuyện cũng làm hần mệt chết đi, nhất là Bạc Hà, mặc dù trong lòng vẫn còn để ý chuyện lúc trước nhưng ngoài mặt lại phải coi như không có gì ...

” Nghe lời người”

” Nghe lời người”

Hai người cùng bật thốt lên , sau đó Đái Tình cười khan hai tiếng, “Người có tật bệnh a? Mọi người cùng nhau liên hoan từ trước đến giờ không cũng là nghe lời người sao?”

“Là... Ta hỏi sai lầm rồi được sao!” Gia Đường nhìn thoáng qua Bạc Hà đang bất đắc dĩ, vốn là nàng có một cuộc sống khoái khoái lạc lạc, bây giờ thành ra như vậy , tất cả cũng là tại hần, nhất định hần phải hảo hảo đền bù cho nàng, không cho nàng chịu uỷ khuất nữa

Phần 3: Chương 21-30

Chương 21: Đái Tình bị thương

Ngoài cửa xe truyền đến tiếng âm ỹ, “Ta nói bọn họ đã sớm đi ra, các người còn không tin” Thanh âm của Cao Vũ càng lúc càng nhích tới gần, mấy người cùng nhau thở phào nhẹ nhõm, rốt cuộc không khí căng thẳng cũng kết thúc, nếu không thì sợ ba người bọn họ cũng nhanh chóng đóng băng ...

Không đợi Gia Đường mở miệng, bọn họ đã không chút khách khí mở cửa xe, ngồi chính tề phía sau Đái Tình

“Ready Go !” Giơ Cao Vũ kêu lên

“Ngu si lại còn thiếu não ...” Tiểu Diệp vỗ vỗ đầu Giơ Cao Vũ

Gia Đường ở phía trước cười một tiếng, “Tiểu Diệp, làm rất khá, trở về ta sẽ thưởng cho người ! “

“Thật tốt quá, ta muốn đánh mấy cái” Tiểu Diệp vỗ vỗ “nhẹ” lưng của Giơ Cao Vũ

Giơ cao phong thanh để ý một chút tiếng nói, “Có người là ngại công việc quá ít sao? Xế chiều ta có phải hay không nên...”

Trương Tiểu Diệp vừa nghe, vội vàng nhẹ nhàng lau chỗ mình vừa đánh hấn một cái, “Giơ Cao đại nhân, ngài là đại nhân không nên để ý tiểu nhân. Người không có ngu si, cũng không có thiếu não, đúng không ?”

Mấy người cùng nhau cười lên một tiếng, đã lâu rồi cũng chưa từng có không khí náo nhiệt như vậy

*

Xế chiều trở lại đài truyền hình, Gia Đường trực tiếp đem bạc hà kéo về phòng làm việc của mình, vừa vào cửa liền ôm chặt nàng lại, “Rốt cục có thể ở Thiên Đô nhìn thấy người, ngày này chúng ta đợi bao lâu người có biết

không ?” Buổi trưa cao hứng uống nhiều một chút, bây giờ hẳn có chút say , thật ra thì mấy người bên trong trừ Bạc Hà cùng Đái Tình uống thiếu một ít ngoài, người khác cũng căn bản uống đến đo...

Bạc Hà gật đầu, tùy ý hẳn ôm chặt mình, hẳn chờ được lâu... Nàng kia đâu? Bạc Hà quay đầu lại thử nghĩ xem, thật ra thì quá khứ bốn năm nàng mặc dù đối với hẳn có tràn đầy tư niệm, nhưng thật không có nghĩ tới bọn họ sẽ có ngày như vậy, những điều này hết thảy đều nằm ngoài suy nghĩ của nàng ...

“Thật xin lỗi, ta biết Đái Tình ở đây người sẽ cảm thấy không thoải mái, nhưng người phải tin ta, ta và nàng thật sự không có quan hệ gì ...” Bạc Hà rất rõ ràng tâm sự của Gia Đường, nếu lúc này không nhờ có men rượu, hẳn có lẽ nói không nên lời, dù sao nhắc đến Đái Tình thì cả hai người đều cảm thấy ái ngại

“Ta tin người” Trong lòng Bạc Hà bắt buộc chính mình tin tưởng, hơn nữa biểu hiện của Đái Tình hôm nay làm nàng cảm thấy chính mình quá hẹp hòi, cho dù chuyện đó có là sao đi nữa thì cũng đã đi qua, bây giờ nàng cũng muốn tiếp nhận thử Đái Tình một lần nữa ... Bất kể ra sao cũng phải thử, phải thử vì Gia Đường ...

“Tốt lắm, mau buông ta ra, không một lát lại có người nhìn thấy” Bạc Hà nhẹ nhàng đẩy Gia Đường ra, nàng không hy vọng vì mình mà ảnh hưởng đến công việc của Gia Đường, thật ra thì nàng cũng biết, hết thảy mọi thứ Gia Đường làm đều là vì nàng, ngay cả liều mạng kiếm tiền cũng là để mua đồ nàng thích, hoặc là nàng tông thủy chí chung cảm động thuộc về cảm động, nhưng thủy chung không có mở rõ ràng mình ở Gia Đường trong lòng rốt cuộc chiếm cứ một như thế nào vị trí...

“Được rồi, ta đi rửa tay, người ở đây xem một chút hoặc chờ ta “

Bạc Hà đẩy hẳn ra, “Nhanh lên đi, người đứng là dài dòng a”

Gia Đường hôn nhanh lên khuôn mặt của nàng một cái, sau đó xoay người đi vào phòng vệ sinh

Màn tình cảm này tất cả đều lọt vào mắt của Đái Tình, trong lòng nàng lại

đau nhói, thật ra thì cái hôn năm đó đối với hắn cũng chỉ là hiểu lầm, nàng lại sắp khóc, nàng muốn tìm chỗ nghỉ ngơi một chút

Gia Đường từ phòng vệ sinh đi ra ngoài, đột nhiên cảm thấy khát nước, nghĩ tới Bạc Hà chắc cũng giống như mình, cho nên hắn do dự một chút rồi chạy đến phòng nước, định đem hai ly trà về

“Người không sao chứ ?” Gia Đường vừa đi vào đã nhìn thấy Đái Tình, thấy nàng đang nghỉ ngơi, sắc mặt xanh ngắt, biết là có liên quan tới chính mình nhưng hắn nên nói gì ?

Đái Tình nghe thấy thanh âm của Gia Đường, lập tức đem sầu não trên mặt đuổi đi, “Không có gì a, có lẽ là lâu rồi không uống rượu, buổi trưa lại uống một chút nên cảm thấy không thoải mái”

“Uống chút nước nóng đi” Gia Đường đưa một chén trà đến trước mặt Đái Tình

Đái Tình vung lên khoe miệng, “Ừm...với ta tốt như vậy, ta sẽ cảm động”

“Đái Tình ...”

“Muốn nói gì ? Ta đã chuẩn bị tâm lý rồi, người nói đi!”

“Hôm nay cảm ơn người” Hắn cảm kích Đái Tình đã hành xử như thế, giúp hắn không rơi vào tình huống khó xử

“Người còn phải nói những điều này sao ? Ta tuy thích người nhưng hôm nay nhìn thấy Bạc Hà trở lại, ta mới phát hiện trừ tình yêu ra thì tình bằng hữu cũng rất quan trọng, là ta lúc trước đã mở sai cánh cửa, ta nghĩ hôm nay cũng nên tự cấp cho chính mình một cơ hội. Người vốn là sẽ phải là của ta, cho nên, người không nên lo lắng, ta sẽ không ảnh hưởng các người ! Bạc Hà đối với ta mà nói rất trọng yếu, ta đã làm nàng thương tổn một lần, nhất định sẽ không có lần thứ hai”

Gia Đường trong lòng thở phào nhẹ nhõm, cũng mong nàng nói sao nghĩ vậy. Hiện tại hắn lựa chọn tin tưởng bởi vì hắn tin những lời này là thật sự, hắn

cũng không muốn Đái Tình bị thương tổn, dĩ nhiên cũng là điều kiện nàng cũng sẽ không làm thương tổn Bạc Hà ...

“Cám ơn ” Gia Đường rất cảm kích Đái Tình nhượng bộ như thế, đây quả là kết quả hãn không hề nghĩ tới, ngày hôm qua hãn đã suy nghĩ, nếu Đái Tình nhất định làm khó Bạc Hà, hãn thà vứt bỏ tình nghĩa mấy năm nay cũng sẽ không lưu nàng lại trong đài truyền hình. Nhưng bây giờ thì không phải như vậy, dĩ nhiên cũng sẽ không làm khó Đái Tình, tuy rằng đài truyền hình này là của hãn nhưng dù sao Đái Tình cũng đã vất vả suốt bốn năm, không thể nói bỏ là bỏ được ...

Đái Tình cười khổ, “Người cần khách khí với ta như vậy sao ? Làm bằng hữu thì không nên nói những lời này, ta hy vọng người có thể coi ta là một người bạn chân chính, được không ?”

“Dĩ nhiên ! Chúng ta không phải là bạn sao ? Dạ dày như thế nào rồi ? ” Gia Đường thật muốn nhanh chóng trở về, không muốn cho Bạc Hà chờ đợi, trên thực tế hãn cũng không ngờ là sẽ gặp Đái Tình ở nơi này ...

“Tốt !”

“Vậy ta đi ” Gia Đường xoay người

Đái Tình cũng đang muốn đứng dậy, chợt thấy Bạc Hà đứng ngoài hành lang ngó đông ngó tây dường như là tìm kiếm cái gì, nàng nở ra một nụ cười âm hiểm, ngay sau đó nàng nghiêng gót chân một cái, ai u một tiếng. Gia Đường vội vàng quay người lại, đến gần đỡ nàng dậy, ” Không sao chứ ?”

Lúc này Bạc Hà vừa đứng trước cửa phòng nước, nhìn vòng quanh bên trong, vừa vận nhìn thấy tư thế mập mờ của hai người bọn họ, hơn nữa vẻ mặt Gia Đường lại khẩn trương như thế. Bạc Hà thật là muốn chạy đi ... thế nhưng đôi chân nàng lại không chịu nghe lời, chẳng lẽ lại đi vào, nhưng đi vào thì nàng sẽ làm gì ? Chỉ trích bọn họ ? Hay là vờ như không nhìn thấy ? ...

“Ta không sao! Mau buông.” Đái Tình cố ý đẩy Gia Đường ra, làm như không nhìn thấy Bạc Hà

“Không có chuyện thật sao ?”

“Thật, chẳng qua là không chú ý thôi, không có gì đáng ngại ...” Vừa nói vừa làm bộ đứng dậy, kết quả là ngã xuống trước mặt Gia Đường

Gia Đường lại nghiêng thân thể xuống đỡ Đái Tình, “Người nhìn người kia, như vậy mà không có đáng ngại sao ? Vẫn là ta đưa người đi a ...”

“Không cần, ta không có gì, người mau trở về xem Bạc Hà ...”

“Ta đầu tiên là đỡ người đi, đi thôi” Vừa nói hắn vừa đỡ Đái Tình đi

“Bạc hà... Người đừng hiểu lầm, ta...” Đái Tình vờ như khẩn trương, bộ dáng giống như bất ngờ nhìn thấy Bạc Hà xuất hiện

Từng màn “thân mật” của hai người diễn ra trước mặt Bạc Hà, nếu như là người khác, nàng có lẽ không để ý chút nào, ngược lại lại là Gia Đường, có thể là người khác thì nàng sẽ tin tưởng hắn, nhưng là Đái Tình thì nàng không thể chấp nhận

Gia Đường thấy Bạc Hà không nói gì cảm thấy mất tự nhiên, hắn cảm thấy nếu nói rõ ra thì Bạc Hà sẽ như trước đây mở lòng rộng lượng, hắn quên mất trong lòng Bạc Hà đã có một “vách ngăn cách” với Đái Tình... “Bạc Hà, người tới đúng lúc lắm, vừa rồi Đái Tình bị trượt chân, chúng ta đỡ nàng đi đi, được không ?”

Bạc Hà thất thần gật đầu, cùng Gia Đường dìu Đái Tình ra ngoài

“Gia Đường, để ta tự đi là được, ta cảm thấy không có gì đáng ngại” Đái Tình nhìn về mặt Bạc Hà, trong lòng thầm có một chút đắc ý

Gia Đường nhìn thoáng qua gót chân khập khểnh của nàng, “Hay là thôi đi, chúng ta làm sao yên tâm được, cũng không xa lắm mà”

Đái Tình “cảm kích” nhìn Bạc Hà, “Bạc Hà, cảm ơn người”

Dìu Đái Tình vào xe, Bạc Hà nói với Gia Đường : “Ta còn có việc, người đi

trước đi”

“Một lát ta và người cùng nhau ...” Gia Đường lúc này mới cảm giác Bạc Hà có chút không ổn, nhưng hăn lại không biết làm như thế nào ...

“Không cần, trặc chân không thể trì hoãn, mau đi đi.” Nói xong mình chuyển trên người một chiếc xe taxi, Gia Đường lái xe theo sát phía sau.

Bạc Hà nhìn chiếc xe phía sau, cảm thấy trong lòng có cảm giác sợ hãi, thật ra thì nàng không muốn nhìn thấy bọn họ thân mật với nhau như vậy trước mặt mình, cho dù biểu hiện của Đái Tình trước mặt mình như thế nào, tâm nàng vẫn không khống chế được ...

“Sư phụ, phiền ngài cắt đuôi chiếc xe phía sau ...”

“Được rồi” Vì đang ở khu náo nhiệt, xe trên đường rất nhiều, chỉ cần một chiếc đèn đỏ là có thể cắt đuôi một chiếc xe, Bạc Hà nhìn thấy chiếc Rolls-Royce biến mất trước mặt, trong lòng lại dâng lên cảm giác cô đơn

Chương 22: Ca ca tri tâm

Thấy chiếc xe taxi mình đuổi theo chẳng biết đã đi đâu, Gia Đường bối rối bấm số của Nguyễn Nguyệt, Chúc Hạo, bảo bọn họ thấy Bạc Hà liên lạc phải báo cho hăn, hăn cảm thấy Bạc Hà có vẻ khác lạ, không giống như lúc trước ...

“Bạc Hà có phải giận rồi không ?” Thanh âm của Đái Tình vang lên, bộ dạng giống như rất lo lắng

“Không thể nào ?” Gia Đường suy nghĩ một chút, chẳng lẽ vì mình muốn Bạc Hà cùng đưa Đái Tình đi xem bệnh ?

Đái Tình lắc đầu, “Người nha ! Nếu như ta đoán không sai, hăn là nàng không muốn người mang ta đi xem bệnh a”

“KHông phải, Bạc Hà nếu gặp tình huống như thế thì cũng sẽ hành động giống như ta thôi” Hăn hiểu rõ Bạc Hà, cũng tin rằng nàng là một cô gái thiện lương, trước đây cũng có một lần Vu Hân bị trặc chân, Bạc Hà so với nàng còn quan tâm hơn, kiên quyết bắt nàng đi bệnh viện mới thôi, cho nên Gia

Đường tin tưởng, đối với bằng hữu nàng nhất định sẽ không khó khăn ...

Một tia cười yếu ớt hiện lên trên khuôn mặt kiều diễm của Đái Tình, ” Bạc Hà thấy người bị thương , nhất định sẽ giống như người đem đi bệnh viện, người giúp người khác như vậy , sẽ không có vấn đề, nhưng duy chỉ có ta là không được, mau cho ta xuống rồi đi tìm nàng, ta tin nếu muốn nàng chấp nhận ta thì còn cần một đoạn thời gian nữa. Nhất định có một ngày chúng ta sẽ trở lại thành chị em tốt, mau cho ta xuống, ta sẽ đi taxi. Van cầu người ! Đừng để vì ta mà cãi nhau với Bạc Hà” Nàng nói xong những chữ này làm tâm Gia Đường đảo lộn, Gia Đường không ngờ Đái Tình cũng có khuôn mặt này

“Người xác định ?”

“Yên tâm đi ! Chân ta không phải là tàn phế ! Đi Đi !” Nàng mở cửa xe chạy xuống

Nhìn chiếc xe Rolls-Royce rời xa mình, Đái Tình mới buông nụ cười trên mặt xuống, vẫy vẫy tay gọi taxi, dù sao hôm nay cũng không có công việc gì , ở đài truyền hình cũng không có ý nghĩa, vẫn là đi về nhà chữa thương sao... Không phải là vì vết thương trên thân thể, mà là nội tâm đau đớn ...

Chúc Hạo vừa nhận được điện thoại của Gia Đường, mới vừa tắt máy phút, trên màn hình lại hiện lên số của Bạc Hà, hắn vội vàng trả lời, “Người đi đâu vậy ? Gia Đường tìm người khắp nơi ...”

Nàng sửng sốt, đây là biểu hiện Gia Đường quan tâm nàng sao ? Nhanh như vậy liền gọi cho bằng hữu ... ” Ta không sao, đừng nói với Gia Đường là ta gọi cho người, một lát ta sẽ liên lạc với hắn, bây giờ ta cần yên lặng một chút ...”

“Người ở đâu ? Ta đi tìm người ...” Người hiểu rõ nội tâm Bạc Hà trên đời này chỉ có thể đếm trên đầu ngón tay, mà Chúc Hạo hắn tuyệt đối là sẽ ở vị trí cao, bình thường mà nhận được điện thoại của Bạc Hà chỉ có hai giả thiết, nếu không phải là hẹn đi đâu đó thì chỉ có thể là Bạc Hà có tâm sự ... Từ khi

hắn biết Bạc Hà tới nay, cũng là bắt đầu làm nhân vật ” Ca ca tri tâm” , Bạc Hà tự nhiên cũng thêm tín nhiệm hắn, tất cả những điều không muốn nói cùng người khác đều có thể nói với hắn ...

“Người đừng kêu Gia Đường tới đây” Nàng biết mình vừa thấy được Gia Đường, lập tức sẽ thỏa hiệp, lúc đầu giờ khắc này nàng còn muốn hưởng thụ một chút cảm thụ cùng vẻ mặt nhất trí quyền lợi...

“Ngay cả ta người cũng không tin ? Nói nhanh lên”

“Sư phụ dừng xe ...” Bạc Hà lấy tiền ra đưa cho tài xế lái taxi, mở cửa bước vào một quán cà phê ven đường, “Quán cà phê xxx, ta chờ người” Bạc Hà cúp máy đi vào, “Cho một ly bạc hà thêm đường, cảm ơn “

Người bán hàng lễ phép nói, “Thật xin lỗi tiểu thư, chúng ta không có nước bạc hà”

Bạc Hà hiểu ý cười, “Không sao, vậy thì cho ta một ly mocha”

Ly cà phê còn chưa mang ra , Chúc Hạo đã ngồi xuống trước mặt Bạc Hà

“Chẳng lẽ là người đi xuyên qua điện thoại ?” Bạc Hà bất ngờ nhìn hắn, từ lúc nàng cúp máy đến giờ cũng chưa tới hai phút

Một cuộn giấy nặng nề bắn lên đầu Bạc Hà, “Nói nhảm cái gì ? Chẳng qua là công ty ta gần đây, người thật là biết chọn chỗ”

“Tiên sinh, xin hỏi ngài muốn dùng gì ?” Người bán hàng để ly cà phê trước mặt Bạc Hà, sau đó lễ phép hỏi Chúc Hạo

“Giống nàng”

Bạc Hà mở to mắt, “Chẳng phải là người không uống cà phê sao ?”

“Có gì kỳ quái sao ? Khẩu vị của con người có thể thay đổi ma. Cùng ca ca nói một chút, có chuyện gì ? ” Bất kể là bên ngoài Bạc Hà có âm ỉ tới đâu, hắn cũng biết là trong lòng nàng có tâm sự

Nàng phản kháng lại , ” Làm gì có chuyện với ta chứ, tâm trạng của ta hiện giờ đang rất tốt a”

Chúc Hạo cười nhạt, ” Cô nương lớn, có tiểu bi mật phải không ? Sao không nói với ca ?”

“Người tạm thời ở chỗ nay chiếm tiện nghi của ta, ta mới vừa kịp phản ứng, người lại mở miệng ra một tiếng ca, hai tiếng ca a” Lúc này ngoài trừ trường hản ra, nàng thật không biết làm cái gì khác

Chúc Hạo gật đầu, “Cũng được, cảm giác không tệ, nếu như người không điên thì sẽ tốt hơn a”

“Chán ... Cả người cũng khi dễ ta” Bạc Hà mân mê miệng, bây giờ không có tâm tư cùng Chúc Hạo nói giỡn, bây giờ nàng mới phát hiện, người hiểu rõ nàng nhất chính là Chúc Hạo, người ta như thế chẳng lẽ nàng còn không chịu mở lòng mình nói ra hết những chuyện không ?

“Tốt lắm ... Đừng giấu diếm nữa, nói đi, bất kể phát sinh chuyện gì cũng có bằng hữu ta đây ...” Tay hản vỗ vỗ vai Bạc Hà, chỉ mấy chữ bằng hữu cũng làm cho Bạc Hà nhin không được rớt nước mắt, ” Thật ra thì cũng chẳng có chuyện gì lớn, chẳng qua là ta nhìn thấy Gia Đường và Đái Tình quá thân mật, ta ... ta. ...”

Chúc Hạo đã sớm đoán ra chuyện này, không còn cách nào khác, chuyện tình cảm của bọn họ, tốt nhất là không xen vào, chỉ cần lắng nghe bọn họ nói là được ...

“Thật ra thì hôm nay gặp lại nàng, ta cảm thấy rất khó chấp nhận. Nhưng là nàng một mực xin lỗi, Gia Đường lại đối với ta rất tốt, cho nên ... ta nghĩ chính mình cần quên đi chuyện đó ...”

Chúc Hạo đưa khăn giấy cho Bạc Hà, thuận tiện vén vài lọn tóc loã xoã trước mặt nàng, ” Ta cũng biết, Đái Tình nghĩ như thế nào thì ta không rõ ràng lắm, nhưng ta tin tưởng Gia Đường vẫn thủy chung chỉ có một mình người, những chuyện hản đã làm vì người mấy năm nay mọi người đều nhìn thấy. Có lẽ

không có ai yêu người hơn hẳn ...”

“Ta biết, hẳn làm cho ta rất cảm động, nhưng là tại sao hẳn lại giữ Đái Tình bên người ? Hẳn đối với nàng tốt như vậy không biết ta sẽ khó chịu sao ?”
Càng nói càng thương tâm, nước mắt lại tiếp tục rơi. Chúc Hạo đứng ngồi không yên, nếu như là lúc trước, Bạc Hà sẽ ở trước mặt hẳn nói hết, tức giận mắng đối phương cho đến khi hả giận (lúc trước cũng có nhiều nữ sinh theo đuổi Gia Đường nhưng bị hẳn kiên quyết từ chối) , thế nhưng bây giờ bộ dáng nàng lại thương tâm như vậy ... Hẳn ngồi xuống bên cạnh Bạc Hà, vỗ bờ vai run rẩy vì khóc của nàng

“Người cần phải tin tưởng Gia Đường, nếu như thật sự bọn họ có phát sinh chuyện gì, cũng sẽ không chờ tới ngày hôm nay, đúng không ?”

Bạc Hà vừa rơi nước mắt vừa gật đầu, “Ta cũng hiểu như vậy, nhưng khi nhìn thấy bọn họ ở chung một chỗ là lòng ta lại khó chịu, ta cũng muốn tiếp tục coi Đái Tình như là bằng hữu, xem như không có chuyện gì xảy ra, nhưng là nàng thích Gia Đường, ta sợ ...”

Chúc Hạo cầm lấy khăn giấy lau nước mắt giúp Bạc Hà, “Coi kìa, Bạc Hà kiên cường của chúng ta khi nào thì giống như Lâm muội muội a ? Người tại sao không chịu suy nghĩ đến cái tốt ? Gia Đường tại sao lại thân mật với Đái Tình ? Chẳng lẽ thân mật hơn với người sao ? Nếu như vậy thì ta đi giúp người dạy dỗ hẳn lại ...”

“Không có, chính là Đái Tình bị trặc chân. Gia Đường muốn giúp nàng đi bệnh viện, nhưng là ... bên trong đài truyền hình nhiều người như vậy, cần gì hẳn phải tự mình đưa đi chứ ...”

“Nghe ta nói ! Vậy chuyện này do người không đúng, nếu như người nhìn thấy Đái Tình bị trặc chân thì người sẽ làm gì ?” Điểm này Chúc Hạo rất có nắm chắc, coi như là các nàng nhất cương thời điểm, bạc Hà cũng sẽ không chút do dự đi đến giúp nàng, nếu như khoanh tay đứng nhìn, kia cũng không phải là bạc Hà ...

Bạc Hà suy nghĩ lại, đúng vậy a, nếu thật sự là nàng gặp tình huống như thế, nàng sẽ nhanh chóng đưa Đái Tình đi bệnh viện, hẳn là Gia Đường cũng nghĩ

như nàng ...

“Nhưng ta không thích nhìn thấy bọn họ ở chung một chỗ”

Chúc Hạo hiểu cảm giác của nàng, ai mà lại nguyện ý cho người mình yêu và người khác ở chung một chỗ. “Ta hiểu, nhưng đó là nơi làm việc chứ không phải nơi tranh giành tình yêu, Gia Đường là không thể tùy tiện khai trừ nàng, coi như là Gia Đường thật muốn làm như vậy, người cũng không nên cho phép hắn làm như vậy, nếu quả thật chọc giận nàng, chỉ sợ đài truyền hình của các người có giữ cũng không được. Thế lực của nhà Đái Tình lớn như thế nào chắc hẳn là người rõ ràng hơn ta nhiều, nếu làm như ta nói, có phải là biến những điều mà Gia Đường nỗ lực mấy năm qua trở thành không công không ? Trừ phi nàng từ chức rồi hãy nói, nếu như thật sự nàng còn thích Gia Đường, nhìn các người thân mật như thế mà nàng vẫn chủ động làm hoà với người. Gia Đường lại đối với người tốt như vậy, người nói đi, người nên cảm thấy khó chịu là người nào ? ” Chuyện giữa Đái Tình và Gia Đường hẳn đã sớm biết, tình cảnh của bọn họ Chúc Hạo hẳn là hiểu rõ nhất

Bạc Hà cảm thấy Chúc Hạo nói rất có lý, nàng làm sao có thể khiến cho mấy năm tâm huyết của Gia Đường trở thành vô ích ? Chẳng qua là lòng của nàng là thật đau đớn... Cho dù Đái Tình nhìn thấy Gia Đường đối với mình tốt, nàng khó chịu, kia có thể như thế nào? Tim của mình có thể đã không đau sao?

“Cho nên .. Có một số việc không thể thay đổi, phải dũng cảm đối mặt, nàng hào phóng thì chúng ta phải hào phóng hơn nàng. Đây mới chính là khí chất thực sự của Bạc Hà, không thể để cho người khác xem thường, có biết không ?”

Bạc Hà luôn luôn lắng nghe lời Chúc Hạo nói, trải qua những lời chân tình của hắn, nàng mới ngộ nhận ra được nhiều điều. ” Đúng ! Người nói không sai !”

“Đây mới chính là Bạc Hà của chúng ta chứ . Để ca xem khuôn mặt nhỏ nhắn một chút nào ... Ách, bộ dạng thật là đáng thương, ca kêu Gia Đường tới hay là tự ta đưa người về ?”

“Đừng ... Một lát nữa ta sẽ tự nhiên đi tìm hăn” Nàng bây giờ vẫn cần bình tĩnh một lát, rồi đi hăn này giờ mới cảm thấy an toàn một chút, nàng cũng không muốn lại nhìn thấy hăn và Đái Tình thân mật với nhau nữa

“Ta cùng người ở bao lâu không thành vấn đề a, vấn đề là Gia Đường tìm người này giờ kìa” Chúc Hạo trở lại chỗ ngồi ban đầu

Khuôn mặt nàng lại mở ra một nụ cười hạnh phúc, ” Để cho hăn khổ sở như vậy một lát đi ! Ai bảo hăn không hiểu cảm giác của ta” Nàng đặc ý nhắm một ngụm cà phê nhỏ

Quả nhiên là Bạc Hà, thay đổi nhanh như chớp, vừa rồi còn mới ngồi khóc thút thút rất thương tâm, thế mà giờ lại cười rộn rã lên như thế

Chương 23: Sớm chiều làm bạn

“Ta đi vệ sinh một lát” Bạc Hà đứng dậy , nàng muốn gọi điện thoại cho Gia Đường nhưng trước mặt Chúc Hạo thì thật là không còn mặt mũi nào nữa, tốt hơn hết vẫn là tìm một nơi tốt ...

Nàng vừa đi, Chúc Hạo đã lập tức gọi điện thoại cho Gia Đường

“Bạc Hà liên lạc với người rồi ?”

“Quán xxx, dưới lầu công ty của ta, mau tới nhanh lên”

“...”

Bạc Hà mở điện thoại di động lên, nhìn thấy có nhiều cuộc gọi nhỡ, nàng vung lên khóa miệng đề xuống quay số điện thoại khóa, một trận bận rộn thanh âm làm cho nàng vểnh lên một chút miệng, chờ trong chốc lát sau lần nữa bấm, để cho lòng của nàng cuồng loạn không ngừng thanh âm truyền ra, “Uy?”

Nàng hít sâu một hơi , “Người xong việc chưa ? Bây giờ có rảnh không ?”

“Không có, chuyện gì ?” Nếu như cuộc điện thoại này nhanh hơn một chút, hăn sẽ cuống quýt hỏi nàng đang ở đâu, nhưng nhờ có Chúc Hạo chỉ dẫn, hăn cũng biết nàng ở đâu nên bây giờ muốn đùa với nàng một chút, trị dứt cái “tật

bệnh” tự nhiên biến mất tự nhiên xuất hiện làm cho hần đau đầu

Mấy chữ lạnh như băng mà lại ngắn gọn làm cho tâm tình của Bạc Hà nhanh chóng rơi xuống, Gia Đường nhất định là rất giận, cho tới bây giờ nàng cũng chưa nghe hần nói chuyện với nàng như thế, ” Không có chuyện gì.” Nói xong nàng bối rối cúp điện thoại, tâm thần không yên trở lại chỗ ngồi, cũng không dám nhìn Chúc Hạo, chuyện như vậy nàng chưa bao giờ gặp được, cũng không muốn nói với hần

Gia Đường ở đầu bên kia điện thoại bất đắc dĩ lắc đầu. Bạc Hà vốn là như vậy, không bao giờ biết tranh thủ, hần may mắn là cũng yêu nàng, lấy chuyện tình cảm đối đãi với nàng, nếu không không biết làm sao mà bọn họ có thể ở chung với nhau cho tới bây giờ

“Uy ... Chẳng lẽ người ở trong nhà vệ sinh gặp tên biến thái sao ? ” Một bàn tay đung đưa trước mặt Bạc Hà

Bạc Hà dùng sức gõ đầu Chúc Hạo, ” Nói nhăng nói cuội gì đó, chẳng phải biến thái là chỉ người hay sao ?”

Đấu võ mồm như vậy đã thành thói quen, Chúc Hạo cười dịu dàng nhìn Bạc Hà, ” Vậy tại sao bộ dáng người lại ỉu xiu như thế ?”

“Không có gì, tại ta mệt mỏi, chúng ta đi thôi, người có công việc sao ?”

“Người bây giờ mới nhớ ra ta có công việc a ? Hôm nay ta sẽ liều theo người, nghỉ nửa ngày không làm việc”

Bạc Hà ngẩng đầu liếc hần một cái, “Người liều theo ta a ? Chẳng lẽ người muốn đi chết sao ?” Nàng dĩ nhiên biết Chúc Hạo không có ý đó, chẳng qua là muốn âm ỷ với nhau một chút

Chúc Hạo cố gắng nhin cười, nhìn thẳng vào mặt nàng làm một bộ dạng rất chân thật

“Người làm gì thế ?”

“Ta nhìn xem người thật sự là có bị gì hay không. Không biết xấu hổ nói mình là nữ tử nhu nhược, còn nói ta khi dễ người ... Bất quá ta chỉ muốn nói với người một chữ”

Mấy năm trước mỗi khi bọn họ cãi nhau thì hẳn thường nói chữ này, Bạc Hà dĩ nhiên biết rõ , “ Không , ta không cho nói”

“Phi” Chúc Hạo không để ý tới hình tượng , bộ dạng khinh bỉ nói.

Tiếng nói vừa dứt, hai người bèn nhìn nhau cười, “Cám ơn!” Bạc Hà nói xong hai chữ này chậm rãi cúi đầu.

Chúc Hạo lắc đầu lần nữa, “Để cho ta nói người cái gì tốt? Theo cần khách khí sao?”

“Với người cái gì quan hệ? Dĩ nhiên nhu yếu! Người mới không cần khách khí !” Gia Đường đi tới trước mặt, tay để lên vai Bạc Hà, tuy rằng ngoài mặt vẫn như đùa giỡn nhưng hẳn vẫn làm một cái kí hiệu, ý nói cảm ơn Chúc Hạo

Bạc Hà cả kinh, “Sao người lại tới đây?” Mới vừa rồi hẳn bộ dạng lãnh băng như thế, còn không chịu hỏi nàng đang ở đâu. Lập tức nhớ tới lúc mình đi vệ sinh, Bạc Hà bừng tỉnh, “ Chúc Hạo ... Người ...”

Chúc Hạo mỉm cười đứng lên, vỗ vỗ vai Gia Đường, “Gia cho người a” Nói xong liền xoay người rời đi

Bạc Hà nhìn bóng lưng Chúc Hạo rời đi, trong lòng thầm nói cảm ơn, có bằng hữu tốt như thế thật sự là một may mắn lớn của đời nàng

“Người tính để ta đứng ở chỗ này ?” Gia Đường nhíu mày hỏi

“Ai bảo là không cho người ngồi ? Đó đó ...” Nàng vừa nói vừa chỉ tay vào chiếc ghế mà Chúc Hạo vừa rời đi

Gia Đường như cũ vẫn đứng không nhúc nhích, chờ Bạc Hà đưa vị trí trống kế bên nàng cho hẳn

Nàng rút cuộc chịu không nổi, nhích qua một chút, “Người tìm ta sao ?” Vốn là vừa rồi được Chúc Hạo an ủi cảm thấy rất thoải mái nhưng khi nhìn thấy hân, nàng lại nhớ tới ủy khuất của mình

Gia Đường không nói gì, khi vừa nhận được điện thoại của Chúc Hạo, hân đã muốn “sửa chữa” nàng một chút, lúc nào trở nên hỉ nộ vô thường rồi sao? Nhưng là nhớ tới câu nói trước khi đi của Chúc Hạo, cho hân biết nguyên nhân khiến Bạc Hà mất hứng là vì Đái Tình.. Hóa ra sự phẫn nộ trong lòng nàng vượt xa hơn hân nghĩ nhiều. Chúc Hạo nói đúng, có lẽ nên giữ khoảng cách với Đái Tình một chút ...

“Người có muốn nghe ta nói thêm một chút về chuyện với Đái Tình không ?”

Bạc Hà trong lòng nghĩ không nên, cái câu bọn họ thật sự không có gì nàng đã nghe quá nhiều. Bên này thì nói không có gì, bên kia lại hành động thân mật như thế ...

Gia Đường nặng nề thở dài, “Chúng ta quả thật không có gì, phải.. Lúc trước nàng thật yêu ta, nhưng người cũng biết, ta không hề có chút gì với nàng. Không phải như vậy là quá đủ rồi sao ? Hôm nay nàng ở phòng nước nói với ta, nàng biết nàng đã làm chuyện sai lầm, người so với ta mà nói quan trọng hơn nhiều ...”

Những lời này làm cho tâm Bạc Hà cảm thấy bị thắt chặt lại một chút, nàng không rõ là những lời này có thật sự là xuất phát từ tận đáy lòng Đái Tình hay không ...

“Người có phải cảm thấy ta là một nữ nhân quá hẹp hòi không ?” Nữ nhân khác trước mặt Gia Đường biểu hiện đại lượng như vậy, mà chính nàng lại như một con con ốc đi ăn giấm chua vô lý, trong lòng Bạc Hà phân vân không biết làm gì cho phải

Bỗng nhiên cảm giác thân thể một thụ lực, Bạc Hà trực tiếp rơi vào lòng Gia Đường. Gia Đường lấy tay đùa giỡn vài cọng tóc của nàng, “Ta biết người là quan tâm ta, lo lắng ta, cũng là ta không tốt, không chịu hiểu tâm tư của người, quên đi cảm giác của người. Nhưng tại sao người lại không chịu tin

tưởng tình cảm của chúng ta ? Đừng nói là Đái Tình, mười năm, một trăm năm ta cũng sẽ không động tâm. Nhưng nàng mấy năm nay quả thật làm rất nhiều chuyện cho đài truyền hình, có phải chúng ta cũng nên coi nàng là một bằng hữu như tiểu Diệp, Giơ Cao Vũ, đúng không ?”

“Được” Một chữ đơn giản nhưng ẩn chứa sự tin tưởng của Bạc Hà đối với Gia Đường, giờ phút này bên trong phòng nhiệt độ kịch liệt tăng cao, lẫn nhau trong mắt tràn đầy nồng đậm nhu tình mật ý, Gia Đường kéo bạc hà tay chạy thẳng tới ngoài cửa, “Chúng ta về nhà!”

Nghĩ tới nhà lại làm cho bọn họ nhớ tới chuyện tối hôm qua, khuôn mặt Bạc Hà trong nháy mắt đỏ ửng lên, mà tâm của Gia Đường thì nhảy loạn không ngừng, bất quá lúc về nhà hẳn có một chuyện trọng yếu cần làm

“Đây không phải là đường về nhà ...” Nàng nhìn thấy con đường mà Gia Đường đi rất kỳ quái, không phải là về nhà nàng, càng không phải về nhà hẳn ...

“Ai, người đem lời nói của lão công xem như gió bên tai sao ? Ngày hôm qua không phải nói là tìm người giúp việc sao ?”

“Không phải nói có ta là không cần người giúp việc sao ? Nấu cơm làm việc nhà cũng là sở trường của ta, thật” Bốn năm cũng không phải là trôi qua uổng phí , ít ra nàng cũng biết một chút những chuyện này

“Không cho già mồm!” Hẳn luồn tay ra sau vuốt tóc Bạc Hà, “Sau này người không cần làm những việc đó” Bốn năm trước nàng là một chỉ biết là mỗi ngày làm mình tinh mộng, không buồn không lo , mấy năm nay nàng khô cực như vậy, hẳn không muốn để nàng vất vả nữa

Bạc Hà biết không nên nói thêm gì nữa, nàng quả nhiên là dễ dàng bị thương, cũng dễ dàng bị dụ dỗ, mới vừa rồi còn ngồi khóc lóc kể lể với Chúc Hạo, chỉ lát sau là bị sự chân thành của Gia Đường làm cho rối tinh rối mù

Dưới sự giúp đỡ của nhân viên quản lý, bọn họ lấy tốc độ nhanh nhất tìm một người giúp việc hiền hòa mà lại sạch sẽ, vừa vào cửa là bắt đầu hỏi ngay những chuyện cần làm. Gia Đường cười nhẹ nhàng, ngụ ý nhờ Bạc Hà giúp đỡ

Tâm Bạc Hà lại loạn lên, hưng phấn, hạnh phúc, cảm động, cộng thêm bất an và xấu hổ (bởi vì như vậy nghĩa là nói bọn họ nhất định phải kết hôn) ... Các loại tâm tình khác nhau cứ kéo đến, nàng biết, cuộc sống từ nay trở đi của nàng chắc chắn sẽ rất khác biệt với lúc trước

Chương 24: Tài chính uy hiếp

“Uy, người giúp việc ở phía sau, người đằng hoàng một chút” Bạc Hà cố gắng né tránh vòng tay của Gia Đường hướng về phía vòng eo của mình, nàng vẫn chưa quen để cho người khác nhìn thấy mình và Gia Đường thân mật

Tiếng nói vừa cất xong, hai chân nàng lập tức cách mặt đất, Gia Đường vững vàng ôm lấy nàng, bước nhanh đi vào phòng ngủ, khoe miệng nở ra nụ cười tà mị, nhẹ nhàng nói nhỏ vào tai nàng, “ Người giúp việc này rất chuyên nghiệp, biết khi nào thì nên ở, khi nào thì nên đi” Nói xong liền đem nàng đặt ở bên giường.

Bạc Hà khẩn trương đem hai tay nắm ở chung một chỗ, ở trong lòng mặc niệm, “Không thể phản kháng, không thể phản kháng, không thể phản kháng, ...”

Nghe được tiếng cười “Xì” một cái, Bạc Hà mau chóng mở mắt ra, không hiểu nhìn nam nhân đã đem nàng vào phòng, “Người cười cái gì ?”

Gia Đường không nói gì, nhẹ nhàng vuốt mặt nàng, “ Nét mặt của người quá thống khổ, ta không muốn nhìn người như vậy, ... Ta muốn người là cam tâm tình nguyện”

Nghe được lời nói của hắn, Bạc Hà cảm thấy có chút mất mát, hừ, đây là ý gì ? Bốn cô nương không cự tuyệt là không đúng sao ? Nghĩ thì nghĩ như vậy nhưng không thể nói, nàng chỉ đẩy nhẹ hắn ra, “ Chán ...Tránh ra”

Hắn lẳng lẳng đem nàng ôm vào trong ngực, khẽ vuốt sợi tóc mềm mại của nàng, để đầu nàng tựa vào lòng ngực của chính mình, hy vọng nàng có thể cảm nhận được, hắn sẽ mãi mãi yêu nàng, không thay đổi ...

Nghe tiếng tim đập cuồng loạn của hắn, nàng lại không biết làm gì cho phải, lại đẩy hắn ra, “Ta thật ra thì... Ta thật ra thì...” (thật ra thì không phải ta không muốn) Nhưng lại ấp a ấp úng hồi lâu, vô luận như thế nào cũng không thể nói được, cũng không thể làm cho nàng phản đi qua trực tiếp đem hắn đụng ngã sao... Huống chi nàng cũng không có như vậy khát khao, chỉ là sợ mất đi hắn mà thôi...

“Chúng ta kết hôn đi” Thanh âm của Gia Đường bình tĩnh

Nước mắt lại lăn chã rơi, đây là lần thứ ba trong ngày hôm nay Bạc Hà khóc vì Gia Đường, mặc dù lúc trước hắn cuồng ngạnh muốn nàng đeo nhẫn, nàng cũng biết là ý tứ kia, nhưng là như hiện tại giống nhau, trực tiếp như vậy cầu hôn còn không có quá.

Giờ phút này không có một bó hoa, không có Champagne rượu đỏ, không có mọi người chứng kiến, thậm chí không có có dư thừa một câu hoa lệ tiếng nói, nhưng nàng là hạnh phúc, bây giờ nàng cảm thấy thỏa mãn hơn bao giờ hết, có lẽ nàng vốn chỉ là muốn cùng hắn đơn giản đi đến cuối đời ...

“Tuy rằng nhà của chúng ta chưa được hoàn mỹ, nhưng có người bên cạnh, ta sẽ nhất định càng thêm cố gắng, ta muốn cùng người vượt qua mọi khó khăn, ta không thể chờ đợi được nữa ..” Thật ra thì lúc Bạc Hà đồng ý qua nhà hắn ở thì kết hôn chỉ còn là hình thức mà thôi. Nhưng hắn biết nếu không nhanh chóng kết hôn, nỗi lo sợ trong lòng Bạc Hà sẽ càng lớn, hắn không muốn vì mình mà lại hành hạ nàng ... Cho nên, thừa dịp thích hợp như bây giờ, nhất định phải hành động càng nhanh càng tốt ...

Nàng rất cục cựa phản ứng mình còn không có nói đáp ứng đâu, ngàn vạn không nên cho là nàng là không đáp ứng, nên nàng ngồi dậy từ trong ngực hắn, liên tiếp gạt đầu, “Được” Nói mà nước mắt vẫn tiếp tục rơi

Gia Đường che khuôn mặt nàng lại, dùng ngón cái ôn nhu lau nước mắt giúp nàng, bốn năm đúng là dễ dàng thay đổi một người. Trước kia Bạc Hà làm

sao có bộ dáng này ? Hắn lại tiếp tục tự trách mình. Tuy rằng bộ dáng hiện tại của nàng làm hắn rất thích nhưng hắn cũng hiểu rõ, như thế là không tốt cho nàng ...

Chậm rãi, bạc hà thấy Gia Đường kia so sánh với thì ra là càng thêm thành thực mê người gương mặt tuần tú, ở trong ánh mắt của mình từ từ lớn hơn, cho đến khi cảm nhận được hô hấp của hắn đập vào mặt, nàng nhắm hai mắt lại, cảm thấy từ môi truyền đến một cảm giác nóng ướt, hắn nhẹ nhàng, ôn nhu mút lấy cánh môi của nàng. Bạc Hà khẽ mở miệng ra, để cho đầu lưỡi của hắn tự nhiên khám phá bên trong miệng mình ... Lần này bọn họ hôn nhau rất chân thành, rất tình nguyện ...

Tay của hắn không tự chủ được đưa về phía cổ áo nàng, từ từ mở ra nút áo thứ nhất, theo động tác của Gia Đường, tim Bạc Hà lại rối loạn lên, nàng nguyện ý trở thành nữ nhân của Gia Đường. Đúng lúc nút áo cuối cùng bị mở ra, điện thoại của Gia Đường vang lên, Gia Đường trực tiếp lấy ra ném về phía giường, tiếp tục làm chuyện chưa hoàn thành kia, chẳng lẽ giờ phút này đến thật sự khó khăn vậy sao ?

“Làm sao người ...” Bạc Hà mới vừa mở miệng lại bị cánh môi của hắn hôn trụ lại, xác định nàng không dám làm gì nữa, hắn mới nhẹ nhàng mở ra ...

Hắn thở hổn hển, mới vừa ngậm lấy vành tai của nàng, tiếng chuông điện thoại lại vang lên lần nữa ...

“Nghe điện thoại...”

“Mặc kệ ” Hắn tiếp tục thực hiện động tác của mình

“Ngoan đi ! Nhất định là có việc gấp, mau nghe “

Gia Đường nhìn thấy Bạc Hà kiên trì như vậy, mới miễn cưỡng mở điện thoại lên, “Chuyện gì ?” Điện thoại là do Giơ Cao Vũ gọi tới, mặc dù quan hệ của hai người rất tốt nhưng phá hỏng chuyện của hắn, hắn thật không muốn nể mặt a !

“Ty kế tập đoàn Trình tổng mới vừa gọi điện thoại mà nói muốn triệt tiêu tài

trợ đối với chúng ta , trừ phi... Trừ phi Đái Tình tự mình đi cùng hẳn nói, nhưng là người cũng biết...” Trình tổng là người tài trợ cho tiết mục của Đái Tình, vốn dĩ chiếm tận 30 % lợi nhuận của đài truyền hình. Nói cho cùng làm như vậy cũng là vì có tâm với Đái Tình, nhưng lâu như vậy lại không được đáp lại. Đành phải dùng chiêu sát thủ này để uy hiếp, dù sao đài truyền hình của Gia Đường cũng không phải là mạnh mẽ về kinh tế, không dám rời bỏ những người tài trợ ... Nhưng là, Đái Tình đối với người kia căn bản là không để trong mắt, muốn nàng đi nói, thật sự được sao ?

“Người hỏi Đái Tình chưa ?” Gia Đường mới vừa vừa nhắc tới Đái Tình, lòng của Bạc Hà lại đau thắt thêm một chút, mấy năm qua nàng nghe thấy hai chữ này là đã phản ứng như thế. Bạc Hà không thích người khác nhắc tới hai chữ này, đương nhiên cũng là không thích Đái Tình, mặc dù sáng nay nàng biểu hiện như vậy trước mặt nàng nhưng tâm Bạc Hà cảm giác được, bên trong Đái Tình không giống như ở ngoài ...

Mặc dù đang nói chuyện điện thoại nhưng Gia Đường vẫn chú ý tới Bạc Hà. Tay hẳn ôn nhu để trên vai nàng, như muốn truyền tải đến một ý nghĩa – yêu thương cùng lòng tin

Giờ Cao Vũ lại bắt đầu cảm râm. ” Ta còn chưa tìm thấy được nàng nha, điện thoại không tiếp, người cũng không tìm được, phải làm sao bây giờ a? Người tự nói mình là một đài trường nhưng suốt ngày ...”

Gia Đường muốn ngắt lời không cho hẳn tiếp tục cảm râm nữa , ” Ngừng ... tốt lắm ! Người không cần lo lắng, ta sẽ thử tìm nàng”

Cúp điện thoại, Gia Đường mới nhớ tới Đái Tình chân bị trật, nhưng là hẳn không có đưa nàng vào bệnh viện, vậy nàng đang ở nhà sao ? Tại sao không chịu tiếp điện thoại ? Không có chuyện gì chứ ?

Hắn cúi đầu nhìn Bạc Hà, hẳn thật không biết mở miệng thế nào, chẳng lẽ nói là đài truyền hình không nhờ co Đái Tình thì không được, nói Cao Vũ không thể gọi điện cho nàng, mình lo lắng nên muốn đi tìm ? Nói ... nói cái gì cũng không tốt a, lúc đầu hẳn xác định sẽ không biểu hiện trước mặt Bạc Hà như vậy, Bạc Hà cũng không thể trong một thời gian ngắn có thể nhanh chóng tiếp nhận Đái Tình được, nếu không thì hôm nay nàng cũng sẽ không đi tâm

sự cùng với Chúc Hạo ...

“Có phải có chuyện gì hay không ?”

Gia Đường kinh ngạc, vốn là nhìn thấy phản ứng của nàng khi hấn nhắc tới Đái Tình, hấn còn tưởng nàng sẽ xé chuyện nhỏ thành to, mà nàng lại không làm như thế, quả là Bạc Hà hiểu rõ lòng người, hấn thật sự là bị nàng làm cho cảm động

Hấn nhẹ nhàng vuốt tóc nàng, “Không có gì.” Bất kể như thế nào, trong lòng hấn cũng không bao giờ có ý muốn làm tổn thương Bạc Hà. Nếu không có chuyện ban sáng xảy ra, hấn là hấn sẽ cùng nàng đi tìm Đái Tình thương lượng một chút, mà bây giờ nàng lại để ý như vậy, hấn nhất định sẽ không làm. Nếu làm cho nàng không vui còn chính mình thì có tiền tài, quyền lực, như thế làm gì còn ý nghĩa ?

Bạc hà bất đắc dĩ mỉm cười , “Trong mắt người ta là một người không phân rõ công tư sao ? Chẳng lẽ người có chuyện ta lại không cho người làm ? Mau đi đi”

Gia Đường lắc đầu, “KHông đi, chuyện này chỉ có Đái Tình mới làm được, nhưng là nàng không muốn, hơn nữa ...” Hơn nữa hấn cũng không muốn để cho Bạc Hà không vui

“Đi tìm nàng, nàng sẽ đáp ứng” Bạc Hà nắm chặt hai tay Gia Đường, giờ phút này hấn không thể nhìn ra trong mắt nàng có tia không tình nguyện nào

“Thật sao ?”

“Người nghĩ ta là đang cùng người nói giỡn ? Ta tin tưởng người, có chuyện gì hãy nói sau. Đài truyền hình quan trọng hơn. Mau đi đi” Vừa nói nàng vừa giúp hấn cài nút áo lại

Gia Đường nắm lấy tay nàng để trước ngực, “Chúng ta cùng đi” Hấn cũng không hy vọng Bạc Hà không vui

Nàng tiếp tục giúp hấn cài lại áo, nhẹ nhàng lắc đầu, ” Không cần ! Có ta sợ

sẽ làm hiệu quả ngược lại. Nghe ta, một mình người đi thôi” Nói xong nàng thuận tay đẩy hăn ra ngoài cửa

Gia Đường xoay người ôm lấy bạc hà, hôn nhẹ nhàng lên trán nàng, ” Ta sẽ mau trở lại, chờ ta” Nàng nếu nguyện ý tin tưởng hăn, nguyện ý vì hăn hy sinh, vậy hăn tuyệt đối không thể làm cho nàng thất vọng, bất kể như thế nào, hăn cũng phải tận lực thuyết phục Đái Tình, vì đài truyền hình của hai người ... Cũng vì thực hiện lý tưởng của Bạc Hà .. Bởi vì ước mơ này đối với Bạc Hà mà nói, rất trọng yếu ...

Chương 25: Đái Tình uống rượu say

Bạc Hà đưa mắt nhìn Gia Đường đi ra cửa, nhìn thấy hăn đi mà lòng nàng như bị ai bóp chặt lại, đau đớn, thống khổ ... Nhưng không có cách nào, là chính nàng đẩy hăn đi , dĩ nhiên, nàng cũng không cho chính mình làm một nữ nhân ích kỷ. Cho tới bây giờ, nàng chỉ có thể lựa chọn sự tin tưởng, mong hăn sớm tìm được Đái Tình, thuyết phục nàng ra mặt nói chuyện ... Bạc Hà trong lòng tự đánh mình một cái, chẳng phải bây giờ là nàng đang lợi dụng người khác hay sao ?

Đái Tình nằm trên ghế salon, nhìn số điện thoại cứ nháy lên trên màn hình. Thật ra lúc đầu nàng không tiếp Giơ Cao Vũ là vì đang đi trên đường âm ỹ không nghe được. Cho đến khi hăn đổi thành tin nhắn cho nàng, muốn nhờ nàng ra mặt nói chuyện với Trình tổng tài trợ ... Tuy rằng Trình tổng không tài trợ nữa thì đài truyền hình sẽ đóng cửa ... Nhưng cũng là một đá kích không nhỏ, nàng tin Gia Đường sẽ đến van xin nàng

Quả nhiên lần này con số xuất hiện trên màn hình là số của Gia Đường, khoe môi nàng giơ lên, không nghĩ tới cái tên Trình tổng nhiều chuyện kia giờ cũng có chút tác dụng. Nàng ném điện thoại sang một bên , bước tới gần tủ rượu lấy một chai rượu tây ra, vừa định đổ ra ly, nhưng chợt nghĩ tới tại sao nàng không giả say ? Nàng nhanh chóng chạy vào nhà vệ sinh đổ gần nửa chai vào bồn cầu, sau đó đi lại ghế salon. Đổ rượu đầy ly, lẳng lặng chờ Gia Đường đi vào ...

Nàng đúng là liệu sự như thần, thanh âm Gia Đường nhanh chóng vang lên từ ngoài cửa. “Đái Tình, người ở đâu ?” Đái Tình khống chế chính mình, tiếp tục ngồi trên ghế giả vờ như đang say. Nghe thấy thanh âm của Gia Đường

ngày càng gần, lòng nàng khẽ mừng thầm ...

“Người làm gì vậy ? Uống nhiều như vậy làm gì ?” Gia Đường bước nhanh tới đỡ Đái Tình “đang say” , đặt nàng xuống ghế salon. Sau đó hẩn chạy vào nhà vệ sinh tìm cho nàng một cái khăn

Gia Đường tràn đầy bất đắc dĩ đem khăn lông lại cho nàng, do dự một chút rồi ôm lấy đưa nàng vào phòng ngủ, dù sao để nàng nằm trên ghế salon như thế, sớm muộn cũng bị té xuống đất. Huống chi chân nàng đang không tốt. Gia Đường đắp mềm cho nàng, sau đó rót một ly nước ấm để đầu giường nàng, xong rồi xoay người rời khỏi . Tâm Đái Tình bắt đầu căng thẳng, nàng thật không muốn cho hẩn rời đi, nhưng là nàng đang đóng kịch, làm sao có thể nói chuyện với hẩn. Lúc Gia Đường đang định mở cửa ra, hẩn nghe được trong miệng Đái Tình lẩm bẩm hai chữ “Bạc Hà”, thu hút mọi sự chú ý của hẩn, hẩn bỗng nhiên muốn nghe được nàng nói gì nên dừng lại, xoay người bước lại gần Đái Tình

“Bạc Hà, người tha thứ cho ta nha ? Ta thừa nhận ta rất yêu rất yêu Gia Đường, nhưng ta biết là cho dù có như thế nào, hẩn cũng sẽ không để ý tới ta, ta mệt mỏi... Bây giờ rốt cuộc người cũng trở lại, người có thể lại là bạn tốt của ta chứ ? Ta thật sự không muốn lại mất đi người lần nữa ! Ta sẽ không bao giờ ... làm tổn thương người nữa ...” Thanh âm càng ngày càng nhỏ, nàng đóng kịch quả là hay như thần, vừa biểu bạch với Gia Đường một lần nữa, đồng thời cũng đối với hẩn khẳng định một điều sẽ không làm Bạc Hà tổn thương. Tâm của Gia Đường lại bắt đầu rối loạn, mặc dù trong lòng hẩn chỉ có mình Bạc Hà nhưng hẩn không phải là người có tâm địa sắt đá. Đái Tình như thế nào chẳng lẽ hẩn không biết ? Giờ phút này nỗi thống khổ của nàng hẩn có thể lý giải, chẳng qua là bất đắc dĩ, có lẽ đối với nàng, hẩn chỉ có thể nói hai từ “cám ơn” cùng “xin lỗi” thôi

Hẩn xoay người rời đi, nghe được thanh âm cửa khoá lại. Đái Tình ngồi dậy, cầm lấy ly nước đầu giường uống một ngụm nhỏ, lộ ra vẻ nụ cười thỏa mãn, hẩn quả nhiên đối với mình vẫn là rất thể thiết ! Có thể làm hẩn ôn nhu với nàng như vậy quả thật là rất khó khăn, ngày mai nhất định phải tiếp tục giúp hẩn, nàng suy nghĩ đến khi chính mình nằm trong lòng hẩn, hai người cùng ngồi tâm sự với nhau mới bắt đầu đi vào giấc ngủ

“A di (người giúp việc) , Bạc Hà đâu ?” Gia Đường hoả tốc về nhà, xoay một vòng trong phòng khách với phòng ngủ cũng không thấy được thân ảnh của Bạc Hà, hắn bây giờ khó chịu nhất là không thể thấy Bạc Hà, bốn năm hành hạ hắn là quá đủ rồi ...

A di chỉ chỉ phòng bếp, còn dùng miệng xuyết một chút, “Nàng nói không thể để cho người biết mấy món ăn là do nàng làm. Nói xong tiếp tục cầm lấy khăn lau ở trên thang lầu cẩn thận lau chùi phía trên tro bụi, đây đúng là chủ tử nàng thích, một chút kiêu ngạo cũng không có, nhất là bạc hà, kia thiếp tâm sức lực rồi cùng nữ nhi giống nhau, không có thì ra là đã làm những người đó nhà như vậy ý vào mình có tiền tựa một bộ người nào thiếu hãn tiền bộ dạng, đang là như vậy, nàng mới chịu hơn cố gắng vì bọn họ phục vụ.

Gia Đường suy nghĩ một chút, lặng lẽ tiêu sái đến cửa phòng bếp, nhìn xuyên qua cánh cửa bộ dáng bận rộn kia, đây không phải là hãn thích ăn nhất làm tặc tiểu đứng hàng sao? Bạc hà từ trước sợ nhất du, nàng rất thích ăn tặc xuyên : chuối, nhưng mỗi lần mua thời điểm cũng lẫn mất thật xa, nói là sợ bị du tiên đến, không nghĩ tới bây giờ nàng lại dám hưởng về phía một bát tô bùm bùm du, bỗng nhiên nàng nâng tay lên thổi hai cái, khẽ nhíu mày, chắc chắn là bị văng trúng đầu. Gia Đường không chần chừ bước lại gần nàng, nắm tay nàng lên, cẩn thận nhìn một chút về phía đỏ ửng, hãn nhẹ nhàng thổi cho nàng, bạc hà vội vàng muốn kéo tay về, “Muốn tặc hồ ! Người đi ra ngoài chờ ta, một lát nữa là không có gì!”

Gia Đường không có chú ý nàng gào thét, lôi nàng đi ra ngoài, thuận tiện gọi một tiếng, “A di, món ăn trong phòng bếp nhờ người làm tiếp”

“Ta không sao!” Bạc Hà cố gắng, không muốn làm cho hãn lo lắng. Thật ra đây cũng không phải là lần đầu tiên nàng làm món ăn này, đối với những chuyện như thế này đã sớm thành thói quen, không có đáng sợ như vậy, cũng không giống thì ra là trong tưởng tượng như vậy thương.

“Sau này đừng nữa cho ta xem gặp làm du tặc món ăn.” Vẻ nghiêm trang, nàng tại sao nhất định phải như vậy ủy khuất mình? Chẳng lẽ nàng không làm món hãn thích thì hãn sẽ không yêu nàng nữa sao ?

Bạc hà cúi đầu, “Ta biết mình rất vô dụng, ngay cả món ăn cũng không thể làm cho người hài lòng, thật xin lỗi.”

Kháo... Gia Đường bây giờ thật sự phát hoả, trong óc nữ nhân này thật sự là chứa cái gì a ? Rốt cuộc như thế nào mới làm cho nàng tự tin lại được ?

“Thật xin lỗi, ta không phải là ý tứ kia, phải.. Ta bây giờ không thích ăn du tạc đồ, hơn nữa chúng ta cũng đã có a di, chính là để sau này người không phải vất vả nữa, vậy nên sau này người không làm những chuyện này nữa, được không ? Nếu người thật sự muốn tự tay làm thì gọi ta, người nói gì ta làm đó, được không ?”

Một dòng nước ấm chảy vào lòng nàng, thật ra nàng chỉ đơn thuần là muốn tự tay làm món ăn hân thích thôi, không có cái gì gọi là uỷ khuất, nàng cũng biết lúc này hân nói không thích ăn cũng là để an ủi nàng, bởi vì bọn họ ngày hôm qua mới vừa ăn xong, “Ta đây có thể làm khác món ăn sao? Không du tạc.”

“Cũng có thể được ! Nhưng không được làm thường xuyên. Cần thận biến thành thiếu phụ luống tuổi có chồng! Người tương lai là một người chủ trì a! Phải hảo hảo bảo dưỡng biết không?” Lý do này chính là làm hân hài lòng nhất

Bạc hà rất hạnh phúc gật đầu, “Ta biết rồi! Người tại sao trở về sớm như vậy? Chuyện đã xong xuôi rồi sao ?” Quả thật là Đái Tình dễ dãi mà, chỉ cần một câu nói của hân đã gật đầu, chẳng lẽ đó gọi là tiếng gọi của tình yêu sao ? ... Nàng không khỏi có chút khó chịu, nhưng lại tự cấm chính mình biểu lộ trước mặt của Gia Đường , nhất định phải khống chế tốt, nàng tin tưởng một ngày nào đó không cần khống chế, chính mình sẽ không lại vì chuyện kia mà khổ sở, dù sao nàng cũng tin tưởng Gia Đường đối với mình là thật lòng, khôn hề có nửa điểm giả dối

Gia Đường lắc đầu, hân không muốn giấu diếm bạc hà chuyện gì, cũng không cho phép chính mình lừa gạt nàng

“Tại sao? Đái Tình không đồng ý? Có phải hay không bởi vì ta trở về...”

Gia Đường lấy tay ngăn lại lời nàng nói, sau đó nhẹ nhàng vuốt tóc nàng, “Đứa ngốc, không quan hệ gì tới người, lúc ta đi tìm thì nàng đã say khướt, ta không có cách nào nói chuyện với nàng, đợi nàng thanh tỉnh rồi hãy nói sau”

“Nàng có nặng lắm không? Chúng ta đi qua chiếu cổ nàng sao.” Bạc hà nói xong lời này, mình đột nhiên kịp phản ứng, không nghĩ tới đến hôm nay, mình vẫn là rất quan tâm nàng, mới vừa nghe nói nàng say khướt, nàng rất lo lắng, bởi vì Đái Tình đi học thời điểm sẽ thắng tử lực, gặp phải trường hợp hơn phân nửa vẫn là mình thay nàng ngăn chặn đâu... Giờ phút này nàng cảm thấy rất phức tạp, nếu cảm thấy chính mình không mâu thuẫn như trong tưởng tượng, nàng thấy làm bằng hữu với Đái Tình vẫn là tốt hơn ...

Gia Đường cười yếu ớt không nói, thì ra là nàng cũng không hẳn là chán ghét Đái Tình. Mà là sợ nữa bởi vì nàng bị thương tổn... Yên tâm đi, bạc hà, người duy nhất ta mãi mãi không thương tổn — Chính là người !

Chương 26: Tới cửa cầu hôn

“Nếu không ta một người đi?” Bạc hà thử dò xét tính hỏi một câu, nếu như Gia Đường đồng ý , nàng kia tự thật đi chiếu cổ Đái Tình, bởi vì chính mình bây giờ còn thật thật lo lắng.

Gia Đường nhăn mày lại, hai ngón tay ngắt chóp mũi của nàng lại, “Nói người cái gì tốt! Không có việc gì, người cứ yên tâm ở nhà cùng người lão công ta đi!” Vừa noi vừa ôm nàng vào lòng ngực, thật không biết trong óc nàng rốt cuộc chứa cái gì, bất quá nàng đối với Đái Tình như vậy làm hẳn thật cảm động. Chứng minh lòng tự tin của nàng chỉ còn cách chút xíu nữa thôi ...

“Tiên sinh, tiểu thư ăn cơm!” Thanh âm của a di vang lên, Bạc Hà lập tức quên đi vấn đề bọn họ mới vừa thảo, kéo Gia Đường đến phòng ăn, nhìn thấy a di, nàng vội mở miệng, “a di, không phải ta đã nói với ngài, chúng ta đều có tên hết sao ? Không cần khách khí như vậy”

“Được được được, sau này sẽ đổi ” A di càng lúc càng thấy thích Bạc Hà

Hai người cùng ăn với a di, nhưng a di nhưng là nghiêm chỉnh huấn luyện chuyên nghiệp gia , chính nhân viên, nói gì cũng không muốn, kiên trì từ sau

sánh mình ăn, bọn họ cũng là theo nàng, dù sao thế giới của hai người cũng sẽ lãng mạn hơn một chút, đây cũng là lần đầu tiên bọn họ cùng nhau ăn cơm trong ngôi nhà này ...

“Phu nhân! Cảm giác như thế nào a?”

“Xú mỹ, ai là phu nhân của người ? “

“Người trả lời trọng điểm có được hay không ? Ta là hỏi cảm giác của người như thế nào a ?”

Bạc Hà vỗ mạnh vai hân , “Được thông qua chuyện này sao!” Nhưng ánh mắt đã sớm toát ra sự cảm động, cảm giác nàng vẫn chờ đợi rốt cục cũng trở thành thực tế ... Vì che giấu cảm xúc của mình, nàng vội vàng gấp thức ăn vào chén của Gia Đường ...

Gia Đường chợt nhớ tới mới vừa nói, hân không thích ăn, mới vừa muốn mở miệng, bạc hà ngăn cản, “Người nếu không ăn thì ta cũng sẽ không ăn cơm” Nói xong nàng đặt đĩa xuống, làm bộ dáng tuyệt thực. Gia Đường làm sao lại không biết tâm ý của nàng, nàng không muốn vạch mặt hân ra, cũng không muốn không được ăn món ăn mình thích. Gia Đường cảm thấy càng lúc Bạc Hà càng làm hân ngạc nhiên, nàng đôi khi lại có những vẻ mặt khác nhau làm hân không ngờ được ... Nhưng chuyện quan trọng nhất bây giờ là tìm về tự tin lại cho nàng ...

“Bạc Hà, mau đi xuống, ta tới đây” A di cầm lấy chén đĩa trong tay Bạc Hà, cho dù Bạc Hà có đối với nàng tốt như thế nào, nàng cũng không quên bốn phận của một a di

Bạc Hà không cùng a di tranh giành, vẻ mặt hạnh phúc tựa vào Gia Đường , “Chúng ta đi ra ngoài có được hay không?”

“Người nói chuyện tình, kia có bất hảo thuyết pháp? Đi thôi!” Cánh tay Gia Đường tự nhiên đặt lên vai nàng, ôm nàng đi ra ngoài

“Về nhà ta đi” Vốn là sửa sang lại đồ tốt cũng không có mang tới đây, vừa vặn bây giờ vừa không có việc gì.

“Trở về thì có thể, nhưng nhớ là nhà mẹ chứ không phải nhà người , hiểu ?” Gia Đường không chút khách khí sửa nàng, đã là người lập gia đình rồi mà một chút ý tứ nàng cũng không biết ! Thật ra thì vật dụng nơi này cũng không phải là thiếu, thật ra hẳn muốn đi mua một chút ít đồ, nhưng nàng lại muốn trở về nhà, hẳn cũng nghĩ nên về bái kiến phụ mẫu một chút. Mặc dù mấy năm nay hẳn qua không ít lần, nhưng lần này không giống như những lần trước, chủ yếu là để cảm ơn hai người họ đã sinh ra Bạc Hà ...

“Dạ ! Tiên sinh” Tuy ngoài mặt nói thế nhưng trong lòng nàng sớm đã nở rộ như hoa

Gia Đường không đáp , chỉ mở cửa xe cho nàng, nịt chặt dây an toàn ...

“Người đây cũng là đi chỗ nào?” Bạc hà mắt tròn trắng, Tống Gia Đường, cho người trực tiếp mang ta đi một chỗ thật tẻ nhạt khó như vậy sao? Mỗi lần cũng không phải là chạy thẳng tới mục đích.

“Cúi Nữu nhi, yên lặng cho ta. Người chẳng lẽ nghĩ ta sẽ đem bán người hay sao ?” Gia Đường gõ lên đầu nàng một chút

Bởi vì xe trên đường tương đối nhiều nên Bạc Hà cũng không muốn cùng hẳn so đo, an toàn vẫn là trọng yếu nhất ! Nàng mặc dù mong cùng hẳn sống đến hết đời, nhưng cũng mong là không phải ngày hôm nay... Cho nên nàng không nhúc nhích, chấp nhận nghe hẳn mắng ...

Xe dừng lại trước một siêu thị lớn, Gia Đường giúp Bạc Hà mở dây an toàn ra, ” Xuống xe a, nghĩ gì thế ?”

“Qua nhà ta không cần mua đồ” Bạc Hà đã rõ ý định của hẳn, cha mẹ dĩ nhiên không khách khí như thế. Huống chi nghe mẹ nàng nói, mấy năm nay mỗi lần ghé qua nhà, hẳn đều xách theo bao lớn bao nhỏ, không có mình thì còn có thể chấp nhận. Hiện tại chính mình đều ở nơi này, sao hẳn lại khách khí như thế ?

“Thật là không hiểu chuyện, đi nhanh lên” Gia Đường chạy tới mở cửa xe , kéo Bạc Hà xuống

Bạc hà nơi nào là đối thủ của hần, “Ta nói thật, cùng ba mẹ không nên khách khí như thế , nếu không bọn họ cũng không thoải mái !” Nói dứt lời thì nàng đã đi vào siêu thị

Hần đánh nàng một cái, “Chỉ là lần này thôi, lần sau người co muốn cũng không được”

Không lay chuyển được hần, Bạc Hà không biết làm gì hơn là đi theo phía sau , trong lòng thầm mắng hần

“Cái này như thế nào?” Gia Đường cầm lấy một tương đối nghề nghiệp sáo trang, ở bạc hà trên người so sánh với một chút.

“Mẹ ta không thể mặc.” Ánh mắt của nàng cũng không mang.

“Cúi Nữu nhi, đây là đồng phục cho người, người không nghĩ đi làm nên có một bộ đồ đảng hoàng sao ? Người ta nhưng là không còn kịp nữa chuẩn bị.” Bạc hà lúc này mới ngẩng đầu, thì ra là hần mua cho mình, cẩn thận nhìn qua bộ đồ thì có vẻ rất đoan trang ...

Nàng cười một tiếng, ” Vậy cái này thì sao ?”

Gia Đường tự nhiên nắm tay Bạc Hà, hành động này làm hấp dẫn ánh mắt của mọi người trong siêu thị ...

“Đo không phải Tổng Gia Đường sao ?”

“Bên cạnh là ai vậy ? Hình như có chút quen mặt ...”

“A? Hần có bạn gái ...”

“...”

Từng thanh âm đều lọt vào lỗ tai Bạc Hà, nàng tự nhiên muốn rút tay lại,

không muốn trở thành tiêu điểm để mọi người chú ý

Nàng chỉ cảm thấy tay lại bị nắm chặt hơn, “Người làm gì thế ? Ta xấu hổ “

“Ta sợ ảnh hưởng tới hình tượng của người ! Mới vừa rồi ta nghe thấy vài thanh âm đáng tiếc a”

Gia Đường cười to, “Người bảo hôm nay thương trường có phải hay không ở sát trùng?”

“Sát trùng? Không thấy được a...”

“Nếu không cũng không phải là ở thực phẩm phụ phân biệt, làm sao nơi cũng là đồ kị mà đâu?”

“Người vừa tính toán ta!” Bạc hà vừa định giơ tay lên đánh hắc, lại nhìn thấy ánh mắt xung quanh nên hạ tay xuống, ” Ta nói, lần sau đi ra ngoài người cũng đừng có như vậy được không, giả bộ một chút được không ?”

Gia Đường cười yếu ớt, “Người lão công ta liên trường cao như vậy điều, nữa nguy trang cũng điệu thấp không đứng lên a! Đừng nói ta, chờ hai ngày nữa người là có thể nhận thức , đến lúc đó ta xem người là làm sao điệu thấp.”

Bạc Hà cắn môi, “Ta mới không giống người” Bỗng nhiên nhìn thấy Gia Đường từ hàng trên kệ bắt lại tới đó, nàng trừng to mắt, “Uy... Như vậy không thực dụng đồ, không nên hướng nhà chúng ta cầm!”

“Là để ăn” Hắc cố ý trêu chọc nàng, thượng nhạc phụ nhạc mẫu nhà tự nhiên là muốn mua thứ tốt, cái này cũng không thể nghe lời của nàng .

Nàng cố gắng đoạt lấy tới thả lại hàng chiếc, nhìn kia hai hộp cực phẩm hải sâm giá tiền nàng cũng biết cha mẹ thấy lúc vẻ mặt, đại khái so sánh với tiền lương của hai người bọn họ còn nhiều hơn, lại bị Gia Đường lấy lại,” Đừng náo loạn nữa, lần này mua cái này, lần sau sẽ nghe lời người, chịu không?”

Dù sao cũng không đánh lại hắc, nàng biết điều gật đầu, nhưng trong lòng nàng cũng cảm thấy thật cao hứng, có phải là cô gái nào thấy người yêu vì

gia đình mình mà hao tổn tâm tư thì vui sướng như thế không nhỉ ?

Sau đó Gia Đường chọn thêm vài thứ nữa, rồi kéo Bạc Hà đi tính tiền

“Cha, mẹ! Chúng ta trở lại!” Bạc hà ở ngoài cửa gỗ cửa. Gia Đường đối với cái câu ” Chúng ta đã trở lại” cảm thấy rất hài lòng, coi như nàng bắt đầu biết điều

Mụ mụ vội vàng đã chạy tới mở cửa, “Gia Đường! Mau vào!” “A di tốt, thúc thúc tốt!” Gia Đường rất có lễ phép cùng Nhị lão chào hỏi, sau đưa lễ vật cho ba ba

“Mẹ, người chỉ cho Gia Đường vào, ta đi đây”

“Đứa nhỏ này, thật là ... Các người tới còn mang theo thứ gì a ? Ta với thúc thúc cũng không phải là người ngoài” Mụ mụ vỗ vỗ vai Bạc Hà, “Người để cho Gia Đường mua đồ làm gì?”

Bạc hà le lưỡi một cái, “Đâu có chuyện gì liên quan tới ta?” Sau đó nói nhỏ bên tai mụ mụ, “Ta là trở lại lấy đồ, chút nữa sẽ đi”

Mụ mụ hướng nàng gật đầu, một bộ nàng tới giải quyết ba ba của nàng bộ dạng.

Bạc hà trở lại trong phòng, để lại Gia Đường ngồi tán gẫu với ba mẹ, dù sao hẳn cũng không phải là lần đầu tiên đến nhà, cũng không có gì cần câu nệ

Chờ thêm thật lâu, đem đồ vật cũng thu thập xong đi ra ngoài, nàng cũng hít một hơi, người này cũng quá trực tiếp sao?

“Thúc thúc, a di (bác) , ta hôm nay đến đây chủ yếu là muốn nhị lão đem Bạc Hà gả cho ta, được không?”

Ba ba, mụ mụ sửng sốt, thật không nghĩ tới Gia Đường lại trực tiếp như vậy. Vẫn là mụ mụ kịp phản ứng trước, ” Các người cũng không còn nhỏ, nên kết hôn rồi, được ! Ta và người thúc thúc này không có ý kiến, các người cao hứng là tốt rồi!”

“Tạ ơn thúc thúc a di, vậy chúng ta bên này có cái gì lễ tiết hoặc là chú ý hạng mục công việc, nhất định phải nói cho ta biết, ta sẽ tận lực làm được tốt nhất!”

Ba ba rốt cục cũng mở miệng, ” Chúng ta chỉ có một yêu cầu là đối xử tốt với Bạc Hà, những thứ khác không quan trọng” Nói xong mình ngẫm thờ dài, nuôi hơn hai mươi năm nữ nhi, rốt cục muốn nhà người ta người...

“Yên tâm đi thúc thúc a di, ta nhất định sẽ không để Bạc Hà chịu uỷ khuất, nhưng là ta có một thỉnh cầu ...

“Nói ...”

Chương 27: Người là của ta

“Ta hy vọng các người có thể chuyển qua ở chung nhà với chúng ta. Bạc Hà mấy năm nay không có các người bên cạnh, vừa trở lại liền bị ta mang đi, thời gian ở bên nhị lão thật sự là quá ít. Nếu các người có thể chuyển qua thì sẽ náo nhiệt hơn, Bạc Hà cũng không cảm thấy cô đơn buồn tẻ “ Gia Đường thông minh nói, vừa giúp Bạc Hà làm tròn hiếu đạo, vừa có thể thuận tiên ở chung với Bạc Hà ...

Vành mắt Bạc Hà đã bắt đầu ướt đầm, không nghĩ tới Gia Đường lại chu đáo như vậy, chẳng qua là nàng rất rõ ràng, cha mẹ là không thể nào đồng ý, bọn họ sống ở nơi này đã gần cả cuộc đời, có một tình cảm rất thâm hậu với nó

Thế nhưng những lời này cũng làm ấm áp hai vị phụ lão, “Nghe được những lời này từ người là tốt rồi, ta và a di người cũng đã quen ở nơi này rồi. Dù sao thì cũng có chút tình cảm, nếu các người nhớ đến thì rảnh rỗi ghé qua ăn chén cơm ...”

“Như vậy sao được a ? Sau này còn phải phiền nhị lão chăm sóc cháu ngoại nữa chứ”

“Chờ khi đó chúng ta sẽ đi qua, ha ha...” Con rể này quả thật là không tệ ...

Bạc Hà đi đến bên cạnh Gia Đường, ” Tốt lắm, sau này rảnh rồi sẽ ghe qua”
Nàng phe phẩy cánh tay Gia Đường

“Vậy cũng tốt, thúc thúc, a di, ta và Bạc Hà sẽ tìm thời cơ đón các người qua”

Người một nhà ngồi ở trên ghế sa lon hàn huyên thật lâu, vui vẻ hòa thuận...

“Mau trở về đi, thời gian không còn sớm nữa” Mụ mụ giúp Bạc Hà sửa sang lại quần áo, tay còn nhét thêm vào Bạc Hà một cái bìa có màu đỏ

“Hộ khẩu ? Mẹ, tại sao người lại cho ta cái này ?”

“Đứa ngốc, đi đăng ký kết hôn làm sao thiếu hộ khẩu ? Đi đi”

Bạc Hà giả vờ giận dỗi, “Mẹ, người tại sao lại cứ thích đuổi ta đi thế ?”
Nhị lão không nói gì, cái gì là bọn hăn đuổi a ? Có người đợi không được, dù sao cũng đã đến nhà người ta ở, còn không chịu đi đăng ký sớm một chút, cũng là trả ơn cho phụ mẫu. Làm là phụ mẫu bốn năm lo lắng, không phải nàng bạc hà có thể thể phải nhận được đâu?

Cha mẹ đưa mắt nhìn xe Gia Đường đi xa, thật ra thì từ ngày nàng trở về thì họ đã biết nhất định có một ngày rồi nàng sẽ phải kết hôn, dù sao ...

Gia Đường một tay cầm quần áo Bạc Hà, một tay ôm vai của nàng, vòng qua trong lành xông vào mũi bạc hà, không che dấu được nội tâm của hăn vui sướng, hăn lên tiếng hét to một câu, “Người tốt cuộc cũng là của ta” Sau đó kéo Bạc Hà vào phòng ngủ

Gia Đường cầm tờ hộ khẩu của Bạc Hà lên, cười cười nói, ” Tờ này rất nhanh sẽ đổi vị trí”

Bạc hà vẻ mặt then thùng, không chịu ngẩng đầu, dần dần vẻ mặt nhưng đậm xuống, không thể không nói nàng giờ phút này rất kích động. Tuy nhiên nàng cảm thấy nó có vẻ hơi mơ hồ, về phần tại sao nàng không có rõ ràng. Bởi vì Gia Đường đối với nàng rất hảo, người nhà cũng không có ý kiến gì, theo như bọn họ thuyết pháp chính mình rất nhanh sẽ kết hôn, có kết quả hoàn mỹ, chỗ

nào là chỗ nàng không muốn ?

“Người làm sao vậy? Không cao hứng sao? Vẫn là...” Hấn chần chờ một chút, ngồi vào bên cạnh Bạc Hà, nhẹ nhàng nói đến, ” Vậy người vẫn chưa chuẩn bị xong ?”

Bạc Hà không nói, nàng cũng không biết nên nói cái gì, hai ngày này hấn cho mình cũng là động tâm cùng cảm động, phải thừa nhận, nàng so với trước kia càng yêu hấn hơn. Nhưng dường như trong lòng nàng vẫn sợ bị thương tổn, cho dù tích cực tranh thủ cũng không có hiệu quả, giờ phút này nàng vẫn còn sợ, sợ rằng sẽ có thêm một vết thương như bốn năm trước, trong khi vết thương cũ còn quá yếu, nàng sợ chính mình sẽ không thể chịu nổi. Một vết thương cần bốn năm, phải, vậy còn vết thương thứ 2, thứ 3 ? Nàng có bao nhiêu bốn năm để lãng phí chứ ?

“Không sao ! Lão công tuyệt đối sẽ không “khi dễ” người ...”

Bạc Hà ngăn trở cái miệng của hấn, nước mắt bắt đầu rơi xuống, “Ta không phải là có ý tứ đó” Nói xong nàng gục đầu vào ngực Gia Đường khóc nức nở, trong lòng cảm thấy nếu không nói ra thì không biết đối mặt với Gia Đường như thế nào

Gia Đường ôn nhu lau hai má nàng, nâng cằm nàng lên đối diện với khuôn mặt của mình, “Nói cho ta biết, rốt cuộc tại sao? Có phải ta lại chọc người thương tâm ? Ta thề nếu người không vội thì ta cũng sẽ không hối thúc làm gì. Đơn thuần chỉ là ta không muốn nhìn thấy người rời xa ta, nếu người không muốn ở chung phòng với ta, buổi tối có thể ngủ phòng khác, đừng khổ sở như thế được không ? Ta đã nói là sẽ không làm khó người a ...”

Nhìn Bạc Hà khóc đến đầm đìa đáng yêu, chân tay Gia Đường bỗng luống cuống lên, “ Người rốt cuộc muốn như thế nào ? Chỉ cần người không rời ta đi, chuyện gì ta cũng làm theo, có được hay không?” Mặc dù cảm giác có gì không thích hợp nhưng nhìn bộ dạng nàng như vậy, hấn lại cảm thấy sợ, sợ

nàng sẽ rời đi hẳn lần nữa ...

“Người làm sao lại tốt với ta như vậy chứ ?” Nàng khóc nức nở, “Thật ra thì ta cũng không biết tại sao, chỉ là trong lòng cảm thấy bất an, ta sợ sẽ mất đi người lần nữa” Nói xong nàng lại tựa đầu vào ngực hắn. Những lời này không phải là thường xuyên nói, thậm chí một câu cũng đủ làm nàng xấu hổ tận nửa năm ...

Gia Đường thở phào nhẹ nhõm, nguyên lai là như vậy, làm hại mình lo lắng, hành động của nữ nhân này thật là khác người a !

Hắn kéo Bạc Hà từ trong ngực ra, gõ nhẹ nàng, “ Cúi Nữu nhi, rốt cuộc là bên trong đầu ngươi chứa cái gì a ? Ngươi thật cho là ta có phản bội ngươi? Tình cảm nhiều năm như vậy, một chút tín nhiệm ngươi cũng không có sao ?”

“Thật xin lỗi, ta cũng không phải là cố ý...”

“Ta hiểu!” Vừa nói hắn vừa nhẹ nhàng hôn lên trán nàng, hắn nên làm như thế nào? Cái nữ nhân hắn dùng cả tính mạng để yêu này, đối với tình cảm của bọn họ lại không cảm thấy an toàn, hắn ôm nàng thật chặt, hy vọng nàng có thể nghe thấy tim hắn nói : Bạc Hà, hãy nói cho ta biết, ta làm sao lại yêu ngươi ?

Bạc Hà ngẩng đầu, hôn hắn ... Lần đầu tiên, nàng chủ động hôn hắn, hơn nữa lại ở tình cảnh này, gian phòng – tên khoa học gọi là phòng ngủ, nơi này chỉ có một phương tiện là một cái giường, là nơi để cho nam nữ “yêu nhau” , ...

“Người biết người đang làm gì sao ?” Thanh âm trầm thấp mà khàn khàn vang lên, đối mắt với Bạc Hà, Gia Đường cố gắng dùng tia lý trí cuối cùng trấn an chính mình, hy vọng nàng sẽ đáp ứng

Bạc Hà gật đầu, khuôn mặt đỏ ửng, lần nữa hôn lên hắn, nhưng lần này lại hôn vào môi ...

Nhận được đồng ý của nàng, Gia Đường tự nhiên không cần phải khống chế nữa, đối khách làm chủ, đứng dậy đem nàng áp ở dưới thân, hai tay lúc lên

lúc xuống triển khai thể công... Rất nhanh, mỏng, bạc hà nằm thật chắc quả đấm, mặc dù đã làm xong hết thầy chuẩn bị, giờ phút này cũng thực tại là dưng cao dục hỏa, nhất là đối với thân thể to lớn của Gia Đường, tình thế khẩn trương làm cho nàng cảm thấy thật khó thở, ...

Gia Đường không có nữa hỏi ý kiến của nàng, chẳng qua là không được hôn nàng, vuốt ve... Một lần vừa một lần...

Hắn đem môi chuyển qua bên tai nàng, nhẹ nhàng nói, “ Bảo bối, ôm ta ..”

Bạc Hà chần chờ, Gia Đường nhẹ nhàng nắm lấy tay nàng, “Ta yêu người”

Sau đó hắn tiến vào thân thể của nàng, sau mười một năm, cuối cùng bọn họ cũng hợp làm một ...

“A...” Bạc hà hét thảm một tiếng, “Đừng, đau quá...”

Gia Đường không dám cử động nữa, nhìn mình đem đến thống khổ cho nàng, hắn thật hy vọng người đau chính là bản thân hắn. Nhưng là không thể được, ở thời khắc tràn đầy khoái cảm này không thể cảm nhận được nỗi khổ của nàng. Hắn đành phải hôn lên môi, lên cổ, cố gắng dời đi lực chú ý của nàng, “ Thật xin lỗi, thật xin lỗi, ...” Một lần nói bao nhiêu câu, hắn vẫn cảm thấy có lỗi ...

Nhìn vẻ mặt Gia Đường có chút căng thẳng, nàng rất rõ ràng vì mình mà hắn kiên nhẫn, trấn an nói : “Không sao, tiếp tục đi”

Lần này Gia Đường rất nhẹ rất nhẹ, hắn sợ lại vì mình không cẩn thận mà làm cho nàng đau đớn. Cho đến khi nàng dần mở hai chân ra, trong miệng phát ra thanh âm lẩm bẫm. Hắn mới duỗi thẳng mình, tùy ý hành động trên cơ thể Bạc Hà, phóng thích nỗi nhớ suốt bốn năm về nàng

“Lão bà, người tốt cuộc cũng là của ta” Gia Đường ôm Bạc Hà vào ngực nằm trên chiếc giường lớn. Hắn thậm chí không dám tin đây là sự thật

“Nửa người dưới suy tư động vật, trong lòng ta vẫn cũng cho là mình là của người! Người khen ngược, không cùng người...” Nàng ghen một chút, không có không biết xấu hổ mở miệng đem sau hai chữ nói ra, “Người sẽ đem ta làm người mình sao? Hoặc là, người gọi xô-fa xảy ra quan hệ, nàng sẽ là của người rồi?”

Gia Đường vòng tay ôm chặt nàng, “Dạ, toàn bộ nghe lão bà dạy dỗ, ta biết sai rồi, Bất quá có một chút phải sửa đúng, người cái kia ‘Hoặc là’ là đúng người lão công vũ nhục, trừ người ra ta sẽ không cùng bất luận kẻ nào phát sinh quan hệ, hiểu chưa?” Gõ đầu nàng một cái, “Xem người còn quên hay không”

Bạc Hà xoay người tựa đầu vào ngực Gia Đường, bọn họ mong rằng giờ phút này hoàn toàn dừng lại, để cho bọn họ vĩnh viễn gần sát nhau ...

Chương 28: Cản trở

Sáng sớm, một tiếng gõ cửa nhu hòa vang lên, “Gia Đường, Bạc Hà, bữa sáng đã xong rồi, mau rời giường đi”

“Biết rồi!” Gia Đường đáp một tiếng, ôm Bạc Hà chặt một chút, nhìn nàng còn chưa chịu mở mắt ra, hôn nhẹ một cái

Bạc Hà vượt vượt chỗ bị hãm hôn, đẩy nhẹ ra, “Nên rời giường ...” Nói xong tiếp tục nhắm mắt lại, giống như là một giây đồng hồ cũng chưa tới, nàng vừa ngủ thiếp đi, cũng khó trách, mãi gần đến sáng sớm bọn họ mới bắt đầu ngủ, bây giờ chủ yếu nhất chính là cả người nàng đều cảm thấy đau nhức, cảm thấy quá mệt mỏi ...

Gặp tình hình này, hã không nhẫn tâm đánh thức nàng, chỉ rón rén bò xuống giường, chuẩn bị một chút đồ. Dĩ nhiên là không phải đi đến đài truyền hình, công việc ở đó hoàn thành hết, bây giờ chỉ cần Giơ Co Vũ và những nhân viên khác làm, đài truyền hình vẫn có thể bình thường. Hã bây giờ sửa soạn là muốn làm một việc cùng bảo bối của hã – đăng ký kết hôn !!!

Chờ Bạc Hà mở mắt ra, cây kim đồng hồ trong phòng đã chỉ mười giờ, “A!!!”

Vừa nghe thấy tiếng thét chói tai, Gia Đường nhanh chóng chạy tới, luống

cuống hởi, “Cái gì ?” Nói xong nhìn về mặt nàng, nhìn chung quanh ...

“Ta không sao, sao người thấy trẻ như vậy mà không kêu ta rời giường ? Không phải nói hôm nay bắt đầu làm việc sao ?” Bất kể thế nào nàng vẫn coi nghề nghiệp rất quan trọng, mặc dù có Gia Đường là một chỗ dựa tốt ... Hơn nữa cũng không thể làm cho Gia Đường mất mặt a, vậy mà ngày đầu tiên đi làm đã trẻ thế này ...

“Hôm nay có chuyện quan trọng hơn cả làm việc a, nếu tỉnh rồi thì mau dậy đi”

“Người ở đây làm gì nữa ? Chẳng lẽ muốn xem ta thay đồ sao ? Đi ra ngoài !!!” Bạc Hà lấy chân đạp lên người mình

Gia Đường không nhịn được lắc đầu, nói nhỏ vào tai nàng, “ Còn có chỗ nào của người mà ta chưa xem sao ? Hơn nữa đối với mấy chuyện nhỏ nhặt này, ta cũng không có hứng thú a ...” Gia Đường cười xấu xa nhìn nàng

Mặt nàng lại đỏ ửng lên, Gia Đường mấy năm qua quả thật là biến hóa xa với tưởng tượng của nàng, không nghĩ tới lại luống cuống trước mặt nàng như vậy, mặc dù vẫn tự ti, nhưng là mỗi lần đối mặt với hắn, nàng vẫn luôn bị chèn ép. Hôm nay giống như vị trí được chuyển đổi vậy, bất quá ... Nàng lại vô cùng thích cảm giác như vậy, nhưng là lời kéo chân tay thủy chung cũng không có buông lỏng quá, nàng làm một bộ dạng “đáng thương”, nháy mắt hướng Gia Đường

Gia Đường mỉm cười thản nhiên, khẽ vuốt đầu nàng một chút, xoay người rời đi, thật ra thì nàng có biểu hiện kia cũng rất bình thường, một nữ nhân chân chính 27 tuổi, làm sao có thể không chút nào kiên kỵ lộ thân thể trước mặt người khác chứ ? Chỉ sợ đó sẽ là cuộc sống nàng phải sống suốt đời ...

Nhìn bên giường, Gia Đường đã sắp xếp y phục chỉnh tề cho nàng, nàng hạnh phúc đến nói không ra lời. Thì ra nam nhân này lại cưng chiều nàng đến mức như thế, không biết đối thành người khác, hắn có như vậy hay không. Vừa nghĩ tới người khác, trong lòng nàng cảm thấy chua xót. Biết rõ ràng người hắn yêu là mình, nàng lại cảm thấy bất an như thế. Trước mặt người khác nàng có thể tự tin nói cười nhưng đối mặt với Gia Đường, mọi điều lại ngược

lại hết thủy (Nữ nhân không biết hưởng phúc)

Vội vàng sửa sang lại, nàng đi ra khỏi phòng ngủ, nhìn thấy Gia Đường ngồi đợi ở phòng ăn, “Mau tới đây ăn cơm!”

Bạc Hà trừng mắt khó tin nhìn Gia Đường , “Người đang ở đây chờ ta? Tại sao không ăn trước?”

Gia Đường như cũ duy trì nụ cười trên môi, “Người cứ nói đi ? Không có người ta nuốt không trôi a!!!”

“Không có đứng đắn !” Nàng ngồi đối diện trước mặt Gia Đường, cầm lấy dao nĩa bắt đầu ăn, trong lòng cảm thấy ngọt ngào vô cùng, nhưng cũng sợ rằng sẽ mất đi hạnh phúc này , vẫn cúi đầu, không dám ngẩng đầu nhìn người đối diện...

Theo trên tay hơi đau đớn, nàng lấy lại tinh thần, cái này trảng diện rất quen thuộc, từ trước bọn họ ở chung một chỗ, cũng là cùng chung ăn cơm, bạc hà nếu như không hảo hảo ăn, Gia Đường biết sử dụng hai ngón tay bắn ra một chút tay nàng bối, nhắc nhở nàng không cho đang tiến hành ‘Toàn dân vận động’ thời điểm lưỡi biếng.

Gia Đường không hỏi nàng nghĩ cái gì, lấy kinh nghiệm của hãn mà nói, nàng nhất định sẽ không nói gì, hơn nữa phân nửa tâm tư của nàng hãn cũng quá rõ ràng, không cần hỏi cũng biết ...

“Hôm nay thật không cần phải đi làm sao ?”

“Người muốn đi a? Nếu như có muốn đi thì cũng phải đợi chính sự xong xuôi rồi mới đi chứ ! Người nếu không chịu đồng ý ta sẽ cho người đứng dự bị a. ..”

“Người thật quá đáng! Còn nói như vậy ? Mặc dù là đài truyền hình của người nhưng cũng đừng nên khi dễ ta như vậy chứ”

Gia Đường dường như không để ý đến lời của nàng, “ Lão ba của ta, ta muốn khi dễ khi nào thì khi dễ khi ấy” Nói xong xử lý nhanh chóng ly sữa trước mặt

nàng

Bạc hà liếc hắt một cái, bất quá cũng biết điều nghe lời hắt không đi làm. Rõ ràng nàng là một người có năng lực tự lo rất mạnh lại bị hắt xem như một tiểu baby suốt ngày cần người trông nom. Nàng phát hiện chính mình bất tri bất giác lại thích cảm giác này, cảm giác bị chèn ép một cách ôn nhu. Thậm chí là mê muội, không thể kềm chế được. Cũng chính vì nàng càng ngày không thể rời bỏ ấy làm cho nàng cảm giác như bất an càng lúc càng nhiều. Những điều này cũng không phải là nàng lo lắng thừa. Gia Đường vốn là một nam nhân khiến cho nữ nhân có cảm giác lo sợ. Nhưng đó cũng không phải điều hắt muốn, hắt chỉ muốn có cuộc sống ấm áp bên Bạc Hà, mong muốn một cuộc sống hạnh phúc của riêng hai người, không mong có cái gì gây khốn nhiều nữa ...

Đái Tình trái lo phải nghĩ, vẫn nhìn điện thoại, chờ Gia Đường gọi điện hỏi thăm chính mình. Hôm nay nàng không đi làm, dù sao cũng đâu có ai biết chân nàng không bị gì, huống chi hôm qua Gia Đường lại “quan tâm” nàng như vậy, hôm nay thấy nàng không đi làm chắc hắt phải có “an ủi” một chút. Cho nên từ sáng giờ nàng cầm điện thoại đi qua đi lại, thủy chung nhìn màn hình, dường như sợ bỏ lỡ một cuộc điện thoại ...

Đợi đến gần giữa buổi trưa, nàng rốt cục kềm nén không được , nghĩ tới nghĩ lui, cũng không thể trực tiếp gọi điện thoại cho hắt. Xem ra phải giúp hắt làm chuyện gì đó mới có cơ hội nói chuyện với hắt, cho nên nàng không chút nào do dự bấm số điện thoại của Trình tổng ...

“Trình tổng! Đã lâu không gặp...”

“...”

“Không có chuyện gì không có chuyện gì, chỉ là muốn hỏi ngài một chút, đài truyền hình của chúng ta thì ngài xử trí như thế nào ? Không có ngài tài trợ nữa, ta thật thương tâm a ...”

“...”

“Vậy cũng tốt, tình nguyệt lâu, chúng ta gặp mặt nói!”

“...”

“Một lát gặp ! Vâng !” Đái Tình cúp điện thoại, lộ ra vẻ mặt khinh thường, nếu không phải vì Gia Đường. Cái loại “thổ bảo tử” này nàng chẳng thèm nói một câu. Chẳng qua bây giờ đang là một thời kì quan trọng, nàng phải thực hiện một số chuyện. Dù sao cũng không phải là quá khó khăn, đơn giản chỉ là cùng “thổ bảo tử” ăn cơm mà thôi. Ăn một bữa cơm khó nuốt đối lấy sự cảm kích của Gia Đường cũng tương đối có lời. Nàng nhìn về phía gương chinh trang chính mình lại một chút, sau đó tiêu sái bước ra khỏi nhà

“Người không phải là mang ta đi ăn cơm đi ?” Ngồi trong xe Gia Đường, Bạc Hà tương đối thông thuộc đường đi của hẻm . Đại khái hẻm đi con đường này cũng chỉ có thể đến một chỗ : Tinh Nguyệt Lâu. Đây là một nhà hàng cấp cao, phía trên bảng hiệu còn có 5 ngôi sao, Bạc Hà chưa từng đi vào ... Nhưng, nghĩ tới nghĩ lui thì, chẳng lẽ hẻm lại xa xỉ vậy sao ? Dù sao ở đó cũng không phải là rẻ ...

“Nghĩ gì thế ? Nhìn sang bên phải a ...” Quả thật là hẻm phục nàng, vốn rằng đây là con đường đi đến cục Dân sự, tự nhiên đầu óc thông minh như nàng là có thể suy nghĩ được ... Thế mà nàng lại cho rằng hẻm đưa nàng đi ăn, cầm tờ giấy trong tay, hẻm rất rõ ràng là nàng không dám hy vọng nhiều như vậy, sự tình bốn năm trước đã làm cho nàng hoàn toàn mất đi sự tự tin, “Hy vọng càng cao, thất vọng càng lớn” Những lời này có vẻ đã in sâu trong lòng nàng rồi ...

Nhìn tấm biển to ghi ba chữ “Cục dân sự” , lòng nàng lại thấy mừng như điên, ngay cả vẻ mặt cũng khó che dấu vui sướng, cúi đầu lộ ra vẻ hạnh phúc. Bây giờ có thể nói, nàng là cô dâu chân chính của Gia Đường, ít ra là trên giấy tờ ...

Đái Tình đến trước cửa Tinh Nguyệt Lâu, hai mắt sáng lên nhìn thấy chiếc xe Roll-Royce. Nụ cười trên khuôn mặt nàng dần cứng lại, bởi vì ba chữ trên

tấm bảng kia làm cho nàng hoảng sợ. Nàng nhất định không thể để đại cục trở thành như vậy, tuyệt đối không thể ...

Trong óc nàng dần hiện ra tên của một người, thật là ngày không mất nàng, nàng nhớ tới nàng khuê mật hình tử ngọc, đang làm việc ở cục Dân sự, bây giờ chính là lúc nàng trực ban, cho nên Đái Tình nhanh chóng gọi cho nàng, “Học tử, hôm nay là người trực ban sao?”

“Học tử, cô bé, đừng gọi ta như vậy, cảm thấy thật không thích hợp lắm, không phải là có chuyện muốn cầu xin ta đi?”

“Ta có chuyện muốn người giúp” Nàng đi thẳng vào chủ đề

“Nói đi”

“Tổng Gia Đường người biết a! Người biết ta cùng hân... Ai nha, sau này ta sẽ giải thích cho người ... Một lát hân dẫn theo một cô gái khác đi đăng ký, người nhất định không được cấp cho họ, hạnh phúc nửa đời sau của tiểu muội nhờ vào người a!”

“Uy... Chúng ta có quy định, vạn nhất bị trách cứ, công tác của ta sẽ bảo vệ!” Hình tử ngọc đem thanh âm ép tới thấp hơn, đây cũng không phải là nói giỡn.

“Van người, vậy người có thể kéo bao lâu tựu tha bao lâu khỏe? Người sẽ không trơ mắt nhìn lão công của ta bị người đoạt đi nha... Van người!”

“Tốt lắm, tốt lắm, ta tận lực sao... Chịu không được người!”

“Cám ơn tử ngọc, ta cũng biết người đối với ta tốt nhất! Ta bây giờ có việc, để tí nữa gọi điện lại cho người, cám ơn!” Đái Tình hài lòng cúp điện thoại.

Chương 29: Cứu đi Đái Tình

Tại chỗ ghi danh, trên khuôn mặt mọi người ai cũng rạng rỡ vẻ vui mừng. Tự nhiên trong số những người đó cũng có Bạc Hà và Gia Đường. Chỉ là do lúc đến tương đối trễ nên bọn họ phải xếp cuối cùng. Gia Đường xem lại những giấy tờ cần thiết, một tay giơ lên xem đồng hồ, một tay nắm lấy Bạc Hà. Chỉ mong cho mau chóng hoàn thành

“Nha... Người là Tống Gia Đường?” Một cô gái ngồi đằng sau nhận ra hẳn, kích động gọi một tiếng làm nhiều ánh mắt hướng về phía hai người

Gia Đường và Bạc Hà nhiệt tình chào hỏi, hơn nữa cũng chúc mừng lẫn nhau. Vốn bọn họ đang cao hứng bắt đầu một cuộc sống mới, lại có thể gặp người chủ trì nổi tiếng trên ti vi, cảm thấy thật hưng phấn. Có một số cô gái còn xin cùng hẳn ký tên . Do đang ở cùng một trường hợp, tất cả mọi người đều đăng ký kết hôn cho nên lão công (tương lai) của bọn họ không những không ghen mà còn hưng phấn lấy camera ra, chụp ảnh cho vị hôn thê của mình với Gia Đường. Hơn nữa Tống Gia Đường nhân phẩm vô cùng tốt, chẳng bao giờ làm chuyện xấu cho nên vô cùng rộng lượng nói chuyện với bọn họ, sau một hồi nói chuyện, những người phía trước cứ nhường hàng cho bọn họ. Như vậy lúc này thì bọn họ đã đứng ở giữa hàng. Gia Đường cũng không cự tuyệt ý tốt của mọi người. Dù sao xong sớm một phút thì cũng có thể làm cho Bạc Hà yên tâm hơn một phút ...

Hình Tử Ngọc thỉnh thoảng nhìn ra bên ngoài, thấy bọn họ nhanh chóng đi lên không khỏi căng thẳng, nên tìm lý do gì chứ ? Rốt cục ở ngẩng đầu nhìn một chút thời gian sau, nàng lòng tin tràn đầy gật đầu, theo kinh nghiệm mấy năm của nàng. ở buổi trưa trước khi tan việc hoàn toàn có thể đem phía sau mấy đối với toàn bộ xong xuôi, nhưng biện pháp duy nhất nàng nghĩ ra chỉ là kéo dài thời gian. Cho nên Hình Tử Ngọc vốn nhanh nhẹn cứ vậy mà lòng vòng linh tinh. không chút hoang mang đảo ở trước mặt nàng ghi danh hai người tư chất lương trước, từng chữ từng chữ tinh tế ‘Kiểm tra đối chiếu sự thật’, quây phía ngoài một đôi nam nữ không hiểu ra sao, nhìn nhau sau, cũng một nhún vai, ai cũng không hiểu tại sao cái người vừa mới này làm việc như ngựa chạy mà bây giờ lại như ốc sên bò.

Rốt cuộc cứ tiến hành tốc độ như vậy cho đến khi đến cặp đôi của Gia Đường, bọn họ vừa mới bước vào cửa thì tiếng chuông mười hai giờ vang lên. Hình Tử Ngọc cười nói với bọn họ : “Thật xin lỗi. Chúng ta đã tan việc, xế chiều xin quay lại”

Bạc Hà có chút mất mát, ai mà lại muốn tốn thời gian vào việc chờ đợi chứ ? Nhưng chuyện này không phải do bọn họ định đoạt, bọn họ cũng không có cách nào, dù sao thì cũng là chuyện một đời, chờ thì đành chờ thôi !

“Chúng ta chờ ở đây một chút được không ?” Bạc Hà thử do xét một chút hỏi Gia Đường, nàng luôn luôn có cảm giác bất an, sợ rằng sẽ xảy ra sự có gì, dù sao chỉ thiếu chút nữa , nàng cảm thấy sợ loại cảm giác này. Thật ra thì Gia Đường cũng không khác gì Bạc Hà, hẳn thậm chí còn khẩn cấp hơn cả Bạc Hà, hẳn cảm thấy ở chung một chỗ với Bạc Hà thật không phải là điều dễ dàng

Nhưng là, có một chút không sẽ cải biến, hẳn nhất định phải chiều cổ dạ dày của nàng. Dù sao cũng đã ở chỗ này hơn một giờ, mặc dù bọn họ ăn tương đối trễ nhưng chắc chắn bây giờ nàng đã rất đói bụng rồi, “Chúng ta đi ăn cơm, ăn xong lập tức sẽ trở lại, có được hay không?”

Mặc dù không phải là rất muốn ăn nhưng Bạc Hà vẫn nghe lời gật đầu, đi theo hẳn đi ra ngoài, “Đi nơi khác sao! Khác một cái phố có được hay không?” Bạc Hà từ trước đến giờ không chú trọng phô trương, chủ yếu nhất chính là nàng phải học được công việc quản gia, không thể để cho tiền mà Gia Đường vất vả kiếm được bị tiêu xài phung phí

Hắn tự nhiên biết được Bạc Hà đang suy nghĩ cái gì, cười một chút, “Bà quản gia, người nói đi đâu phải đi kia!” Đi bộ từ viện bên trong đi ra, đến ven đường ngừng bên cạnh xe, bỗng nhiên hẳn cảm thấy bàn tay của Bạc Hà cứng ngắc, tiếp theo chân của nàng cũng không bước đi nữa, “Người làm sao vậy?”

“Kia ... Giống như ... Đái Tình”

Theo nơi Bạc Hà nhìn, Gia Đường nhìn thấy hai người, một người là Trình tổng, người kia là Đái Tình, nhưng là rất hiển nhiên tình huống không đúng, cái kia nam nhân là mang lấy nàng ra tới, ngoài trong mắt người tựa hồ Đái Tình hình như là uống rượu say , nhưng tự bạc Hà bốn năm trước, cùng Gia Đường bốn năm nay đối với Đái Tình bây giờ hiểu rõ hơn, nàng sẽ không có trạng huống như vậy, chuyện này chắc chắn là có điều không bình thường ...

Hai người nhìn thấy Đái Tình bị Trình tổng đẩy vào ghế ngồi phía sau, sửng sốt một chút . “Nhanh cản hẳn lại” Bạc Hà níu tay Gia Đường

Thật ra khi nàng mở miệng cũng là lúc Gia Đường hành động, bắt qua trong tay vẫn cầm theo nàng. Lúc này Bạc Hà cũng không muốn so đo nữa, nàng cũng không hy vọng Đái Tình sẽ xảy ra chuyện gì ...

“Rất đúng dịp a! Tổng đài trưởng!” Trình tổng nhìn Gia Đường ngăn cản xe của mình, ra vẻ trấn tĩnh mở miệng, vẻ mặt dữ tợn đừng nói là Đái Tình như vậy tâm cao khí ngạo mỹ nữ không đợi cách nhìn, chính là một nam nhân nhìn cũng không phải là như vậy thuận mắt.

“Đúng vậy a, Trình tổng cùng Đái tiểu thư nói như thế nào?”

“Ha ha, rất tốt, tập đoàn chúng ta sẽ tiếp tục hỗ trợ cho quý đài ... Nhưng nhớ kỹ, đây cũng chỉ vì Đái tiểu thư” Hắc cố ý nhấn mạnh ba chữ Đái tiểu thư, ý nhắc nhở Gia Đường không nên xen vào việc của người khác, nếu như Đái Tình không thuộc về hắn, hắn vẫn là có tùy thời đổi ý.

Bạc Hà lúc này đã mở cửa sau ra, lắc lắc Đái Tình, thế nhưng một chút phản ứng cũng không có

“Người tại sao lại làm nàng thành như vậy ?” Nàng hướng về phía Trình tổng hỏi một câu. Đừng nói người từng là bằng hữu của nàng, ngay cả một người đi đường nàng cũng sẽ kích động như vậy

Gia Đường nhíu nhíu mày, “Trình tổng, có thể giải thích một chút chuyện gì đang xảy ra không ?” Hắc thật nổi giận, tuy có một đại tài trợ quả thật là rất khó tìm nhưng không có nghĩa là thiếu thì đài truyền hình bọn họ sẽ sống không được. Ban đầu không có hắn tài trợ, chỉ dựa vào duy nhất một tiết mục của Gia Đường cũng có thể làm ra lợi nhuận. Nói chi đến hôm nay thì đài truyền hình đã được công nhận, càng không thể vì một tài trợ mà vứt bỏ nhân viên của chính mình. Như vậy thật không có tình người nha !

Nụ cười thô tục hiện lên trên mặt Trình tổng, “ Đái tiểu thư tửu lượng không tốt, chẳng qua là uống quá nhiều nên mới hôn mê một chút. Tổng đài trưởng, ta bây giờ sẽ đem nàng đưa trở về.”

Bạc Hà ngẩng đầu nhìn Gia Đường, thật ra nàng cũng không yên lòng cho cái

tên sắc lang kia đưa Đái Tình về, nhưng ... Không thể phủ nhận, nàng vẫn còn để ý một chút, nếu như Gia Đường không có ở đây, nàng sẽ không chút do dự mang Đái Tình đi nhưng vẫn đề ở chỗ, Gia Đường vì Đái Tình mà nổi giận ...

Gia Đường quay lại vỗ vỗ vai Bạc Hà, “Tin tưởng ta!” Đợi cho Bạc Hà gật đầu, hắt hướng chỗ ngồi phía sau ôm Đái Tình đi

“Người muốn làm gì?” Trình tổng la lên, tiểu tử này cư nhiên lại dám cướp người của hắn

“Trình tổng, nhân viên của ta say rượu thì trách nhiệm của ta là nên đưa nàng về. Ta cũng không muốn làm ngài phiền hà, khi nào nàng tỉnh rượu thì ta sẽ liên lạc với ngài sau” Nói xong ôm lấy Đái Tình, ôn nhu quay đầu hướng bạc hà nói một câu, “Chúng ta đi thôi.” Sau đó cũng không quay đầu lại hướng xe của mình đi tới.

Bạc hà theo ở phía sau, nhìn Gia Đường ôm Đái Tình, lòng lại cảm thấy như bị dao đâm vào. Gia Đường, người hôm nay có thể cùng ta đăng kí sao ? Nàng rất rõ ràng, nhìn trạng thái bây giờ của Đái Tình, nàng có thể cùng hắn nói chuyện này sao ? ...

Nàng rất thể thiết, biết tâm tình lúc này của Gia Đường không tốt, cho dù không là Đái Tình, bộ dạng đáng ghét của Trình tổng cũng đủ làm cho người khác tức giận, cho nên nàng chẳng qua là ở xe cuối cùng đứng hàng ngồi để cho Đái Tình nằm ở trên đùi của mình, rồi biến mất có lại cùng Gia Đường nói chuyện, càng không có đùa bỡn tiểu tính tình, cùng hắn tính toán chi li.

Gia Đường đem xe ngừng ở trước cửa bệnh viện, hắn xác định Đái Tình nhất định là bị hạ độc, cho nên mình chạy xuống xe sau khi mở ra cửa, đem nàng chuẩn bị đi xuống, ôm ngang, bạc hà đi sau làm thủ tục ...

“Người bệnh thực dụng địa tây phán, mặc dù không có nguy hiểm tánh mạng, nhưng là không biết lúc nào sẽ tỉnh lại, cần tiêm một ít nước muối làm cho chất độc phân tán ...” Bác sĩ giảng giải cụ thể cho Gia Đường, có vẻ như rất nghiêm trọng. Họ Trình đúng là không từ một thủ đoạn nào, nếu như hắn không vô tình gặp được nàng, sợ rằng Đái Tình sẽ khó thoát khỏi ma chướng

... Nói như thế nào nàng cũng là vì đài truyền hình, xảy ra chuyện chính mình có không thoát khỏi được trách nhiệm a... Mà về mặt trùng hợp bị xong xuôi thủ tục bạc hà đãi cá chánh trứ, thì ra là tâm tình của hân không chỉ là vì mình mà biến hóa...

Trong phòng bệnh truyền ra một trận chuông điện thoại di động, Gia Đường một chút đã nghe ra “Là Đái Tình, người giúp nàng đón một chút sao!” Gia Đường ngẩng đầu nhìn sự cầy bên kia bạc hà nói đến, hân giờ phút này mặc dù vẫn còn tức giận nhưng vẫn ôn nhu không thay đổi với Bạc Hà, bất kể có chuyện gì hân cũng sẽ không thay đổi thái độ với Bạc Hà, hân là muốn suốt cả cuộc đời mãi mãi đối xử tốt với nàng ...

Bạc hà dọc theo đường đi vẫn là: vì Đái Tình dẫn bao, khi nàng giải khai khẩu trừ hoàn thời điểm, mở ra ví tiền để cho tất cả của nàng bộ động tác cũng hóa thành tĩnh, Đái Tình tiền kẹp bên trong hình lan, là một tờ ảnh chụp chung nàng và Gia Đường. Hình ảnh thoạt nhìn rất xứng đôi, cảm giác đau đớn bốn năm trước lại quay trở về, nàng thật hy vọng mình chưa từng thấy chuyện đó, cũng hy vọng tình yêu Gia Đường đối với nàng là thật ...

“Người làm sao vậy?” Bất kỳ một chi tiết nào của nàng cũng không tránh khỏi mắt hân

Tiếng điện thoại cũng tại lúc này hậu dừng lại, nàng bối rối lắc đầu, “Không có gì, điện thoại đập máy.” Nàng cố gắng hít sâu vào, tự nói với mình, không nên vọng động, không thể hành động như nửa năm đó ...

Chương 30: Người nào đang nói dối?

Rốt cuộc tại sao?” Gia Đường đứng trước mặt Bạc Hà, hai tay ôm nàng vào ngực. Nhìn bộ dáng nàng đau thương như thế, hân lại cảm thấy thống khổ hơn gấp ngàn lần. Bạc Hà của hân nhất định phải thật vui vẻ mới đúng ...

Bạc hà lại lắc đầu, cảm thụ mùi hương từ ngực Gia Đường, như vậy là đủ rồi, coi như mới vừa rồi không có gì cả. Nàng nguyện ý vì hân mà lừa người dối mình một lần

Lúc này điện thoại của Đái Tình lại vang lên, bạc hà do dự một chút, Gia Đường nhìn về mặt của Bạc Hà, “Vậy chúng ta bất kể nàng, cho dù bên kia có việc bây giờ nàng dạng như vậy cũng không cách nào giải quyết.”

“Nếu như là người nhà nàng, tìm không được có lo lắng sao, người tới.” Nàng đem Đái Tình bao đưa tới, thật ra thì ngay cả mình làm cái gì bọn ta không rõ ràng lắm, chẳng qua là hy vọng hắn có thể cũng giống như mình thấy cái kia làm cho nàng đau lòng thôi, sau đó cho nàng một giải thích hợp lý

Gia Đường sửng sốt một chút, nàng thế nhưng lại thay Đái Tình nghe điện thoại, sẽ không xảy ra vấn đề gì đi ? Cho nên mở ra bao, quả nhiên, hắn đầu tiên nhìn nhìn qua cũng là tiền kẹp, tùy ý điện thoại vang không xong, hắn hơn quan tâm chính là để cho bạc hà tâm tình biến chuyển ‘Tội khỏi họa thủ’ ...

“Người là vì cái này nên mới mất hứng” Hắn giơ giơ tấm hình trước mặt nàng

“Lúc nào chứ ?” Nàng vừa rồi cũng là cố tình để hắn thấy, muốn nghe hắn giải thích một chút

“Bệnh viện có nước trừ độc, người nên truyền một chút để trừ bệnh dấm chua đi ?” Vừa nói vừa vuốt mũi nàng, “Đây là nàng PS, người đi nàng làm công việc thượng sẽ hiểu!” , “Nàng cho ta xem quá, là nàng ở học làm bức vẽ thời điểm lộn lấy đùa, cũng không làm chuyện, lão bà, người giận sao ? Vậy thì nguy rồi, trong ví của Nguyễn Nguyệt cũng có ta a” Gia Đường thật không cảm thấy cái này hình có cái gì chỗ không đúng, PS sở dĩ cường đại như vậy, là bởi vì nó có thể đem bất kỳ không liên hệ nhau hình ảnh cũng đánh đến cùng nhau, mà đơn giản là Đái Tình học tập làm bức vẽ lúc một tác phẩm mà thôi, nếu quả thật có cái gì, vậy bọn họ hoàn toàn có thể trực tiếp đi theo...

Bạc Hà trợn mắt nhìn. “Tại sao tất cả nữ sinh đều để hình người chứ ?”

Độ cong trên miệng của Gia Đường càng lúc càng lớn, “Đừng bảo là ngay cả Nguyễn Nguyệt người cũng ăn dấm chua đi ? Vốn là các nàng quý mến ta , còn bức hình này ...” Hắn rút tấm hình ra, xé thành bốn mảnh, “Như vậy là được rồi”

“Người ... Cái này không phải là đồ của người, người làm gì thế ?” Bạc Hà nhìn thấy hành động của hắn bỗng giật mình. Nàng chỉ là mong có một cái

giải thích chứ không yêu cầu hãn hủy thi diệt tích. Hình như chuyện này là không ổn đi ?

“Thứ người không thích thì không nên tồn tại, thật xin lỗi, sau này sẽ không có chuyện này phát sinh nữa ... Bất quá, người cũng sẽ không giận ta chứ ?” Bây giờ hãn mới biết, chỉ một phút lơ đãng cũng có thể làm cho nàng tổn thương. Sau này nhất định hãn phải càng thêm chú ý những chuyện này

“Được rồi, cho dù người có làm chuyện xấu hay không cũng chả sao” Bạc Hà cũng không muốn dính lấy suy nghĩ không mấy là vui vẻ này, nàng vẫn là nguyên ý tin tưởng Gia Đường

“Cái gì mà là cho dù ? Ta thật sự là chưa từng làm qua những chuyện này a ! Sau này không nên ăn loại dấm vô danh như vậy, được không ? Đái Tình cũng nói từ nay về sau sẽ xem chúng ta như bạn tốt, người nhất định phải tin tưởng ta ! Người là nữ nhân ta yêu nhất cả đời a” Hãn chân thành nhìn Bạc Hà, làm cho nàng tin tưởng cũng không phải là một công trình đơn giản a

Vẻ để cho bạc hà nghĩ hoài nghi cũng khó khăn, nhất là hãn nói cái kia sao thẳng thẳng, hơn không giống như là trong lòng có quỷ, vậy cho dù là tự mình nghĩ nhiều sao, kết quả như bây giờ chẳng phải là tốt rồi sao ? Dù sao cũng có một cái giải thích hợp lí, hơn nữa lại có thái độ của hãn, coi như là tin tưởng hãn thêm một lần cũng chả sao ...

“Lần này tạm tha cho người ! Đừng để ta phát hiện ngoài ý muốn nữa ! Nếu không thì ta ...” Nàng không biết nói như thế nào nữa, cho dù phát hiện thi như thế nào, chia tay hay là “ly hôn” hãn ? ...

“Toàn bộ sẽ do lão bà đại nhân toàn quyền xử trí, bất quá người cũng không có cơ hội nữa rồi !” Hãn thân mật hôn lên trán Bạc Hà, làm cho tất cả cảm xúc không vui của nàng tan đi hết. Hai người ôm nhau ngồi trên ghế dài, nhìn chăm chú vào Đái Tình mong nàng nhanh chóng tỉnh lại, bọn họ còn có chuyện trọng yếu phải làm a ...

“Lão bà, người có trách ta hay không?”

“Người đừng cứ mở miệng là gọi lão bà được hay không ? Bao nhiêu tuổi rồi

mà còn ...”

“Uy ! Không phải lúc ta còn trẻ hay kêu người là Cửu Nữ nhi sao ? Bây giờ chính là lúc khác ! Phải tập kêu để thành thói quen, hơn nữa ... Tại sao cứ mỗi lần ta hỏi người, người lại lái sang chuyện khác vậy ? Lão bà ...” Nhìn trạng thái bây giờ của Đái Tình chắc chắn là còn tối tối mới có thể tỉnh lại, nếu như vì vậy mà làm trễ nãi chuyện đăng kí của bọn họ, hẳn cảm thấy thật có lỗi ...

Nàng mỉm cười với hắn, “ Đúng , ta very very trách người, xem người bồi bổ ta lại như thế nào”

“Thật xin lỗi...” Gia Đường vẽ mặt tràn đầy đau lòng.

“Trêu chọc người thôi. Ta làm sao có thể trách người, cũng may là hôm nay chúng ta đụng phải, nếu không không biết sẽ xảy ra chuyện gì nữa. Ta cũng không muốn nhìn thấy Đái Tình không may a, hơn nữa người làm vậy không phải là sai ! Còn có ... Ta ghét nhất là xin lỗi, sao người cứ mở miệng ra là xin lỗi vậy ?” Thật sự nàng cũng không phải là ghét ba chữ này

Gia Đường vươn tay ôm nàng vào trong ngực. Cho dù nàng tự tin không đủ nhưng mẫu chốt vẫn là một người hiểu ý, nữ nhân tốt như vậy làm sao hắn có thể không yêu ?

Hai người giờ phút này nhìn thật thân mật, làm cho người nằm ở trên giường tuy không mở mắt ra nhưng cũng có thể tưởng tượng được. Lời nói thề non hẹn biển kia, làm cho Đái Tình nghe càng thêm đau, nàng thậm chí muốn khóc lên nhưng không muốn cho bọn họ phát hiện nên chỉ nhịn xuống. Thật ra thì nghe những lời của Bạc Hà nói, nàng cũng cảm thấy chính mình thật quá đáng nhưng cứ nghĩ đến bộ dạng ngọt ngào của bọn họ, lòng nàng như bị xé ra làm hai. Nàng hận ông trời, tại sao ông trời lại bắt công với nàng như vậy chứ ?

Lúc ban đầu nàng quyết định là muốn làm một chuyện giúp cho Gia Đường nhưng khi thấy thân ảnh bọn họ ở cực Dân sự, nàng mới biết hạnh phúc của chính mình mới là tốt nhất. Huống chi mất đi người tài trợ này, nàng cũng có thể vận dụng quan hệ của gia đình mà tìm người khác. Thật ra thì muốn Trình

tổng tài trợ tiếp tục thì cũng không khó, căn bản không cần phải “hiến thân” mà chỉ cần nói vài câu khen thưởng sáo rỗng, nhưng lại có thể tiếp tục làm cho hăng hy vọng cho nên nàng mới cự tuyệt hăng lạnh như băng, sau đó cố ý nói muốn đi nhà vệ sinh. Toàn bộ quá trình hăng cho nàng uống thuốc, nàng đều biết hết

Cũng tốt, nàng làm bộ bất tỉnh, vì muốn diễn thật một chút, nàng còn uống thêm khá nhiều rượu. Thừa lúc Trình tổng không chú ý, nàng đổi đi ly rượu, đoán thời gian Gia Đường cùng Bạc Hà đi ra ngoài mới cố ý làm ra bộ dạng hôn mê cho Trình tổng thấy ... Nói chung là từ đầu đến cuối, nàng căn bản cũng không có chuyện gì

Nàng nằm trên giường bệnh lại không thể mở mắt , không thoải mái, cũng không thể cử động, cảm giác thật là thống khổ. Nhưng nàng nhất định phải kiên trì cho đến lúc tan tằm của cục Dân sự ... Chỉ cần qua hôm nay, nàng có thể có thêm hai ngày bởi vì ngày mai là thứ bảy

“Ta thấy Đái Tình cũng sẽ không sớm tỉnh lại, mời người tới trông chừng nàng, chúng ta đi thôi !”

Bạc Hà mừng rỡ, không ngờ Gia Đường lại có quyết định này, nàng gật đầu như già tởm. Nhìn Đái Tình một chút, cảm thấy không có gì gọi là không yên lòng cả, huống chi Gia Đường nói rất có lý, Đái Tình có thể sẽ không tỉnh lại sớm, chủ yếu nhất là làm cho nàng cảm động nhất là hăng lại nói vào lúc này, cảm thấy có hi vọng một chút

Lời vừa nói ra, Đái Tình suýt chút nữa nhin không được mở miệng ngăn cản, đôi môi nhếch lên, nhanh chóng giấu đi năm đấm dưới chân. Hy vọng có thể sẽ đem lực chú ý lên người nàng, nhất định có thể thấy có chuyện khác thường, nhưng, lúc này ai mà có tâm tư nhìn nàng ? Gia Đường đi ra ngoài tìm người, Bạc Hà cũng hưng phấn nhìn ra ngoài. Đái Tình cảm thấy chính mình thật buồn cười, nàng thật mưu mô đến độ sợ không có ai lấy sao ? Hay là nàng cảm thấy Gia Đường quá sáng chói, Bạc Hà không hợp với hăng đi ? Nàng cười khổ (lặng lẽ) ...

“Chúng ta đi thôi” Gia Đường đi vào kéo tay Bạc Hà, xoay người nói lại một câu. “ Phiền người, có chuyện gì xin gọi cho ta”

“Yên tâm đi, tiên sinh!”

Nghe tiếng bước chân dần dần xa, Đái Tình bắt đầu ngồi dậy rút điện thoại ra

...

Phần 4: Chương 31-40

Chương 31: Không thể đăng ký

Đái tiểu thư, ngài tỉnh rồi sao ?” Người trông giùm (tạm gọi là thể) cảm thấy rất nghi ngờ, bộ dạng bây giờ của Đái Tình thật giống như bị trúng độc sao ? Vốn là nghĩ chỉ có cuộc sống của diễn viên nổi tiếng mới phức tạp, thì ra làm người chủ trì cũng không hơn a ... Xem ra đằng sau hào quang ánh sáng, bọn họ có không biết bao nhiêu bí mật động trời nữa

“Người trở về đi, ta không cần trông chừng, tiền ta sẽ đưa cho” Nàng hạ lệnh trực khách, không cho phép người này xuất hiện trước mặt . Bây giờ tâm trạng của nàng rất kém, hơn nữa lại còn phải gọi một cuộc gọi bí mật, không có tâm tư nói nhảm, bất kể hình tượng trước công chúng ...

“Nhưng Tổng Tiên sinh muốn ta chiếu cố ngài ...” Làm người trông chừng thật là khó khăn, không biết nên nghe lời của ai. Dù sao cũng là bệnh nhân của bệnh viện, mặc dù nhìn Đái Tình bây giờ cũng không có phải là bệnh nặng ...

Đái Tình giận tái mặt, “Kêu người đi thì người đi đi, còn nói gì ?”

Người trông chừng chịu ủy khuất rồi đi, ra cửa còn lăm bầm làu bàu mấy câu, “ Là người nổi tiếng thì có gì đặc biệt chứ ...” Nàng vừa ngẩng đầu đã nhìn thấy Gia Đường

Đái Tình liếc thấy công văn màu đen Gia Đường để quên trên ghế, ánh mắt chợt lóe, lộ ra nụ cười, nếu như nàng đoán không sai thì đây chắc chắn là hộ khẩu. Nghĩ đến hần sẽ nhanh chóng tới lấy, nàng rút ra một tờ giấy nhét vào phía dưới gối, nhanh chóng nằm xuống ...

“Sao người lại đi ra ? Có phải Đái Tình có chuyện gì?” Hần đi ra mới phát hiện mình để quên đồ, cho nên để Bạc Hà chờ ở dưới một chút

Người trông chừng vừa thấy Gia Đường liền giải thích một chút, “Đái tiểu thư không có chuyện gì, người vừa mới đi thì nàng ngồi dậy, nói không cho ta được ở trong phòng bệnh. Tổng tiên sinh, ta cũng không còn cách nào”

“Thật xin lỗi, tính tình nàng vốn như thế, tiền tí nữa ta sẽ đưa cho ngài, cảm ơn nhiều” Gia Đường nói xong thì vội vàng đi tới phòng bệnh

Hắn bước vào nhìn thoáng Đái Tình, nàng không có bất kỳ phản ứng gì, cũng không có dấu hiệu đã thức dậy, chẳng lẽ là người trông chừng nói láo sao ? Không biết có phải là do hấn sơ ý hay vẫn cho rằng Đái Tình sẽ không lừa gạt hắn, hắn không hề phát hiện thấy chiếc điện thoại đã từ trong ví chuyển sang kế bên nàng, chiếc điện thoại rung lên ba chữ “Hình Tử Ngọc”

Gia Đường tiếp tục quan sát nàng, nếu đã tỉnh, đối với tiếng chuông điện thoại lớn như vậy chắc chắn đã có phản ứng, xem ra người trông chừng quả thật là có vấn đề ... Hắn nhíu mày

Hắn cầm điện thoại kế bên nàng lên, chỉ nghe thấy được một thanh âm nữ, “Đái Tình a, sao người lâu như vậy cũng không nghe điện thoại ? Nói cho người biết, buổi sáng bọn họ đã tới, ta đã tận lực trì hoãn thời gian, còn về buổi chiều thì ta không biết ...” Gia Đường nghe xong tiếp tục nhíu mày, cho dù ai cũng biết, nàng đang làm chuyện không quang minh chính đại. Hắn không biết người đang nói là nói về chính hắn cho nên nói với người bên kia điện thoại một chút về tình trạng của Đái Tình. Người bên kia nghe được thanh âm của hắn như là nghe thấy quý, ngay cả câu sau cũng chưa nói lập tức cắt đứt ...

Hắn sinh lòng nghi ngờ, nhớ lại lời người trông chừng vừa nói, vừa nhìn Đái Tình vừa bấm điện thoại cho Bạc Hà, “Người trông chừng cho Đái Tình vừa đi, ta muốn tìm người khác có trách nhiệm hơn tới chiếu cố nàng một chút”

“Vậy để ta đi tới, chúng ta cùng chiếu cố nàng” Trong lòng Bạc Hà có chút mất hứng nhưng cũng không phải là ích kỷ ...

Gia Đường cười, “Không cần, ta nhất định sẽ không làm lãng phí thời gian”

Hắn lấy tốc độ nhanh nhất tìm lại người trông chừng vừa nãy. Nếu không tận mắt nhìn thấy, hắn sẽ khó tin đó là sự thật ...

“Mới vừa rồi tại sao người lại đi ?” Gia Đường vừa nhìn thấy nàng liền đi

vào chủ đề chính

“Tổng tiên sinh, ta đã nói rồi, là do Đái tiểu thư đuổi ta ra...”

“Tại sao khi ta đi vào thì nhìn thấy nàng vẫn như cũ ? Một chút phản ứng cũng không có ?”

“Làm sao có thể ? Ta thật sự là không có nghe lầm ...”

“Bất kể như thế nào thì bây giờ cũng hy vọng người quay lại tiếp tục trông chừng nàng” Hắc dừng một chút, “ Ta sẽ trả thù lao gấp đôi nhưng nhất định phải ở bên cạnh nàng ...”

Người trông chừng giật mình, nhưng lại nhớ tới những lời vừa nãy Đái Tình nói, “Tiền nhiều hay ít không phải là vấn đề, vạn nhất nàng đuổi ta ra nữa thì sao ?”

“Ta không biết, đi thôi”

Người trông chừng cũng không biết làm gì, chỉ có thể đi phía sau Gia Đường. Nàng quả thật không thích Đái Tình, nàng ghét nhất là những người có tiền tài có quyền lại mà lại đi khi dễ người khác ...

Đi vào nàng mới phát hiện, quả nhiên là giống hệt như lúc mình vừa đi vào, không có dấu hiệu động dậy. Nhưng dù sao cũng thấy những chuyện này nhiều lần, trong lòng người trông chừng cũng biết đây chỉ là màn kịch ...

“Vậy làm phiền ngài” Gia Đường vừa nói xong liền cầm lấy hồ sơ rồi đi

Nghe được tiếng đóng cửa, Đái Tình lại mở mắt ngồi dậy. Người trông chừng cũng không ngạc nhiên lắm, chỉ hỏi một câu chế giễu, “ Đái Tiểu thư, lần này ngài tỉnh thật hay là mộng du ?”

Đái Tình giận đến trừng to mắt, ngay cả một người trông chừng nho nhỏ cũng dám khinh thường nàng, cho nên so với lúc nãy càng phát hỏa hơn. “ Đi ra ngoài”

“Thật ra thì ta cũng không muốn tới. Vì là Tổng tiên sinh nhờ nên ... ta ... không thể ra ...”

“Người ...” Đái Tình giận đến nói không ra lời, không thềm để ý đến nàng nữa, muốn nhắc điện thoại lên gọi cho Hình Tử Ngọc

Điện thoại mới vừa bấm, Gia Đường đã đẩy cửa vào, làm cho nàng sợ đến quăng chiếc điện thoại xuống đất

Hắn cúi người nhặt điện thoại lên, “Người tỉnh tại sao không cho ta biết ? Ta và Bạc Hà đều rất lo lắng cho người, người còn làm khó người trông chừng làm gì ?” Gia Đường nghĩ đến lời nói của người trông chừng có gì không ổn, vì nàng không có lý do gì để nói láo với hắn . Cho nên hắn mới trốn ở ngoài cửa, vẫn không nghĩ tới là Đái Tình sẽ lừa gạt hắn ...

Đái Tình không biết làm sao giả vờ khóc, “ Thật xin lỗi, ta là muốn các người an tâm đi đăng ký, không cần lo cho ta , ta nhất định không làm hỏng chuyện tốt của các người ...”

Gia Đường cũng không biết nói gì cho phải, “ Người cũng không nên làm khó người trông chừng, người nghỉ ngơi, chúng ta hoàn thành xong công việc sẽ tới thăm. Đúng rồi, tấm hình trong ví của người ...”

“Ta cũng biết, thật ra thì ta nên lấy ra nhưng lại quên mất. Làm cho Bạc Hà hiểu lầm , thật xin lỗi ...”

Nàng gật đầu, lúc hắn muốn đi ra cửa, Đái Tình gọi hắn lại, “ Gia Đường ...” Nàng dùng ánh mắt chân thành (giả dối) nhìn hắn, “ Nên tha thứ cho Bạc Hà, đừng bao giờ đối xử tệ với nàng ...”

Hắn xoay người đi ra cửa, không nghĩ tới bản lĩnh lúc giả vờ bất tỉnh của nàng rất giỏi, còn nghĩ rằng nàng rất hảo tâm .

Vì đang là giờ cao điểm nên trong thang máy đặc biệt đông, cũng may là hắn ở nơi không cao. Nhìn thấy thân ảnh của Bạc Hà, hắn kêu một tiếng một mỗi,

“Lão bà, đi thôi”

“Đái Tình không xảy ra chuyện gì chứ ?”

Gia Đường lắc đầu, “Không có chuyện gì, nàng đã tỉnh.” Tay khoác lên vai nàng hướng chiếc xe đi tới

Bạc Hà không mở miệng nữa, không có chuyện gì là tốt rồi, nàng cũng không muốn suy nghĩ nhiều về chuyện của Đái Tình. Hắn yêu vợ như vậy, nàng còn sợ gì ? Chủ yếu nhất chính là nàng nhất định phải vượt qua nỗi sợ này trong lòng ...

Bạc Hà tự nhiên ngả đầu tựa vào vai hắn, hành động thân mật này đâm thẳng vào mắt Đái Tình , nàng cười lạnh, “ Để ta xem các người làm sao kết hôn ?” Sau đó thoải mái nằm lên giường, y tá muốn giúp nàng tiêm mũi thứ ba, nàng rất kiên quyết cự tuyệt, không biết là bệnh viện này rốt cuộc là có cái gì mà suốt ngày tiêm với tiêm, kiểm tiền cũng không cần tới phương pháp này chứ ...

“Nhiều người như vậy, làm sao bây giờ ?” Bạc Hà oán trách nói, không biết khi nào thì mới tới bọn họ

“Người muốn nhanh chóng gả cho ta đến như vậy sao ?” Gia Đường nhỏ giọng nói, trên mặt lộ nụ cười sủng nịch

“Đương nhiên ! Không nhanh chóng trối người lại, vạn nhất người bị người khác bắt đi thì làm sao bây giờ ?”

Hai người vừa nói vừa cười , cùng nhau ngồi xuống ghế chờ đợi

Bất quá trời cũng không phụ lòng người, tốc độ làm việc này so với buổi sáng đúng là một trời một vực. Chẳng lẽ người làm buổi sáng chưa ăn cơm ? Buổi trưa đã bổ sung năng lượng rồi ? Bất quá làm nhanh cũng không sao, bọn họ yên lặng ngồi chờ

Chương 32: Đổi trắng thay đen “Tiếp theo” Người ghi danh gọi một tiếng

Hai người lập tức đứng dậy, thạch đài người ở bên trong đưa cho hai tờ bảng đi ra ngoài, để cho bọn họ điền, mà Gia Đường thì đem mình mang đến tất cả giấy chứng nhận cũng đẩy tới, hắn tự nhận là không có chút nào sai lầm, bởi vì ở lại gặp được bạc hà trong ngày hôm ấy, hắn cũng đã đem đăng kí tất cả sự nghi cũng biết rõ ràng mỗi chi tiết cũng chuẩn bị xong, cũng chỉ đám người tới công việc.

“Thật xin lỗi Tổng tiên sinh, xin ngài đưa ra hộ khẩu của tiểu thư”

Gia Đường không hiểu lắm, sáng sớm hắn đã chuẩn bị rất kỹ càng, xác định là không có quên mang theo cái gì

Gia Đường cẩn thận xem lại hồ sơ, xác định thật sự không có. Giấy tờ nào cũng có , duy chỉ có một tờ màu đỏ sậm là không thấy ...

“Người còn suy nghĩ cái gì ? Không phải là đã để vào sao ?” Trong lòng của nàng có chút mất mát, bất quá cũng không có biểu hiện ra.

“Lão công ngươi làm việc mà ngươi lại lo lắng sao ? Bất quá ...” Hắn cảm tạ người ghi danh, kéo Bạc Hà ra ngoài, “ Chúng ta lần sau đi làm lại”

Khóe miệng Bạc Hà cong lên, “ Ngươi cố ý” Gia Đường nghe thấy, cũng biết là không phải vì tức giận mà nói như thế, chỉ gõ nhẹ nàng, “Không phải, chúng ta về nhà tìm xem ... Có thể là ở nhà ...”

Bỗng nhiên trong đầu nàng hiện lên một cái tên đáng nghi – Đái Tình, không phải lúc này Gia Đường nói nàng đã tình sao ? Nàng hoàn toàn có khả năng ...

Về mặt Gia Đường cũng có chút ngưng trọng, hắn cũng nghĩ đến, có lẽ thật sự là Đái Tình, nhưng nàng làm như vậy thì có ý nghĩa gì ? Không phải là nàng đã từ bỏ rồi sao ? Không phải là nàng muốn hắn đối xử tốt với Bạc Hà sao ? Theo hắn hiểu biết, mặc dù Đái Tình có chút tùy hứng nhưng cũng không phải là loại người có tâm cơ, nàng giả bộ ngủ có giải thích hợp lí, đơn

giản cũng chỉ là muốn hấn cùng Bạc Hà có thể đăng ký, nhưng ... Chỉ duy nhất nàng là người có thể ...

“Chúng ta đi bệnh viện.”

Bạc hà không có mở miệng, nàng cũng muốn biết có chuyện gì đang xảy ra

“Đừng mất hứng, hôm nay làm không được thì ngày mai, chúng ta còn nhiều ngày a” Gia Đường thấy Bạc Hà vẫn không mở miệng liền mở lời trước đỡ dành nàng. Thật ra hấn cũng biết , ở tình huống này hấn cũng không thể cao hứng, huống chi là nàng ...

“Ta cảm thấy là Đái Tình” Bạc hà rốt cục mở miệng, lúc bảo vệ tình yêu của chính mình , nàng không muốn yếu đuối

Hấn không có kinh ngạc, bởi vì đừng nói là trong lòng nàng còn có một ngăn cách với Đái Tình. Chính hấn thân thiết với Đái Tình như vậy cũng cảm thấy nghi ngờ nàng, cho nên Bạc Hà có ý nghĩ này cũng rất bình thường, hấn vươn tay ra kéo nàng lại, “ Đầu tiên phải đi tìm nàng trước, mong là sự tình không thật như vậy”

“Dạ!” Nàng không nói thêm gì nữa, chỉ lẳng lặng ngồi vào xe, mong rằng hộ khẩu của nàng sẽ rơi xuống, tại sao chỉ một cái kết hôn đơn giản cũng khó khăn như vậy ? Thật ra nàng cũng hy vọng không phải là Đái Tình, nếu không sau này gặp mặt thì biết nói như thế nào ? Nhưng nghe thấy lời của Gia Đường, nàng mơ hồ thấy hấn cũng nghĩ như nàng

Trong phòng bệnh, Đái Tình nhận được cuộc gọi sau liền mỉm cười. Người trông chừng bên cạnh thấy nàng cười như vậy liền kinh ngạc, nhìn nụ cười của nàng thật là đáng sợ, người trông chừng không dám nhìn nữa quay mặt sang phía khác

“Như thế nào? Cảm giác khá hơn chút nào không?” Gia Đường bước vào cửa vẫn như cũ hỏi thăm tình trạng của Đái Tình, dù sao hôm nay nàng cũng “bị thương” , làm lãnh đạo đồng thời cũng là bằng hữu, trước nhất hấn vẫn nên hỏi thăm nàng một chút

Đái Tình gật đầu, “ Không có chuyện gì”

“Sau này không nên cùng loại người này đi chung nữa” Bạc Hà cũng quan tâm nói một câu, dù sao thì cũng đã tới, nàng cũng nên lấy thân phân bằng hữu mà đối xử với nàng

Đái Tình kéo tay nàng, “ Thật ra thì ta không có chuyện gì, hôm này ta cũng chỉ muốn giúp đài truyền hình một chút mà thôi. Dù sao Trình tổng đối với đài truyền hình của chúng ta cũng rất trọng yếu, rất khó để tìm một người tài trợ như vậy ...” Lời này mặc dù không giả, nhưng là để cho bạc hà nghe không phải là rất thoải mái, nàng vừa ở trong lòng tỉnh lại một chút, không thể như vậy đối với người nhà.

“Chuyện tài trợ người không cần lo lắng , về phần Trình tổng, hẳn muốn như thế nào thì tùy hẳn, chúng ta cũng không thể hy sinh người mà hưởng lợi ích được”

nói nữa, chuyện của các người như thế nào ?”

“Không ... Người ... Người có nhìn thấy hộ khẩu của Bạc Hà không ?”

Nàng nghe vậy né tránh một chút, làm ra bộ dạng khó nói, “ Không có, ta không thấy” Sau đó hướng về Bạc Hà một ánh mắt cầu cứu

Bạc Hà ngẩng đầu nhìn Gia Đường không hiểu gì hết, rốt cuộc Đái Tình làm như thế là có ý gì ?

Bác sĩ đi tới muốn giúp Đái Tình kiểm tra, sau nói, “Đái tiểu thư không còn vấn đề gì, có thể làm thủ tục xuất viện. Bây giờ nàng có thể xuất viện rồi” Nguyên lai là Đái Tình không chịu chích, y tá mới nói lại với bác sĩ, sau khi kiểm tra cũng cảm thấy không còn vấn đề gì, không muốn chọc giận nàng nên cho nàng xuất viện nhanh một chút cũng tốt hơn ...

“Để ta đi” Gia Đường vỗ vỗ vai Bạc Hà, “Đi không ?”

Bạc Hà lắc đầu, “ Ta ở lại đây chiếu cố Đái Tình một chút, người đi một mình đi”

Đợi đến khi Gia Đường bước ra ngoài cửa, Đái Tình lập tức nở ra một nụ cười “thân mật” với Bạc Hà, “Cám ơn người, bạc hà, nếu không phải người nhìn thấy ta, nói không chừng ta cũng đã bị kia...”

“Không có gì, gặp ai cũng làm như vậy thôi, bất quá ta có chuyện muốn hỏi người ...” Nàng liếc mắt người trông chừng một cái, người trông chừng lập tức thức thời đi ra ngoài

“Có gì thì người cứ hỏi đi, không cần ấp úng”

“Ta biết, ta hỏi về hộ khẩu”

Khóe miệng Đái Tình giờ lên một nụ cười khó hiểu

“Người có nhìn thấy hộ khẩu không ?” Thanh âm của Bạc Hà âm lạnh, từ thái độ của Đái Tình, người ngu cũng biết nàng có quan hệ tới chuyện này

“Ta nhìn thấy...” Nàng nói xong cười lớn, mặc dù là lấy ngưỡng mộ góc độ nhìn bạc hà, nhưng vẫn bày biện một bộ không thể kháng cự cao ngạo cùng khinh thường.

“Thật sự là người cầm ? Vậy thì mau đưa cho ta”

Đái Tình hừ một tiếng, “Người giả bộ ngu sao ? Người nghĩ ta đã lấy trộm rồi thì sẽ đưa cho người sao ? Đưa cho người đi đăng ký cùng Gia Đường sao ? Ngu ngốc ... “ Bỗng nhiên nàng nhìn thấy Gia Đường bên kia cửa kính đang nói chuyện cùng bác sĩ, sắc mặt nàng lập tức thay đổi

“Bạc Hà, ta biết người làm vậy là có lý do của người , nhưng Gia Đường là thật lòng với người, những năm này hắn trôi qua không dễ dàng gì ...”

“Người đang nói cái gì?” Bạc Hà thấy nàng đột nhiên thay đổi không hiểu ra sao , quả thật là lời nói lúc này xoay ngược một trăm tám mươi độ với lúc này, làm cho người ta thật lo lắng ...

“Gia Đường nhìn thấy ta đang giả vờ ngủ, ta cũng không biết đối mặt ra sao

a, làm sao ta có thể nói người lén giấu hộ khẩu ? Người lại bắt ta giữ bí mật, đổi lại là người khác, ta nhất định sẽ không do dự nói cho Gia Đường biết, nhưng người là bằng hữu tốt nhất của ta ...” Nàng nhìn ra ngoài cửa, xác định Gia Đường vẫn đang nghe, tiếp tục “biểu diễn” ...

“Người nói cái gì vậy ?”

“Ta thật không biết tại sao người phải làm như vậy, chỉ mong người đừng làm tổn thương Gia Đường, nếu như người không phải là bằng hữu tốt nhất của ta, nếu như không phải Gia Đường là thật lòng yêu người, ta sẽ không buông tay, nhưng ta đã buông tay, sau này nhất định sẽ không làm ảnh hưởng đến tình hữu nghị của chúng ta. Tại sao người vẫn không biết quý trọng ?”

“Đái Tình, người rốt cuộc là đang phát bệnh sao ?” Bạc hà không thể nhịn được nữa, rõ ràng là Đái Tình vừa mới thừa nhận là nàng cầm hộ khẩu của nàng, rốt cuộc tại sao bây giờ lại nói mấy cái chuyện này. Đột nhiên nàng hiểu, quay đầu lại, Gia Đường thì ra đúng là đứng ở ngoài cửa, bây giờ đang đi vào. Bạc Hà tự giễu chính mình, thì ra bốn năm trôi qua, Đái Tình trở nên tâm cơ hơn rất nhiều. Lúc trước nàng từng nhìn thấy không ít những thủ đoạn trong phim, không ngờ bây giờ “vật hy sinh” lại chính là nàng ...

“Thật xin lỗi, thật xin lỗi bạc hà, ta không có nhìn thấy Gia Đường.” Đái Tình giả vờ khẩn trương, làm cho Bạc Hà quả thật bội phục kỹ thuật của nàng, nhìn chăm chăm vào Đái Tình, còn Đái Tình lại nhìn Gia Đường, “ Ta vừa rồi cũng chỉ là nói giỡn với Bạc Hà thôi, người đừng tin nhưng điều đó”

Gia Đường không nói, bạc hà không nói, Đái Tình trong lòng mừng như điên, mục đích của nàng cuối cùng cũng đạt được

“Có thể đi rồi chưa?” Gia Đường nhàn nhạt phun ra một câu, nhìn không ra hẳn có cảm xúc gì

“Các người trở về đi, ta có thể một mình, về , sẽ không có chuyện gì”

Bạc Hà rốt cuộc cũng hiểu, Đái Tình làm tất cả những chuyện này vốn chỉ là muốn Gia Đường mất niềm tin với nàng, Bạc Hà cũng mong sau này Gia Đường cũng sẽ không tin Đái Tình nữa

Chương 33: Vô tình gặp lại người quen cũ

Nghe thấy lời của Đái Tình, Gia Đường chỉ nhún vai, “Được thôi” Nói xong hần kéo Bạc Hà đi

Bạc hà trong lòng thấp thỏm, dù sao màn kịch vừa rồi Đái Tình diễn đạt như vậy, đối lại là nàng, nàng cũng sẽ tin tưởng không nghi ngờ, huống chi là Gia Đường ...

Rốt cuộc nàng không nhịn được hỏi một câu, “ Người tin sao ?” Nàng thật sự không muốn nghe chữ “có” từ hần

“Người cứ nói đi ?” Nói xong hần nhẹ nhàng đặt tay lên vai nàng, “ Ta tin tưởng”

Tâm Bạc Hà đột nhiên trầm xuống, không nghĩ tới hần lại trả lời như vậy, hần thật sự tin lời Đái Tình, nàng còn có thể giải thích cái gì ? Cứ như vậy suy nghĩ, nàng chỉ im lặng bước đi

“Người ta tin tưởng chính là người. Đứa ngốc”

Một câu nói đơn giản làm cho tâm Bạc Hà run lên, khóe mắt bắt đầu đầm nước mắt. Thì ra người hần tin không phải Đái Tình mà là nàng. Đối với một nữ nhân không có cảm giác an toàn như nàng mà nói, câu trả lời này quả thật là ngoài tưởng tượng ... Dù sao thì đối với những lời Đái Tình nói, nàng thật sự sợ Gia Đường sẽ tin tưởng

“Cúi Nữu nhi!” Gia Đường vuốt vuốt tóc của nàng, bất đắc dĩ thở dài, “Người rốt cuộc sợ cái gì? Trong mắt người, lão công người là một người không phân thị phi như vậy sao ?” Chẳng lẽ nàng không biết, cho dù cả thế giới này có hoài nghi nàng, hần cũng nguyện tin tưởng nàng. Huống chi Đái Tình cứ mở miệng một là không tin tưởng, hai là không nguyện ý, hơn nữa diễn xuất cũng không phải là tốt (chỉ có Bạc Hà là thấy nàng diễn tốt) , hần làm sao nhìn không được ? Vấn đề chủ yếu nhất là hần không tin Bạc Hà sẽ làm điều bất lợi cho tình cảm của bọn họ, bây giờ không và sau này càng không ...

Mặc dù cho tới nay hẳn cũng rất hy vọng Đái Tình thật có cùng nàng sở nói như vậy, sau này chỉ đem bọn họ cho rằng bạn tốt , trên thương trường mặc dù người lừa ta gạt rất nhiều rất nhiều, nhưng bằng hữu thật sự bên cạnh của Gia Đường cũng không phải là nhiều, toàn bộ đều không phải là những người giả dối, hẳn tin tưởng bằng hữu của hẳn, tự nhiên cũng phải tin tưởng Đái Tình ...

Nói đúng hơn thì lấy bốn năm thâm tình giữa hẳn với Đái Tình, hẳn thật không muốn tin tưởng nàng biết làm ra cái gì chuyện gì quá phận tình, chẳng cho tới hôm nay hẳn cũng mới chánh thức rõ ràng, thì ra là không phải là mỗi người ý nghĩ cũng sẽ cũng giống như mình, nàng thậm chí muốn dùng thủ đoạn như vậy làm hại Bạc Hà ... Đừng bao giờ, đừng bao giờ nghĩ sẽ tiếp tục có thể làm như vậy. Đừng mong có thể làm thương tổn Bạc Hà của hẳn, hẳn sẽ không bao giờ cho chuyện này phát sinh lần nữa ...

“Nhưng là Đái Tình nàng mới vừa xuất viện, thật không cần đưa nàng sao? Vạn nhất nàng...” Mặc dù bây giờ nàng không còn một chút hảo cảm nào với Đái Tình nữa, hoàn toàn thấy rõ ý đồ của nàng. Nhưng nếu xảy ra chuyện gì, Gia Đường chắc chắn sẽ gặp phiền toái, dù sao cũng là nhờ Đái Tình mà đài truyền hình mới có ngày hôm nay ...

Gia Đường chỉ gõ lên đầu nàng một cái, “Đừng quan tâm nữa”

Bọn họ cũng không nói thêm gì nữa, tự nhiên nàng cũng không nữa kiên trì, nàng cũng không muốn đẩy người yêu của mình đến bên cạnh người khác ... Phải chi bốn năm trước nàng không ra đi, để Đái Tình ở bên cạnh giúp hẳn bốn năm. Cũng may là tình cảm của Gia Đường thủy chung không hề thay đổi, nếu như đổi thành người khác, chắc chắn đã trở thành “vật trong túi” của Đái Tình ...

Ở cửa sổ trước phòng bệnh, một đôi mắt thủy chung nhìn về phía bóng dáng hai người, không nghĩ tới hôm nay nàng lại ngốc nghếch như vậy. Quên mất Gia Đường cũng không ngốc như Bạc Hà. Nhưng là từ trước đến giờ hẳn luôn luôn tin lời của nàng, tại sao khi đứng với Bạc Hà, lời nói của nàng không có chút phân lượng nào ? Nàng ngồi lại trên ghế, có phải là hôm nay nàng đã hành động quá nhanh, làm cho chính mình bị đả thương ? Vốn là không muốn cho bọn họ không đăng ký được, giúp mình tranh thủ thêm một

chút thời gian, cũng muốn phá hủy hình tượng Bạc Hà trong lòng hẳn. Rốt cuộc thì làm sao lại như vậy, làm cho chính mình trở thành vật bị “vứt bỏ” , nàng phát điên bứt tóc mình

Thì ra dù cho là một nữ nhân thông minh, cao ngạo đến đâu , trước mặt người mình yêu cũng sẽ trở nên ngu ngốc ... Nàng cầm tờ giấy dưới gối lên, nhìn hai chữ màu đỏ – Bạc Hà, hai tay nàng dùng sức xé rách, chỉ chốc lát sau, vật không thể thiếu khi đăng ký của Gia Đường và Bạc Hà đã nằm trong thùng rác ...

Nàng cũng không muốn thừa nhận chính mình đã thất bại nhưng ngày mai nên làm sao bây giờ ? Nên lấy tư thái gì xuất hiện trước mặt bọn họ ? Là trực tiếp tuyên chiến hay là ...

“Thật xin lỗi tiểu thư, hiện giờ phòng bệnh này đã có bệnh nhân mới, phiền ngài sửa sang lại đồ dùng rồi đi ra” Y tá đi vào thấy Đái Tình vẫn ngồi đó, thúc giục nàng ra khỏi phòng bệnh ...

Nàng nói cái gì cũng không nói, tông cửa xông ra, nghĩ nàng Đái Tình lúc nào ném quá loại này mặt, không khỏi càng thêm oán hận bạc hà, nếu như không phải là chính nàng cũng không cần phải vào bệnh viện tới, mình vô luận kia một mặt cũng so sánh với nàng mạnh, nhưng vì cái gì ở là tối trọng yếu địa phương : chỗ nhưng bại bởi nàng đâu? Vẫn muốn trứ chuyện, cũng không còn chú ý đối diện bước nhanh đi tới người, trực tiếp tự động phải đi tới, mới vừa muốn mở miệng tức giận, khiến trách đối phương không có mặt, đối phương lại mở miệng trước ...

“Đái Tình?”

Bởi vì thường xuyên bị nhận ra nên nàng cũng không có hứng thú gì, chỉ ngẩng đầu lên nhìn lại ... Vừa ngẩng đầu lên lại nhìn thấy một người ngoài dự tính của nàng, Lê Mặc Thân - bạn thân nhiều năm trước. Nếu không phải là nhờ nụ cười quen thuộc, xem chút nữa là nàng cũng nhận không ra ...

“Là người?” Đái Tình kinh ngạc hỏi

Hắn cũng không trả lời chỉ hỏi lại, “Tại sao người lại ở chỗ này ? Bị bệnh sao ?”

Đái Tình lắc đầu, “Người mau lên, ta không sao, đã xuất viện.”

“Ta mới vừa nhìn xong bằng hữu chuẩn bị đi, thuận đường sao!” Lời của hắn không có trưng cầu nàg ý kiến ý tứ

Nàng có chút khó tin chính là, hắn chính là Lê Mặc Thân sao? Cái kia từng chỉ biết là theo đuổi ở bên người nàng, thị nàng là: vì công chúa tiểu nam hài, thế nhưng cũng có thể như vậy vượt cho nàng một câu nói sau, đi ở trước mặt nàng

Nàng đi theo sau hỏi, “Người khi nào thì về nước ? Có đi nữa không ?”

“Ngày hôm qua, không đi nữa”

“Nga ! Rất tốt, không biết người muốn phát triển ở phương diện nào ?”

“Ta trở lại để tiếp nhận Lê Hoa”

Một câu nói lại làm cho Đái Tình tiếp tục kinh ngạc. Lê Hoa ? Xí nghiệp gần như mạnh nhất Châu Á Lê Hoa ? Cái tập đoàn của Trình tổng kia cũng không bằng một nửa hắn. Tại sao nàng không nghĩ tới hắn cũng họ Lê, là con trai của Lê Đức An chứ ?

“Cùng nhau ăn một bữa cơm sao.” Hắn không có nhìn nhiều Đái Tình, cũng không có chú ý hàng loạt kinh ngạc trên mặt nàng, sống ở nước ngoài nhiều năm, hắn cũng đã tiếp xúc nhiều với nữ giới phương Tây nhưng vẫn muốn trở về lấy một mỹ nữ Trung quốc làm vợ. Mà Đái Tình chính là người đầu tiên hắn nghĩ tới. Hắn thậm chí còn nghĩ, nếu thật sự Đái Tình chưa kết hôn , hắn nhất định sẽ cầu hôn nàng. Nhưng rốt cuộc bây giờ thật sự cảm thấy không có kết quả, hình ảnh duy nhất trong mắt hắn chính là thân ảnh của một người khác. Ba năm trước khi hắn trở về khảo sát một chuyến, vô tình trải qua cùng một đêm với một cô bé, chỉ tiếc tên của nàng hắn cũng không biết. Chỉ biết nàng là một giáo sư ở Tây Bộ ...

Đái Tình như cũ không có cự tuyệt, ngồi vào trong xe của hần, hai người này nhưng lại không có tiếng nói chung nhưng để hóa giải giờ phút này lúng túng không khí, mà vẻ mặt tất cả cũng tương đối bất đắc dĩ, nàng có chút tức giận, người này thế nhưng từ bắt đầu cho mình một khuôn mặt tươi cười sau, vẫn chết bình tĩnh, thì ra là hần ở trước mặt mình trừ cười thật giống như không có lộ ra vẻ gì khác, nàng một mặt oán giận trứ, một mặt cảm thán...

“Người kết hôn chưa ?” Hần lười nói nhiều hơn, đi thẳng vào chủ đề. Nếu như đây không phải một phần trong kế hoạch của hần, hần nhất định sẽ không nói một lời ...

“Chưa”

Vốn dĩ hần nên nói, “Vậy chúng ta kết hôn đi” nhưng rốt cuộc cũng không thể nói ra. mười mấy năm qua lần đầu tiên cảm thấy có một chuyện kế hoạch tốt chuyện tình, để cho hần như thế chẳng muốn đi áp dụng, lẽ ra Đái Tình trước sau như một mỹ lệ, khách quan năm đó tiểu nha đầu mà nói, hơn nhiều hơn một phần thành thực cùng giỏi giang, nhưng rốt cuộc là ít cái gì đâu?

Song, hần thật không có tiếp tục đón lấy đi, chẳng qua là nhàn nhạt hỏi câu, “Muốn ăn cái gì?”

“Bên kia sông mới vừa mở một nhà hàng, chúng ta đi ăn ở đó đi” Nàng cũng không khách khí.

Sau khi nghe thấy thanh âm xe dừng lại, Đái Tình nhanh chóng nhìn thấy chiếc xe Rolls-Royce, nàng muốn cho Gia Đường thấy nàng cùng Lê Mặc Thân đi với nhau, hần sẽ phản ứng như thế nào ?

Chương 34: Vô tình gặp lại người quen cũ (tiếp)

“Người có việc?” Nhìn ra nét mặt của nàng có chút mất tự nhiên, Lê Mặc Thân dừng lại hỏi nàng một chút

Đái Tình cho tới nay vẫn là một nữ nhân cao ngạo, trừ Gia Đường, nàng không cho phép chính mình lộ vẻ mặt mềm yếu trước mặt người khác. cho nên mỉm cười lắc đầu một cái, “Không có chuyện gì, chúng ta vào đi thôi.” Nhìn Lê Mặc Thân xoay người trong nháy mắt, nàng bỗng nhiên nghĩ ra một biện pháp, bất kể thế nào hần cũng từng nói thích nàng, mặc dù đó là chuyện

lúc trước, bất quá ... Nàng cầu xin ắt hẳn hẳn cũng sẽ không nỡ lòng cự tuyệt, bất kể, ở tranh thủ hạnh phúc trên đường, nhất định phải lợi dụng thượng hết thầy có thể lợi dụng tư chất nguyên, nàng cảm ơn ông trời đã không quên nàng, lúc trọng yếu nhất đã ban cho nàng một “trợ thủ”

Vừa vào cửa, đúng như cảnh tượng nàng suy nghĩ, nàng tìm nơi vị trí gần bọn họ, lúng túng gật đầu một cái, đi theo sau Lê Mặc Thân

Mà Bạc Hà cũng chỉ lễ phép gật đầu lại một cái với bọn họ, không mở miệng. Bất quá Bạc Hà cũng cảm thấy có chút nghi ngờ, nam nhân đi cùng Đái Tình sao lại quen mặt như vậy ? Giống như đã từng gặp qua, bất quá nàng cũng không cần phải nhớ tới những nam nhân khác, chỉ cần hưởng hạnh phúc cùng với Gia Đường là được

“Mặc Thân, lần này ngoại trừ về nước tiếp nhận Lê Hoa, người còn dự định gì không ?”

“Kết hôn.”

Đái Tình có chút mất mát, xem ra tính toán của nàng đã thất bại nhưng ngoài mặt vẫn biểu hiện bình thường, “ Vậy chúc mừng người ! Không biết thiên kim nhà nào lại có phúc như thế ?”

“Người thật cho là như thế?”

“Gì ?”

“Cùng ta kết hôn là có phúc ?”

Nàng cười khan hai tiếng, “Đó là đương nhiên , người ưu tú như thế, người nào gả cho người tự nhiên là phúc khí!”

Mặc Thân trong lòng thờ dài một chút, nhớ được thì ra là người mạnh khỏe giống như không phải là nói như vậy, không phải là hẳn so đo chuyện lúc trước, mà là mình còn trẻ lúc tại trung quốc nhớ lại chỉ có nàng lời nói lạnh nhạt mà thôi, thế cho nên sau này hẳn cũng không chủ động với bất kỳ người nào nữa. Theo hẳn càng lúc càng anh tuấn, người theo đuôi tự nhiên cũng

nhiều hơn. Mỹ nữ chủ động với hần không ít nhưng không người nào lại có thể làm cho hần động lòng

“Ta bây giờ cũng chưa tìm thấy người thích hợp” Một lần nữa, hần tiếp tục không nói câu “Kết hôn đi” với Đái Tình. Giờ phút này hần xác định, cô gái bên cạnh hần từng làm cho hần mê luyến cũng không khác với những nữ nhân tục thể là mấy

Đái Tình cố lấy dũng khí, “Ta muốn nhờ người một việc”

“Nói.”

Nàng chỉ vào người phía sau nàng, “Đó là một người mà ta rất thích”

“Tổng Gia Đường?” Lê Mặc Thân vào lúc vào cửa cũng không chú ý lắm, giờ phút này mới nhìn rõ. Nhưng người đối diện với Tổng Gia Đường làm cho mắt hần sáng lên, đó chẳng phải là cô gái ở Tây Bộ ba năm trước sao ? Có vẻ như không có khả năng lắm ... nhưng ...

“Người biết?”

Lê Mặc Thân không trả lời, hần làm sao không nhận ra? Khi còn bé hần thường xuyên được dẫn tới nhà Tổng thúc thúc và a di chơi, sau này cũng không gặp lại hần nữa, dần dần tựu sẽ không còn được gặp lại hần, cho đến trung học đệ nhất cấp lúc ba người bọn họ ở cùng một trường, chỉ tiếc lúc ấy thân thể của mình không có trở mã vừa không thương học tập, mà Tổng Gia Đường đã sớm trở thành người người truy phủng suất ca tài tử, cộng thêm gia thế thượng Tồng lê hai nhà không chia trên dưới. Cho nên khi đó trong mắt Đái Tình cũng chỉ có Gia Đường, tiếc rằng nàng cao ngạo không chịu biếu lộ giống như những cô gái khác. Cho nên ba năm học trung học Gia Đường cũng không hề biết Đái Tình, còn Đái Tình cũng chỉ đơn thuần chờ Gia Đường như bao người khác chạy đến theo đuổi nàng ...

Hần rốt cuộc biết , thì ra là bây giờ Đái Tình trên người ít đang là năm đó cái kia phân cổ chấp cùng đơn thuần, không sai... Mà hần từng thích trừ mỹ mạo của nàng ngoài, có lẽ hơn nữa là nàng cố chấp cùng hồn nhiên...

“Tiếp tục.” Hãn không giải thích, chỉ muốn nhìn một chút nàng hiện tại đến đây bao nhiêu, có đáng giá hay không được từ mình cưới nàng.

“Ta nghĩ... Người có thể nhìn ra bên cạnh hãn đã có người khác, nhưng là ta...”

“Người muốn cho ta chia rẽ bọn họ?” Lê Mặc Thân tự giễu một chút, may là mới vừa rồi không có vọng động, nếu không ngay cả là lấy địa vị hôm nay, còn giống như là biết gặp phải cự tuyệt, cũng tốt, nữ nhân thực dụng như vậy cũng không hợp khẩu vị của hãn. Cho dù nàng có bề ngoài xinh đẹp nhưng đến một lúc nào đó, nam nhân nào cũng sẽ biết nàng giống như một viên thuốc độc ...

Đái Tình mong đợi gật đầu, nhưng nhìn trong ánh mắt của hãn, nàng cũng biết hãn sẽ khó mà chấp nhận, dù sao lấy điều kiện của hãn, đừng nói là Bạc Hà, ngay cả chính nàng cũng không môn đăng hộ đối. Nhưng không phải là chỉ có một nhân vật như thế mới có thể đánh bại Gia Đường hay sao ?

“Không phải là muốn người cùng nàng chung một chỗ, chỉ cần người làm cho nàng động tình là được, được không ?”

“Đái Tình lúc nào cũng kiêu ngạo khi nào thì biết cầu xin rồi ?” Lời hãn nói không một chút tình cảm

Chuyện tình cảm thật rất kỳ quái, bất kể ở phương diện nào hãn cũng là một lão công rất tuyệt, bao nhiêu người muốn cũng không được, nhưng một khi đi vào lòng hãn, thật khó để có một vị trí như người khác (?) Đái Tình cũng như thế, nam nhân chói lọi nhất, nổi bật nhất trong mắt nàng chỉ có Gia Đường mà thôi

Nghe ngữ khí của hãn tựa hồ như là cự tuyệt, Đái Tình không biết nên mở miệng như thế nào, vừa nên giải thích thế nào, dù sao chuyện nàng làm cũng không phải là chuyện quang minh chính đại. Lúc này, Bạc Hà làm rách chiếc khăn xuống đất, nàng cúi đầu xuống nhặt lên làm cho Lê Mặc Thân nhìn thấy toàn bộ khuôn mặt của nàng. ... Hãn vung vung khóe miệng lên, “Ta đáp ứng người!”

“Thật? Cám ơn!” Bộ dạng Đái Tình vui mừng. Nếu như không phải lúc trước nàng kiêu ngạo không chịu theo đuổi Gia Đường, hẳn là ngày hôm nay người ngồi ở vị trí đó là nàng rồi

“Không qua chào hỏi sao?” Lê Mặc Thân mặc dù đang nói nhưng đã bước đến phía Gia Đường và Bạc Hà

Đái Tình theo sát, nhưng tâm tình của nàng thật phức tạp. Vừa muốn Lê Mặc Thân phá hỏng mối quan hệ của Gia Đường và Bạc Hà, lại vừa không muốn cho Bạc Hà ăn tiện nghi của Lê Mặc Thân. Aizz, trong lòng nàng đang vô cùng hỗn loạn

“Gia Đường, nhiều năm không thấy.”

“Người là?” Đối mặt với nam nhân nhiều năm không thấy, Gia Đường hoàn toàn không có ấn tượng, chưa bao giờ nghĩ mình đã quen biết người nam nhân này

Hắn lấy từ trong túi một tấm danh thiếp, ánh mắt thỉnh thoảng nghiêng qua nhìn Bạc Hà

“Là Lê tổng a! Thật là nhiều năm không thấy, hoàn toàn nhận không ra.” Tổng Gia Đường khách khí nắm tay hắn. Đối với Lê Mặc Thân hẳn là có ấn tượng, lúc còn bé hay được ba mẹ đưa đến Lê gia chơi. Sau này lớn lên không nghe ba mẹ định đoạt nữa, thậm chí đến trung học, hắn hoàn toàn một lòng một dạ học tập. Bất kể như thế nào, hắn cũng chỉ lựa chọn nguyên tắc “Ngoại trừ mình ra, cả thế giới đều là không khí”. Mà với Lê Mặc Thân cũng dần ít gặp đi, tuy nói vẫn là bằng hữu nhưng cũng không còn thân như trước

“Tổng thúc thúc cùng a đi khỏe không?”

“Bọn họ rất tốt, Lê bá bá cùng Trương a đi đâu?”

“Cũng rất tốt.” Lê Mặc Thân chuyển quá nhìn bạc hà, “Vị này là?”

“Bạc hà!” Gia Đường khách khí trả lời

Bạc Hà hướng hắt gặt đầu. Nàng cảm giác mấy người này dường như công thức hóa, hỏi chẳng qua chỉ là có lệ. Gia Đường tựa hồ cũng nhìn thấy Lê Mặc Thân đến là có mục đích, cũng không nói gì nhiều

“Chúc mừng các người, rốt cục ở cùng một chỗ!” Chuyện năm đó Lê Mặc Thân theo đuổi Đái Tình cả trường đều biết, Gia Đường cũng phong phanh nhưng cũng không nắm rõ. Nếu như không phải hôm nay bọn họ cùng nhau xuất hiện, hẳn cũng đã quên chuyện đó ...

Đái Tình sắc mặt trầm xuống, hẳn thật hiểu lầm, mới vừa muốn mở miệng giải thích nhưng lại có người giành trước ...

“Người hiểu lầm rồi, ta cùng Đái Tình hiện nay quan hệ chẳng khác gì bạn bè ... Ha ha, làm người chê cười”

“Lần sau gặp lại, chúng ta không quấy rầy các người dùng cơm ...” Thật ra Gia Đường đã sớm nhìn thấy ánh mắt Lê Mặc Thân nhìn qua Bạc Hà, hơn nữa ánh mắt này cũng không phải là tầm thường ...

“Vậy người cũng không cơ hội!” Lê Mặc Thân cười như không cười. Đái Tình đứng bên cạnh nghi ngờ, rõ ràng hẳn rất lười nói chuyện với người khác, làm sao lại nói chuyện mãi không dứt với Gia Đường ?

Gia Đường cau mày, “ Tại sao lại nói như vậy ? Chẳng lẽ Lê tổng còn muốn Kim ốc tàng kiều a?”

“Nói chi vậy, nếu là như vậy là tốt, đáng tiếc a, ta chỉ là ba năm trước đây một lần vô tình gặp được, để cho ta may mắn biết nàng, cho tới hôm nay ta cũng không biết nàng tên gọi là gì đâu...”

Hai người kia không nghe rõ câu nói của hẳn nhưng Bạc Hà lại chú ý vô cùng, nàng rốt cục cũng nhớ được ... Hẳn chính là người trên núi ba năm trước mà nàng vô tình gặp được ...

Chương 35: Nên làm gì?

Trên đường về nhà, Gia Đường thỉnh thoảng lại nhìn qua Bạc Hà, “ Đừng mất hứng, hộ khẩu của người chúng ta có thể làm lại, rất dễ dàng” Hẳn một

tay lái xe, một tay nắm lấy tay Bạc Hà. “Tin ta đi ! Không ai có thể làm cho người rời khỏi ta”

Bạc Hà gật đầu, nàng mặc dù muốn kết hôn, nhưng vấn đề làm cho nàng phiền não chính là sự xuất hiện của Lê Mặc Thân hôm nay, nàng cùng hân không có gì, vấn đề là hân nói nàng chính là người làm hân khuynh tâm ba năm trước. Nhưng hân tại sao làm như vậy, cho dù nhận ra mình, thì tại sao không nói ra, hân và Đái Tình ở chung một chỗ... Chẳng lẽ là muốn đến phá hỏng mối quan hệ của nàng và Gia Đường ?

“Nha đầu ngốc, vậy sao còn không vui ? Cười lên đi” Gia Đường vuốt vuốt tóc của nàng, thật lòng muốn cho nàng vui vẻ một chút, hân tự trách mình, rõ ràng suýt chút nữa là có thể kết hôn, chỉ vì sơ ý của hân làm cho mọi chuyện rối tung rối mù, để cho Bạc Hà phải khổ sở, chẳng lẽ cách làm việc của hân không đúng ? Có lẽ chuyện này là do Đái Tình nhưng chính ai là người lựa chọn tin tưởng Đái Tình ? Tin tưởng Đái Tình thật sự có thiện ý với Bạc Hà, rốt cuộc làm cho sự việc thành thế này ...

Gia Đường ngừng xe bên đường, xoay người ôm Bạc Hà, không ngừng tự trách chính mình : vẫn là ta không tốt, lúc nào cũng nói sẽ không xảy ra chuyện gì, rốt cuộc lại không để ý đến cảm giác của người. Ta cho là ta sẽ làm cho người, rốt cuộc lại làm cho người khổ sở như thế ...

Hân tựa đầu lên vai Bạc Hà, “Cho ta chút thời gian, ta sẽ làm cho Đái Tình phải rời đi”

“Thật?” Bạc Hà nhìn thẳng vào mắt Gia Đường. Mặc dù sắc trời tối, trong xe lại không có mở đèn nhưng nàng biết, hân rất chân thành ...

“Ta lúc nào đã lừa gạt người?”

Bạc Hà lần nữa úp mặt lên vai hân, lại nghĩ đến những lời Chúc Hạo nói, nàng không thể ích kỷ như vậy, “ Có thể nghe người nói như vậy ta rất vui, nhưng không cần thiết phải làm như vậy. Mấy ngày nay ta cũng rõ ràng thái độ của người đối với nàng, như vậy đã đủ rồi. Nếu người còn làm quá ta sợ sẽ mạo hiểm cả đài truyền hình, được không ?”

“Người không vui, có đài truyền hình thì có ích gì ? Không có nó ta vẫn có thể nuôi người”

Bạc hà nhàn nhạt cười, “Người thật khờ! Bất quá ta vẫn còn muốn làm người chủ trì a” Thật ra thì lúc này, nàng cảm thấy làm nghề gì cũng không trọng yếu. Nàng chỉ hy vọng mỗi ngày an bình không bị Đái Tình quấy nhiễu, cuộc sống khoái hoạt làm tân nương của Gia Đường. Nhưng như vậy thì Gia Đường vui vẻ sao ? Bốn năm cố gắng mới có thành tựu như ngày hôm nay, nàng nữ nào nhẫn tâm để tất cả công sức của hân như đổ xuống biển dâu ? Đái Tình là hạng người gì bây giờ nàng rất rõ ràng, phụ thân Đái Tình là một lãnh đạo, mẫu thân trên thương trường cũng từng là một nhân vật có tiếng. Nếu thật sự Đái Tình muốn đối phó Gia Đường, chỉ sợ Gia Đường sẽ chịu không nổi ...

Bạc Hà chợt nhớ tới một vấn đề rất trọng yếu, nàng từ trước vẫn rất tin cho Gia Đường, hân không nói nàng cũng không hỏi. Nhưng cho đến bây giờ nàng cũng không biết cha mẹ Gia Đường như thế nào, cũng chưa từng gặp mặt cũng như nghe hân nói qua. Hôm nay tình cờ gặp Lê Mặc Thân mới biết mẫu thân của hân họ gì, không khỏi buồn cười, bất quá hân không nói cũng là có nguyên nhân của hân ...

Cảm thụ được thân thể gầy ốm trong cánh tay, tâm Gia Đường cảm thấy đau. Là một nam nhân, vì lúc đầu cha mẹ không cho hân đi học ở trường trung học bình thường, hân đối kháng với cha mẹ cũng không vô lực như lúc này. Bây giờ lại phải chọn giữa hoàn thành lý tưởng của Bạc Hà và cùng Bạc Hà vui vẻ, hân không biết lựa chọn làm sao ... Vì, cho dù là

Lúc hai người còn đang trầm mặc, điện thoại của Gia Đường lại reo lên, thanh âm cấp bách của Giơ Cao Vũ truyền đến, ” Ty Kế tập đoàn đã hoàn toàn rút lui đầu tư , bọn họ đã hoàn toàn chuyển sang sân khấu X. Ta cùng mọi người đã bắt đầu họp khẩn cấp để bàn bạc, người mau tới đi “

Gia Đường cúp điện thoại, quay đầu nhìn thoáng qua Bạc Hà, hân không muốn vì chuyện này mà làm cho nàng quan tâm , tránh cho nàng tự trách mình, mặc dù đó cũng không phải vấn đề của nàng, nhưng với những gì Gia

Đường hiểu ở nàng mà nói, hẳn biết rõ nàng sẽ đem hết trách nhiệm để lên người mình

“Ta Đưa người về nha trước, bên trong đài truyền hình có chút chuyện, ta phải đi một chuyến” Theo tiếng nói, hai người đã bắt đầu rời khỏi xe

“Chúng ta đi cùng”

“Không được, ngày mai ta sẽ dẫn người đi, ngoan” Không khỏi phân trần, hẳn trực tiếp đem xe lái về nhà, làm sao cũng không muốn cho Bạc Hà biết ...

Bạc Hà chán đến chết nằm trên giường, nghĩ đến ban ngày gặp “Lão sắc lang” kia mang đến cho nàng biết bao nhiêu là phiền toái, nhưng là tại sao Gia Đường không cho nàng đi chung ? Chẳng lẽ ... Đái Tình cũng sẽ đi? Hẳn không muốn để mình phiền lòng ... Hay là ... ?

Không muốn tiếp tục nghĩ tới nữa, nàng tự khắc chế thói suy nghĩ lung tung của chính mình ... Hay là ... suy nghĩ tới ngày mai xem sao, sẽ được chân chính làm một người chủ trì. Nhưng trong lòng một chút hưng phấn cũng không có, có thể là hai ngày nay có quá nhiều chuyện xảy ra, nàng cũng chỉ mới trở về bốn ngày mà thôi .. Cứ nghĩ, sống như nàng hai mươi mấy năm nay cũng thật là vô dụng ...

Cầm lấy điện thoại định gọi cho Nguyễn Nguyệt, giải quyết chuyện buồn bực trong lòng, ai ngờ vừa mới cầm lên thì điện thoại reo không ngừng, hai chữ “Chúc Hạo” nhấp nháy trên màn hình, cũng được ...

“Hello” Bạc Hà vô lực đáp lời, ở trước mặt Chúc Hạo có thể buông lỏng, không cần phải ngại ngùng, cảm giác thật thoải mái hơn khi ở cùng so với Gia Đường

“Sao vậy ? Thanh âm giống như sắp chết vậy ? Có phải tình yêu lại có gì không tốt nữa không ?”

Khẩu khí nàng bắt đầu đứng lên, ” Ai nói không tốt ? Chẳng qua là muốn gọi

cho Nguyễn Nguyệt, không ngờ người lại gọi tới trước ...”

Chúc Hạo ở bên kia điện thoại lắc đầu, hắn đoán không lầm, mấy hôm nay Bạc Hà quả thật không sống tốt lắm, bởi vì đối với tính cách của nàng mà nói, chỉ khi có chuyện buồn mới đi tìm những người bạn này, còn khi vui vẻ cùng Gia Đường thì không hề thấy tăm hơi đâu, quả thật là có chuyện rồi ...

“Nếu không có thì ... Các người muốn đi ra ngoài uống nước một chút không ?”

“Gia Đường không có ở nhà, chỉ có một mình ta a”

“Khó trách hắn tắt điện thoại, ta đến đón người ra ngoài giải sầu nha ?” Tiếp tục như vậy chắc chắn nàng sẽ nổ ra mất

Do dự một chút sau, nàng vẫn là đáp ứng, bây giờ nàng cần tận hưởng sự hạnh phúc bên cạnh bằng hữu. Những chuyện xảy ra gần đây làm nàng thờ cũng không được. Mặc dù cùng Gia Đường một chỗ rất là hạnh phúc nhưng chỉ cần nghĩ tới Gia Đường và Đái Tình cùng nhau ... thì tâm tình nàng lại biến hoá đến khôn lường ...

“Chờ ta một chút”

Cũng không lâu lắm, xe của Chúc Hạo dừng lại nhà Gia Đường, Bạc Hà đã sớm chuẩn bị xong, trực tiếp chạy ra bên ngoài, Chúc Hạo tựa như là thân nhân của nàng vậy, lúc trước, nàng luôn coi hắn như một biểu ca, ... Sau khi trở lại, vị trí của hắn trong lòng nàng cũng chưa hề thay đổi ...

“Sao lại cau mày thế ?” Lần trước thấy nàng cũng là vẻ mặt này, lần này lại là bộ dáng này, thật không biết Gia Đường chiều cô nàng ra làm sao. Trong lòng Chúc Hạo tuy rất tức giận nhưng cũng chỉ có thể dùng miệng để an ủi nàng, làm một người nghe trung thành của nàng, ngoài ra không còn biện pháp nào khác ...

Bạc Hà đem chuyện buồn bức hai ngày nay kể sơ lược cho Chúc Hạo, không giống như lần trước, nàng không hề rơi một giọt nước mắt quý giá nào. Thật ra thì nàng vốn cũng không phải là người thích khóc, nếu không phải tình

huống ngày đó phát sinh quá đột ngột, nàng cũng sẽ không có bộ mặt kia, cũng may Chúc Hạo vĩnh viễn cũng sẽ không cười nhạo nàng

“Người phải tin tưởng Gia Đường, hiểu chưa? Hắn sẽ không làm tổn thương người ...”

“Ta tin ... Nhưng mà người nói xem, hắn sẽ không đổi tâm thật sao ? Đái Tình ở bên cạnh hắn lâu như vậy, thậm chí làm nhiều chuyện như vậy, mặc dù cách làm của nàng thật không đáng ủng hộ nhưng nói thật, nàng so với ta yêu hắn nhiều hơn, nếu như đổi thành Gia Đường với người khác, ta nhất định sẽ lựa chọn buông tay, thật ra thì ... Ta tuy rất giận Đái Tình nhưng cũng không thể không bội phục sự dũng cảm của nàng”

Chúc Hạo hiểu được cảm giác của nàng, ở trước mặt người yêu, hắn chỉ là một tên hèn mọn. Huống chi người kia lại là người không nên yêu ...

“Người nghĩ một nam nhân dễ đổi tâm lắm sao ? Khi đã có một người bước vào trái tim hắn, những người khác sẽ không còn cơ hội chen vào ...” Lời này tuy là nói cho Đái Tình nhưng hắn cảm nhận như đang nói với chính mình vậy, ” ... Hết thấy những chuyện Gia Đường làm trong hai ngày này, ta tin tưởng người rất rõ ràng. Mặc dù người cảm thấy mất hứng nhưng cũng là vì hắn muốn tốt cho người, đừng suy nghĩ lung tung” Hắn bất đắc dĩ thở dài

Bạc Hà chỗ hiểu chỗ không cũng gật đầu, chẳng qua là lời của Chúc Hạo thật kho lý giải, sao lại phức tạp như thế ? Bất quá ... Nhìn bằng hữu của nàng cũng thật là tội nghiệp

“Nhưng là, lần này hắn nói muốn sa thải Đái Tình, nên làm cái gì bây giờ? Hậu quả có phải là rất nghiêm trọng hay không ?”

“Để cho Gia Đường giải quyết, hắn làm việc cũng có đạo lý của hắn. Hơn nữa hắn cũng là người không dễ vọng động, biết hắn muốn cái gì, tin hắn đi!”

Lần này thì Bạc Hà đã hiểu, chính là không nên nhúng tay vào quyết định của Gia Đường, lại lâm vào trong trầm tư, vạn nhất hắn vì nàng mà phá huỷ thành

quả mấy năm nay, làm cho nàng làm sao yên tâm ... Dù sao cũng là sự nghiệp bốn năm tay trắng gầy dựng nên, thành tựu hôm nay quả thật rất khó đạt được ... Nên làm cái gì bây giờ ? Suy nghĩ của Bạc Hà gần như càng lúc càng xa ...

Chương 36: Ngoài dự tính của...

Bên trong đài truyền hình, Gia Đường vội vàng chạy vào, chỉ thấy mọi người đang cùng nhau lo lắng ngồi đợi trong phòng, cùng nhau bày mưu tính kế. Mấy năm trôi qua, họ đã xem đài truyền hình như một phần của mạng sống, mỗi người đều dồn hết tâm lực để giúp đỡ sân khấu đi lên, mọi người ai cũng khẩn trương. Duy chỉ có Đái Tình là hậm hực, nàng nghĩ nếu Gia Đường không có biện pháp nhất định sẽ van xin nàng ra tay ... Đến lúc đó Trình tổng tự nhiên cũng không thành vấn đề, cho dù không tìm được Trình tổng cũng chẳng phải còn Lê Mặc Thân sao ? Tại sao chuyện này dễ như bữa ăn sáng mà hắn cũng không làm ...

Lại tiếp tục nói, nếu như Lê Mặc Thân cũng không chịu giúp đỡ, nàng cũng còn có ba ba thế lực, mục mục giàu sang, dù nói thế nào, nàng cũng “chỉ” là người duy nhất không bị ảnh hưởng trong đài truyền hình ...

“Gia Đường ! Người nói lần này làm sao bây giờ ? Chuyện này đến quá đột nhiên, quảng cáo của bọn họ nhiều như vậy, vạn nhất triệt bỏ, trong chúng ta đang lúc không có cách nào hàm tiếp a, nếu không... Ngày mai chúng ta cũng đi ra ngoài kéo tài trợ có được hay không? Cho dù không có xí nghiệp lớn bằng nhưng cũng có thể giảm bớt tình hình căng thẳng “

Mỗi người một câu, hy vọng rằng có thể giúp được phần nào cho đài truyền hình, cũng là cứu giúp chính mình vượt qua nỗi khó khăn này. Nhưng Đái Tình đã đánh giá chính mình quá cao, nàng không biết rằng so với đài truyền hình, Bạc Hà vui vẻ là trọng yếu hơn ca ...

“Gia Đường, chuyện này là do ta gây ra mà nên, ta sẽ tự mình giải quyết ... Mọi người không cần khẩn trương như vậy ” Đái Tình nói ra lời này làm tất cả mọi người giống như thấy được cứu tinh vậy. Chuyện phát sinh vào ban ngày bọn họ không biết nên giờ phút này cảm thấy thật cảm kích nàng ...

“Thật tốt quá, có Đái Tình thì chúng ta cũng không cần lo nữa” Trương Diệp vừa nói ra, tất cả mọi người đều cùng nhau hưởng ứng (trừ Gia Đường) , mọi

người ai cũng biết nàng chán ghét Trình tổng kia muốn chết nhưng nay nàng đã nói như vậy, có nghĩa là không cần phải lo nữa

Đái Tình ngẩng đầu, vẫn nhìn chăm chú vào Gia Đường, muốn nhìn thấy biểu tình tán thành trên mặt hắn, chẳng qua là... Làm cho nàng thất vọng, sắc mặt Gia Đường càng lúc càng nghiêm trọng, cho đến khi mọi người bắt đầu yên tĩnh, hắn mới chậm rãi nói, ” Vừa lúc mọi lãnh đạo đều ở đây, ta có một quyết định muốn thông báo”

Tất cả mọi người biết đây không phải là chuyện tốt, bốn năm nay tuy Gia Đường rất ít cười nhưng đại khái cũng không có vẻ mặt như lúc này, cho nên ngừng thở, chuẩn bị tinh thần để đón nhận sự đả kích từ hắn

Hắn ngừng một chút rồi tiếp tục nói, “Từ hôm nay trở đi, Đái Tình không cần đi lên ban nữa”

Không khí trong nháy mắt ngưng tụ, bao gồm cả Đái Tình và mọi người bên trong, ai cũng cho là lỗi tai của chính mình có vấn đề, chứ chuyện này là chuyện không thể nào có được ...

“Gia Đường nhất định là thấy chúng ta nghĩ biện pháp quá khẩn trương nên mới muốn đùa một chút cho vui thôi, mọi người đừng coi là thật!” Giơ Cao Vũ vội vàng nhảy ra làm giảm bớt không khí căng thẳng, Thuộc Bác cũng nói theo, “Đúng Đúng”

Nhưng vẻ mặt của Gia Đường cũng không có thay đổi, thậm chí còn nghiêm trọng hơn, “Ta lặp lại lần nữa, từ ngày mai trở đi, Đái Tình không cần đi lên ban, các người người nào có ý kiến thì trực tiếp nói với ta, nếu không thì — Tan học” (choy oy, ta yêu anh Gia Đường quá đi, hú hú) Nói xong xoay người rời khỏi, để lại mọi người không hiểu gì bản thân trong phòng, Đái Tình tê liệt ngồi trên ghế, nàng làm sao cũng không tin được. Gia Đường cam tâm để đài truyền hình chịu mạo hiểm lớn như thế, cũng không để ý đến tình cảm khai trừ nàng. Quả thật là quá nhục nhã, nhưng vấn đề trọng yếu là chỗ nàng thích hắn , tại sao hắn lại nhẫn tâm như vậy ?

Vẫn là Giơ Cao Vũ có phản ứng nhanh nhẹn, chạy ra thang máy kéo tay Gia Đường lại, “Người thật muốn làm như vậy? Người có nghĩ đến hậu quả

không ? Trong óc người ngoại trừ Bạc Hà không còn thứ gì khác sao ? Người khai trừ Đái Tình ta không có ý kiến nhưng tiết mục của nàng làm sao bây giờ ? Người biết fan của nàng có bao nhiêu không ? Nàng đi thì chuyện tài trợ giải quyết như thế nào ? Người có nào suy nghĩ hay không ?”

“Chuyện tài trợ ta sẽ giải quyết nhưng có người dám làm tổn thương đến Bạc Hà thì không được”

“Nàng làm gì thương tổn Bạc Hà ? Nàng làm cái gì? Người không thích nàng cũng được nhưng là nhiều năm như vậy, những điều nàng làm ít lắm sao ? Ta là người ngoài cũng nhìn thấy rõ ràng, bạc hà trở lại nàng có thể làm được như vậy, đã rất tốt , người tốt cuộc nổi điên làm gì?” Hãn vốn là cũng có chút nói lao, lần này là nói chánh sự thời điểm, lời của hãn hơn như rời khỏi đường đạn một loại, càng không thể thu thập, nói về tự không dứt.

Lần đầu tiên, Giơ Cao Vũ phản ứng kịch liệt như vậy với Gia Đường , không là bởi vì Đái Tình như thế nào, mà là muốn cho Gia Đường rõ ràng khai trừ Đái Tình lợi cùng tệ, cộng thêm Đái Tình cùng mọi người đồng cam cộng khổ vì cái này đài truyền hình sở giao ra hết thảy, từng bốn năm đồng học, sau lại bốn năm đồng nghiệp, tuy Đái Tình không phải là người dễ chung sống nhưng chuyện mấy năm nay, quả thật nàng làm rất tốt, cùng mọi người có một hữu nghị thâm sâu ... Tuy Bạc Hà đối với bọn họ có quan hệ tốt hơn nhiều nhưng đây không phải là vấn đề tình cảm mà là lợi ích của đài truyền hình, là tâm huyết của bọn họ 4 năm nay ...

“Chuyện nàng làm như thế nào không liên quan tới ta nhưng phá hỏng quan hệ của ta và Bạc Hà thì không được, ta không tin nàng có thiện ý với Bạc Hà nhưng ta cũng phải miễn cưỡng với lòng phải tin tưởng nàng, bởi vì bốn năm phấn đấu của nàng nhưng nàng làm cho ta quá thất vọng, tóm lại là ta đã quyết định, không thay đổi”

“Người quyết tâm đúng không ?”

“Ta tự có biện pháp , các người đi về trước, đừng nghĩ tới chuyện này nữa”

“Vậy đài truyền hình làm sao bây giờ ? Tiết mục của Đái Tình ai thay ? Còn chuyện tài trợ nữa ?”

“Ta tự có biện pháp ..” Nói xong Gia Đường bước vào thang máy, hẳn rồi cuộc cũng làm được một chuyện cho Bạc Hà nhưng về sau sẽ có những vấn đề nan giải hơn

Đến lúc Giờ Cao Vũ trở về phòng họp, Đái Tình đã không còn ở đây, tất cả mọi người đang đợi tin tức của hắn, hy vọng nhìn qua kết quả là giờ cao gió đem Gia Đường tìm trở về, mà Gia Đường cũng sẽ giải thích đó chỉ là lời nói giỡn mà thôi, dĩ nhiên, kết quả rất hiển nhiên, bọn họ thất vọng...

Chương 37: Để cho ta đưa người

Gia Đường lấy tốc độ nhanh nhất chạy về nhà, hắn muốn đem tin tức kia nói cho bạc hà, làm nàng cũng “Cao hứng” như hắn, lúc đầu hắn cho là bạc hà nghe được tin tức kia sẽ vui vẻ, sau này có lẽ hắn sẽ có nhiều áp lực hơn, nhưng chỉ cần không ảnh hưởng đến Bạc Hà, nàng vẫn có thể làm người chủ trì, cứ nghĩ tới đây là hắn lại thấy những cảm giác lo sợ kia bị quét sạch...

“Lão bà, ta đã trở về!” Hắn thấy trong phòng khách không ai, trực tiếp chạy đến phòng ngủ đẩy cửa ra, nhưng không thấy bạc hà thân ảnh, hắn mới lấy điện thoại ra kiểm tra tin nhắn nhưng không hề có Bạc Hà, hắn cảm thấy thất vọng, miên cưỡng cầm điện thoại lên bấm dãy số quen thuộc kia ...

“Người ở đâu ?”

“Ta cùng Chúc Hạo ở bên ngoài, tí nữa hắn sẽ đưa ta về, chờ ta một chút”

“Để cho ta đi đón người, dù sao cũng không còn sớm nữa, Chúc Hạo ngày mai còn có công việc a ” Nha đầu này quả nhiên còn đang buồn bực, nếu không bình thường nàng chẳng bao giờ đi tìm cái “Túi nói hết” để mà trút giận

“Không cần, người ngồi ở nhà chờ ta là được, ta đi taxi về là ok” Không phải Bạc Hà không muốn cho hắn rước mà là vì hai ngày nay hắn chưa có thời gian nghỉ ngơi. Bạc Hà cũng không muốn hắn vì chính mình mà mệt nhọc quá độ, cũng đâu phải là không tự lo được, cơ sao chuyện gì cũng cần phải có Gia Đường mới suôn sẽ được ? Những lời này nàng luôn nhắc trong đầu mình ...

“KHông được” Gia Đường cự tuyệt, nửa đêm ngồi xe một mình là rất nguy hiểm, nhất là với một cô gái xinh đẹp như Bạc Hà (Bạc Hà và Đái Tình có thể so sánh như hai mỹ nữ một trời một vực, Bạc Hà là ánh mặt trời ấm áp còn Đái Tình là lãnh diễm, tuy nhiên, bây giờ Bạc Hà cũng không ấm áp như ánh mặt trời nữa và Đái Tình cũng không còn cao ngạo như trước. Tất cả những chuyện này thay đổi chỉ vì một người — Gia Đường)

“Người ngoan đi ! Bây giờ ta ra cửa, sẽ nhanh chóng về đến nhà” Để cho Gia Đường nghỉ ngơi một chút , nàng nhất định cự tuyệt, dù sao cùng “Anh em” Chúc Hạo cũng không cần khách khí, “Cứ như vậy đi” Bốn chữ nói xong nàng gấp điện thoại lại ...

Chúc Hạo đã hiểu nàng muốn làm cái gì dĩ nhiên cũng phối hợp cho ăn ý, làm một động tác mời, chọc cho bạc hà ha ha cười không ngừng, nụ cười này không cần gấp gáp, hấp dẫn ánh mắt của một người nào đó...

“Bạc hà tiểu thư, chúng ta lại gặp mặt!” Bạc Hà còn chưa quay đầu lại thì đã biết chủ nhân của thanh âm đó là ai, hẳn chính là Lê Mặc Thân ...

Chúc Hạo không rõ ràng tình huống lắm, nhìn quan hệ của hai người bọn họ hẳn cũng không nói gì, chỉ gật đầu bằng quan với Bạc Hà một cái

Chỉ thấy vẻ mặt Bạc Hà có chút biến hoá, cảm giác như nàng mất tự nhiên. Chúc Hạo chưa từng thấy nàng có vẻ mặt như vậy với người nào, cho nên cũng không hiểu đây là ý tứ gì ... Thật ra thì Bạc Hà là đang do dự, không biết nên chào hỏi “Quen biết cũ” hay là vờ như không quen. Chủ yếu nhất là, nếu hẳn không có nói câu nói kia với Gia Đường, nàng sẽ không do dự cùng hẳn nói chuyện, chẳng qua là nghe câu nói kia sau, làm cho nàng không thể tự nhiên mà đối mặt. Nàng không phải là Đái Tình, có năng lực biểu diễn thâm hậu như vậy ...

“Thật là tấu xảo a, Lê tiên sinh!” Nàng quay đầu, coi như suy nghĩ nhiều sao, thật ra thì lúc trước hẳn nói người kia cũng chưa chắc chính là mình, bây giờ tự làm bộ như trước kia từ chưa từng thấy tốt lắm

“Đúng vậy a, chúng ta thật đúng là có duyên, giới thiệu một chút được không ?” Lê Mặc Thân tuy ngoài mặt nói vậy nhưng trong lòng có một tia không vui

Bạc hà lúc này mới kịp phản ứng, “Đây là Chúc Hạo, bằng hữu tốt nhất của ta”

“Xin chào, ta là Lê Mặc Thân” Không hiểu sao nghe được hai chữ “bạn tốt”, tâm tình hẳn lại khá lên nhiều, quả thật là biến hoá quá nhanh

Chúc Hạo cũng lễ phép vươn tay một chút, không hiểu sao Chúc Hạo lại cảm thấy trong mắt người này có một tia không đơn thuần với Bạc Hà

“Bạc Hà tiểu thư muốn về nhà sao ? Ta đưa người về, cũng muốn ôn chuyện trước kia với Gia Đường một chút”

“Vậy hôm nào tìm Gia Đường đi ăn cơm rồi nói đi, hôm nay Chúc Hạo phải đưa ta về, cảm ơn” Nói xong nàng nhanh chóng cầm tay Chúc Hạo muốn trốn đi

Bên cạnh Lê Mặc Thân, nàng chỉ cảm thấy có căng thẳng, vốn cánh tay lôi Chúc Hạo lại bị phản ứng ngược lại, làm cho nàng trở thành tiêu điểm giữa hai người bọn họ, Bạc Hà đứng trước Lê Mặc Thân không biết làm gì, đành phải buông tay Chúc Hạo ra

Hắn nói nhỏ bên tai Bạc Hà một câu, ” Người là sợ Gia Đường biết ba năm trước chúng ta đã từng trải qua một đêm tốt đẹp sao ?”

“Người nói những gì đó?” Bạc hà trừng to mắt, để cho người khác nghe thấy câu nói này chẳng phải là sẽ hiểu lầm sao ? Cũng là danh dự hai mươi mấy năm của nàng a ...

Trên khuôn mặt Lê Mặc Thân xẹt qua một tia mỉm cười hài lòng, “Để ta đưa người về”

Chúc Hạo đứng ở một bên cảm thấy như lọt vào trong sương mù, không biết hai người kia có quan hệ gì, chẳng qua là ... Nghe hẳn nói tới Gia Đường, Chúc Hạo chỉ sợ chính mình lại suy nghĩ nhiều, có lẽ bọn họ chỉ là bằng hữu thân thiết mà thôi ...

Nàng bị tức giận tới mức mơ hồ, cũng không dám phát tác, không thể làm gì khác hơn là quay đầu hướng Chúc Hạo nói, “Người đi về trước đi! Hắn vừa lúc đi xem Gia Đường, ta ngồi xe của hắn.”

Chúc Hạo gật đầu, nói lời từ biệt rồi nhìn xe bọn họ chậm rãi chạy đi, trong lòng vẫn cảm thấy không yên ...

Bạc Hà ngồi trong xe Lê Mặc Thân, không khí có phần lúng túng, “Ban ngày thì người đã nhận ra ta rồi ? ” Nàng chưa từng cho rằng hắn sẽ nhận ra nàng, dĩ nhiên là cho đến lúc này

“Trên người của người có một mùi hương đặc biệt của Bạc Hà, không phải là quá dễ để nhận ra sao ?”

Nguyên lai là như vậy, bạc hà thở phào nhẹ nhõm,” Vậy người hiện tại còn muốn đến đây là làm sao ?” Nói xong còn chỉ đường, sợ sẽ giống như ba năm trước, cùng nhau vượt qua một đêm chỉ có hai người ...

“Đưa người về nhà a.”

Thật ra thì Bạc Hà không muốn để hắn đưa vì Gia Đường đang có ở nhà, nếu như thấy nàng cùng hắn trở về, Gia Đường sẽ có phản ứng như thế nào ?

“Có gì thì người nói đi, không thì ta tự đón taxi về”

“Không được, ngồi xe một mình vào buổi tối rất không an toàn, nhất là với một nữ nhân xinh đẹp như người vậy” Lời nói quả thật rất giống với Gia Đường, căn bản không để cho nàng có cơ hội phản bác. Bất quá thì nói như vậy với một nữ nhân, nàng cũng có chút cao hứng ...

“Bằng hữu của người thật là quan tâm người”

“Người là nói Chúc Hạo sao? Đó là đương nhiên, bất quá... Làm sao người biết ?”

Chương 38: Một hứa hẹn

“Người là nói Chúc Hạo sao? Đó là đương nhiên, bất quá... Làm sao người biết ?”

Lê Mặc Thân vươn tay chỉ ra phía sau, Bạc Hà theo hướng đó mà nhìn. Trời ạ ! Xe Chúc Hạo chạy đằng sau bọn họ, mặc dù khoảng cách khá xa nhưng cũng bị tính nhạy cảm của Lê Mặc Thân phát hiện được

Nhìn xe Chúc Hạo, trong lòng Bạc Hà kìm không được dâng lên một tia ấm áp, như vậy mới là bằng hữu thật sự a ... Nếu đổi lại thành Trình Mông thì có lẽ giờ hẳn đã sớm chạy đi cùng với Nguyễn Nguyệt, không có như Chúc Hạo “Hộ tống” nàng như vậy a ...

“Hắn cũng rất thích người.” Lời của Lê Mặc Thân vừa nói ra, ý nghĩ của Bạc Hà lập tức bị đánh chết. Thần kinh thánh giác của nàng nhất định là có vấn đề, làm sao có thể được a ? Tuyệt đối không thể nào... Tuy nói thường xuyên bị theo dõi, nhưng sau khi lòng nàng bị Gia Đường chiếm cứ, đối với người khác bản căn bản là không có tâm , đừng nói tới là bằng hữu thân nhất của nàng ...

Hơn nữa, chủ yếu nhất chính là nàng tuyệt không tin Chúc Hạo sẽ thích nàng, mỗi lần nàng tố khổ, Chúc Hạo cũng sẽ nói Gia Đường đợi nàng như thế nào như thế nào tốt, làm cho nàng tin tưởng Gia Đường... Nói, nếu như thích không phải là hắn là hao hết tâm tư, cho dù không tranh thủ giống như Đái Tình nhưng chẳng lẽ cũng phải khuyên nàng rời khỏi Gia Đường chứ, không phải sao ?

“Người lại đang nói những gì đó? Hắn nghĩ thế nào dĩ nhiên ta rõ hơn người, huống chi cũng không cần đợi đến ngày hôm nay mới thích”

“Cách thích mỗi người mỗi khác, hẳn hẳn là loại người muốn nhìn thấy người hạnh phúc chứ không muốn chiếm đoạt người”

Bạc hà không nhịn được cười một tiếng, “Người vừa mới nhìn thấy hắn mà thôi, khiến cho thật giống như nhiều người am hiểu nhà giống nhau.”

“Không tin ? Đây chính là quan sát của một nam nhân a” Người bình thường cũng sẽ nhìn ra Chúc Hạo đối với nàng tốt bao nhiêu, chẳng qua là Tống Gia Đường làm như bạn trai của nàng, thế nhưng yên tâm làm cho nàng đi ra ngoài cùng hắn ở chung một chỗ, đoán chừng chỉ có hai loại khả năng, một là

hắn không cần nàng, người chính là hắn vô cùng tin tưởng nàng (hoặc là bọn họ)...

Bạc Hà lại lắc đầu, “Tuyệt đối không thể, ta rất hiểu hắn”

Lê Mặc Thân cũng không nói tới chủ đề này nữa, “Vậy người hiểu ta sao ? Nếu ta nói ta thích người vậy người có mấy phần tin tưởng ?”

“Kia... Kia càng không có thể, người hắn là phải thích nữ nhân cao quý xinh đẹp như Đái Tình, ta làm sao có thể hợp mắt của người” Lần đầu tiên gặp hắn, nhìn thấy cách Gia Đường nói chuyện, thái độ của Đái Tình nàng cũng đoán chắc hắn không phải là người bình thường. Hơn nữa dung mạo của hắn cũng không kém Gia Đường là mấy, nếu nói hắn thích nàng hắn là nói giỡn a ...

Chẳng qua là hắn bắt cẩu ngôn tiểu điểm này cùng Gia Đường cũng là một rất lớn tương phản, làm cho người ta hơn là một loại vô hình uy hiếp lực, nhưng này chỉ là hắn không lúc nói chuyện, mỗi lần cùng chính mình nói chuyện, hắn không lúc nói chuyện, mỗi lần cùng chính mình nói chuyện, hắn tựa như thay đổi người giống nhau, tản ra ôn nhu , cho nên hắn cũng căn bản không rõ ràng lắm người mới thật sự là hắn...

Hắn đột nhiên thẳng xe lại, Bạc Hà cảm thấy hoảng sợ. Cũng may nàng có thói quen cài dây nịt lại, nếu không chắc chắn đã đâm đầu vào cái kiếng kia rồi ...

“Nếu như ta nói là sự thật thì sao ?”

“Nói đùa gì vậy...”

“Người cảm thấy ta giống như đang nói đùa sao? Cái từ này đã rời đi ta rất nhiều năm...” Vừa nói vẻ mặt hắn càng nghiêm túc, giống hệt như công thức hoá mà Gia Đường đã nói với nàng khi ở nhà hàng ...

Bạc Hà không dám nói thêm, đổi lại là nàng bốn năm trước, chắc chắn sẽ không chút do dự đổ máu chó lên đầu hắn, bởi vì nàng đã có Gia Đường, nhưng bây giờ đã già nhưng cũng có người biểu lộ trắng trợn như thế, nàng

cảm thấy cũng có chút vui vẻ ..

“Lái xe đi, muộn rồi” Ở nhà còn đang có người đợi nàng a

Xe khởi động, hần cũng cùng nhau mở miệng, “Nghĩ kỹ rồi hãy nói với ta”

“Chuyện ta và Gia Đường, hần người cũng biết ...” Nàng thiếu chút nữa đã nói <Ta đã là người của hần> ...

“Chuyện này ta không ngại” Hần không lộ vẻ gì, vẫn không nhúc nhích , nhưng là giọng nói cũng không dung người hoài nghi, trên thực tế hần thật không ngần ngại, nhiều năm sống ở nước ngoài, hần sớm đã có một quan niệm phóng khoáng về quan hệ nam nữ. Hai người ở chung một chỗ phát sinh tình cảm đối với hần cũng rất bình thường như ăn cơm vậy. Cho nên về phương diện này hần không có ngăn cách, chỉ đơn giản là thích nàng thôi ... Thiện lương của nàng cho đến hôm nay hần cũng không quên được. Mà hôm nay nàng lại càng “Đơn độc tinh khiết” (ý nói khí chất). Người hần thích cũng chính là như vậy, một nữ nhân không mang hương vị phức tạp của hồng trần...

Bạc hà thiếu chút nữa mắt trợn trắng, “Không phải là người ngần ngại hay không mà chính là ta để ý. Hơn nữa, ta cũng nói cho người biết, ta yêu Gia Đường, vô luận như thế nào cũng sẽ không rời hần đi ... Chúng ta sắp đi kết hôn, người vừa rồi là nói thật hay nói giỡn ?”

Lê Mặc Thân bất đắc dĩ lắc đầu. Hần thật không biết tại sao chính mình lại thua Gia Đường như thế. Trước kia Đái Tình thích Gia Đường cũng là vì hần không làm cho người ta chú ý , nhưng hôm nay thân thế và địa vị của hần có thể ngang bằng với Gia Đường, cố sao người hần yêu vẫn là yêu Gia Đường ? Mặc dù lúc còn trẻ và bây giờ rất khác nhau nhưng vẫn là ngoài dự tính của hần ...

Nhìn thấy bạc hà thật giống như rất mong đợi câu trả lời của hần, hần đành phải nói , “Người thông minh hơn so với trí tưởng tượng của ta”

Một câu trả lời lập lờ, để cho bạc hà cũng khoan tâm rất nhiều, nàng bây giờ sợ nhất chính là có chướng ngại trong quan hệ của nàng và Gia Đường. Cho

dù là nam nhân ưu tú đến mấy, nàng vẫn mãi mãi là Bạc Hà, người nàng yêu vĩnh viễn cũng chỉ có Gia Đường, điểm này nàng sẽ mãi mãi không thay đổi ...

“Ta về đến nhà!”

Chiếc xe chậm rãi ngừng, nàng khẩn cấp mở cửa xe ra, muốn nhanh chóng ra ngoài nhưng tay lại bị hãm kéo lại, khoé miệng hãm giờ lên một nụ cười khó chịu, ” Tại sao vội vã trở về như vậy ?”

“Gia Đường đang đợi ta.”

“Được rồi, nhớ kĩ câu nói này, chỉ cần báo chí chưa đăng tin ta muốn kết hôn, lúc nào người cũng có thể tìm đến ta, ta sẽ cho người hết thấy hạnh phúc” Hãn nói rất chân thành nhưng Bạc Hà lại cảm thấy toát mồ hôi lạnh. Hãn nói như thế nghĩa là sao ?

Thật ra thì những lời này Lê Mặc Thân cũng không rõ vì sao chính mình lại nói ra, chỉ biết là, hãn cảm thấy tình cảm của chính mình có thể thay đổi bất cứ lúc nào. Có lẽ có một ngày sẽ có một nữ nhân xuất hiện khiến cho tâm hãn lại động đây, cho nên, hãn chỉ có thể cho nàng một cái ... ước hẹn

Nàng không có trả lời, chỉ nhanh chóng chạy vào cửa lớn, mới vừa chạy vào nàng đã nhanh chóng ôm Gia Đường vào trong ngực.

“Củi Nữu nhi, trẻ như thế còn chạy loạn, người có biết ta lo lắng cho người lắm không ?”

Chương 39: Tuyệt đối tín nhiệm

Ta biết rồi, sau này sẽ không sao ” Nàng có chút làm nũng quơ thân thể. Bỗng nhiên nghĩ tới Gia Đường đứng ở chỗ này hãn là thấy được người đưa nàng về không phải là Chúc Hạo, “Mới vừa rồi, không phải là Chúc Hạo đưa ta về”

“Ừm” Gia Đường chỉ ôm nàng, không có chút nào thể hiện vẻ không vui

Bạc hà có chút nghi hoặc nhìn hãn, “Người tại sao không hỏi ta là ai?”

“Ta thấy được !”

“Thật ra thì ta vốn là đi ra ngoài với Chúc Hạo, kết quả là gặp phải hăn ... Cho nên ... Hăn nói muốn đưa ta về ...” Bạc hà có chút chột dạ, đúng rồi, lúc mới bắt đầu hăn nói rõ ràng là muốn tới tìm Gia Đường ôn chuyện, nhưng đoạn đường này nói chuyện nhưng cùng Gia Đường không có quan hệ...

Gia Đường để đầu nàng tựa vào vai hăn, “Nha đầu ngốc, ta biết các người chẳng qua là ngẫu nhiên gặp phải, nhà hăn cùng chúng ta nhà coi như là thế giao , huống chi đã biết người, đưa người về chẳng qua là chuyện rất bình thường , không nên quá khẩn trương. Lão công người cũng không phải là loại người thị phi cũng không phân được ...” Nói xong, hăn luồn tay vào những sợi tóc mềm mại của nàng, “Nữ nhi ngốc”

“Cám ơn!”

“Ân?” Gia Đường nhú mày, ánh đèn chiếu sáng hiện rõ không thiếu chút gì, Bạc Hà ghì nhẹ cằm, “Ta đã quên”

Nàng biết Gia Đường yêu mình, nhưng lại không nghĩ rằng sẽ tin tưởng đến cái trình độ này... Nàng cảm thấy mình đã ghen tuông chỉ vì chuyện chưa từng có giữa Gia Đường thật là hèn mọn ...

Thật ra thì trong lòng của Gia Đường cũng không thư thái như vậy, vốn là nàng đi tìm Chúc Hạo đã chứng minh nàng bị uy khuất. Nhưng hăn cũng yên tâm với Chúc Hạo, vốn là huynh đệ nhiều năm, hăn biết rõ ý nghĩ của hăn, nhưng hơn tin tưởng cách làm người của hăn, dĩ nhiên càng tin tưởng Bạc Hà sẽ không phản bội hăn, điểm này Gia Đường vốn rất tự tin ... Nhưng hôm nay đối với Lê Mặc Thân lại khác, bây giờ đã rất rõ ràng sự khác biệt, Lê Mặc Thân đã trở về tiếp quản xí nghiệp của hăn, mặc dù gia tộc của hăn tương đương thế lực với Lê Mặc Thân nhưng ... Kể từ năm 11 tuổi, hăn đã tự nhủ sẽ không dựa vào gia tộc của mình, tự thân vận động tạo nên sự nghiệp. Tất cả hôm nay đều là do hai bàn tay trắng làm nên, không nhờ gia đình một chút nào. Ngay cả mẫu thân muốn tài trợ cũng bị hăn không do dự cự tuyệt, nguyên nhân chính hăn rất rõ ràng, chẳng qua là chẳng bao giờ cùng bất luận kẻ nào nhắc tới quá, hăn luôn luôn điệu thấp, thậm chí trừ Lê Mặc Thân ra, hầu như không có ai biết được thân thế của hăn ...

Hai người ôm nhau đi vào phòng ngủ, Gia Đường không chút khách khí đẩy Bạc Hà nằm xuống giường, môi dao động lên cổ nàng, “Nói cho người một tin tức tốt”

“Cái gì tin tức tốt?”

Nhẹ hôn lên đôi môi mềm mại của nàng, Gia Đường chậm rãi phun ra mấy chữ, “Ta đem Đái Tình khải trừ rồi”

Bạc Hà sững sốt một chút, “Người... Thật làm như vậy ... Nhưng là... Nhưng là đài truyền hình làm sao bây giờ? Các người không phải là có hợp đồng sao? Bội ước vẫn thế nào coi là?” Đây đối với nàng mà nói có lẽ là tin tức tốt nhưng lại là bất hạnh của đài truyền hình

“Lão công người bồi thường rất tốt, về phần đài truyền hình người không cần lo lắng” Hãn đã định liệu trước, bạc hà cũng là không hỏi nữa, Gia Đường vì nàng làm nhiều như vậy, lý nên phần thưởng hãn hạ xuống, cho nên nàng đem miệng hưởng Gia Đường trên mặt một thấu, xoạch một tiếng, để cho Gia Đường rất là hưởng thụ, vẻ mặt hạnh phúc đầy cả khuôn mặt ...

Hãn lập tức chế trụ ót nàng, đặt lên môi, tham lam hưởng thụ hết ngọt ngào ... Bạc Hà bất ngờ bị hãn hôn cổ găng đẩy ra, trong miệng không cẩn thận phát ra một thanh âm yêu kiều, kích thích Gia Đường, cách nhau bốn phần quần áo nhưng nàng vẫn cảm được cứng rắn của hãn ...

Gia Đường dần dần đem môi chuyển qua vành tai của nàng, một tia điện giật cả người Bạc Hà, nàng nhanh chóng bị hạ gục nằm xuống, mặc kệ hãn muốn làm gì thì làm ...

Từng hột nút trước ngực áo của Bạc Hà lần lượt bị giải khai, hãn nhanh chóng hôn lên nơi cao vút của nàng, để lại một dấu ấn màu hồng trên đó, Gia Đường lộ ra nụ cười thoả mãn, Bạc Hà cũng không khác gì hãn ...

“Vĩnh viễn cũng đừng rời đi ta, có được hay không ?” Gia Đường dừng động tác lại, nhìn chăm chú vào nữ nhân đang xấu hổ phía dưới, giờ khắc này Bạc Hà là đẹp nhất, đẹp đến khiến hãn muốn thời gian ngừng trôi, muốn nhìn

nàng nhu tình như thế mãi ...

Bạc Hà gật đầu, cho dù Gia Đường không nói, nàng cũng sẽ không rời đi hẳn ...

“Cho dù ta không có gì hết, người cũng nguyện ý cùng ta ở một chỗ sao ?”

“Chỉ cần cùng người một chỗ, những cái khác đều là thứ yếu, thứ ta muốn chính là con người của người”

Gia Đường lần nữa hôn lên môi của nàng, cảm giác chính mình hỏi như thế thật thừa thãi, cho tới bây giờ hẳn cũng biết bạc hà đối với hẳn toàn tâm toàn ý, nhưng là luôn luôn muốn cho bạc hà khôi phục tự tin hẳn, giờ phút này thế nhưng trở nên như vậy không tự tin, sự thật tựa như cùng bọn họ mở ra một cười giỡn giống nhau, rõ ràng trong kế hoạch không phải là như vậy, nhưng kết quả nhưng thường thường cũng là dương phụng âm vi...

Hắn nhận chân hôn phía dưới đã có chút ít tình mê nữ nhân, đem đầy đủ mọi thứ tình cảm cùng cảm tạ cũng hóa thành hành động để diễn tả, bên trong phòng không khí không ngừng bành trướng, hẳn ôn nhu và cuồng dã tiến hành , trên chiếc giường lớn không ngừng chấp chờn, bạc hà lần lượt bị đưa đến tầng mây này đến tầng mây khác, cho đến khi hai người không còn sức lực nữa, ôm nhau cùng nằm ... Đêm nay quả thật ... Rất đẹp

“Gia Đường...”

“Ân?” Mỗi lần Gia Đường nói chuyện đều vuốt mũi nàng, giống hệt như đang nói chuyện cùng một tiểu nha đầu chưa hiểu biết vậy

“Người nói... Chúng ta có vẫn như vậy hạnh phúc sao?” Mặc dù cố gắng đổi chính tự mình có chút tự ti vấn đề, nhưng nàng ở hạnh phúc sau khi vẫn sẽ cảm thấy không thành thật, tựa như đang ở trong mộng vậy. Nàng sợ khi tỉnh mộng sẽ trở về khoảng thời gian như bốn năm trước — một sơ túc giá cô đơn, cùng những người bạn bình thường, Bất quá nàng chợt nhớ tới mình đeo bốn năm bọn nhỏ, bọn họ là chân chính khả ái thuần phác, không biết hiện tại ở trôi qua cũng thế nào, hẳn mới của họ lão sư có thể hay không cũng giống như mình thương hẳn cửa...

Nghĩ tới những điều này, Bạc Hà đem cả nụ cười rạng rỡ vào giấc ngủ say

Chương 40: Không cần khẩn trương

Có lẽ “lượng vận động” quá lớn , hoặc tâm tình buông lỏng nên hôm sau tỉnh dậy đã tám giờ rưỡi ...

“Tiểu mèo lười, không còn kịp rồi, mau rời giường!” Gia Đường nhẹ nhàng đẩy bạc hà, nêu như không phải muốn đem công việc của Bạc Hà an bài tốt một chút, chắc chắn hẳn sẽ để cho nàng ngủ thoải mái nhưng hôm nay lại có một chuyện rất trọng yếu phải làm, hơn nữa phải làm càng nhanh càng tốt ...

Bạc Hà nhìn thoáng một cái rồi sợ hãi ngồi dậy, ” Người làm sao không kêu ta dậy sớm ? Tiết a di đâu ? “

Chưa từng có nhiều đích quán quýt ở đã trễ cái vấn đề này thượng, bạc hà bên sửa sang lại bên nhìn một bên ngồi chờ nàng Gia Đường, “Người mạnh khỏe giống như một chút cũng không khẩn trương, vạn nhất Đái Tình không chịu tự như vậy như vậy dừng tay, chúng ta nên làm cái gì bây giờ?” Bây giờ nàng đã hoàn toàn không cho rằng bọn họ trong lúc có quan hệ .

Nghe được nàng nói, hẳn nhàn nhạt dương khoé môi lên một chút, thật ra thì vấn đề của đài truyền hình hẳn cũng đã sớm nắm chắc, chính là dù thế nào dạng, hẳn cũng sẽ không không có chút nào ý nghĩ dưới tình huống, liền làm ra xúc động như vậy quyết định, tự nhiên là đã làm được mình cho là hợp lý nhất an bài.

“Người chỉ cần an tâm làm người chủ trì của người là được, ta sẽ xử lí những chuyện khác.Ngoan, yên tâm đi”

“Dạ!” Bạc hà khó được an tâm, loại này trời sập xuống có người chống cảm Giác Chân tốt, có thể hưởng thụ loại này đãi ngộ nữ nhân là may mắn, cũng là hạnh phúc...

Lúc này thanh âm điện thoại dồn dập vang lên, trên màn hình hiện lên 2 chữ “Cao Vũ” Gia Đường đã biết có chuyện cần làm — “Uy? Xảy ra chuyện gì?”

Thanh âm của Giơ Cao Vũ có vẻ lúng túng, ” Bên trong sân khấu có nhiều người đang chờ quyết sách của người. Còn có ... Đái Tình, nàng muốn gặp người”

Cùng với suy nghĩ của Gia Đường cũng không sai biệt lắm, hần mở miệng, “Chờ ta một chút”

...

Bạc hà cũng đã chờ xuất phát, “Chúng ta đi thôi!”

Gia Đường nhìn trang phục hôm nay của Bạc Hà, hài lòng gật đầu , “Người hôm nay rất đặc biệt!”

“Nói nhăng gì đấy? Đi mau, đài truyền hình hần là có nhiều chuyện đang cần xử lí a”

Gia Đường cúi người hôn Bạc Hà một cái, ” Đi thôi”. Mặc dù thanh âm của hần có bình tĩnh nhưng Bạc Hà vẫn cảm thấy dị thường, có lẽ lần này thật sự Gia Đường gặp chuyện phiền toái không đơn giản như hần nói. Nhưng cho tới bây giờ hần căn bản cũng chưa tỏ ra thái độ nào với nàng ...

“Nếu không... Nếu không...” (người không nên khai trừ Đái Tình có được hay không?) những lời này nàng rất muốn nói, nhưng nhìn vào mắt Gia Đường, nàng đành nuốt câu sau vào họng. Chúc Hạo nói đúng, nên tin tưởng khả năng của Gia Đường, chắc chắn hần sẽ xử lí được

Xe so sánh với bình thời mở được phải nhanh rất nhiều, rõ ràng có thể cảm giác được trong tim của hần có việc. Ở rất nhiều người lo lắng đợi chờ trong ánh mắt, bọn họ dừng tốt sau xe, dồn dập hướng phòng làm việc đi tới, bạc hà có chút không bình tĩnh, tay không khỏi nắm rất chặt, động tác này vừa lúc bị Gia Đường quay đầu lại nhìn nàng lúc đái cá chánh trứ, cho nên vươn ra đại tay nắm chặt quả đấm của nàng, “Chớ khẩn trương!” Cảm nhận được nhiệt độ của hần, Bạc Hà mới thả lỏng mình ra , cùng hần ở bên thì còn gì đáng sợ ?

Phần 5: Chương 41-50

Chương 41: Phong hồi lộ chuyển

“Gia Đường ! Ta có lời muốn nói với người” Hai người vừa bước lên đã bị Đái Tình chặn lại, nàng có chuyện muốn tìm hắc nói rõ, dĩ nhiên giờ phút này Bạc Hà là “Dư thừa”

Bạc hà ngẩng đầu nhìn thoáng qua Gia Đường, “Để ta đi tìm Giơ Cao Vũ một chút”

Vừa định xoay người, cổ tay nàng đã bị Gia Đường chế trụ lại, “Không cần, người ở chỗ này!” Hắc xoay người lại, vẻ mặt không chút thay đổi nhìn Đái Tình, “Có điều kiện gì nói đi, bạc hà không là người ngoài, không cần kiêng kỵ.”

“Ta chỉ muốn nói một mình với người, cho ta một ít thời gian được không ?” Thanh âm của nàng có chút ý tứ làm nũng, hoàn toàn không nhìn Bạc Hà bên cạnh

“Giữa chúng ta còn gì để nói ?”

Một câu nói thế nhưng làm tâm Đái Tình rớt xuống đáy cốc, ngày hôm qua hắc ra quyết định làm nàng không thể ngờ tới ... Nàng hôm nay vốn định cầu xin tha thứ, nghĩ rằng hắc hắc sẽ đồng ý, không ngờ hắc còn chưa cho nàng cơ hội nói thì đã tuyệt tình như vậy,”Người thật cho là như vậy?”

“Thôi đi, ta đi tìm Giơ Cao Vũ trước, nếu người xong việc hãy đến tìm ta” Bạc Hà cố gắng rút tay ra, gạt đầu tỏ ý không sao cả. Nàng thật cho rằng khi Đái tình và Gia Đường có chuyện nói với nhau thì nàng không nên ở chỗ này, dù sao nàng cũng tin tưởng về con người lẫn tài năng của Gia Đường ... Nàng mỉm cười rồi xoay đầu rời đi

Gia Đường xác định Bạc Hà không phải vì ghen nên cũng không đuổi theo, chỉ lạnh lùng đưa lưng về phía Đái Tình mở cửa phòng làm việc ra ...

“Có lời gì nói đi.” Thật ra Gia Đường cũng không phải là loại người vô tình

vô nghĩa, hẳn cũng không muốn đem bằng hữu bốn năm của mình khai trừ nhưng nàng đã làm một điều mà hẳn không thể tha thứ được ...

“Người thật nhẫn tâm như vậy sao ? Người quên ta đã làm những gì cho người sao ?”

“Ta ... Vốn là muốn đem người đối đãi như bạn tốt, do người không muốn, người làm gì với đài truyền hình ta đều thấy, tâm tư của người ta cũng vậy hiểu. Người tùy hứng như thế nào ta cũng không trách. Nhưng bất luận là kẻ nào muốn phá hỏng chuyện của ta và Bạc Hà, ta tuyệt không tha thứ cho kẻ đó” Gia Đường giọng nói như đinh chém sắt, để cho Đái Tình cũng hít một hơi lạnh khí, nàng từ chưa từng thấy Gia Đường như vậy thời điểm, so sánh với tối ngày hôm qua thoát nhìn càng thêm nghiêm túc.

Nàng hạ thấp thanh âm, nhẹ nhàng khẩn cầu, “Ta biết mình làm không đúng, chỉ là lúc ấy nhìn thấy các người đi đăng kí nên ... Sau này ta sẽ không làm như vậy nữa. Gia Đường, người cũng biết ta chưa từng cầu xin người khác như vậy, cho ta thêm một cơ hội được không ?”

“Vậy giao hộ khẩu của Bạc Hà ra đây “

“Ta... Không có.”

“Đây là thái độ của người đúng không ?”

“Không phải, không phải là... Là thật không có .”

“Không sao cả, đi làm thủ tục nghỉ việc, ta sẽ theo hợp đồng bồi thường cho người, người có thể đi” Sau đó Gia Đường cầm lấy tờ giấy viết gì đó

Đái Tình giận tím mặt, “Tổng Gia Đường, người thật một chút tình cảm đều không để ý sao? Vì người ta giao ra bao nhiêu? Trên đời này có ai yêu người hơn ta sao ? Khi Bạc Hà thay đổi lòng dạ, người sẽ biết ta mới là tốt nhất”

“Không thể nào.”

“Trên đời này không có chuyện không thể” Nhớ tới LÊ Mặc Thân, nàng

khăng định hẳn có thể làm cho Bạc Hà thay lòng đổi dạ

“Cho dù có thể, ta muốn người kia cũng sẽ không là người, cho dù người có nhiều tiền thế nào, đẹp như thế nào, cũng không thiện lương đơn thuần. Đó hoàn toàn không như ta mong muốn”

“Người thật là quá đáng.”

“Là người rất cố chấp, hết thảy những điều này coi như cho qua. Ta hi vọng từ nay về sau người sẽ không phá hoại tình cảm giữa ta và Bạc Hà nữa, đi làm thủ tục đi, đừng trách ta không nhắc nhở người”

“Người...” Đái Tình cuối cùng không có thể nói thêm gì đi nữa, mắt thấy thân ảnh Gia Đường rời đi, thở hổn hển chạy đi ... Nếu hẳn bất nhân cũng đừng trách nàng bất nghĩa, nếu dễ dàng bị khai trừ thì không còn là Đái Tình nữa, nàng đi về phía đỗ xe (chứ không phải phòng nhân sự)

Gia Đường bước nhanh đến phòng làm việc của Coa Vũ, chạy lại phía Bạc Hà, “Đừng xem ! Đi, ta mang người đi làm thủ tục!”

Chỉ nghe Giơ Cao Vũ “Hừ” một tiếng, “Ta nói thế nào, bây giờ lão bà tới, người khác người cũng không nhìn thấy đúng không? Còn cần người tự mình dẫn đi không? Ta đã sớm giúp nàng làm xong xuôi mọi việc, lãnh đạo có cần xem qua không ?”

“Được a! Làm việc hiệu suất rất cao, ký người?”

“Người nhìn xem ..” Giơ Cao Vũ hướng về phía Bạc Hà nói, “Người lão công chính là cái liếc mắt sói, ta làm việc hẳn từ trước đến giờ yên tâm, vừa đến người người tự sợ cật liễu khuy.”

Bạc hà cười cười, đứng dậy đi đến gần Gia Đường, đưa bản hợp đồng đến trước mặt hẳnm “Nhìn xem, ta đã chinh thức trở thành nhân viên rồi a”

Gia Đường lật từng tờ kiểm tra cẩn thận, ” Giơ Cao Vũ, bản hợp đồng này là người hay Tiểu Diệp làm ?”

“Tại sao? Lão Đại, người sẽ không như vậy ký đều bất mãn ý sao? Ta để cho tiểu Diệp cho nàng cảm là của chúng ta cuối cùng hiệp ước, cùng mấy người chúng ta cũng là giống nhau.”

“Tiểu Diệp làm ?”

Giơ Cao Vũ gật đầu, không rõ rốt cuộc xảy ra chuyện gì, vội vàng đi theo Gia Đường, xem một chút mình rốt cuộc phạm sai lầm gì.

“Trương tiểu Diệp, người tới đây một chút.”

Tiểu Diệp thấy không khí không tốt, không biết chính mình rốt cuộc gây ra đại họa gì, nhanh chóng chạy đến bên cạnh Gia Đường

Dám tái mở miệng.

Hắn lật tờ cuối cùng của hợp đồng, “Đừng nói cho ta, người vẫn là dùng cái này chương cho người mới ký hợp đồng.”

Trương tiểu Diệp gật đầu, nơi này trừ Gia Đường cùng Giơ Cao Vũ ra, còn lại mọi người cơ hồ cũng là tùy nàng tới công việc, mà nhất lúc mới bắt đầu Giơ Cao Vũ chính là làm cho nàng dùng là cái này con dấu, chưa từng có thay đổi a ...

“Nhanh đưa tất cả hợp đồng toàn bộ tìm ra, giơ cao gió, người đi đem tất cả con dấu cũng lấy tới, trương tiểu Diệp, người nhìn kỹ nhìn phía trên này khắc là cái gì?”

“Thành phố X đài truyền hình X không phải sao ? Không sai a...” Cẩn thận quan sát hồi lâu, vẫn là không sai, cho đến khi Giơ Cao Vũ lấy con dấu ra Gia Đường bốc lên một quả mới con dấu lúc mới phát hiện, thì ra là bọn họ dùng là vẫn là cũ đích.

Trương tiểu Diệp cầm qua mới con dấu cẩn thận nhìn một lần mới phát hiện “A... Đây mới là con dấu của đài truyền hình chúng ta a, cái kia thiếu một chữ ở giữa”

“Đem tất cả hợp đồng của nhân viên trở thành phế thải, triệu tập tất cả ký lại một lần nữa, lập tức làm nhanh lên ...” Gia Đường cấp bách chỉ huy mọi người. Bạc Hà không nhìn được mà hỏi, ” Gia Đường , rốt cuộc là tại sao, ta nên làm gì ?”

Hai tay Gia Đường nhẹ nhàng đặt lên cổ nàng, “Đi theo ta, người phải lập tức ký hợp đồng, phần này không có hiệu lực.” Gia Đường có chút tự trách, bốn năm dài như thế mà không phát hiện được. Nếu không nhờ có Bạc Hà thì chắc hẳn cũng không chú ý tới chuyện này. Bất quá mà nói đây cũng là một chuyện tốt. vốn là nghĩ tới hôm nay nếu như Đái Tình không chịu giải ước, ngược lại chọn lựa khác thủ đoạn uy hiếp đài truyền hình, hẳn sẽ bí mật chuyển đài truyền hình sang cho Giơ Cao Vũ, chỉ làm một biên đạo tư nhân cho Bạc Hà, hệ, nói vậy nàng cũng sẽ không nhiều làm như khó khăn, mà cấp bách để cho bạc hà ký hợp đồng đơn giản là muốn cho nàng thực hiện lý tưởng, bất kể như thế nào, làm chính thức công nhân viên, đài truyền hình muốn xa thải mọi người cấp cho thuyết pháp (tựa như Đái Tình giống nhau, trên thực tế là vật chuyện rất phiền phức), mà cho dù có một ngày bọn họ vội vã cho áp lực cách mở ti vi sân khấu, tin tưởng khi đó bạc hà cũng đã nổi chuyển tới những đài khác hẳn không phải là vấn đề, sớm liền định tốt chuyện tình, thế nhưng bởi vì bạc hà một phần hợp đồng có mối chuyển cơ, hẳn không nhìn được hôn lên mặt Bạc Hà, “Người đúng là phúc tinh của ta”

Thật ra thì đài truyền hình đối với Gia Đường mà nói cũng rất trọng yếu, dù sao cũng là sự nghiệp mấy năm của hắn, hôm nay phát hiện này nhưng lại để cho hắn có loại mất mà được lại cảm giác, bây giờ bạc hà đã ở bên cạnh hắn , hắn không cần phải nữa cả nước các nơi tìm kiếm, kia còn lại thời gian trừ theo tốt bạc hà ngoài, nhất định phải đối với đài truyền hình đầu nhập nhiều hơn, rất khó bình phục hắn giờ phút này tâm tình, tính bạc hà cũng bị hắn lây, cười đến rất hạnh phúc, mặc dù nàng cũng không biết hắn chân chính đặc ý bức vẽ, bởi vì hắn chưa từng có nói với nàng quá, vẫn chỉ muốn mình khiêng mà thôi... Mưa còn không có xuống tới, ánh mặt trời cũng đã đem mây đen đuổi đi...

Gia Đường vội vàng đem bạc hà kéo đến lầu hai đi theo giấy chứng nhận ảnh chụp, hắn nhất định phải tự mình vì nàng ký phần này hợp đồng, nhất phân một chút nào cũng không thể làm lỗi...

Bận rộn không thôi cho đến xế chiều, mọi người trong cấp lãnh đạo ngồi phịch trên ghế, cái này so với lần tuyển chọn trước còn mệt hơn a ! Giơ cao Vũ mở miệng cười nói : ” Không ngờ chúng ta làm bốn năm cũng không có người nào là nhân viên chính thức a !”

Tiếng nói vừa dứt, mấy người còn lại cũng đi theo cười ha ha, “Kia còn không trách người! Gia Đường trao quyền cho người, thế mà còn sợ ý như vậy”

Gia Đường lúc này đứng dậy, “Chuyện này không thể trách Cao Vũ được, là do ta quá sợ ý, ta chính thức nói lời xin lỗi với mọi người, để chứng tỏ lòng thành, hôm nay ta sẽ khao các vị a”

Một tràng hoan hô vang lên, không giống không khi Đái Tình bị đuổi việc vậy

“Giơ Cao Vũ, Đái Tình có đến tìm người giải ước không ?” Thật ra thì Gia Đường cũng đoán đã tới chưa, bất quá vẫn là nghĩ hỏi một câu, nhìn ở nàng là: vì đài truyền hình giao ra nhiều như vậy phân thưởng, cũng không muốn làm được như vậy tuyệt, nếu như nàng tâm bình khí hòa cầm lấy hợp đồng tới giải ước, không làm cái gì chuyện gì quá phận tình trong lời nói, hẳn vẫn là sẽ đồng ý yêu cầu của nàng, mà nàng nếu quả thật làm chuyện gì trong lời nói, vậy cũng tuyệt không nường tay, nàng chỉ biết cái gì cũng tuyệt không nường tay, nàng chỉ biết cái gì cũng không chiếm được, bởi vì Đái Tình cái kia phân hợp đồng cùng mọi người lúc trước cái kia phân giống nhau... Là không có hiệu quả !

Chương 42: Người nào thay thế người nào

Vẻ mặt của Giơ Cao Vũ nghiêm túc lên, ” Sáng sớm có gặp qua một lần ... Còn nữa, chuyện của nàng giải quyết làm sao ? Nàng nếu thật không buông tay, chúng ta có thể tìm luật sư giải quyết, chúng ta...” Hắn cầm lấy bản hợp đồng mới , ánh mắt sáng ngời, “Có phải phân hợp đồng của nàng không có hiệu quả không ?”

Tất cả mọi người yên lặng, không ai biết nên nói chuyện này như thế nào, dù sao cũng không có ai mong muốn vì Đái Tình mà đài truyền hình chịu thiệt thòi, hơn nữa, mấy năm nay cách nàng đối xử với mọi người không khỏi làm người ta khó xử. Bất quá công lao của nàng mấy năm nay, không ai là không

thấy được, không biết nên đối xử làm sao với nàng cho phải. Có lẽ tốt cùng nên giao cho Gia Đường xử lý vậy ...

Gia Đường nhíu mày, chậm rãi mở miệng, “Nếu như nàng không có yêu cầu gì khác, vậy thì theo bản hợp đồng mà làm việc, mọi tổn thất ta sẽ chịu hết thảy. Dù sao khai trừ nàng cũng là hành vi của cá nhân ta, không liên quan đến đài truyền hình. Nếu thật sự nàng muốn làm chuyện tổn thất đến đài truyền hình, vậy ...” Hãn cũng cầm lấy bản hợp đồng trong tay Bạc Hà lên. “Theo như cái này, nàng cũng không còn là nhân viên của đài truyền hình nữa”

Mọi người gật đầu, bọn họ tin tưởng khả năng của Gia Đường, cũng tin tưởng nếu như Đái Tình không phải là sỡ hẩm điểm mấu chốt, là tuyệt sẽ không có hôm nay cái kết quả này, như vậy xem ra, sau này ở Gia Đường bên cạnh thật phải chú ý, nhất là bạc hà vấn đề thượng, dù sao Đái Tình cũng từng là nhân viên nơi đây, cảm tình của nàng đối với Gia Đường bọn họ cũng nhìn thấy, nhưng tất cả đều có chung một cảm giác ... Từ sau khi Bạc Hà quay về, Gia Đường thay đổi rất nhiều, cười giỡn nhiều hơn lúc trước, cũng lãnh khốc hơn lúc trước ...

Giờ Cao Vũ bắn cho Gia Đường một ánh mắt, thấy Gia Đường nhún vai, hãn to tiếng nói: “Tan họp! Mỗi người đều có vị trí và cương vị riêng, khởi công!”

“KHông ăn cơm trưa sao ?” Trương Tiểu Diệp thét chói tai, bây giờ đã gần xế chiều mà ngay cả cơm trưa cũng chưa ăn nga

“Ăn cái gì ăn? Buổi tối ăn đi, bây giờ tiếp tục làm việc ! Đói bụng thì tìm đồ ăn trong tủ lạnh a ” Công việc của hãn bận rộn nhất, thường xuyên không ăn cơm, chỉ ăn lót dạ cho qua. Vừa nói vừa ném cho Tiểu Diệp một cái chìa khoá, lại bị thuộc bác đoạt trước một bước, hướng về phía trương tiểu Diệp chen chúc dưới mắt, “Cùng nhau!” Nói xong bụng còn rất phối hợp ừng ực: ừng ực một tiếng, đi qua bên cạnh hãn mấy người không có chỗ nào mà không phải là trên khóe miệng giương hình dáng...

Gia Đường vui mừng nhìn những người này, bọn họ cũng vì sân khấu mà giao ra nhiều lắm, thử nghĩ xem... Đái Tình cảm giác không phải là? Bất đắc

dĩ lắc đầu, hấn ôm bả vai Bạc Hà hướng đến phòng ghi hình, muốn nàng nhanh chóng quen thuộc với công việc. Hôm nay Đái Tình chính thức rời đi, tiết mục nàng nhận không thể là tiết mục của hấn mà là của Đái Tình

“Nếu thật sự Đái Tình không chịu chấp nhận, người sẽ làm theo lời người nói, không công nhận hiệu lực của hợp đồng sao ?” Bạc Hà chờ câu trả lời của hấn, thật ra thì, nàng cũng không biết mình rốt cuộc nghĩ nghe cái gì, hoặc là Gia Đường nói như thế nào nàng cũng sẽ không hài lòng...

“Người hy vọng ta làm như vậy sao?”

Bạc Hà không nói, một lát sau sau, chậm rãi phun ra một câu, “Thật ra thì ta cũng không biết, ta chỉ là hy vọng người đừng làm quá “

“Nữ nhân ngốc, người sợ ta thương tổn nàng? Nhưng là đã thương tổn, cái nàng quan tâm vốn không phải là tiền, chỉ là muốn ta van xin nàng, khiến ta rời khỏi người, nếu như vậy, ta thà rằng thương tổn nàng, người ... Là người mà cả đời này ta tuyệt không thương tổn” Trong lòng hấn rõ ràng, thật ra thì hấn cho nàng tạo thành quá rất lớn tổn thương, nhưng cũng không phải cố ý làm, nguyên mà đối đãi tình cảm hấn quá mức nội liễm, thế cho nên để cho người khác cho là hữu cơ nhưng ngồi, vốn dĩ sau sẽ không ...

Bạc Hà định nói đã bị môi của Gia Đường ngậm lại, cho đến khi nàng không còn phản kháng nữa, nàng mới nhìn thấy tia cười xấu xa trên mặt hấn ...

“Người làm gì a? Bên trong sân khấu nhiều người như vậy, còn đứng ở đây mà ... Ta đoán ngay cả Giơ Cao Vũ ngồi trong văn phòng cũng nhìn thấy được a “

Hấn không để ý đến, chẳng qua là tùy ý đơn độc thủ hoàn ở vai của nàng một loạt, tiếp tục đi về phía trước, “Cần gì phải quản chuyện của bọn hấn ? Ta chính là muôn cho toàn thế giới nhớ kỹ, người chính là của ta, không có kẻ nào có thể phá hỏng quan hệ của chúng ta” Hấn nói rất tùy ý nhưng Bạc Hà lại cảm thấy rung động một trận, nàng có chút không tin được ... Nếu bốn năm trước hấn nói vậy thì nàng sẽ đi sao ? Bất quá hấn nói như vậy làm cho nàng thật rất rất cảm động...

Hắn nắm lấy vai Bạc Hà, ” Hãy nghe ta nói, một lát ta sẽ dẫn người đến tiết mục của Đái Tình, chủ yếu là để người hiểu rõ một chút, không cần khẩn trương”

“Cái gì? Người để cho ta thay thế được vị trí của nàng? Không phải là tiết mục của người sao ? Thật ... Thích hợp sao ?”

“Người cảm thấy có nơi nào không thích hợp ? ” Ngữ khí của hắn rất chân thành, để cho bạc hà có chút sợ, sao nàng không thấy hắn co bộ mặt này chứ ?

Nàng thuận thuận khí, “Dù sao cũng không thích hợp, bởi vì ta mà nàng bị khai trừ, nay ta lại thay thế tiết mục của nàng, người khác sẽ cảm thấy như thế nào ?”

Gia Đường tận lực làm cho mình tâm bình khí hòa, thiện lương dĩ nhiên là tốt nhưng thiện lương quá đáng lại thành ra không tốt. Giờ phút này nàng cư nhiên cho rằng là vì nàng mà Đái Tình bị khai trừ ? Chưa không nghĩ tới nguyên nhân Đái Tình chọc giận hắn ?

Nàng chỉ cảm thấy thân thể bị quay chín mươi độ, sau rút lui hai bước, cả người giam cầm ở trên vách tường, Gia Đường hai tay nắm chặt lấy vai của nàng, để cho nàng nhìn mình, “Người nghe rõ ràng! Không phải vì người mà nàng bị khai trừ mà là bởi vì năm đó người vì nàng nên mới ra đi, cũng là nàng cố gắng thay thế người, nhớ kỹ, người không nợ nàng bất kỳ vật gì, thiếu nàng cũng chỉ có ta, mà thiếu người cũng là ta ... Ta biết ta không nên đem nàng ở, cho tới nay ta cũng đơn thuần cho là, chỉ cần không để cho nàng hy vọng, nàng sẽ nhớ thông, bởi vì ta cũng không muốn thương tổn bất luận kẻ nào, nhưng là thế nhưng làm cho nàng ở sau khi người trở lại còn có cơ hội thương tổn người, đây đều là ta thất ngộ... Cho nên ở vấn đề của nàng thương ta sẽ không nữa buông lỏng, nữa cũng sẽ không khiến nàng có cơ hội thương tổn người...”

“Tốt!” Một trận vỗ tay vang lên, Giơ Cao Vũ cùng vài người khác đi tới , đây quả là một màn kịch hoàn hảo đến ngọt ngào ! Không biết bọn họ xuất hiện từ lúc nào, chẳng qua là nàng và Gia Đường quá nhập tâm nên không chú ý tới . Vừa nghe thấy thanh âm, Bạc Hà nhanh chóng đẩy tay Gia Đường, cúi

đầu đỏ mặt, lộ ra bộ dạng tiểu nữ nhân ...

Gia Đường khoa trương giọng quả đấm lên, “Các người tới đây có ý gì ?”

“Hừ, chúng ta vừa rồi thấy được hình ảnh không nên thấy, rất đặc sắc, kết thúc ... Chẳng qua là quá xa nghe không được, tò mò không nhìn được nên khống chế cả tay chân, tự nhiên đi tới chỗ này “Giờ Cao Vũ thần nhiên nói làm cho cả khuôn mặt của Bạc Hà lại càng ửng hồng, thì ra là vừa rồi bọn họ nhìn thấy hết, hơn nữa cả lời nói vừa rồi cũng bị nghe thấy, thật sự là làm cho người ta thẹn thùng, nàng định xoay người bỏ chạy thì cánh tay bị nắm lại, “Đi ngược rồi , bên này”

Nói xong nàng đã bị Gia Đường kéo đi, nàng thật không dám tin nữa, người này càng lúc càng có xu hướng “Dã man” và “Bạo lực” a

“Người... Người chú ý một chút có được hay không? Tất cả mọi người đều đang nhìn chúng ta a” Nàng giống như một tiểu hài nhi đang làm nũng, làm cho Gia Đường cảm thấy thú vị, từng cái kia sao sợ bởi vì chính mình làm trái với ý nguyện của nàng mà làm cho nàng không vui, cho nên hết thảy theo nàng, mà hôm nay mới chánh thức hiểu, chỉ cần là đối với hai người bọn họ quan hệ tốt, nên cái gì cũng bất kể, hẳn cũng rất cục hiểu bạc hà sẽ không bởi vì chuyện như vậy thật không vui... Thật ra thì cho tới nay cũng là mình không biết nàng mà thôi...

Thấy hắn không có phản ứng vẫn kéo tay nàng, bạc hà cũng là ngầm đồng ý , phản đang mình bây giờ ở trước mặt hắn đã không có đánh trả năng lực, hơn nữa cái này cảm giác thật ra thì thật rất tốt, thì ra là thực tập thời điểm ở tiết kiệm sân khấu, làm làm sinh nào dám có cử động như vậy, như bây giờ thật ra khiến trong lòng nàng có mặc danh: không khỏi thỏa mãn, mặc dù ngoài mặt còn muốn thỉnh thoảng làm xuống phản kháng, nhưng là tự trong lòng đã sớm rút đầy mật... Bất quá hảo tâm xuống phản kháng, nhưng là tự trong lòng đã sớm rút đầy mật... Bất quá hảo tâm tình bị nàng đột nhiên toát ra ý nghĩ chen chúc chạy.

“Đái Tình làm tốt như vậy, trên người ta lại không có khí chất của nàng, lỡ như không hay thì làm sao ?”

“Ai bảo người phải có cùng phong cách với nàng ? Ta bố trí người là để thay đổi tiết mục này ... Người không thể làm cái bóng của bất cứ ai, nhất định phải có một vinh quang dành cho mình, tạo ra phong cách nổi bật, hiểu không ? Cho người xem tiết mục của nàng cũng chỉ là muốn người học hỏi chút ít thôi ... Năm đó ai là người tự nói sẽ trở thành người chủ trì nổi tiếng a ? Bây giờ sao lại như trái bóng bị xì hơi thế ?”

Bạc Hà le lưỡi một cái, cũng là... có Gia Đường ở đây, lo lắng của nàng sẽ trở thành dư thừa ...

Nàng cười khúc khích gật đầu, Gia Đường xoa xoa đầu của nàng, “Thế này mới ngoan ! Phải tin tưởng người và chính lão công ta nữa, không ai ưu tú hơn người, hiểu chưa ?”

Hắn đưa Bạc Hà vào phòng chiếu phim, mình còn chỉ kém một cước tự nhiên bước tiến lên trong nháy mắt, nghe thấy được cái kia thanh âm quen thuộc từ phía sau bọn họ vang lên, “Tổng đài trưởng, chờ một chút...”

Đái Tình lại tới nữa ... Chỉ thấy đằng sau nàng là một nam nhân cầm theo công văn, bộ dạng hào hoa phong nhã, lại rất nghiêm túc, trên người tỏa ra khí chất đặc biệt, người không sáng suốt cũng nhìn thấy đó là một lão luật sư ... Xem ra lần này Đái Tình thật sự là” Có chuẩn bị mà đến” , Gia Đường không có vẻ mặt gì, tiếp tục kéo Bạc Hà đi vào, hướng về phía người ở bên trong nói một câu, “Tiểu Dương, cho nàng xem một lần tiết mục của Đái Tình, sau đó nói sơ qua toàn diện ...” Sau đó hắn đặt Bạc Hà vào chỗ ngồi, vỗ vỗ đầu nàng. ” Ở chỗ này đợi ta, ta sẽ nhanh chóng trở lại”

Sau khi Bạc Hà gật đầu, hắn mới xoay người rời đi, một màn này làm cho Đái Tình biến sắc ... Không thể như vậy ... Hắn không thể ôn nhu với Bạc Hà như vậy, cho Bạc Hà thay thế vị trí của nàng ... Đái Tình cho đến nay cũng chưa chịu thừa nhận, chẳng qua là bọn nam nay nàng đã lấn lướt về vị trí của chính mình ... Nàng chẳng qua chỉ là người thay thế (không thành) cho người khác, nếu năm đó Bạc Hà không bỏ đi, có lẽ vị trí hôm nay của nàng cũng là của Bạc Hà ...

Chương 43: Hoàn lại phương pháp

Mặc dù thấy Gia Đường đối với bạc hà ôn nhu, mặc dù phía sau nàng còn đi theo mình mời tới dặm vô cùng có thực lực một gã luật sư, Đái Tình vẫn nghĩ

tại cuối cùng trước mắt làm tiếp một lần cố gắng, cho nên Gia Đường ra cửa một khắc kia, nàng cố gắng làm cho mình bày ra trạng thái tốt nhất, “Gia Đường, ta có thể cùng người nói chuyện một chút sao?”

Sau khi nói xong nàng còn không quên nhìn thoáng qua người đang ngồi trong phòng chiếu phim, phát hiện vẻ mặt không vui của Bạc Hà, khoé môi nàng cong lên

“Đi đến phòng làm việc của ta đi” Gia Đường xoay người tránh ra, Đái Tình rất muốn ôm lấy hắn từ phía sau, làm cho hắn mềm lòng mà buông tha cho quyết định hôm qua, bất quá nàng cũng là người có thân phận, tuyệt đối sẽ không làm chuyện không có lý trí như vậy, lỡ như thất bại, mặt mũi nàng còn để ở đâu ?

Đến phòng làm việc không tính là xa, tuy nhiên nó để cho Đái Tình bị thụ đau khổ, cuối cùng đã tới cửa phòng làm việc, Gia Đường sau khi tiến vào, Đái Tình đối với phía sau luật sư nói câu cái gì, cũng chỉ thấy kia luật sư không có nửa dờn bước, mà là đang phía ngoài lối đường nghỉ ngơi trên ghế dài ngồi xuống.

Đái Tình khoá trái cửa, Gia Đường còn chưa kịp phản ứng thì nàng đã lao vào ngực Gia Đường mà nức nở, đó cũng không phải giả, là thật muốn khóc... Mặc dù nàng yêu Gia Đường lâu như vậy, nhưng rất ít khi khóc, lần này có thể sẽ “Mất hần” thật sự ...

Gia Đường sửng sốt một chút, lý trí đem nàng đẩy ra, không thể không nói, đối mặt nước mắt của nàng, thật ra thì Gia Đường là có một chút khó chịu. Vì với một nam nhân mà nói, đối mặt với một nữ nhân thường không muốn làm nàng thương tổn, mà Đái Tình hắn cũng không đành lòng nhưng đã đến lúc mấu chốt, hắn không thể do dự.

Nàng không cam lòng, lại một lần ôm chặt lấy Gia Đường, “Van xin người, đừng cho ta rời đi, cho ta ở bên cạnh người được không ? Ta không danh không phận, người và Bạc Hà có thể đi đăng kí kết hôn thoải mái. Ta chỉ muốn người cho ta một ít tình yêu, được không ?”

Gia Đường trong lòng đau xót, một nữ nhân kiêu ngạo lại biến thành như

vậy, là do hấn gây nên nhưng cứ nghĩ tới những giọt nước mắt của Bạc Hà, hấn lại đẩy nàng ra , “Thật xin lỗi, ta làm không được, ta sẽ không làm bất cứ chuyện gì tổn thương Bạc Hà, người có thể tìm người tốt hơn, không cần lãng phí thời gian với ta làm gì, người có thể đi làm thủ tục rồi”

“Người thật ác tâm như vậy?”

“Thật xin lỗi...”

“Tốt lắm, người triệu tập cấp lãnh đạo khai hội sao, xa thải chuyện của ta ta xem người muốn nặng mới quyền hành xuống.”

“Với tư cách một người bạn, ta khuyên người một câu nên làm theo hợp đồng, nếu không cái gì người cũng không có ” Gia Đường thanh âm lạnh lùng, đưa lưng về phía nàng, hấn rất sợ mình mềm lòng, mà nếu mềm lòng thì lại tổn thương đến Bạc Hà, nhất định không thể được

Đái Tình hừ lạnh một tiếng, là do hấn tự chuốc lấy, muốn đuổi nàng đi cũng không có dễ dàng đến vậy

Nàng xoay người mở cửa ra, , vị luật sư kia nhanh chóng đi vào trước bàn làm việc của Gia Đường. “Xin chào, Tổng đài trưởng, ta là luật sư của Đái Tình tiểu thư, bây giờ ta sẽ phân tích cặn kẽ bản hợp đồng này một chút”

Gia Đường không hiểu, thật ra Đái Tình muốn làm gì ?

“Tổng tiên sinh, dựa theo bản hợp đồng mà nói, ngài không thể tùy ý khai trừ thân chủ ta, phá vỡ hợp đồng ngài cần phải bồi thường ba trăm vạn nhân dân tệ. Theo bản hợp đồng mà nói, người bị huỷ quyền lợi cũng có thể yêu cầu những hình thức bồi thường khác, dựa theo công hiến mấy năm của thân chủ cùng với những giá trị khác, nàng đáng lẽ không chỉ nhận được chừng này nên nàng yêu cầu nhận được 1/3 quyền sở hữu của đài truyền hình, ta nghĩ.... Ngài nên đưa ra một quyết định thật sáng suốt”

Quả nhiên Đái Tình sẽ không từ bỏ ý đồ, nếu như thật sự hợp đồng này có hiệu lực, xem ra chắc chắn không có biện pháp cho nàng rời đi. Dù sao nếu có 1/3 cổ phần nàng sẽ càng gây thêm phiền toái cho Bạc Hà, bất quá kể

hoạch thật không như ý muốn của nàng ... Mới vừa rồi hân còn có chút không đành lòng nhưng xem ra giờ đây, ý nghĩ đó hoàn toàn bị đánh chết, xem ra chính mình giờ phút này quyết định hoàn toàn không sai, thanh âm của hân lần này thật không chứa một chút tình cảm, “Còn có việc sao?”

“Tổng đài trưởng, ý người là đồng ý sao ? Vậy chúng ta ký một hiệp ước này ...”

Trên mặt Gia Đường nở nụ cười khinh thường, chuyển tới Đái Tình bên cạnh, nhìn chăm chú vào nàng, nhìn thấy nàng né tránh, hân nâng cằm nàng lên, ánh mắt tràn đầy sự khinh bỉ, ” Thật xin lỗi, tính toán của người đã co sai lầm rồi ...” Nói xong hân hất tay ra , Đái Tình bị ánh mắt của hân làm cho khinh hân. Hân chưa từng nhìn nàng như vậy, tuy rằng không yêu nhưng cũng chưa từng thấy như vậy. Nàng làm vậy cũng chỉ muốn ở bên cạnh hân thôi, không ngờ bây giờ lại thành ra bộ dạng này

“Người có ý gì?” Đái Tình ngạc nhiên, phản ứng của hân lúc này có chút không đúng, chẳng lẽ nàng đã bỏ qua gì sao ?

“Ngày hôm qua ta đã nhắc nhở quá người, vừa nãy ta cũng nói hãy y theo bản hợp đồng mà xử lí, không chỉ ba trăm vạn, gấp đôi ta cũng có cho người . Nhưng người hoàn toàn không nghe, nhìn kỹ lại bản hợp đồng rồi hãy nói”

Đái Tình một bộ bất khả tư nghị, hợp đồng ? Có vấn đề gì ? Một vị luật sư thâm niên như vậy cũng không thể nhận ra, không thể nào... Nàng vội vàng lật lại hợp đồng, cuống quýt mở ra xem, bộ dạng mất tự tin, trong lòng cảm thấy lo sợ và bất an

“Hợp đồng có vấn đề gì ? Ta không có cảm thấy có bất cứ vấn đề gì, hơn nữa yêu cầu của ta là hợp lí” Nàng nhìn kỹ lại mới yên tâm thở phào một cái

“Đài truyền hình của chúng ta tên đầy đủ là gì ?”

“Thành phố X Đài truyền hình X ... Tại sao ? Người nói cho rõ đi”

Gia Đường lại là cười một tiếng, “Đó là cái này đài truyền hình thì ra là tên, bốn năm trước ta nhận thầu sau tự sửa lại tên, chẳng lẽ người không biết

sao?”

Đái Tình này mới đột nhiên nhớ tới, bây giờ đài truyền hình tên đầy đủ là Thành phố X đài truyền hình X, chẳng qua là bọn họ không có chú ý tới vấn đề này. Nàng lúc này mới mở hợp đồng ra xem lại lần nữa, sau ngời phịch xuống ghế, “Làm sao có? Tại sao có thể như vậy...” Về mặt đời đản, làm sao lại không nghĩ tới là cái kết quả này?

“Người có thể đem cái này đi làm thủ tục, ta xem như chưa từng thấy chuyện này” Thật ra thì tiền là chính bản thân hần ra, dù sao đã đến cuối tháng, công nhân viên cũng có tiền lương, còn có rất nhiều tài trợ cũng không đúng chỗ, hơn nữa bây giờ vừa là thời kì phi thường, Trình tổng rút lui đối với bọn họ đã kích không nhỏ, chủ yếu nhất chính là hần định lương mời rượu chế độ ở cuối năm tình hình đặc biệt lúc ấy dựa theo lợi nhuận tiến hành chia hoa hồng, lần này là một mình hần quyết định, cho nên sẽ không để cho mọi người cùng nhau cho gánh chịu tổn thất, mặc dù chính hần cũng không có nhiều như vậy, năm thứ nhất hần thu vào miễn cưỡng duy trì đài truyền hình vận chuyển, sau ba năm hần vừa mua ngày đó giới xe cùng phòng, cho nên hần muốn nhanh như vậy lấy ra nhiều là có khó khăn, lần này hần là âm thầm sai người cầm biệt thự của mình làm thế chân đời khoản tiền chắc chắn, coi như là vì mình cùng bạc hà mua thanh tịnh, bức vẽ an tâm... Tiền dĩ nhiên có thể nữa kiếm tiền, đối với hần mà nói có thể làm cho mình an tâm, cùng người mình yêu ở một chỗ mới là trọng yếu nhất. Bạc Hà chắc chắn sẽ hiểu ra cách làm của hần

“Không thể nào... Vậy bọn họ đâu? Mỗi người đều giống nhau, tại sao chỉ có ta là bị như thế này? Ta giao ra không thiếu với ai...” Nàng có chút kích động, nhưng đó đã là sự thật

“Mỗi người cũng giống nhau...” “Kia làm sao người đối với bọn họ sẽ phải làm sao đối với ta.” Nàng rõ ràng nhìn đi ra bên ngoài những người đó cũng hòa bình lúc giống nhau, nơi đó có cái gì thay đổi, hần trừ nàng ra cũng không sa thải thêm kẻ nào

“Bọn họ đều là nhân viên mới của ta”

“Ta cũng muốn như vậy”

“Đó là chuyện của ta, bây giờ đài truyền hình cũng không có phòng trống, người nhanh chóng đi làm thủ tục đi, đừng tiếp tục lãng phí thời gian ở đây”

Đái Tình hung hăng cầm lấy bản hợp đồng xé bỏ, nước mắt trong nháy mắt trút xuống, xoay người chạy ra ngoài cửa. Vị luật sư kia cũng không nói gì nữa, lung túng hướng Gia Đường gật đầu một cái rồi rời đi

Gia Đường cầm lấy điện thoại bấm số Giơ Cao Vũ, ” Báo cho tài vụ, chuyển một số tiền từ thẻ của ta sang tài khoản của Đái Tình”

Cúp điện thoại, hần thở dài một hơi, mặc dù thoát nhìn là dựa theo tâm ý của hần, hết thảy đều ở trong dự đoán của hần, nhưng hần không một chút thắng lợi vui sướng, ngược lại cảm thấy có chút lòng chua xót...

Sau này, hần có thể an tâm ở bên Bạc Hà, thực hiện lý tưởng của nàng, cùng nhau sống trong một gia đình hạnh phúc, nghĩ tới đây hần mới vừa rồi ý xấu tình toàn bộ bị đá mở, vẻ tiếu cười phát ra từ nội tâm cho nổi trên mặt, bước nhanh đi tới phòng chiếu phim. Nhìn thấy Bạc Hà đang say mê xem tiết mục của Đái Tình làm hần rất vui mừng, hướng một thủ thế với Tiểu Dương , Tiểu Dương nhanh chóng phối hợp đi ra ngoài cửa. Hần lặng lẽ đi đến phía sau, ôm nàng thật chặt

Vùi đầu vào cổ nàng, hần tham lam hấp thu hương Bạc Hà, cảm giác thật thoải mái

Bạc Hà đầu tiên kinh ngạc một chút, muốn mở tay hần ra nhưng không đành lòng phá hỏng không khí này. Nàng có thể cảm nhận được Gia Đường yêu nàng như thế nào, tim đập của mình cũng tùy theo gia tốc, mặc dù đã nhiều năm cùng ở chung với Gia Đường nhưng nhất động nhất cử của hần đều làm cho nàng đỏ mặt,lần nhau kia phân nùng tình mật ý chưa từng có biến mất quá, lần này trở về hơn khắc sâu, làm là: vì một nữ nhân, nàng cảm giác mình cuộc đời này có thể cùng như vậy nam nhân tại cùng nhau, chính là cả đời lớn nhất

“Nguoi ... Đã giải quyết xong rồi sao ?”

“Dạ!”

“Nàng thật đồng ý sao?” Bạc Hà không dám tin tưởng, nàng hiểu rất rõ Đái Tình, Đái Tình sẽ không dễ dàng bỏ qua như vậy

“Chuyện này thì nàng định đoạt sao?”

“Này không giống nàng...”

“Có lẽ sao...”

Hai người trầm mặc, Gia Đường quyết định nói hết mọi chuyện rõ ràng với nàng ...

“Ta có lời muốn nói với người” Nói còn chưa nói, Gia Đường đã cảm thấy có chút áy náy

Nhìn vẻ mặt hần, bạc hà có chút sợ hãi, “Noi đi, ta đã chuẩn bị tâm lý rồi”

Gia Đường nhẹ nhàng vuốt ve tóc Bạc hà, không hiểu tại sao nàng lại thê lương như vậy, hay là nàng vẫn không tin hần ?

“Người biết hợp đồng của Đái Tình không có hiệu quả”

“Dĩ nhiên, tại sao? Đừng nói với ta người thật làm thế với nàng, một chút cũng không khách khí a ?”

Hần lắc đầu, ” Nàng trực tiếp xé hợp đồng, bất quá, ta ... vẫn phải đưa ba trăm vạn cho nàng”

Ba chữ “Ba trăm vạn” đánh mãnh liệt vào đầu của Bạc Hà, nàng chưa từng thấy qua nhiều tiền như vậy ... Nhưng nàng cũng sớm định hồn lại, ” Người không nghĩ là sẽ làm cho ta mất hứng sao ? ” Thật ra nàng cũng chỉ là một nữ nhân bình thường thôi, mất hứng cũng chả sao. Nhưng dù sao đây cũng không phải là con số nhỏ, hơn nữa còn là Gia Đường chủ động cho người ta

“Ta nghĩ nói rất đúng, sân khấu bên trong tiền bây giờ quay vòng không ra, hơn nữa còn là ta hành vi cá nhân, cho nên... Tiền là dùng nhà của chúng ta

để thế chấp ... “Nói tới đây, Gia Đường có chút lo lắng ... Dù sao đây cũng làm cho Bạc Hà thiệt thòi, hẳn sẽ cố gắng kiếm tiền trả lại nhưng chỉ sợ ...

Bạc Hà cười. ” Ngốc! Bất kể người làm gì ta cũng đều tin người có đạo lý của người ! Có quan hệ gì? Có thể với người ở chung một chỗ, cho dù chúng ta chẳng qua là ở phòng cho thuê, ta cũng hài lòng ... Huống chi, chúng ta cùng nhau kiếm tiền, có thể nhanh chóng trả nợ đúng không ? Người làm ta lo lắng qua đi ... A ! Không đúng ! Người có ý gì? Ta là người bất thông tình lý như vậy sao ?” Vừa nói nàng vừa nhẹ nhàng vỗ lưng hẳn, không khí cũng không còn lúng túng nữa

Gia Đường không nói gì thêm, chỉ ôm nữ nhân trong lòng chặt hơn, một nữ nhân như vậy, hẳn làm sao có thể nguyện ý buông tha cho nàng ? Không bao giờ ...

Chương 44: Thù lao tình cảm

“Bảo bối, thấy thế nào?” Thanh âm nhàn nhạt của Gia Đường vang lên bên tai Bạc Hà, không phải là hăn cấp, mà là bạc hà hai ngày này cần đem mọi chuyện cần thiết cũng mau sớm cánh trên, nếu không sẽ làm dài truyền hình bình thường vận chuyển xảy ra vấn đề, cho nên bọn họ nhất định phải lấy tốc độ nhanh nhất, làm càng nhiều chuyện thì kết quả càng tốt ...

Bạc hà gật đầu, “Ý tứ căn bản của tiết mục ta cũng hiểu, bất quá ta cảm thấy có nhiều chỗ nên sửa lại, rất nhiều chỗ chân ...” Bạc Hà đem tất cả vấn đề chỉ ra Gia Đường liên tiếp gật đầu, quả nhiên là nữ nhân của hẳn, ý nghĩ cũng hợp đến thế, từ trước hẳn đã nghĩ qua những vấn đề này, nhưng lúc đó người chủ trì không phải Bạc Hà nên hẳn cũng không nói tới. Hình tượng hoàn hảo của Đái Tình cũng thu hút không tệ cho nên hẳn căn bản không có tư cách chỉnh sửa, bây giờ là lúc... Giờ phút này bạc hà lộ vẻ tự tin như vậy, Gia Đường đã lâu cũng chưa nhìn thấy nàng như vậy . Bạc Hà đã trở lại !

“Người sinh ra chính là để làm người chủ trì a ! Tiết mục này nhờ vào người ” Hẳn nhẹ nhàng vỗ vỗ đầu của nàng, kéo nàng đi tới phòng họp, tiện tay lấy điện thoại bấm cho Giơ Cao Vũ, “Toàn thể đến phòng họp khai hội.”

Mấy phút đồng hồ sau, toàn bộ cấp lãnh đạo cùng ở chung một chỗ, Gia Đường chậm rãi mở miệng, ” Chuyện xảy ra trong hai ngày này mọi người rất rõ ràng, bây giờ ta có một chút điều chỉnh về nhân sự, người chủ trì của

tiết mục “Ảnh bác” tạm thời do Bạc Hà phụ trách, chuyên mục này từ sau đổi thành “Ảnh mỏng” (bó tay, không nghĩ được gì lun ><) mỏng là bạc hà mỏng, từ nay về sau, chuyên mục này là của nàng ... Còn biên đạo hiện tại của “Ảnh bác”, Gio Cao Vũ người điều hăng qua một vị trí khác, biên đạo của “Ảnh mỏng” ta sẽ đảm nhận ...” Mọi người rú rít vỗ tay, chỉ có Gio Cao Vũ cố ý khoa trương thể hiện bộ dáng “Sắp ngất” ... Vốn tưởng rằng Bạc Hà trở lại hăng sẽ không còn làm trâu làm ngựa nữa, nhưng bây giờ đã rõ ràng, Gia Đường càng thêm bận rộn với lúc trước càng chứng minh hăng sẽ tiếp tục bị “Chèn ép”

“Trương tiểu Diệp, tiến bộ mấy năm qua của người rất lớn, ta bổ nhiệm người làm giám chế, thay thế cho Đái Tình. Thuộc Bác sẽ chỉ dẫn Tiểu Diệp thêm, mọi người có ý kiến gì nữa không ?”

Mọi người đều cho rằng mình nghe nhầm, cứ tưởng Đái Tình rời đi thì mọi thứ sẽ rơi vào tay Bạc Hà, giám chế là một chức vị tốt, chẳng lẽ Gia Đường nói sai rồi sao ?

“Gia Đường, người nói không sai sao? Xác định là tiểu Diệp sao?” Gio Cao Vũ không nhịn được hỏi, thân là đồng học bọn họ dĩ nhiên biết năng lực của Bạc Hà không thua gì Đái Tình, thậm chí còn tốt hơn ...

“Không sai...” Gia Đường nhìn thấu nghi ngờ của mọi người, nhưng cũng không giải thích nhiều. Thật ra hăng chỉ muốn Bạc Hà làm người chủ trì thôi, hăng không muốn để nàng làm nhiều chuyện quá, như vậy rất không tốt, nàng chỉ cần làm chuyện mà nàng thích ... (Choy oy, còn anh nào cute hơn Đường huynh ko vậy choy ?)

Tan họp sau, tất cả mọi người rời đi, Gia Đường ngắt da mặt nàng , ” Để cho Thuộc Bác chỉ dẫn người mấy chuyện còn lại, ta còn có việc muốn đi ra ngoài, sau này hai người chúng ta một gian phòng làm việc, người mệt mỏi quá thì có thể nghỉ ngơi” Hăng chưa từng nghĩ sẽ cho Bạc Hà dùng phòng làm việc của Đái Tình, bởi vì hăng biết rõ, như vậy sẽ làm cho nàng nhớ tới chuyện xưa, làm cho nàng áy náy, hơn nữa cùng nàng ở một phòng thì sẽ thuận tiện hơn , không sợ nàng lại đột nhiên rời xa hăng ... Nhất cử lưỡng tiện, chuyện này làm cho hăng thật hài lòng ...

Đưa Bạc Hà giao cho Thuộc Bác xong, Gia Đường liền vội vã rời đi, hẳn muốn tìm người tài trợ nhanh một chút, bây giờ là lúc đài truyền hình trọng yếu nhất ...

Trong nhà Đái Tình

Nàng do dự thật lâu, vẫn là cầm lấy điện thoại, nhìn trên điện thoại di động đã duyệt đã học qua tin ngắn, “Đuôi hiệu là: vì XXXX chi phiếu, tồn tại vào 3, 000, 000 nhân dân tệ...” Nàng lại lạnh lùng cười, ba trăm vạn, tiền thù lao cho tình cảm suốt mấy năm đây sao ? Nàng thiếu chính là tiền sao? Đây chính là những gì hẳn muốn bồi thường sao ? Không cam lòng, nàng bấm dãy số của Lê MẶC Thân ...

Vang lên thật lâu, rốt cục bên kia cũng truyền đến một thanh âm ôn hoà, Đái Tình vốn định khuôn mặt tươi cười thật là tốt tốt thỉnh cầu hẳn hạ xuống, để cho hẳn mau sớm đem bạc hà thu vào tay, chính mình có thể có cơ hội đến gần Gia Đường hơn lúc đầu người đang bị thương thời điểm dễ dàng nhất bị thừa cơ mà vào không phải sao, nhưng cố gắng đóng hồi lâu cười, nàng vẫn là cười không nổi, chẳng qua là rất khó khăn kêu lên tên của hẳn...

Lê Mặc Thân nghe ra nàng có cái gì không đúng, dù sao cũng là người mà hẳn từng thích, bất kể như thế nào cũng nên đối đãi tốt một chút , “Người làm sao vậy?”

Nghe được bốn chữ tràn đầy quan tâm, nước mắt Đái Tình không kiềm được tuôn ra, “Mặc Thân... Người có thể giúp ta một chuyện được không ? Ta bây giờ chỉ có thể dựa vào người, Mặc Thân...” Bữa tiệc này thờ không ra hơi thỉnh cầu, để cho Lê Mặc Thân có chút không biết làm sao, mặc dù bình thời hẳn tương đối lãnh, nhưng không chịu được chính là nước mắt của nữ nhân

“Có gì ? Người nói cho ta nghe” LÂM một nam nhân nhạy cảm có thừa, hẳn cảm giác được giờ phút này Đái Tình là chân thật, nàng là đang thật thương tâm, không giống như nữ nhân âm hiểm lúc trước

Đái Tình lại càng khóc nghiêm trọng hơn, tại sao người khác có thể đối với mình quan tâm, duy chỉ có Gia Đường là không, nàng sớm quên mất, Gia Đường từng đối với nàng rất tốt, cũng là rất chiều cố nàng, Lê Mặc Thân rốt cục không nhìn được, “Người khóc nữa thì ta sẽ cúp máy” Vốn đang suy nghĩ chuyện Bạc Hà lại bị nàng làm hỏng hết tâm tình, đương nhiên nói cúp máy cũng chỉ là hù dọa nàng thôi

“Đừng... Ta đi tìm người được không ?”

“Ta đang ở quán cà phê XXX! Ta chờ người.” (nơi này chính là nơi hân bắt gặp Chúc Hạo và Bạc Hà)

Chờ Đái Tình chạy tới, Lê Mặc Thân đã đợi ở nơi đâu ...

Đái Tình ngồi xuống đối diện hân, vừa ý không tốt mở miệng, nếu như không có ở đây vạn bất đắc dĩ thời điểm, nàng cũng sẽ không làm như vậy, cho nên hai người mới vừa vừa thấy mặt đã lâm vào trầm mặc...

“Người không đơn thuần chỉ là muốn gặp ta đi ?” Lê Mặc Thân thật không thích loại không khí này

Mới vừa mở miệng, nước mắt của Đái Tình lại tiếp tục tuôn ra

“Nhìn xem, công chúa kiêu ngạo của chúng ta khi nào thì trở thành LÂM muội muội rồi ?” Hân ở trong giọng nói không thiếu điều khản, này nhưng thật không phải là thì ra là Đái Tình , xem ra tình yêu ở lực lượng thật đúng là thật vĩ đại, chỉ tiếc mình chẳng bao giờ chân chính nhận thức quá...

“Mặc Thân, thật chỉ có người có thể giúp ta , ta là vì Tống Gia Đường giao ra nhiều như vậy, nhưng là trong mắt của hân chỉ có bạc hà , bây giờ lại còn đuổi ta đi, ta không cam lòng...”

Lê Mặc Thân giống như đang suy tư vậy, yên lặng gật đầu, “Ta không phải là đáp ứng người , ta sẽ giúp người, tốt lắm đừng khóc .” Hân tự tay giúp Đái Tình lau nước mắt, màn này vừa vặn bị Chúc Hạo nhìn thấy, hai người kia thế nhưng ở chung một chỗ, lại còn làm chuyện thân mật như thế. Vậy hân đối với Bạc Hà là có ý gì ? Không phải là nữ nhân này muốn phá hỏng mối

quan hệ của Bạc Hà và Gia Đường sao ?

Bởi vì đang làm việc nên Chúc Hạo cũng không dừng lại, huống chi hẳn cũng không thể dừng lại, cho nên xoay người rời đi, chỉ là đang suy nghĩ về vấn đề này, cảm thấy thật không đơn thuần ...

Trong quán cà phê, Lê Mặc Thân vẫn nhẫn nại chờ dành Đái Tình, chỉ vì nàng còn trường trứ xem ra từng để cho hẳn mê muội mặt, hơn nữa lại là chấp nhất nữ nhân, nếu không lấy nàng ngày hôm qua biểu hiện, đã sớm làm cho nàng có xa lắm không nhanh chóng rất ...

“Bất quá ta làm việc có phương pháp của mình, người không thể thương tổn nàng.” Nàng bây giờ không còn là công chúa cao ngạo nhưng đơn thuần nữa, ngược lại lại có chút âm hiểm, hẳn không thể để nữ nhân mà mình coi trọng bị thương tổn được, nhất định phải gõ một tiếng chuông cảnh cáo nàng trước ...

Đái Tình mở to mắt, “Người... Người không phải là sẽ đối nàng tới thật sao? Nàng... Các người... (làm sao mọi người cũng thích nàng?)” nửa câu sau còn chưa kịp nói ra, đã bị ngăn trở về.

“Cái này không cần người dạy ta, ta đáp ứng chuyện của người ta làm được, còn lại tự không cần người quan tâm .” Trong mắt Đái Tình có một tia mát mẻ , tại sao chứ ? Nàng rõ ràng là tốt hơn Bạc Hà về mọi phương diện, tại sao chuyện gì cũng chỉ ưu ái cho Bạc Hà ? Lão thiên gia thật không công bằng ...

Lê Mặc Thân nhìn nét mặt của nàng, nghĩ thầm mình quả nhiên không có nghĩ sai, Đái Tình rất hiển nhiên là muốn làm cho mình đuổi kịp bạc hà sau lại quăng nàng, làm cho nàng cái gì cũng không chiếm được, cùng là nữ nhân, cùng là một nữ nhân xinh đẹp, cố gì tâm hồn lại chênh lệch nhau như thế ? Hẳn lắc đầu, ở trong lòng thầm đem Đái Tình liệt vào danh sách nữ nhân không nên kết hôn ... Hiển nhiên, nàng cũng không hợp với “khẩu vị” của hẳn, người hẳn cần là Bạc Hà kia

Đái Tình không dám nói nữa, nàng sợ cơ hội cuối cùng cũng sẽ mất đi, lúc nào nàng Đái Tình giống như mấy ngày qua hòa chát vật như vậy quá? Một

nữ nhi của một cán bộ cao cấp, một sắt đá cả thương giới nữ cường nhân nữ nhi, từ nhỏ đã được mọi người coi như công chúa, thế nhưng hôm nay lại không có người nào chào đón, cầu khẩn nhiều lần cũng không đoạt được người mình yêu. Nàng hận thế gian không công bằng, lại càng hận Bạc Hà đã “Đoạt” đi những hạnh phúc vốn có của nàng ...

“Có rảnh rồi, người hãy đi về trước sao, ta còn có việc.” Chuyện của Đái Tình cũng đã xong, LÊ Mặc Thân cũng không có hứng thú cùng nàng ở chỗ này nữa, cho nên lạnh lùng một lệnh trục khách, làm cho tâm Đái Tình như bị quăng xuống đáy cốc. Nàng xoay mặt rời đi nhưng trong lòng thầm thì, <Bạc Hà, tất cả những điều này, ta quyết trả lại gấp bội cho người>

Chương 45: Có chút vô lại

“Tổng đài trưởng, người thật không nể tình a ? Bây giờ không được đi về, ta làm ông chủ, chúng ta cùng nhau ăn một bữa cơm, sau đó đàm luận một chút về công việc hợp tác thì sao ?” Lâm Tồn kẻ dối trá trên thương trường nhất định giữ Gia Đường lại, trong lòng hẳn dĩ nhiên đã có tính toán, đã sớm muốn cùng Gia Đường hợp tác, ai ngờ Gia Đường nhất quyết cự tuyệt, hôm nay Gia Đường đã tìm tới tận cửa rồi, nhất định phải giành được một chút lợi ích mà muốn vậy thì phải dùng một số thủ đoạn nho nhỏ, có lẽ ... Hẳn lộ ra nụ cười thô tục

Tài trợ mà nói đối với bất cứ đài truyền hình nào cũng trọng yếu, hơn nữa bây giờ đài truyền hình lại càng trọng yếu với Gia Đường, nhiệm vụ tồn tại duy nhất của nó chính là — thực hiện lý tưởng của Bạc Hà. Cho nên Lâm Tồn vốn là người trước kia hẳn không muốn tiếp xúc bây giờ cũng lựa chọn không được

Hắn gọi điện thoại cho Bạc Hà, nói hôm nay có buổi xã giao sẽ về trễ một chút, muốn nàng tự đi về. Trong lòng Bạc Hà có chút mất mát, nhưng bây giờ đang là thời kì khó khăn, Gia Đường lại là tổng đài trưởng, chuyện xã giao là không thể tránh khỏi. Cho nên nàng chỉ dặn dò hắn uống chút ít rượu, sau đó cúp điện thoại ...

Bạc Hà cầm điện thoại trên tay mãi không để xuống, tiếng chuông lần nữa vang lên, nàng không nhìn cho rằng đó lại là Gia Đường, “Uy ?” Thanh âm nàng có chút ngọt ngào, trộn lẫn cả hưng phấn

“Bạc hà lão sư!”

“Người là ?” Các xưng hô nàng làm cho nàng như bị đưa vào trong sương mù,. Nàng sau khi quay về cũng có liên lạc với những đồng nghiệp nhưng ở trường học không có lão sư nam trẻ như thế a. Trong đầu nàng loé lên một cái tên — Lê Mặc Thân.

Không sai, thanh âm này chính là của Lê Mặc Thân, mặc dù tiếng nói truyền qua điện thoại có chút khác biệt nhưng Bạc Hà vẫn khẳng định là hẳn

Lê MẶC Thân còn chưa mở miệng, Bạc Hà đã thốt lên, “Lê tiên sinh...”

“Tai của Bạc Hà tiểu thư quả thật rất tốt”

“Quá khen, ngài có chuyện gì không?” Người này tốt nhất là nàng tránh xa một chút. Hôm qua nghe hẳn nói như thế, nàng quả thật rất khó để xem hẳn như bằng hữu bình thường

LÊ MẶC Thân đã sớm biết nàng có thái độ này nên cũng không cảm thấy kì quái, “Thật ra thì không phải chuyện lớn gì, chỉ là muốn mời đi ăn tối . Bạc Hà tiểu thư có nề tình không ?”

“Buổi tối ta sẽ ăn cùng với Gia Đường”

Điện thoại truyền đến bận rộn thanh âm, bạc hà ngó chừng điện thoại, đây là người nào a, nói đeo tựa đeo, ngay cả điềm báo cũng không có, bất quá như vậy cũng tốt, tránh cho còn phải la dậm dài dòng cự tuyệt...

Nàng xoay người muốn hỏi vấn đề với Thuộc Bác, nhưng cửa bị đẩy ra. Lê Mặc Thân xuất hiện trước mắt nàng, cười nhẹ nhàng nhìn nàng. Không thể không thừa nhận, nụ cười này quả thật rất có sức sát thương, không giống bộ dạng nghiêm trang khó gần bình thường của hẳn. Bất quá có đẹp trai hay không nàng cũng không quan tâm. Sắc mặt Bạc Hà lập tức nghiêm nghị, vẻ mặt cứng rắn, “Sao người lại tới đây?”

“Người không hoan nghênh ta sao ?”

Nàng lắc đầu, “Không có, ngài đã suy nghĩ nhiều quá rồi. Gia Đường không có ở đây, nếu có chuyện gì ngài có thể để lại tin nhắn”

“Ta không tìm hắc, tìm người...”

“Người tìm ta vậy vào phòng làm việc của Gia Đường làm gì ?” Nơi này là phòng làm việc của Gia Đường, dĩ nhiên cũng là của nàng. Bất quá bây giờ hắc tự nhiên không mời mà tới, làm cho nàng thật đau đầu a

Lê MẶC Thân lại cười, “Ta chỉ là mới đến, vốn muốn sớm bước vào nhưng nghe Bạc Hà tiểu thư đang nói điện thoại, không tiện cho nên ...” Lời này hiển nhiên là nói cho Bạc Hà, nội dung cuộc trò chuyện giữa nàng và Gia Đường hắc cũng nghe thấy

Bạc Hà bị phát hiện nói dối có chút ngượng ngùng, “Hôm nay Gia Đường về muộn là có chuyện, bất qua hắc vẫn về nhà ăn cơm tối cùng với ta”

“Vậy không bằng gọi điện hỏi Gia Đường một chút, người thấy thế nào?” Phương pháp này không thể thành công chỉ có cách lấy Gia Đường ra chế trụ nàng. Thật ra thì làm một nam nhân mà phải nói tên nam nhân khác thì nữ nhân mình mới thích nghe là một chuyện chẳng dễ dàng gì, bất quá vì thành công hắc cũng phải làm như vậy, ai bảo nữ nhân này làm cho hắc càng ngày càng thích. Nhất là nàng làm cho Đái Tình cao ngạo phải khuất phục càng làm tăng thêm hứng thú của hắc ...

Quả nhiên vừa nghe nhắc tới Gia Đường, khí thế của Bạc Hà đã thua hơn phân nửa, làm sao có thể như vậy đâu? Dù sao hắc và Gia Đường cũng là thế giao. Gia Đường nhìn thấy hắc đưa nàng về cũng cảm thấy yên tâm, ăn cơm làm sao mà cự tuyệt ? Nhưng nếu lỡ như bị Gia Đường phát hiện, nàng làm sao mà giải thích ? Bạc Hà do dự không biết nên làm gì

“Yên tâm đi, trước lúc Gia Đường về nhà ta sẽ đưa người trở về, ta chỉ muốn cùng người ăn một buổi tối mà thôi, người sợ cái gì ?”

“Người tại sao không đi tìm Đái Tình ? Tìm ta làm gì?”

Mỗi khi Bạc Hà mở miệng lại khiến hắc cảm thấy buồn cười. ” Ta có thể đem

điều này lý giải thành người đang ghen không ?”

Vừa nghe hẳn nói như vậy, Bạc Hà bất chấp hình tượng thực nữ, gây lộn với hẳn, “Không, điên khùng, ta và người có quan hệ gì chứ ?”

Mặc dù nhiều năm trước hẳn cũng từng bị Đái Tình sỉ nhục nhưng cảm giác không giống với Bạc Hà. Bởi vì khi ấy mà nói, Đái Tình trước mặt người khác sẽ không làm như vậy bao giờ, nàng luôn lấy sự ưu tú của mình ra mà kèm chế. Thế nhưng Bạc Hà lại hoàn toàn không giống nhưng tai LÊ MẶC Thân lại hưởng thụ vô cùng, nàng tuy không có bộ dạng thực nữ nhưng lại hết sức khả ái

“Bây giờ ta cho người hai lựa chọn, một là đi đằng hoàng theo ta ra, hai là bất chấp giãy dụa, ta sẽ ôm người ra”

Bạc Hà bị hành động vô lại của hẳn mà cháng váng hết cả đầu. Tại sao nàng lại xui xẻo như vậy ? Vừa rồi còn là nàng chiếm thế chủ động kia mà, “Người mới từ Bắc An đi ra sao ? (Bắc An là tên bệnh viện tâm thần)

Lê Mặc Thân nhú mày lại, “Bắc An sao ... Không có, nhưng người vẫn phải đi theo ta, người chọn được chưa ? Chúng ta cần phải đi.”

“Ta còn chưa xong việc”

“Nếu như ... Người muốn về nhà sớm một chút thì đi nhanh lên. Ta không muốn đang ăn cơm mà phải đưa người trở về” Muốn thu nữ nhân này vào tay thật là khó khăn, nhưng cũng may tạo áp lực với nàng là cách tốt nhất ... Vừa lúc đây là sở trường của hẳn ! Vừa đấm vừa xoa cũng không tin nàng có thể ra khỏi lòng bàn tay của hẳn. Hẳn lộ ra nụ cười đắc ý, Bạc Hà giận đến muốn quát hẳn dừng lại nhưng không có biện pháp

Ngược lại vừa nghĩ, hẳn lời này nói không phải là đúng, “Cái gì gọi là trước mắt cái nhà này?”

“Đến lúc đó người sẽ biết...” Hẳn cười gian tà, tiện tay vòng qua eo Bạc Hà, vừa mới đụng một cái đã bị Bạc Hà nhanh chóng thoát được. Tuyệt không cho hẳn có cơ hội động thủ động cước với nàng

Bộ dạng hăn làm như không thèm để ý, ” Người phản ứng lớn như vậy làm cái gì? Chúng ta cũng không phải là chưa từng ôm qua”

Lời vừa nói ra, khuôn mặt Bạc Hà nóng lên, giống như bị chột trúng sừng sừng, nàng hạ giọng, “Người chớ nói nhảm, đó là tình huống đặc thù”

Phản ứng này làm cho LÊ Mặc Thân cảm thấy giống như bị nghiền, theo hăn suy tính, mặc dù nàng lớn lên tương đối trẻ nhưng cũng sắp ba mươi tuổi rồi , làm sao lại xấu hổ như một đứa con nít vậy ! Bây giờ tuy tiện tìm vài tiểu cô nương mười mấy tuổi cũng khó có thể tìm được vẻ mặt này. Bất quá hăn cũng thích, bởi vì hăn mấy năm nay gặp qua không ít nữ nhân, loại nào cũng có những đa phần tương đối là những nữ nhân hào phóng, Bạc Hà như vậy là quá hiếm thấy ...

Hai người không nói gì nữa, đều có tâm tư hướng thang máy đi tới, thấy đồng nghiệp đi ngang qua. Bạc Hà có chút chột dạ. Giống như nàng đang làm chuyện gì có lỗi vậy, lại còn là chuyện có lỗi với Gia Đường nữa a !!

“Theo ta ăn một bữa cơm mất thể diện đến thế sao ? Sao nhìn người giống như bị ép đi làm cướp vậy ?”

“Đi với người mà bình thường sao ? Lê tiên sinh, hy vọng người sau này không có việc gì đừng tìm ta , dù sao ta cũng đã đăng kí kết hôn rồi”

“Ta không ngần ngại.”

Bạc Hà nổi gân xanh, ” Người không ngại nhưng ta để ý a ! Gia Đường biết sẽ nghĩ thế nào ? Các đồng nghiệp khác sẽ nghĩ thế nào về ta ?”

“Gọi điện thoại sẽ biết Gia Đường nghĩ thế nào, người có muốn hỏi xem hăn có đồng ý hay không ?”

Chiêu này quả là có hiệu quả đối với Bạc Hà, nàng chỉ liếc hăn một cái, không nói cái gì nữa. Mặc dù không có làm chuyện có lỗi với Gia Đường nhưng nàng cũng cảm thấy thật không tự nhiên, không giống với khi cùng một chỗ với Trình Mông và Chúc Hạo. Hôm nay Bạc Hà đã biết thế nào là

cảm giác vụng trộm ...

“Người thích ăn cái gì?”

” Tuỳ người, nhanh một chút là được” Bạc hà tức giận trả lời, làm cho Lê Mặc Thân có chút không vui, hẳn là thích khiêu chiến với nàng cơ ...

Xe dừng lại trước cục dân sự, ba chữ “Tinh nguyệt lâu” ánh vào mắt Bạc Hà. Nếu như không phải hôm đó ở chỗ này gặp Đái Tình, có lẽ nàng đã là Tổng phu nhân, không phải chịu sự “Uy hiếp” của tên này, càng nghĩ càng tức giận, đây quả là Lê Mặc Thân cố ý gây ra cho nàng....

Chương 46: Gặp nhau ở phòng xép

Bạc Hà bước vào định tìm vị trí , chỉ nghe thấy Lê Mặc Thân nói một câu với người phục vụ, ” Một gian phòng xép ...” Bạc Hà chỉ nghe thấy mấy chữ đầu, mấy chữ sau không nghe được là gì

“Không nên, ở chỗ này.” Nghe cái từ phòng xép thật là mập mờ, lờ như bước vào hũn giờ trò, chẳng phải lúc đó nàng kêu trời trời kh

Lê Mặc Thân chỉ nhàn nhạt nhìn nàng, hai người giằng co vài giây sau, hẳn đến bên cạnh người nàng, “Người đoán người có thể sao ?” Không đợi bạc hà kịp phản ứng, thân thể của nàng đã rơi vào trong ngực của hắn, trực tiếp đi tới phòng xép .Trong mắt người ngoài, hai người họ như một đôi tình nhân đang giận dỗi vậy, cho nên căn bản không có ai ngăn cản

“Ta muốn đi phòng vệ sinh.”

“Uy...” (phòng xép bên trong có...) chưa đợi Lê Mặc Thân nói dứt lời, Bạc Hà đã nhanh chóng chạy ra xa, Lê Mặc Thân lắc đầu, một mình một người kêu phục vụ sinh đi vào phòng xép.

Bạc Hà thấp thỏm không biết có nên đi vào hay không .. Hay là ... nàng cứ lén trốn đi ... Nhưng hình như không tốt

Nàng đang do dự thì có hai cô gái xinh đẹp bước vào, hai người không ngừng nói chuyện, ” Người nói hẳn có phải giống như Lâm Tồn không ? Già mà cũng cần hầu hạ ?”

“Người kia cười đến yêu my, “Nói mò! Nghe Lâm lão đầu nói hăn là thanh niên tài tuấn, không phải soái ca bình thường, thử nghĩ xem ta liền... (Làm bộ dáng mê gái) . Nếu thật là như vậy, không không lấy tiền cũng có lời...”

“Thật sao ? Hy vọng là vậy ...” Hai người nhìn vào trong gương sửa sang lại dung nhan của chính mình, kỳ quái nhìn thoáng qua Bạc Hà ...

Bạc Hà bấu môi một cái, thì ra nơi này cũng toàn là những nữ nhân dạng này, vậy nàng và Lê Mặc Thân ở cùng một chỗ chẳng phải là nguy hiểm sao ? Hăn quen thuộc nơi này như vậy , chẳng phải là ... Chuyện sẽ ra sao ? Nàng quyết định, cho dù hăn có cái gì, nàng nhất định cũng phải trốn

“Bạc Hà tiểu thư, Lê tổng sợ ngài không tìm được phòng nên bảo ta chỉ dẫn ngài đi” Nàng vừa định đi ra ngoài cửa, người phục vụ liền ngăn nàng lại

Điều này làm cho Bạc Hà rơi vào trạng thái khẩn trương, tại sao nam nhân này lại đáng sợ như vậy ? Vô khống bất nhập, tốt giống như mình vô luận như thế nào cũng không thoát khỏi được cảm giác, ‘Âm Hồn Bất Tán’ nói rất đúng ý tứ này sao? Chỉ tiếc dù cho thế nào, nàng cũng phải đi ...

Bạc Hà đứng trước cửa do dự, làm sao cũng không dám bước vào, giống như nàng sắp bị người ta làm thịt vậy, cúi đầu tưởng tượng tình huống tiếp theo . Hoàn toàn không chú ý tới Lê Mặc Thân nhìn chăm chú nàng này giờ, nữ nhân này thật làm cho hăn dở khóc dở cười, chẳng lẽ trên trán hăn có khắc hai chữ “Sắc lang” sao ? Cho dù có khắc cũng không làm người ta chán ghét đến như vậy. Muốn nàng đi ăn cơm với hăn mà làm như kêu nàng đi vào chỗ chết vậy ...

“Người có thể đi vào chưa ?”

Bạc Hà này giờ mới phát hiện chính mình ngẩn người, lúng túng gật đầu, hai tay nắm ở chung một chỗ, rất không tự nhiên

Càng như vậy, Lê Mặc Thân càng muốn trêu chọc nàng, cố ý đứng bên cạnh nàng, cúi sát xuống ngửi mùi thơm từ tóc nàng ... Chẳng qua là muốn trêu chọc nàng mà thôi, thế nhưng lại bị nàng hấp dẫn. Giống như ba năm trước,

trên người nàng tản ra mùi Bạc Hà thơm ngát, làm cho người ta buông lỏng và trầm mê... Hăn nhìn không được đưa sợi tóc nàng lên đặt trước mặt

Bạc Hà không khách khí kéo tóc của mình về, đoán sao đúng vậy, vừa bước vào phòng xếp đã không an phận ...

Lê Mặc Thân lúc này mới kịp phản ứng, mình quả thật có chút... Thất thố

“Ăn bữa cơm có cần phải thống khổ vậy không ?”

“Dạ!”

“Không sao, người có thói quen.”

“Người xác định người không có vấn đề về tâm thần a ? Ta nói như thế nào người mới hiểu ? Nếu biết ta đi theo người ăn cơm, Gia Đường sẽ hiểu lầm”

“Nếu như chỉ có một chút chuyện mà hiểu lầm thì người xác định đó là yêu sao ?”

Bạc hà không nói... Đây là nhược điểm trí mạng của nàng, không phải ngày đó chỉ vì nàng hiểu lầm Gia Đường mà chia tay sao ? Tuy nói khi đó là tận mắt nhìn thấy, xác thực, nhưng nếu có tín nhiệm trong lời nói, như thế nào lại là sau lại bộ dạng? Cũng may Gia Đường đối với mình yêu được sâu, nếu không bây giờ hết thấy vừa là cái dạng gì, mình là hay không vừa cuộc sống ở trong thống khổ đâu...

Lê Mặc Thân cũng không gây sự nữa, chỉ làm một động tác mời , giúp nàng kéo ghế ngồi

“Lê tiên sinh...” Bạc hà chậm rãi ngẩng đầu, đúng đúng mặt Lê Mặc Thân nhẹ nhàng nói đến.

“Xưng hô như thế này rất lạ, chúng ta coi như là quen biết cũ, có thể gọi ta là Mặc Thân” Thật ra thì hăn chỉ hy vọng Bạc Hà có thể gọi như vậy

“Này... Được rồi, Mặc Thân!” Hăn rất hài lòng gật đầu, mỉm cười , “Chuyện

gì?”

Nàng nhẹ nhàng hít sâu một hơi, “Ta là muốn nói, người sau này có thể đừng tìm ta hay không ? Bất kể hai ngày nay người nói giống với ta như thế, coi không có gì là tốt nhất, ta cũng cảm kích người nâng đỡ ta nhưng khi ở cùng người ta không an tâm. Ta cảm thấy làm như vậy rất có lỗi với Gia Đường “

“Ta cũng không nói giống...”

Bạc hà rõ ràng ý tứ của hần, “Nhưng chúng ta không thích hợp ở chung một chỗ, ta đời này cũng chỉ muốn ở cùng với Gia Đường” Nói xong nàng xoay người muốn lấy túi xách đi

“Ta rốt cuộc có chỗ nào không bằng Tống Gia Đường, tại sao một cơ hội cũng không cho ta ?”

“Có lẽ người có nhiều chỗ tốt hơn hần nhưng ta cũng chỉ yêu có mình hần thôi”

“Ngồi xuống, bất kể người quyết định làm sao thì ăn xong bữa cơm này rồi hãy nói, được không ?”

Ánh mắt hần có chút mất mát, thật ra thì chuyện Bạc Hà cự tuyệt là trong dự liệu của hần nhưng tin chắc không có nam nhân nào thích một nữ nhân trong lòng hần nhắc đến người khác. Cho dù thế nào, hần cũng quyết định sẽ không buông tay cho Bạc Hà ...

Bạc Hà một lần nữa chậm rãi ngồi xuống ghế, mặc dù nàng đối với Lê Mặc Thân không hiểu rõ nhưng đêm nàng bắt lực nhất vào ba năm trước, hần an ủi nàng thật sự rất cảm kích, nên không có hần thì có lẽ bây giờ nàng cũng không còn trên đời nữa. Có lẽ đã sớm thành đồ ăn trong bụng sói, cuối cùng trở thành chất dinh dưỡng đi ...

Nàng rất cảm kích hần , thậm chí ba năm trước đã có lúc nàng đồng tâm với hần nhưng là sự hiện hữu của hần quá ngắn, có thể nói là chỉ trong nháy mắt, thậm chí ngay cả tên đối phương cũng không biết. Nàng thậm chí cũng không nghĩ sẽ gặp lại hần. Hần đối với nàng đơn giản chỉ là một người qua đường

mà thôi, một khắc động tâm hấn đem đến cũng không thể thay thế tổn thương Gia Đường tạo cho nàng, nếu như không gặp lại, có lẽ nàng sẽ quên hấn đi ...

“Đêm ba năm trước rất đẹp” Giờ phút này Lê Mặc Thân tràn đầy nhu tình, không giống bề ngoài lãnh khốc mà hấn tạo ra

“Ta đã quên.” Bạc hà cố gắng phủ nhận mình và hấn từng gặp nhau, không muốn nhắc lại, mặc dù là cảm kích, nhưng là nàng nhất định phải bảo tồn ở trong lòng, bởi vì một khi để cho hấn cảm giác được mình vẫn đối với hấn trong lòng còn có cảm kích, kia vạn nhất tứ không kiên sợ đối với mình sinh ra nào đó không nên có ý nghĩ nên làm cái gì bây giờ? Gia Đường...

Nàng không dám nghĩ tiếp nữa

Hấn lắc đầu, hiển nhiên là nàng nói dối, nét mặt của nàng đã sớm bán đứng nàng. Từ khi đi vào thì nàng đã tự nói lên sự bất an của nàng, cũng không phải là chẳng qua là người đi đường giáp mà thôi, cho dù không có tình yêu nam nữ, nhưng lúc đầu nàng chưa từng có đem mình quên mất, hơn nữa vị trí cũng hứa cũng không thấp, chẳng qua là nàng không thừa nhận mà thôi... Nếu như vậy, có lẽ nếu hấn cố gắng, một ngày

“Nhanh ăn đi, nếm thử món này xem sao”

Rốt cuộc cũng có chuyện làm ngài chuyện bốn mắt nhìn nhau, Bạc Hà lập tức cầm lấy muỗng đưa, bây giờ mà nói, nếu không phải lúng túng nữa chắc chắn sẽ hạnh phúc nhiều hơn

Lê Mặc Thân thích Bạc Hà như vậy, nàng chân thật, một chút cũng không giống nữ nhân khác nhả nhó trước mặt hấn. Một bữa ăn ít để giảm béo làm cho hấn thật chán ghét, điểm này có lẽ Bạc Hà sẽ không bao giờ có

...

“Có thể đi chưa ?” Bạc Hà hoàn thành xong nhiệm vụ muốn nhanh chóng về nhà

Lê Mặc Thân buông buông tay, “Được rồi!”

“Đúng rồi ... Lê Mặc Thân ... Chuyện đó người sẽ đáp ứng với ta sao ?”

Chuyện ? Ngoài chuyện nàng cự tuyệt còn có chuyện gì ? “Người nói chuyện gì ?”

“Sau này sẽ không cần đi tìm ta “

“Không được! Bất quá cũng có một biện pháp, ta không đi tìm người cũng là có thể...”

Bạc Hà vừa nghe thấy, hai mắt sáng ngời, “Biện pháp gì ?”

“Người tìm đến ta, chỉ cần người không tìm ta, ta liền sẽ tìm người, chỉ đơn giản như vậy!” Có lúc không khỏi chối cãi một chút, có lẽ thật không cách nào đạt tới mục đích, vì mình sau này hạnh phúc, chỉ có thể như vậy!

Bạc Hà bị tức chẳng nói được gì, “Người thật là nhàm chán”

Lê Mặc Thân nhân cơ hội cúi sát vào tai nàng tham lam ngửi lấy mùi thơm, “Vì ngươi nên ta đành phải nhận vậy”

Gặp phải người như vậy, Bạc Hà thật là dở khóc dở cười, nhưng cũng là phát từ đáy lòng không muốn cùng hắn nhắc lên cho quan hệ như thế nào, dù sao cùng Gia Đường tình cảm đến từ không dễ, có thể đi cho tới hôm nay một bước này, bọn họ lẫn nhau cũng giao ra bao nhiêu cố gắng a ... Chẳng qua Lê Mặc Thân nói chân thành như vậy làm cho nàng không thể phản bác ...

Ra cửa quay đầu lại thì nàng cảm thấy phòng xép năm sao của tửu lâu này cũng không ... đáng sợ như trong tưởng tượng

...

Trong một căn phòng lớn ở Tinh Nguyệt lâu

Lâm Tồn đang “Dày yến” cùng với Gia Đường, còn đặc biệt tìm hai vị “tiểu thư” tới, là khách quen nên bọn họ tự nhiên hiểu rõ. Mục đích lần này hẳn

làm vậy là muốn “Bắt lại” Tống Gia Đường, đồng thời từng bước thoả mãn dã tâm thâm độc của hắn, dù sao có một đài truyền hình thì vấn đề quảng cáo cũng sẽ không còn phiền toái nữa. Nghĩ sao làm vậy, hắn ném một cái ánh mắt sang cho hai mỹ nữ kia, bọn họ hiểu ý không ngừng bồi Gia Đường uống rượu ...

Gia Đường tránh không thoát hai nữ nhân như bánh mật, vẻ mặt dần dần chán ghét, hắn đứng dậy muốn đi ra ngoài, cũng lấy cớ đi vệ sinh như Bạc Hà, không ngờ hai cái bánh mật cũng đeo bám đi theo ...

Hắn còn chưa kịp hất ra thì đã thấy một màn chói mắt, dùng sức lắc đầu làm cho chính mình tỉnh lại một chút. Kết quả vẫn là nhìn thấy Bạc Hà đi cùng Lê Mặc Thân, bọn họ đi ra từ phòng xếp, Lê Mặc Thân thân mật vòng tay qua hông của nàng ...

Bạc Hà cũng giật mình, nàng không ngờ người mà hai mỹ nữ kia nói trong phòng vệ sinh — Chính là Gia Đường !

Chương 47: Chính thức tuyên chiến

Bốn mắt nhìn nhau, không, là sáu mắt ... Trừ hai nữ nhân kia, điều này là ngoài dự tính của ba người, người nào cũng không nghĩ xuất hiện chuyện này, hơn nữa lại còn là tình hình này

Vẫn là Lê Mặc Thân trước trì hoãn tới đây, kéo bạc hà hướng Gia Đường phương hướng, mà bạc hà dưới chân nhưng làm sao cũng chuyển bất động bước, cho đến cảm nhận được trên tay hơi đau đớn, tài: mới kịp phản ứng, là Lê Mặc Thân cho nàng dừng khí, muốn nàng đổi mặt

“Thì ra ngươi là đang bận về cái việc này, đáng thương cho nữ nhân ngu ngốc này, còn nhất định chờ ngươi về nhà ăn cơm” Hắn nói xong cũng không quên nhìn về phía Bạc Hà chú ý đến nét mặt của nàng, tay thủy chung vẫn chưa buông ra

Gia Đường nhìn hai người nắm chặt tay, lại nghĩ tới vừa rồi bọn họ từ đâu đi ra. Trong lòng bắt đầu buồn bực, hất hai cái “Bánh mật” ra, tách hai người ra, bức Bạc Hà vào tường, “Ngươi nói cho ta nghe, chuyện gì đang xảy ra ? Ta tin tưởng ngươi, ngươi thậm chí một buổi tối cũng không đợi được, ta chỉ đi ra ngoài ăn một bữa ngươi cũng ...”

Một tiếng bập tạc vang lên, lần đầu tiên trong đời, Bạc Hà hành động như thế này, “Vậy người là đang làm cái gì ? Hảo một cái hiệp đàm nghiệp vụ, hảo một cái tối nay về nhà, Tống Gia Đường, người làm ta thất vọng quá ” Nói xong nàng chạy ra khỏi tửu điểm, lòng nàng lại đau hơn cả bốn năm trước, Gia Đường tại sao có thể như vậy? Nàng mặc dù biết hai nữ nhân kia là “Lâm lão đầu” phái tới nhưng tại sao hắn có thể hơn hờ tiếp nhận ? Hơn nữa còn mỗi người một bên ? Chủ yếu nhất chính là, hắn tại sao lại có thể hoài nghi nàng ? Làm sao không biết tốt xấu hiểu lầm nàng ?

Lê Mặc Thân theo sát phía sau, tiếp theo là Gia Đường, hắn không trở lại tửu điểm nữa, trực tiếp đuổi theo nàng, giống như ý thức hành động của hắn vừa rồi có chút lỗ mẫn (Có chút í ả ?)

Bạc Hà chạy rất nhanh, Lê Mặc Thân cũng phải mất một thời gian lâu mới có thể đuổi kịp nàng, Gia Đường bởi vì uống quá nhiều rượu nên hai chân có vấn đề, không có cách nào vượt qua được hai người, nhưng cũng không dừng lại, đuổi theo ở phía sau

Lê Mặc Thân kéo Bạc Hà lại, ôm nàng vào trong ngực. “Thật xin lỗi, ta không nên dẫn người tới đó, ta thật không biết rằng hắn cũng ở đó” Hắn thật sự hối hận đã đem Bạc Hà tới đó, ai bảo đó là nơi hắn quen thuộc nhất ? Thật ra đó cũng không phải là tửu điểm hào hoa nhất nhưng cũng là một phần trong sản nghiệp của hắn, nếu nói nước phù sa không chảy ra ruộng ngoài thì đưa Bạc Hà đến đó là tốt nhất. Ai ngờ lại xuất hiện trường hợp như vậy

Bạc Hà không giãy dụa, chỉ khóc nức nở, nàng không biết bả vai lúc này là của ai, chỉ cần nàng có thể dựa vào đó mà khóc là được ...

Còn chưa khóc xong, nàng đã cảm thấy thân thể mình bị kéo qua nơi khác, thanh âm quen thuộc vang lên, “Thật xin lỗi, vừa rồi ta quá lỗ mẫn, không phải như người nhìn thấy, người nghe ta giải thích được không ?”

“Lê tổng ... Lão bà của ta hiện giờ không cần người khác ôm, ta biết các người không có gì cả, cảm ơn người đã ăn cơm tối với Bạc Hà .. ” Hắn tận lực khống chế sự phẫn nộ của mình, biết rằng lúc này có nổi giận cũng không giải quyết được gì.... Nhưng Lê Mặc Thân không có chút ý tứ nào muốn đi

“Ai nói chúng ta không có gì cả? Bắt đầu từ bây giờ ta liền theo đuổi bạc hà, ta sẽ không làm cho nàng thương tâm. Người ngoại trừ tổn thương nàng, còn thể cho nàng cái gì ?” Trong giọng nói Lê Mặc Thân tràn đầy tức giận. Bạc Hà yêu Gia Đường, hẳn hiểu, dù sao tình cảm nhiều năm cũng rất khó buông xuống. Thật không ngờ Gia Đường lại dùng phương thức này đáp trả lại Bạc Hà, đây chính là cách mà hắn bảo vệ cho nữ nhân của chính mình hay sao ? Hắn không cho phép... Mặc dù chính hắn cũng từng như vậy, nhưng hắn tin tưởng nếu Bạc Hà đồng ý làm nữ nhân của hắn, nàng sẽ không thương tâm như bây giờ

“Đây là chuyện giữa chúng ta, có quan hệ gì tới người ? Hơn nữa ta chưa từng nghĩ tới sẽ thương tổn Bạc Hà, chuyện vừa rồi các người nhìn thấy vốn không phải là như vậy”

Không ngờ Lê Mặc Thân còn chưa mở miệng, Bạc Hà đã cười lạnh một tiếng, “Ta thật không biết con mắt dùng để làm gì, ? Chẳng lẽ nó tồn tại chỉ để hiểu lầm sao ? Bốn năm trước cũng nhìn, bốn năm sau cũng nhìn lầm sao ?”

Cùng bốn năm trước giống nhau, bạc hà nhìn qua đúng là thật thật tại tại chuyện đã xảy ra, tuy nhiên nó vừa rất bất đắc dĩ chính là, vốn là tình huống cái vốn cũng không phải là nàng nhìn qua như vậy... Hẳn sợ bạc hà lần sẽ giống như bốn năm trước, không cho mình cơ hội giải thích, cho nên một lần nữa nắm tay nàng, nói gì cũng không buông ra, tình huống như thế để cho Lê Mặc Thân cũng có chút do dự, tuy nói rất muốn bây giờ tự mang bạc hà rời đi, nhưng là hắn làm mất đi bạc hà trong mắt thấy được nàng đối với Gia Đường không phải là bỏ cùng đau lòng...

“Bạc hà, đi theo ta.” Lê Mặc Thân suy nghĩ trong chốc lát, vẫn là quyết định vươn tay, dù sao bất kể thế nào nói, hắn cũng phải thử một chút, nếu như bạc hà có thể tha thứ Gia Đường, vậy hôm nay hắn tranh cãi cũng không có nghĩa gì. Chỉ có thể tiếp tục cố gắng vào ngày sau. Nhưng nếu Bạc Hà nguyện ý cùng hắn đi, hắn sẽ lập tức lập nàng làm tân nương của hắn. Không cho nàng có cơ hội bị thương tổn nữa ...

Vừa bị Gia Đường nắm chặt, bên kia lại có bàn tay không muốn rời, nhắm

mắt suy nghĩ một chút, nàng xoay người hướng Lê Mặc Thân nhẹ nhàng nói, “Cảm ơn người, ta sẽ tự trở về” Nàng mặc dù mâu thuẫn nhưng cũng biết nàng và Lê Mặc Thân không có khả năng

“Nhớ kỹ lời ta nói với người”

Nói xong hần còn đi đến bên cạnh Gia Đường nói một câu, “Nếu như còn có lần nữa, người lại làm cho Bạc Hà thương tâm, ta nhất định sẽ không hành động giống như hôm nay”

Bạc Hà không nói gì, xoay người tránh thoát vòng tay của Gia Đường, “Có gì thì nói đi, nói xong ta về nhà.”

Lúc này điện thoại của Gia Đường lại không phối hợp vang lên, hần tức giận mở máy, từ bên kia điện thoại truyền đến tiếng cười gian xảo của Lâm Tồn, “Tổng đài trưởng a, sao ngài đi lâu thế ? Hai vị mỹ nữ còn đang chờ ngài a”

“Kế hoạch hợp tác của chúng ta huỷ bỏ, không bàn tiếp, gặp lại sau.” Nói xong ba cúp điện thoại, hần rất hối hận, sớm biết Lâm Tồn không phải người bình thường mà vẫn cố ý tiếp cận hần

Thật ra thì đây hết thảy cũng là vì bạc hà có một tốt hơn phát triển bình thai, nhưng vạn nhất bởi vì chuyện này ngay cả bạc hà người cũng bị mất, kia làm được còn có cái gì ý nghĩa?

Bạc hà xoay người rời đi, thì ra là cái gọi là hợp tác, cái gọi là kéo tài trợ, chính là như vậy, đột nhiên nàng cảm thấy tất cả mọi thứ bên cạnh nàng đều là “Dối trá”, nàng không muốn sống nữa ...

“Bạc hà...” Mượn tử lực, Gia Đường gầm nhẹ một tiếng, từ phía sau hoàn ở nàng, bả đầu chôn ở vai cảnh nơi, thật chặt nhắm mắt lại, lẩm bẩm nói, “Đừng đi, ở lại đây nghe ta giải thích được không ? Người đừng vứt ta lại ... Ta không chịu được cuộc sống không có người ... Xin người”

Cảm nhận được sự run rẩy phía sau, giờ phút này hoàn toàn là chân thật ... Không phải là hần đã dối nàng sao ? Thật nghĩ hất ra đây hết thảy, mặc dù lần này sẽ không giống như trước kia xúc động như vậy, tự mình một người chạy

đi xa như vậy, nhưng lúc đầu có nên không ở bên cạnh hắn, tiếp tục cuộc sống bây giờ... Nghĩ là nghĩ như vậy, rồi lại hết lần này tới lần khác không muốn cứ như vậy sẽ đem hắn đẩy ra...

“Hai người kia hẳn người cũng biết các nàng là ai. Hạng thấp kém như vậy ta không chịu nổi. Trên đời này ta chỉ cần một nữ nhân là người, người không thấy sao?”

“Ta nhìn thấy rất rõ ràng, mỗi người một bên, ta biết không phải là người tìm, nhưng là người không có cự tuyệt.”

“Làm sao người biết ta không có cự tuyệt? Nếu như không gặp phải người...” Hắn không nói được nữa, nàng lại cùng một nam nhân khác đến chỗ như thế, mặc dù là một nhà hàng hạng sang nhưng bên trong phòng xếp tất cả mọi chuyện đều có thể làm. Nhất là thái độ vừa rồi của LÊ Mặc Thân, còn làm trò trước mặt hắn ôm, hắn để ý...

Bạc hà nóng nảy, “Làm sao người có thể nghĩ ta như vậy?” Vừa nghĩ tới lúc này, nàng không khỏi uly khuất. Hắn dám hoài nghi nàng cùng nam nhân khác, nước mắt lại tiếp tục rơi xuống

Gia Đường nhẹ nhàng xoay mặt nàng lại, ôn nhu cúi đầu hôn lên đôi gò má tràn đầy nước mắt của nàng. Cuối cùng mới hôn lên môi đụng chạm lấy sát na, hắn bắt đầu mãnh liệt tác thủ, phóng thích ra mới vừa rồi vài lần không cách nào khống chế cảm xúc, lời lẽ quần giao ở chung một chỗ, bạc hà cũng không cách nào kháng cự, nàng cảm nhận được khát vọng của hắn, đồng thời cũng cảm nhận được mùi rượu phảng phất ...

Bỗng nhiên mãnh liệt đẩy, nàng chỉ chỉ phía trên chột lóe chột lóe màu đỏ điểm sáng, nàng lúc này mới nhớ tới bọn họ là ở bãi đậu xe phụ cận, nơi này có nhiếp tượng đầu, người ném lớn... Vội vàng tránh thoát ngực của hắn, lại bị hắn ôm lấy, nàng còn chưa kịp phản ứng đã bị hắn đưa vào bên trong xe, trực tiếp áp đảo nàng, từ từ giải khai nút áo trên ngực nàng ...

“Người làm gì? Không nên, không thể ở chỗ này.”

“Yên tâm, không có ai nhìn thấy đâu” Môi hắn đặt lên môi nàng, bàn ta

không yên phận luôn vào bên trong váy ...

Bạc Hà không biết làm gì lại bị hấn hôn kịch liệt, nói không ra lời

Nàng nghe thấy tiếng va chạm đinh đinh đương đương, Gia Đường lấn thân lên, vật nóng cứng lên như chẻ tre, nhồi vào thân thể Bạc Hà, không biết qua bao lâu, cho đến khi hai người kịch sức, hấn mới chậm rãi găm nhẹ một tiếng, sau mới tách ra

Gia Đường ở bạc hà trên môi lại thâm sâu sâu ấn xuống, nhìn giờ phút này ánh mắt vẫn có chút sừng đỏ, bộ mặt nhưng như lúc ban đầu nứt hở hoa đào loại thẹn thùng, hấn rất thỏa mãn, thật không dám tưởng tượng nữ nhân nếu lại rời đi hấn sẽ như thế nào. Hấn sẽ giống như bốn năm trước đi tìm nàng khắp nơi sao ? Không, hấn nhất định sẽ điên...

Hấn giúp Bạc Hà sửa sang y phục lại, tỉ mỉ giúp nàng, đem quần áo trở lại như cũ, sau đó nhẹ nhàng ôm nàng, “Thật xin lỗi, ta vừa tổn thương lòng của người .”

Bạc hà không nói, bởi vì hấn còn thiếu nàng một cái giải thích, thật sự thì nàng cũng không tin hấn sẽ làm chuyện như thế . Nàng chỉ muốn có một cái cố thuyết phục để trấn an lòng mình thôi, hôm nay nàng yêu hơn cả bốn năm trước, cho nên nàng cũng không muốn rời hấn đi ...

Nàng lẳng lặng tựa vào Gia Đường, chờ đợi lý do của hấn

Chương 48: Đại biểu hết thủy

Gia Đường kiên nhẫn đem những chuyện đã qua kể không thiếu một chi tiết nào với Bạc Hà, thật ra thì đối với chuyện ngày hôm nay hấn cũng rất tức giận, đi ra ngoài một lát để nghĩ cách làm sao trốn thoát, ai biết kia hai khối thuốc cao dán kia dính mãi không rời, còn nhìn thấy Bạc Hà đi với nam nhân khác. Đi gặp nam nhân còn chịu được, cái gì hợp tác, cái gì tài trợ, tất cả đều là quỷ ... Chỉ là thực lực hiện giờ của Đài truyền hình mỏng đi rất nhiều, dĩ nhiên cũng phải hy sinh một chút ...

Nghe xong giải thích của hấn, bạc hà cũng hiểu gật đầu, đưa tay nhẹ nhàng sờ khuôn mặt bị nàng đánh, “Còn đau không?”

Tay nàng dính sát vào mặt hắn , Gia Đường lắc đầu, “Là ta không đúng, ta không nên nói người như vậy. Chẳng qua là lúc ấy ta giận quá, chẳng qua là ...” Hắn dừng lại một chút, bạc hà mở to hai mắt, thấp thỏm không biết “Chẳng qua là” của hắn có ý tứ gì

“Chỉ là cái gì a?” Nhìn hồi lâu không nói chuyện, nàng có chút gấp gáp, chẳng lẽ khó mở lời đến thế sao ?

“Chẳng qua là sau này không được để nam nhân khác ôm người nữa, người là của ta, người hiểu chưa?”

Bạc Hà cảm giác được lỗ tai nàng nóng dần lên, “Bá đạo, người cũng bị người khác ôm nha”

“Ta đã nói hết rồi , người còn muốn thử nữa không ?” Vừa nói hắn vừa làm động tác cởi nút áo bạc hà

Nàng trừng mắt nhìn, “Người có phải bị bỏ thuốc rồi hay không ? Khát khao như vậy ...

Gia Đường cười mập mờ, tiến tới bên tai nàng, “Đối với người, ta không bị bỏ thuốc cũng chịu không được ...”

“Không nên, đây là bãi đậu xe của tửu điểm, người không thể ...”

Bị bộ dáng khẩn trương của nàng làm cho chọc cười, Gia Đường chỉ gõ nhẹ nàng một cái, ” Chọc người thôi, nơi này quả thật không thoải mái, phải tìm nơi khác a” Nói xong đem nàng kéo xuống xe, ngồi vào hàng tay lái phụ vị, mình mở xe một đường bay theo hướng nhà đi tới...

“Củi Nữu nhi! Ta mới vừa nói người nhớ chưa có?”

“Kia một câu?”

Gia Đường liếc nàng một cái, hắn thật không còn cách nào với nàng ...

“Không cho người làm chuyện này”

“Còn phải xem biểu hiện của người đã” Nàng len lén cười, thì ra chuyện Gia Đường để ý là thế. Thực tế nàng và Lê Mặc Thân cũng không có gì, mặc dù hẳn có biểu lộ nhưng cũng không phải nhất định nàng tiếp nhận hẳn. Chuyện đó đại khái cũng giống như Gia Đường và Đái Tình vậy, nàng cũng rất rõ ràng. Nàng cũng giống như Gia Đường, khi yêu một người sẽ rất khó thay đổi, thậm chí là cả một đời cũng không được ...

Nhẹ nhàng vuốt vuốt sợi tóc của nàng, hẳn không nói gì nữa, cho đến khi trở về bãi đỗ xe của nhà, hẳn mới ôm Bạc Hà đi vào phòng khách...

“Tiên sinh, tiểu nhân ... Ách, Gia Đường, Bạc Hà, ta đã chuẩn bị thức ăn xong nhưng lạnh rồi, bây giờ ta đi hâm lại” Tiết a di vội vàng mở cửa

“Chún ta ăn xong rồi, a di” Vừa định đi vào phòng ngủ, bỗng nhiên Bạc Hà nhớ tới một vấn đề, xoay đầu lại hỏi a di, ” A di , người sáng sớm không có ở đây sao ? Ngày mai có thể nhắc chúng ta rời giường được không ?”

A di ngạc nhiên một chút, sắc mặt mất tự nhiên, ” Ta sáng sớm đi ra ngoài mua ... Mua thức ăn, nhằm thời gian. Ngày mai sẽ không vậy nữa, các người yên tâm ngủ đi!”

Hai người nhìn nhau một chút, bất quá cũng chỉ là lần này thôi, huống chi bọn họ cũng không yêu cần a di phải đánh thức, chẳng qua là tối ngày hôm qua quá mệt mỏi mới không dậy sớm. Nhưng a di sao lại có phản ứng không bình thường như thế ? Nàng còn chưa rõ tính tình của hai người sao ? Bọn họ chỉ cười cười với a di, không nói gì thêm

Vừa vào phòng ngủ, điện thoại Bạc Hà đã reo lên, hai tiếng đô đô nhắc nhở có tin nhắn. Bạc Hà sửng sốt, mấy năm nay cũng chưa có người gửi tin cho nàng, bất quá cũng chỉ là một tin nhắn mà thôi, nàng lấy điện thoại ra , phía trên màn hình hiện ra chữ số xa lạ , ” Nhớ kỹ lời ta nói hôm nay, nếu người có thể cho ta một cơ hội, ta nhất định sẽ khiến người hạnh phúc ...” Bạc hà ngẩn người, đây là biểu lộ, hai ngày này nàng nghe được Lê Mặc Thân đối với mình nói cũng là biểu lộ không phải sao?

“Người động tâm? Lão bà, ta có phải không tốt hay không ?” Gia Đường ôm nàng vào trong ngực, ôm thật chặt, thanh âm có chút khác thường, không phải là hăn đối với mình không tin rằng, mà là hăn biết rõ, mấy ngày qua, cho dù có cố gắng thế nào thì vẫn không thể dứt bỏ thương tổn trong Bạc Hà, hoàn toàn không như mong muốn của hăn

Bạc hà nhẹ nhàng lắc đầu, “Đừng suy nghĩ bậy, ta biết người không muốn làm cho ta không vui, thật ra thì người làm như vậy đã đủ rồi, ta rất thoải mái”

“Ta cuối cùng vẫn là làm cho người không vui, ta thật lòng muốn đem cõi đời sau cho người thật hạnh phúc, nhưng là ...”

“Người đã cho ta thứ tốt nhất rồi ! Đúng không ? Gả cho người là mong ước lớn nhất của ta, còn lại cái gì cũng không cần, cho dù giấc mơ làm người chủ trì của ta cũng không cần ... Ta cho tới bây giờ cũng không muốn cùng người tách ra, ta chỉ mong chúng ta có thể vĩnh viễn ở một chỗ ... Bây giờ nghĩ lại mà xem, những chuyện kia hoàn toàn là do Đái Tình một tay bày ra, ta lại từng bước từng bước đi vào cái hố của nàng. Cho nên nếu người nhất quyết phải có một người chịu sai, vậy để cho ta cố gắng được không ? Vẫn luôn là người cố gắng níu kéo tình cảm mà ta lại chỉ biết trốn tránh, cho nên từ giờ trở đi, để cho ta gánh chịu một chút có thể không? Ta sẽ không để cho tình cảm của chúng ta dựa dẫm vào ta nữa không may xuất hiện...”

Nàng còn muốn tiếp tục nói nhưng môi đã bị hăn che lại, không cho nàng nói tiếp nữa, cho tới bây giờ, hăn cũng không muốn Bạc Hà làm cái gì cả, chỉ cần tiếp nhận hăn là được. Hăn rất hài lòng, mà ngày hôm nay lại xuất hiện một đối thủ mạnh như Lê Mặc Thân, thực lực hăn là cách rất xa, đài truyền hình còn đang trong thời kì khó khăn, nếu như Lê Mặc Thân thật sự phá hỏng mọi chuyện, nếu muốn đưa đài truyền hình trở về quỹ đạo chắc chắn rất khó ...

Bạc Hà rút cuộc cũng buông ra, trừng mắt nhìn Gia Đường, ” Gia Đường, tại sao vậy ? Tình cảm của chúng ta không hề yếu ớt như vậy, trước kia là ta không có lòng tin nhưng người phải tin ta vĩnh viễn nha”

Gia Đường lúc này mới giật mình, trước nay hăn luôn tin tưởng Bạc Hà, tại sao sau khi Lê Mặc Thân xuất hiện, hăn lại càng lúc càng không có lòng tin ?

Là bởi vì sợ bại bởi Lê Mặc Thân sao?

Lúc này chuông điện thoại của Gia Đường cũng bắt đầu kêu om sòm, Gia Đường nhìn lại, là Chúc Hạo, từ sau khi Bạc Hà trở về tiểu tử này rất ít gọi điện cho hắn vì sợ quấy rầy. Hôm nay nhất định có chuyện rất quan trọng mới gọi điện tới ...

“Bạc hà cùng người ở một chỗ sao?”

Gọi điện thoại cho Gia Đường câu đầu tiên dĩ nhiên lại hỏi tới Bạc Hà, đây cũng là bằng hữu bao nhiêu năm nha, nếu không hắn nhất định tức điên lên. Bất quá cũng là bằng hữu, hắn cũng không so đo nhiều như vậy

“Đúng vậy a, người muốn chúng ta cùng ra ngoài ?”

“Không phải, ta có việc muốn nói cho người” Hắn dừng lại một chút rồi tiếp tục nói, “Khuya nay ta nhìn thấy Đái Tình cùng Lê Mặc Thân ở cùng một chỗ quan hệ rất thân mật, ta muốn người và Bạc Hà chú ý người này một chút ...”

Huynh đệ quả nhiên là huynh đệ, bất kể phương diện nào cũng quan tâm đến hắn, “Ok, chờ ta qua bận rộn sẽ gọi cho người a”

Không nói tiếp nữa, hai người cùng nhau cúp máy. Gia Đường nhìn Bạc Hà vừa mới bị Lê Mặc Thân tuyên bố theo đuổi, trong lòng cảm thấy bất an, chẳng lẽ hắn đến cạnh Bạc Hà là có mục đích ? Điểm bất an nhất cũng không phải điểm này, lúc hắn gặp Bạc Hà ở Tinh Nguyệt Lâu, nhìn thấy ánh mắt của Lê Mặc Thân nhìn Bạc Hà tràn đầy thương tiếc, chẳng lẽ là hắn nhìn lầm sao ?

“Người làm sao vậy?” Bạc Hà nhìn hắn có điểm khác thường, nhẹ nhàng đẩy hắn

Hắn vươn cánh tay ra ôm Bạc Hà vào lòng. “Chúc Hạo nhìn thấy Lê Mặc Thân cùng Đái Tình ở chung một chỗ, kêu chúng ta chú ý một chút, vốn là ta cũng không muốn nói với người nhưng người quá đơn thuần, ta sợ người ...”

“Sợ ta lại nhảy vào một cái hố ?” Ngay sau đó nàng phát ra tiếng cười lớn,

quả thật ở bên cạnh Gia Đường làm nàng rất vui vẻ

Gia Đường không nói, chỉ càng ôm chặt Bạc Hà ... Nếu như có thể ôm nàng vào tận xương tuỷ, hẳn nhất định sẽ làm vậy... Nếu như bây giờ đài truyền hình không xảy ra chuyện, hẳn nhất định sẽ cử hành một đại lễ long trọng, chẳng qua là bây giờ không có cách nào hoàn thành, chỉ có thể hy vọng người ta bổ sung hộ khẩu của Bạc Hà nhanh một chút, ... Gia Đường cũng cười ra tiếng, thì ra hẳn còn khẩn trương hơn cả Bạc Hà ...

Bạc Hà hiểu tâm sự của hẳn, giơ tay quơ quơ trước mặt, chỉ rõ viên kim cương sáng loáng hôm thất tình hẳn tặng cho nàng, “Cái này đại biểu hết thấy, được chưa ?”

...

Ở bên kia, Lê Mặc Thân cũng đang tìm cách mang Bạc Hà đến bên cạnh mình, đối với hẳn mà nói, Đái Tình một chút quan hệ cũng không có...

Chương 49: Biến cố trọng đại

Sáng sớm , tiết a di gõ cửa phòng, hai người bắt đầu một ngày mới. Hôm nay Bạc Hà chính thức tiếp nhận tiết mục của Đái Tình, nàng cảm thấy hơi bất an. Gia Đường phải dỗ dành mãi nàng mới chịu ăn sáng, sau đó hai người bắt đầu đi đến đài truyền hình

Gia Đường lúc lái xe cũng không quên hôn lên trán nàng, đây là chuyện cần thiết mà mỗi khi đi ngủ, thức dậy và khi lái xe đều phải làm ...

“Hôm nay chúng ta tới sớm nhất” Thấy trong đài truyền hình một bóng người cũng không có, tâm tình của Bạc Hà cũng trở nên tốt hơn. Cuối cùng hôm nay nàng cũng đã có thể làm công việc mà nàng yêu thích, với sự hướng dẫn của Gia Đường, bọn họ đi tới phòng thu. Một phút cũng không trì hoãn, Gia Đường dựa theo ý tưởng của Bạc Hà cải biến một chút, đem tiết mục bố trí lại theo ý Bạc Hà ... Cùng nhau bàn luận công việc, bọn họ tự nhiên như một người chủ trì đang bàn luận cùng biên đạo vậy, một chút cũng không có ý tứ không thích ứng ...

Thời gian trôi qua rất nhanh, Gia Đường và Bạc Hà cũng bàn bạc xong, người quay hình, người trang điểm cũng rút rút đi vào. Gia Đường ra lệnh một tiếng, mọi người bắt đầu bước vào trạng thái làm việc. Tiết mục của Bạc Hà cứ như vậy mà bắt đầu, ai cũng tin chắc rằng “Ảnh mỏng” chắc chắn sẽ được hoan nghênh hơn “Ảnh bác”

“Gia Đường, không xong rồi” Giơ Cao Vũ chạy vào, tuy phòng quay là chỗ không thể ồn ào nhưng Gia Đường cũng không kiên kỵ, tình cảm nhiều năm nên bọn họ cũng lấy thân phận bạn bè để mà đối đãi với nhau, “Chuyện gì? Nói đi!”

Giơ Cao Vũ bắn cho Gia Đường một ánh mắt, ý bảo đi ra ngoài, nơi này không tiện ...

Vừa ra khỏi cửa, vẻ mặt Giơ Cao Vũ như đưa đám, ” Hoa Thái tập đoàn, xí nghiệp Phổ, ... Nói chung là những nhà tài trợ lớn đã sớm lên thương lượng, toàn bộ đều muốn rút lui ...

“Không phải là đều có hợp đồng sao? Theo hợp đồng làm a...”

Giơ Cao Vũ lộ ra vẻ mặt khó khăn , “Người đã quên, hợp đồng của bọn họ đều kí với Đái Tình, mỗi xí nghiệp cũng chỉ kí nửa năm, bây giờ cơ hồ cũng đã đến kỳ ...”

Gia Đường hung hăng đâm vào bức tường, “Ta làm sao lại không nghĩ tới...”

“Người tài trợ của chúng ta còn bao nhiêu ?”

“Chỉ còn vài xí nghiệp nhỏ kí ba năm nhưng cũng không bằng 30 % a, làm sao bây giờ ? Hay là ... Người đưa Đái Tình về, nàng nhất định có cách lôi kéo tài trợ a ...

“Không được.” Gia Đường cự tuyệt, người có ý đồ với Đái Tình chỉ có một mình Trình tổng mà thôi, làm sao có thể, cho dù phụ mẫu của Đái Tình có quyền lợi nhưng cũng không thể thay đổi. Dù sao những nhà tài trợ này cũng là những nhân vật có uy tín và danh dự, không phải tùy tiện nghe một hai câu là làm theo. Gia Đường chắc chắn không phải vì cá nhân đài truyền hình, bởi vì ở thành phố Thai Trung, bọn họ chính là đài truyền hình lớn nhất. Nhất định là có nhân vật đứng đằng sau gây áp lực , người đó chắc chắn chính là — Lê Mặc Thân

Hắn trực tiếp trở về phòng làm việc, cầm lấy điện thoại bấm cho từng nhà đầu tư, thái độ của hắn thực khách khí, nhưng chỉ vừa mới nhắc đến hợp tác, bọn họ liền trốn tránh. Cuối cùng chỉ có một người lên tiếng nói, ” Một xí nghiệp nhỏ như chúng ta không có cách nào khác a, thật sự là không có biện pháp. Có một số người không nên đắc tội, Tổng đài trưởng, hy vọng sau này sẽ có cơ hội hợp tác nữa, gặp lại sau ...” Đây chỉ là mấy câu nói nhưng hắn tin chắc Lê Mặc Thân đang giở trò quỷ

“Gia Đường, ta vừa nghe nói chuyện của sân khấu, nếu vậy ... Thì đi tìm Đái Tình trở về xem, như vậy mất đi thật không đáng giá, chúng ta ở chung một chỗ cũng không sao, nhiều người cùng nhau phấn đấu thì tốt hơn, được không ? Không thể để vì một mình ta mà công sức của mọi người đổ sông đổ

biến a ...”

Nàng phe phẩy cánh tay của Gia Đường, hy vọng có thể thay đổi quyết định của hắn. Mặc dù Đái Tình không đáng yêu nhưng ở trong mắt nàng, Đái Tình là người duy nhất có thể cứu đài truyền hình. Thật ra nàng cũng không trách Đái Tình, có thể nàng chỉ là vì một nam nhân quá yêu nên mới làm lạc hướng như thế. Dù sao khai trừ Đái Tình nàng cũng không thoải mái, vậy thì ...

“Đừng nói nữa, ta sẽ không cho nàng trở lại, chuyện này không quan trọng, để một mình ta giải quyết được không?” Khi tức giận nhìn thấy Bạc Hà, tâm tình hắn cũng thả lỏng nhiều. Cúi đầu xuống hít sâu hương vị bạc hà trên tóc nàng, vuốt vuốt mũi nàng, ” Hôm nay không tệ ! Ta cũng biết người nhất định có thể làm !”

Bạc Hà cũng không nói gì nữa, hắn đã có suy nghĩ của riêng mình nàng cũng không ngăn cản, nhưng hắn đừng có tự mình giải quyết mọi chuyện có được không ?”

Tiếng gõ cửa vang lên, một người ôm bó hoa bách hợp lớn đứng cửa phòng làm việc, “Xin hỏi bạc hà tiểu thư có ở đây không?”

“Ta đây ...” Nhìn người trang phục người này, nàng biết hắn là tặng hoa, nhưng không phải là hoa mà nàng mua

“Ta là nhân viên của cửa hàng XXX, một vị tiên sinh đặt tặng cho ngài, xin ngài kí vào đây”

Bạc hà cả kinh, Gia Đường cũng hơi biến sắc, làm người chủ trì nhận được người xem tặng hoa rất bình thường, chỉ bất quá lúc này tặng hoa là vô cùng không bình thường, bởi vì tiết mục của Bạc Hà cũng chưa thông qua, nàng cũng chỉ mới kí hợp đồng, cho nên ... Nhắm mắt lại cũng biết là ai đưa, cũng may hắn đưa là bách hợp chứ không phải hoa hồng, nếu không chắc chắn hại nàng sợ đến chết mất

“Ta không thể nhận

“Thật xin lỗi tiểu thư, ta chỉ phụ trách tặng hoa, xin ngài đừng làm khó”

Bạc hà ngẩng đầu nhìn nhìn Gia Đường, hỏi ý tứ của hắn, chỉ thấy hắn nhẹ nhàng đặt tay lên hông Bạc Hà, “Nhận lấy , đừng làm khó người ta.”

Bạc Hà không tình nguyện đặt bút kí tên, cảm giác muốn lập tức quăng bó hoa này vào thùng rác nhưng nàng vẫn do dự một chút, nàng thu tay trở về, trên mặt nở nụ cười sáng rỡ, ” Mau tìm bình hoa cho ta”

Gia Đường buông buông tay, “Ta không có bình hoa, người cũng biết”

Lần này Chúc Hạo xuất hiện trước mặt hai người, Bạc

Hà một bước đi lên. “Người thật đáng ghét, không có chuyện gì đưa hoa làm gì? Làm ta sợ muốn chết!”

Vừa nói, trên mặt Gia Đường xuất hiện biểu tình kinh ngạc, mới vừa rồi hẳn và Bạc Hà còn cho rằng người tặng hoa là LÊ Mặc Thân, thế nhưng lại là người này tạo nên không khí khẩn trương sau đó gọi tới một người từ trước cửa đi ngang qua công nhân viên, “Để cho trương tiểu Diệp đi tìm bình hoa tới đây!” Trương Tiểu Diệp lúc trước cùng làm với Đái Tình đã bị xem như bà quản gia nên đối với chuyện người khác phân phó làm cũng không nói gì, chỉ lẳng lặng mà làm theo

Bạc Hà cười trộm, đây không phải là không tìm được bình hoa nha, mà là ghen. Bất quá trong lòng nàng cũng thật cao hứng, nguyên lai có nam nhân vì mình khẩn trương như vậy cũng thật hạnh phúc

“Không phải một bó hoa sao? Ta là thấy người hôm nay lần đầu tiên ghi hình, muốn ăn mừng một chút. Không ngờ hai người như gặp quỷ vậy, chuyện ra sao rồi?” Thật ra hẳn cũng đoán được đại khái bọn họ nghĩ rằng là LÊ Mặc Thân

“Không có... Không có gì...” Đây là chuyện duy nhất Bạc Hà không nguyện ý nói cho Chúc Hạo. Hơn nửa ngày đó Lê Mặc Thân nói “Chúc Hạo thích nàng” làm cho nàng không thể đối xử như lúc trước, không cố kỵ cùng hẳn ở chung một chỗ. Đem hết mọi chuyện nói ra với hẳn, thường thì khi hữu tình trộn chung một chỗ sẽ rất khó hồi phục như cũ, dĩ nhiên nàng và Chúc Hạo cũng chưa đến mức này, bây giờ nàng muốn giữ vững tình hữu nghị này ... Thật ra chuyện này cũng chỉ là Bạc Hà suy nghĩ nhiều, Chúc Hạo vốn chỉ mong nàng có thể hạnh phúc, không hơn gì khác ...

“Ta tìm Gia Đường có việc.” Chúc Hạo quay đầu nở nụ cười “hân diện” với Bạc Hà, đây là thân mật bằng hữu, nếu như người bên cạnh chắc chắn sẽ cho rằng hẳn đang khiêu khích. Bạc Hà nhin không được đá một cái, ” Hai người các người dám có bí mật giấu ta ! Quá đáng ! Nói, rốt cuộc hai người có quan hệ gì ?”

Gia Đường và Chúc Hạo đồng thời nở nụ cười xấu xa, “Lão công người là vợ ta, không quan hệ tới người, mau đi ra ...” Chúc Hạo đẩy Bạc Hà ra ngoài cửa, hẳn biết chuyện nguy cơ của đài truyền hình Bạc Hà không nên can dự nhiều, đây cũng là nguyên nhân hẳn trực tiếp đem Bạc Hà đẩy ra ngoài

Bạc Hà lườm cái cửa một cái, dĩ nhiên biết hẳn đang nói đùa, bọn họ nhất định có chuyện trọng yếu không muốn nàng biết. Nhưng giờ phút này nàng cũng thật hy vọng có thể giúp Gia Đường san sẻ gánh nặng về đài truyền hình ...

Đi qua đi lại cũng vô ích, nàng nhớ tới phòng biên tập, muốn xem tiết mục của nàng một chút. Gia Đường bận rộn như thế chắc là không có khả năng

đưa nàng đi, vậy thì nàng đành phải đi một mình vậy ...

Trong phòng làm việc

“Gia Đường, ta nghe nói chuyện của các người, bây giờ tới thăm người một chút để xem có gì cần giúp đỡ hay không “

Gia Đường ngẩng đầu, “Làm sao người biết?” Chuyện mấy nhà đầu tư rút lui hẳn cũng mới biết, làm sao Chúc Hạo nắm bắt thông tin nhanh thế được ?

“Người đừng vội, chẳng lẽ người quên tập đoàn Tác Kỳ Lăng năm hai tầng trên chúng ta hay sao ? Sáng sớm là ta trong thang máy vô tình nghe được thôi”

Gia Đường lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, hoàn hảo không phải tất cả đều biết, bất quá giấy cũng không bọc được lửa, hẳn phải nhanh chóng hành động mới được ...

Từ trước Gia Đường luôn là nói lên để cho Chúc Hạo tới đài truyền hình giúp mình, nhưng lúc này hẳn mặc dù cũng cần hơn nhiều nhân thủ cứu giúp, lại không nghĩ đem hẳn dụ dỗ, dù sao hiện tại chính mình cái này đài truyền hình đã đột nhiên biến thành một vô ích xác, muốn tiếp tục đưa vào hoạt động đi xuống, nhất định phải muốn nặng mới đem rút ra ngoài ‘Chất dinh dưỡng’ nữa bổ đầy, trước đây không có thể để cho huynh đệ của mình nữa nhảy vào tới một người đáp ứng của mình tiền trình.

“Ta tới giúp người một chút ...”

“Không cần, đài truyền hình bây giờ không cần người”

Chúc Hạo rất rõ ràng ý tứ của hẳn, cho nên cũng không cưỡng cầu nữa, dù sao có hẳn ở đây cũng không thể giúp được gì, ” Hạo, khi nào cần thì cứ tới tìm ta “

Trong phòng làm việc của chủ tịch Lê Hoa

Một nam tử cung kính đứng trước mặt LÊ MẶC THÂN, “Chủ tịch, chuyện ngài cần an bài ta đã hoàn thành. Toàn bộ nhà tài trợ của bọn họ đã rút lui, mọi chuyện đã sắp xếp xong xuôi”

Lê Mặc vẫy tay ý bảo hẳn đi ra ngoài, trên mặt nở nụ cười quỷ dị

Chương 50: Như thế khác thường

Bạc hà quay đầu thấp giọng hỏi, “Người có thể bảo đảm ngày mai tất cả tài trợ đều quay về sao ? ” Bất kể như thế nào, đài truyền hình bây giờ là trọng yếu nhất, nàng không thể để cho Gia Đường chịu khổ nữa

Nghe nàng nói vậy, Lê Mặc Thân nở nụ cười thoả mãn, “Vậy còn phải xem biểu hiện của người”

Ký giả bắt đầu đặt câu hỏi. “Lê tiên sinh cùng Đái tiểu thư tình cảm tốt như vậy, khi nào thì kết hôn ?”

Căn bản này giờ Bạc Hà hoàn toàn không nghe thấy nên cũng không biết Lê Mặc Thân đã nói cái gì, chẳng qua cảm giác nàng nhất định phải làm sáng tỏ, nếu không cho dù Gia Đường tín nhiệm nàng đến mấy, sợ lần này cũng sẽ không tin, “..Ta..” Nàng vừa định mở miệng, Lê Mặc Thân đã đến trước một bước, “Vấn đề này chúng ta tạm thời không trả lời”

Một câu cũng đủ làm cho ký giả đó phải ngậm miệng, nhưng Bạc Hà cũng không có cách nào làm sáng tỏ, đặc thù của nghề nghiệp giúp nàng có thể đối mặt với camera một cách tốt nhất, tận lực không biểu lộ cảm xúc bất mãn ra bên ngoài, dù sao đây cũng không phải lúc

Ở tiệc tối các phân đoạn tiến hành sau, là một cuộc cung những thứ này thượng lưu nhân sự trao đổi tình cảm tự chủ party, Lê Mặc Thân ánh mắt ở tất cả khách trung dò xét, giống như đang đợi người nào, Bạc Hà trốn trong góc khuất người mong thời gian nhanh chóng trôi qua, nhưng Lê Mặc Thân lại kéo nàng ra khỏi đó, không có biện pháp. Hẳn là nam nhân thứ hai làm cho nàng cảm thấy tay chân luống cuống

“Người là đang chờ cái gì sao ?” Cuối cùng không nhịn được tò mò, nàng hỏi lên nhưng Lê Mặc Thân không trả lời, chỉ nhún vai nhưng nàng cũng không hiểu đó có ý tứ gì

...

Cuối cùng cũng kết thúc, Bạc Hà dưới sự giúp đỡ của nhân viên phục vụ đi vào phòng thay đồ, đổi lại tất cả như cũ. Cầm điện thoại của mình lên, trên màn hình hiện lên vô số cuộc gọi của Gia Đường, như vậy là hẳn đang ở nhà, vạn nhất hẳn gọi về nhà mẹ chẳng phải là lộ rồi sao ? Nàng không gọi lại cho Gia Đường mà bấm số điện thoại của mục mục, nghe nói Gia Đường không có gọi cho mục mục, nàng mới thở phào nhẹ nhõm. Ngược lại cho Gia Đường đẩy đi...

“Ta lập tức tự về nhà!”

“...”

“Không cần, ta tự ngồi xe về là được, Chờ ta ” Nàng ôn nhu cúp điện thoại, chạy ra ngoài cửa, mới ra cửa, xe của Lê Mặc Thân đã ngăn cản tầm mắt của nàng, gọi nàng đi tới

Bạc Hà nhanh chóng chạy lại, vốn là muốn trả lại quần áo đêm nay cho hần, dù sao cũng không phải của nàng, nếu lấy về sợ Gia Đường sinh nghi nên đi tới xe hần, từ trong cửa sổ đưa cho Lê Mặc Thân, “Đây là lễ phục, trả lại cho người!”

“Lên xe!” Lê Mặc Thân không có nhận lấy y phục, đó vốn là cho nàng, nếu lấy lại cũng không còn nghĩa lý gì nữa

Nàng tận lực giữ vững giọng nói bình thản, dù sao cũng nàng chủ động tìm hần hỗ trợ, bất kể thế nào, giờ khắc cuối cùng cũng không nên chọc giận hần, cho dù hần không phải loại người không giữ lấy lời , nhưng nàng cũng không nên qua sông rồi rút cầu a ! Cho nên nàng chậm rãi mở miệng, “Lê tổng, ở đây kiếm xe rất dễ, vẫn là không phiền tới ngài, nhờ ngài đáp ứng ta” Nói xong nàng nhét y phục vào bên trong xe , xoay người muốn rời đi

Trên cổ tay căng thẳng , nàng thấy Lê Mặc Thân một tay từ trong cửa sổ xe vươn ra kéo mình, tay kia chỉ vào tay lái phụ vị trí, ý bảo nàng ngồi vào. Khí thế không tha người làm cho Bạc Hà không thể phản kháng, nàng liếc hần một cái rồi nghe lời tiêu sái đi vào xe

“Cám ơn” Về đến nhà, Bạc Hà thành khẩn nói câu cảm ơn với Lê Mặc Thân, nếu như hần thật sự có thể cứu đài truyền hình, chẳng khác nào cứu được Gia Đường một lần, nhân tình này nàng nhất định nhớ mãi

Lê Mặc Thân chẳng qua là cười nhạt, “Người cao hứng là tốt rồi.” Thật ra thì đối mặt với câu cảm ơn này, hần thấy thật đau lòng. Hiện tại hần cảm thấy lo lắng, nếu thật sự Bạc Hà biết được kế hoạch của hần, nàng sẽ tha thứ cho hần sao ? Giờ phút này hần bắt đầu mất lòng tin với kế hoạch của chính mình, nếu như giống như Bạc Hà nói, tất cả là do Đái Tình gây nên thì tốt biết mấy, đáng tiếc không phải là như vậy, mọi chuyện đều do một tay hần bày ra ... Mà câu “Cám ơn” đến từ Bạc Hà vừa rồi rất chân thành

Tiệc tối trên thực tế đối với Lê Mặc Thân mà nói là không có thành công, bởi vì thiếu hai người, không giống với định liệu. Kế hoạch sẽ rất hoàn mỹ nhưng cũng vì hai người kia không ra sân, làm cho hấn cảm thấy lo lắng

Lần này Bạc Hà để Lê Mặc Thân cách xa nhà một chút, hấn cũng không kiên trì như lần trước, đưa mắt nhìn Bạc Hà bước vào đại môn, hấn tự giễu cười. Một lát hai bọn họ làm chuyện gì có liên quan tới hấn sao ? Hấn biết rõ tình cảm của hấn với Bạc Hà đã không thể kiểm chế, nhất là nhìn nàng đi vào nhà người khác, tưởng tượng nàng ôn nhu với nam nhân khác, tâm không khỏi thu đầu lại. Có lẽ đối với một nam nhân như hấn mà nói, chuyện này rất khó chịu đựng đi. Những năm này ngoại trừ Đái Tình ra thì hấn chỉ còn tình cảm với Bạc Hà, mà Đái Tình là do một thời u mê còn Bạc Hà là tình cảm chân thật ...

Bạc Hà vừa vào phòng ngủ, xoay người đóng cửa lại thì đã bị Gia Đường ôm eo, hôn lên cổ thon dài của nàng một ngụm, “Trẻ như thế mới trở về, không biết ta sẽ lo lắng sao?”

Trong lòng nàng cảm thấy âm áp, có một người quan tâm tới mình thật là ấm áp nha, ” Ta biết ! Nhưng là không về trẻ làm sao ta biết người lo lắng cho ta a” Nàng gõ nhẹ lên trán hấn, xoay người đi vào phòng tắm

Thật ra thì trong lòng Bạc Hà đang náo loạn, vấn đề chủ yếu chính là, cho dù nàng vì đài truyền hình đi cầu xin người khác nhưng người đó lại là người mà Gia Đường không thích, nếu như sau khi bị vạch trần , Gia Đường không chịu ký hợp đồng thì làm sao bây giờ ? Quá nhiều vấn đề làm cho nàng ngâm trong bồn tắm thật lâu không muốn đi ra ngoài.

Gia Đường ôn nhu gõ cửa phòng tắm, “Người làm sao vậy? Còn chưa tắm xong ? ” Không phải là tắm quá lâu sao ? Bình thường nàng đâu có thói quen “Trốn” trong phòng tắm đâu ? Hấn còn hai tin tốt chưa nói cho nàng nha

Bạc Hà vừa nghe Gia Đường thúc giục, nhanh chóng đứng dậy, lấy khăn tắm quấn người, nước còn rơi xuống từ tóc chạy ra ngoài . Gia Đường có chút kinh ngạc, bất quá không thể không nói, giờ phút này bạc Hà đối với một nam nhân bình thường có sức hấp dẫn vô hình ... Gia Đường kéo nàng lại, nhẹ

nhàng trêu chọc một câu, “Người đây là đang hấp dẫn ta sao?”

Bạc hà mặt đỏ lên, không nói... Nàng cũng không biết mình làm sao lại làm vậy, xem ra nàng không thích hợp để nói dối những chuyện “Vĩ đại” như vậy

Gia Đường chậm rãi kéo khăn tắm của nàng xuống, một vốc người mỹ lệ không sót thứ gì được bày ra. Sợi tóc nàng rơi xuống vài giọt nước lạnh như băng càng làm cho hân thêm hưng phấn, ngay cả tin tốt cũng chưa kịp nói với nàng. Hai người đã cùng nhau hợp thành một thể, phiêu trên mây, từng đợt thở dốc dồn dập, từng tiếng lách tách rừ rừ, tràn đầy trong gian phòng lớn ... Hô hấp lần lượt thay đổi. thân thể dây dưa, hồi lâu không cách nào dừng, Gia Đường không ôn nhu như ngày thường nữa mà giống như một con ngựa hoang, tùy ý rong ruổi trên người Bạc Hà, khiến cho người phía dưới thở gấp liên tục ...

“Bảo bối, ngày mai ta đem người đi gặp cha mẹ ta a” Sau cuộc mây mưa, Gia Đường mới nhớ nên nói cho Bạc Hà

Bạc hà đầu tiên là sửng sốt, nhưng ngay sau đó trong lòng lại là vui mừng, ngược lại lại là một khó khăn, thật ra thì mỗi người phụ nữ đều thích nam nhân giới thiệu mình với gia đình của hân. Nhưng cùng Gia Đường quen nhau hơn mười năm, đây là lần đầu Gia Đường muốn mang nàng đi gặp cha mẹ hân, nàng nên làm cái gì bây giờ ? Nàng còn chưa rõ ràng chuyện đài truyền hình lắm, trước đây đều là Giơ Cao Vũ và Đái Tình làm, bây giờ tự thân Gia Đường thực hiện, nếu như bị Gia Đường phát hiện chuyện này, nàng đành phải chịu nghi vấn, âm thầm mà cầu nguyện vậy ...

Gia Đường nhìn thấy phản ứng của Bạc Hà vô cùng kích động. Thật ra hân cũng không muốn đường đột như thế nhưng chiều hôm nay mù mù hên hân ra ngoài, nói rằng bà biết nguy cơ của đài truyền hình, bà cùng phụ thân quyết định tôn trọng sự lựa chọn của Gia đường, chuyện đài truyền hình bọn họ sẽ cùng giải quyết. Tổng thị xí nghiệp cũng không kém hơn Lê Hoa xí nghiệp là bao nhiêu. Bởi vì bọn họ thủy chung không chấp nhận chuyện của Bạc Hà và Gia Đường nên Gia Đường vẫn cự tuyệt sự giúp đỡ của bọn họ, ngay cả chuyện bán xe cũng làm, cũng không nghĩ tới yêu cầu khác của cha mẹ hân. Bởi vì bọn họ từng tỏ vẻ không chấp nhận Bạc Hà, hơn nữa mong muốn Gia Đường trở về xí nghiệp vì nơi đó cần hân hơn đài truyền nhưng

Gia Đường từ đầu đến cuối chỉ muốn thực hiện nguyện vọng của Bạc Hà nên cũng không dao động, bất đắc dĩ, cha mẹ cuối cùng đành phải tiếp nhận ý tứ của hắn, ủng hộ sự nghiệp và cả nữ nhân mà hắn yêu

Vốn là Lê MẶC Thân muốn mời cha mẹ Gia Đường đến, mà nhị lão cũng nghe được là LÊ MẶC Thân giờ trở thành quý đẳng sau đài truyền hình, không xuất hiện ở bữa tiệc tối, tính toán ngày mai chỉ cần giải thích một chút là được, dù sao con mình vẫn là trọng yếu nhất, có người muốn huỷ đi sự nghiệp của nó, trước hết phải qua cửa cha mẹ này mới được ... Nếu như không phải thấy Gia Đường đối với Bạc Hà là thật tình, bọn họ cũng sẽ không tiếp nhận cô gái này ... Mà nhị lão bọn họ lần này muốn gặp Bạc Hà cũng là muốn gặp đứa con dâu chính thức của mình ...

Thật ra thì Gia Đường cũng không nghĩ xa vời quá, bất quá đây mà nói cũng thật làm hắn cao hứng

“Còn một tin nữa, muốn nghe không ?”

Bạc Hà vội vàng lên tiếng, “A... Muốn!”

“Hộ khẩu đã có rồi, ngày mai chúng ta có thể đi đăng kí”

“Thật sao ?” Bạc Hà đại hỉ ôm lấy cổ Gia Đường hôn hai cái. ” Bất quá ..”

“Bất quá cái gì? Người hôm nay rốt cuộc tại sao?”

“Ngày mai đừng đi đăng kí có được không ? Để hôm sau đi”

“Lý do.”

Nàng nói quanh co hồi lâu, cũng không nói ra nguyên nhân thật, chẳng lẽ nói rõ với hắn ngày mai an tâm ngồi ở đài truyền hình chờ đợi người ta tới kí hợp đồng sao ? Không thể ... Cho nên chỉ có thể có phản ứng này

“Quên đi, lúc nào cũng được. Chỉ cần người đừng lo lắng công của người có thể bị đoạt lấy bất cứ lúc nào thì được” Nói xong hắn vuốt mũi nàng, hai mắt nhắm lại ngửi mùi hương thoang thoảng từ tóc nàng ... Chẳng lẽ hôm

nay nàng không bình thường là vì Lê Mặc Thân sao ?

Phần 6: Chương 51-60

Chương 51: Đi gặp cha mẹ

Ôm nhau thật chặt nhưng trong lòng hai người đều có tâm tư riêng, thật lâu cũng không ngủ được

“Gia Đường, tại sao cho đến bây giờ người cũng không cho ta gặp người nhà người ?” Dù sao cũng ngủ không được, định tìm một chút đề tài, cũng có thể giải được nghi vấn của nàng

Gia Đường nghĩ một lát, “Bởi vì không cần thiết, dù sao sống cũng chỉ có hai người chúng ta”

Lý do này mặc dù chưa ra hình dáng gì, nhưng cũng làm cho người ta tìm không ra cái gì tật bệnh, bạc hà cũng không hỏi nữa, chẳng qua là nhàn nhạt thở dài.

“Ngày mai vấn đề gì cũng được giải quyết, ta sẽ bố trí tiết mục của người đặc biệt một chút” Thanh âm Gia Đường ôn nhu vang lên, cái gì mà gọi là hết thảy đều được giải quyết ? Hay là hẳn biết rồi ? Hay là còn tính toán khác ?

“Người... Người cũng giải quyết?”

“Lần này ta đúng là không còn cách nào, là cha mẹ ta ra tay giúp ta” Nói xong hắn thở dài một hơi, “Nhiều năm như vậy, ta là lần đầu tiên tiếp nhận sự trợ giúp của bọn họ, nếu như không phải không còn cách nào ...” Hắn không nói được nữa, nhưng Bạc Hà cũng không cảm thấy trong miệng hắn có tia oán trách nào, ngược lại có chút ấm áp, cùng hắn nói lời này nội dung rất không xứng đôi... Cái vấn đề này không có nghĩ bao lâu, cuối cùng nàng cũng có phản ứng, “Cái gì? Cha mẹ người giúp... Trời ạ ...” Bạc Hà hai tay nắm tóc, bộ dạng bất khả tư nghị, tâm tình đã quá mức rõ ràng, Gia Đường cũng bị sợ hết hồn.

Vội vàng đẩy nàng, “Người làm sao vậy?”

Bạc Hà vỗ vỗ đầu, chuyện biến thành như vậy, vẫn là thẳng thắn đi, nếu

không ngày mai bị phát hiện, hậu quả càng thêm nghiêm trọng

“Ta ... Ta có một chuyện muốn nói với người”

“Ta biết, cả đêm người tâm thần không yên, cứ nói đi” Gia Đường lấy vẻ mặt thoải mái nhất nói với nàng

“Lúc chiều, ta không có về nhà mẹ ... Thật ra là ta cùng Lê Mặc Thân ở một chỗ, hẳn đáp ứng ta sẽ đem tất cả những tài trợ mà Đái Tình đánh mất trở về ... Ta vốn là muốn đợi ngày mai người kí xong sẽ nói hết, nhưng là... Ai biết người đã... Ta...”

Gia Đường yên lặng nghe, không nói lời nào, nàng thế nhưng đi tìm Lê Mặc Thân.

“Gia Đường, ta không muốn bởi vì ta mà dài truyền hình chịu tổn thất lớn như vậy, làm cho người khổ cực ...”

Gia Đường vẫn là không nói lời nào, ôm Bạc Hà càng chặt, một lát sau mới nhẹ nhàng mở miệng, “ Ta đã nói không cần người quan tâm tới đài truyền hình, chỉ cần làm tốt tiết mục của người, tại sao người lại nghĩ là Đái Tình làm tài trợ bỏ đi chứ ? Phụ thân Đái Tình tốt xấu cũng là cán bộ cao cấp, hẳn quả thật có năng lực nhưng cũng không dám làm như vậy, mà mẫu thân nàng căn bản trong khoảng thời gian ngắn cũng không thể làm những chuyện này ...” Thanh âm Gia Đường càng lúc càng nhỏ

Bạc Hà tự nhiên tin tưởng lời nói của Gia Đường.

“Vậy phải làm thế nào. ? Ngày mai mấy người kia ...” Bạc Hà biết chính mình đã làm sai, bây giờ chỉ muốn biết bước tiếp theo nên làm gì cho đúng

Gia Đường vuốt ve lưng Bạc Hà, biết trong lòng nàng không an tâm, mà nàng làm hết thảy những điều này hoàn toàn chỉ vì hấn, hấn hiếu. Mặc dù tìm Lê Mặc Thân làm cho hấn có chút tức giận nhưng cũng là vì hấn mà suy nghĩ, cho nên cũng là tâm bình khí hòa an ủi...

“Đừng sợ, không có chuyện gì, ngày mai bọn họ sẽ khôn tới, trong nhà ta đã

liên lạc vài xí nghiệp tương đối lớn, ngày mai chúng ta sẽ có người tài trợ mới, hơn nữa lại tốt hơn nhiều ...”

Nghe hẳn nói như vậy, Bạc Hà mới yên tâm một chút, sau đó lại có chuyện trọng yếu hơn muốn nói , “Còn có chuyện...”

“Nói đi.” Nha đầu ngu ngốc này, ngay cả nói chuyện cũng do dự như vậy, chắc hẳn là đang rất sợ ...

“Điều kiện mà Lê MẶC Thân bảo ta làm là cùng hẳn tham gia tiệc tối, khuya hôm nay ta đi , nhưng là có rất nhiều ký giả ở đó ... Ta sợ ... Bọn họ viết bậy “

Gia Đường nhíu mày lại một cách đáng sợ, cũng may bây giờ là đêm khuya, hơn nữa tắt đèn, bạc hà nhìn không thấy, nếu không nhất định sẽ bị làm cho sợ hãi. Gia Đường không phải giận Bạc Hà mà là không nghĩ tới Lê Mặc Thân sẽ ra chiêu này. Hẳn tin tưởng cách đối nhân xử thế của Bạc Hà, nhưng hẳn không tin Lê Mặc Thân, huống chi Lê Mặc Thân đã công khai tuyên chiến. Chuyện hôm nay của Bạc Hà cũng chỉ mới là khởi bước. Nếu như tạo ra một cuộc tình tay ba, vậy con đường tương lai của Bạc Hà sẽ càng khó khăn hơn. Lê Mặc Thân, đây là cách yêu của hẳn đối với Bạc Hà sao ? Gia Đường không khỏi tức giận

“Thật xin lỗi, ta cũng không biết chuyện sẽ thành như vậy, ta chỉ là muốn giúp người...” Thanh âm Bạc Hà lộ vẻ e sợ, nàng cảm thấy thân thể Gia Đường trở nên cứng ngắt, mặc dù ý của nàng là muốn tốt cho Gia Đường nhưng trên thực tế, mọi chuyện lại trở nên khó khăn hơn

Gia Đường cố gắng làm cho chính mình bình tĩnh lại, điều chỉnh lại hô hấp một chút, ôn nhu nói với Bạc Hà, “Không sao, ta để giải quyết, chẳng qua là...”

Nàng vội vàng nói tiếp, ” Người nói đi, cái gì ta cũng đáp ứng người”

“Sau này không được tìm hẳn, cho dù có phát sinh chuyện gì, ta cũng sẽ giải quyết, người đừng làm cho ta lo lắng nữa được không ?”

Bạc hà dùng sức gật đầu, nàng biết mình thật rất vô dụng.

Gia Đường cảm nhận được sự mất mát cùng bất an của Bạc Hà, ôn nhu nói, “Ngoan! Ta không phải là trách người, ta chỉ là sợ người bị người khác cướp đi, biết không?”

Bọn họ ôm nhau không nói gì nữa, một đêm không ngủ nhanh chóng trôi qua, khi hai người còn đang vật lộn với suy nghĩ thì mặt trời đã bắt đầu ló dậ

Ăn ý nhìn về phía đối phương, sau đó cùng cười một tiếng, Gia Đường vuốt chóp mũi của Bạc Hà, “Gấu mèo”

“Cái gì?”

“Người nhìn hốc mắt của người đi, không phải gấu mèo thì là cái gì ?”

“Chán ... Ta rời giường trang điểm lại một chút, người ngủ thêm một lát đi”

“Tại sao ?”

“Người không phải nói muốn dẫn ta đi gặp người nhà người sao ? Hình tượng này làm sao mà đi a ? Bọn họ sẽ không có ấn tượng tốt với ta a ...”

Vừa đứng dậy nàng đã bị Gia Đường kéo về, “Không có chuyện gì, một lần có quan hệ gì, sau này người thấy cuộc sống của bọn hăn còn khá, bây giờ còn sớm, cùng nhau ngủ một chút” Nói xong hăn ôm Bạc Hà vào ngực, nhắm mắt lại, ngủ ...

Nàng không dám có động tác gì, sợ làm đánh thức Gia Đường. Thử nghĩ tới ngày hôm qua xem, nếu là người khác thì có chịu hiểu cho nàng không ? Nếu không thì nàng nên làm cái gì bây giờ ? Nàng sợ giới truyền thông sẽ viết bậy, lúc trước thì không sợ nhưng sự nghiệp hôm nay của nàng thì làm thế nào ? Chỉ với phương diện cha mẹ của Gia Đường cũng đủ làm cho nàng lo lắng ... Chỉ mong bọn họ giống như Gia Đường, có thể dễ dàng chung sống, đây là hy vọng duy nhất giờ đây của nàng

Từng giây từng phút trôi qua, tiếng gõ cửa vang lên, Gia Đường chậm rãi mở

mắt ra, đáp một tiếng sau, vẻ mặt mỗi một đứng dậy, “Chúng ta đi đăng ký trước thì thế nào ?”

“Đài truyền hình thì sao ? Không phải hôm nay có rất nhiều tài trợ đến hay sao ?”

Gia Đường vỗ đầu nàng, “Tham tiền, chẳng lẽ đài truyền hình quan trọng hơn chuyện chúng ta đăng kí sao ? Quên rồi à ? Không nhớ còn có Giơ Cao Vũ sao ?”

Bạc Hà lúc này mới yên tâm, có Giơ Cao Vũ, không thành vấn đề !

“Vậy còn chuyện cùng ba mẹ người gặp mặt ? Ta nên chuẩn bị lễ vật gì ?”

“Người sao thế ? Chẳng phải ta nói là đi đăng kí trước hay sao ? Cha mẹ ta buổi trưa hay buổi tối thăm cũng được a”

Cuối cùng không có vấn đề, nàng nhanh chóng sửa soạn nhưng trong lòng lại loạn lên lập tức lại có thể đi đăng kí , nhưng nàng nhưng một chút lần trước nghe đến tin tức kia lúc vui sướng cũng không có, cảm giác, cảm thấy vẫn là chẳng phải kiên định.

Hết thấy mọi chuyện cũng đã chuẩn bị xong, Gia Đường tìm kiếm thứ gì, vẻ mặt nghiêm trọng

Tiết a di bưng đồ ăn sáng lên bàn chỉ nghe thấy Gia Đường nói một câu, “Tiết a di, người có thấy hộ khẩu của Bạc Hà không ?”

Không nghĩ tới Gia Đường gọi nàng, tay nàng run lên, bát cháo suýt nữa rơi xuống đất, hoàn hảo nàng phản ứng nhanh, vội vàng lắc đầu, “Không có!”

Bạc Hà bắt đầu buồn bực, nàng là đã đắc tội với tổ tiên sao ? Hộ khẩu tại sao lại tìm không thấy ? Vốn là bất an nay lại trở thành mất mát, nước mắt suýt nữa rơi xuống . Thật ra không phải vì nàng yếu ớt mà hai ngày nay xảy ra quá nhiều chuyện, làm cho nàng thật không biết có thể chống đỡ được nữa hay không ...

Gia Đường hồi tưởng lại, vừa mới cầm lên, chẳng lẽ là hẩn nhớ lầm ? Vừa nhìn thấy nước mắt mắt mát của Bạc Hà, vội vàng dừng lại tìm kiếm, đi tới trước mặt nàng, lau nước mắt của nàng, khoé miệng cố gắng nở nụ cười, ” Có lẽ là ta đã quên đâu đó, đừng nóng vội”

An ủi xong xuôi, hai người họ quyết định đi vào đài truyền hình trước, buổi trưa mới đi thăm cha mẹ, mà chuyện đăng kí bất đắc dĩ lại bị kéo dài

Buổi trưa, trong một quán ăn xa hoa, một đôi nam nữ trung niên quý tộc ngồi đợi vào bên trong phòng khách. Gia Đường nhanh chóng lôi kéo Bạc Hà vào bên trong, nơi này chính là chỗ để Tổng gia hẩn tiếp khách hoặc cử hành yến hội. Gia Đường cũng đã lâu chưa tới, lần này trở về cảm thấy có rất nhiều chỗ khác, so với lúc trước lại càng khí phái, hẩn chắc rằng phụ thân đã sửa sang lại nơi này

“Cha mẹ, chúng ta tới rồi” Đối với Gia Đường mà nói, ngày này chỉ là hy vọng xa vời nên khi có thể, hẩn cảm thấy thật hưng phấn

Mụ mụ nhanh chóng nghênh đón, ba ba cũng đứng dậy, rất ôn hòa mỉm cười, bạc hà rất lễ phép chào hỏi, nàng phát hiện cha mẹ Gia Đường không chỉ có khí chất cao quý, hơn nữa lại trẻ hơn tuổi rất nhiều. Nàng không khỏi nhớ tới cha mẹ của nàng, cảm thấy bọn họ đã quá mệt mỏi

Một bữa cơm hoà hợp, Bạc Hà cũng được mẫu thân của Gia Đường thích, bà còn không ngừng oán trách Gia Đường không chịu đem Bạc Hà về nhà sớm. Về mặt Gia Đường lộ vẻ bất đắc dĩ, khi nào thì hẩn không muốn a ? Nhưng mà nhìn tình cảnh này hẩn cũng cảm thấy thật thoải mái

Lúc này, ba ba theo thói quen mở ti vi lên, phụ đề hấp dẫn ánh mắt của ông, ” Buổi lễ vào ngày hôm qua của chủ tịch tân nhiệm của Lê Hoa xí nghiệp ...” Ông lập tức ngưng lại, hôm qua còn chưa đi, bây giờ xem ti vi một chút cũng không tồi

Tâm Bạc Hà đột nhiên bị thu lại, ánh mắt sợ hãi nhìn về phía Gia Đường. Hẩn cũng nhớ tới chuyện Bạc Hà nói đêm qua, vội vàng muốn lấy điều khiển đổi đài nhưng cũng không còn kịp nữa ... Một hình ảnh lớn xuất hiện, Lê Mặc Thân tay vòng qua eo một nữ nhân, ánh mắt nhu tình nhìn về phía đối

phương, một hình ảnh rất hoàn mỹ nhưng nữ nhân kế bên lại làm cho sắc mặt cha mẹ Gia Đường xanh mét, cảm tức nhìn qua đứa con cùng Bạc Hà

Chương 52: Một con cá lớn

Thời gian phẳng phất lại sự yên tĩnh, không ai nói gì, rốt cuộc cuối cùng vẫn vẫn là Gia Đường mụ mụ phá vỡ trầm tĩnh, ánh mắt ngó chừng Gia Đường không nhúc nhích, trong miệng hung hăng phun ra mấy chữ, “Người tốt nhất giải thích rõ cho ta”

“Bá mẫu... Không phải là...” Bạc hà mới vừa mở miệng, mẫu thân Gia Đường tức giận quát lớn, “Ta kêu Gia Đường nói chuyện, người cảm miệng lại cho ta” Không cho Bạc Hà một con đường sống, nàng ngăn chặn nước mắt tràn ra , nhẹ nhàng nói, “Thật xin lỗi, bá phụ, bá mẫu ta đi trước.” Nàng rất rõ ràng loại chuyện này căn bản cũng không có biện pháp giải thích, ngay cả nàng lúc thấy hình ảnh kia cũng không tin được. Trong ánh mắt của Lê Mặc Thân tràn đầy sự yêu thương, làm cho ai cũng nhìn ta được, đừng nói là nàng ...

Gia Đường đưa tay kéo Bạc Hà về, “Đừng đi” Ngữ khí của hần rất kiên quyết, sau đó nhẹ nhàng nắm ở eo Bạc Hà, hướng về phía cha mẹ...

“Chuyện này ta biết, Mặc Thân ngày hôm qua tìm được ta, nói rằng tiệc tối của hần thiếu khách quý thực nữ, vừa lúc Bạc Hà là người chủ trì rất thích hợp. Ta cho nàng đi, có gì không ổn ?”

Trên ti vi truyền đến tiếng nói, ” Lê tiên sinh cùng Đái tiểu thư có tình cảm tốt như vậy, khi nào thì kết hôn ?”

“Vấn đề này tạm thời chúng ta không trả lời”

“...” Đoạn phía sau không ai nghe nữa Gia Đường nhất thời cũng không nói gì, điều này hần thật không nghĩ tới. Nghiễm nhiên ai cũng nghĩ Bạc Hà là bạn gái của LÊ Mặc Thân, tuy sắc mặt của Bạc Hà khó coi nhưng LÊ MẶC Thân lại tràn đầy hạnh phúc

“Nếu Gia Đường không nói được vậy người nói đi” Tổng thái thái nói vậy làm Bạc Hà nhất thời không đỡ được, chỉ nói một câu , “Thật không phải như mọi người đang nhìn”

“Vậy rốt cuộc là sao ? Chúng ta rất muốn biết, nói cho người biết, chúng ta Tống gia còn đâu bất khởi người này. Chuyện của các người đến đây chấm dứt.”

“MẸ, có ý gì ?” Gia Đường kéo Bạc Hà ra phía sau hẳn, mặc dù trong lòng hẳn cũng rất không thoải mái, nhưng là hẳn không cho phép bất luận kẻ nào như vậy đối với bạc hà, chỉ sợ là mẹ của mình, mười một năm trước có thể làm chuyện đó, hôm nay cũng sẽ làm vậy

Tống phu nhân sắc mặt trở nên rất khó coi, vẻ mặt này cũng là của mười một năm trước, vừa mới học đến trung học, hẳn đã phản đối bọn họ, đi học ở một ngôi trường bình thường. Cả ngày cùng một cô bé ở chung một chỗ, trong điểm lớn nhất là, điểm thi đại học của hẳn ngay cả Thanh Hoa cũng có khả năng vào nhưng hẳn không chịu, nhất định đi học ở một ngôi trường bình thường. Sau khi tốt nghiệp cũng không tiếp tục thi lên mà lại lập đài truyền hình. Đài truyền hình của hẳn cũng coi như thành công, nhưng xí nghiệp của gia tộc hẳn lại không để ý chút nào, tất cả cũng chỉ vì bọn họ không cho hẳn và cô bé kia quen nhau ... Mười một năm trước hẳn tự quyết định cho con đường của mình, cự tuyệt không sử dụng một phân tiền ở nhà, toàn bộ là gây dựng từ hai bàn tay. Rốt cuộc lần này có cơ hội, nghĩ có thể giảm bớt căng thẳng một chút, bọn họ cũng biết không thể tách Gia Đường và Bạc Hà ra nên mới đón nhận, thế nhưng lại xuất hiện tình huống như thế, con mình bất hiếu chỉ vì một nữ nhân, thân làm mẫu thân, bà tuyệt đối không cho phép...

“Lần này người không cần giải thích nữa. Gia Đường, người lần này phải nghe ta, lập tức chia tay, đài truyền hình chúng ta vẫn tiếp tục giúp, nhưng tuyệt đối không được ở chung một chỗ với nàng”

“Không được, ta đời này cũng sẽ không cùng bạc hà tách ra.”

Tống phu nhân ôm ngực lại, “Người làm ta thật tức chết”

“Thật xin lỗi mẹ, ta tin tưởng bạc hà.”

Thân làm mẫu thân, nhưng lời này Tống phu nhân hoàn toàn nhận thức được

“Người nếu không chịu chia tay, chúng ta sẽ không giúp người xử lý chuyện đài truyền hình”

“Mẹ, thật xin lỗi, các người bảo trọng.” Nói xong hấn kéo Bạc Hà đi ra khỏi Tổng gia hội quán, để lại cha mẹ của mình ở nơi đó. Phụ thân hấn từ đầu đến cuối thủy chung không nói gì, chỉ lắc đầu rồi xoay người bước ra cửa

Gia Đường vẫn nắm thật chặt tay Bạc Hà, nhưng vẫn cảm giác được nàng giãy dụa, ở thấy được mối vừa trên ti vi một màn kia sau, nàng rất quẫn quýt, đã biết coi là là cái gì? Nhất là Gia Đường tha thứ, mặc dù mình cũng không thật thật xin lỗi hấn, nhưng là để cho Gia Đường lại một lần bởi vì Trong mắt mọi người ‘Sự thật’, mà cùng trong nhà náo lật, đây không phải là nàng muốn

Nàng mới vừa ngẩng đầu muốn nói điều gì, chỉ thấy Gia Đường giơ tay lên dùng ngón trỏ che ở bạc hà trước môi, hơi vung lên khoe môi, “Đừng lo lắng, ta tin tưởng người.”

Mới vừa muốn khóc, nàng nghe thấy lời này đã bị hấn làm cho cảm động

Bạc Hà không mở miệng nữa, chỉ nghe thấy tiếng di động rung lên của Gia Đường, nhìn số gọi nhiều nhất là Giơ Cao Vũ, cho dù thế nào hấn cũng phải đổi mặt, cấp cho mọi một cái công đạo, “Giơ Cao Vũ, chuyện gì ?”

“Tin tốt, tin rất tốt, mới vừa có một con cá lớn a ... Ba trăm ngàn... & ¥ % # ¥ *...” Giơ Cao Vũ khó nén kích động, vào lúc này tới ba trăm ngàn cũng không phải Cẩm Thượng Thiêm Hoa vấn đề, mà là đưa than sưởi ấm trong ngày tuyết rơi, mà đó lại không phải là một cái lò nhỏ. Gia Đường cúp điện thoại, ôm lấy Bạc Hà, hôn thật sâu lên khuôn mặt của Bạc Hà. Bạc Hà bị hấn làm cho kinh ngạc, không ngờ hấn lại có mặt trẻ con nhu thế, nói vậy có lẽ đó là tin tốt

Gia Đường đem tin tốt nói cho Bạc Hà, làm cho nàng cũng thật hưng phấn, nhưng sau lại cảm thấy có chút bất an, không phải là quá trùng hợp hay sao ? Cha mẹ Gia Đường vừa rồi đã cự tuyệt chuyện giúp cho đài truyền hình, dĩ nhiên không có khả năng , khả năng duy nhất ... Bạc Hà không khỏi rùng mình, không thể nào, ngàn vạn không thể là thật

“Người có hỏi là xí nghiệp nào không ? ” Bạc hà đẩy Gia Đường, mặc dù không muốn đánh vỡ tâm tình của hắn nhưng cũng không thể làm cho hắn mừng rỡ quá mức. Nếu thật như nàng suy nghĩ, là LÊ Mặc Thân tài trợ, nhất định Gia Đường sẽ cự tuyệt, như vậy sẽ bị coi là bội ước, tuyệt đối không phải bồi thường bình thường là được. Đài truyền hình sẽ không còn là của Gia Đường nữa, vậy cố gắng của bọn họ còn ý nghĩa sao ? Những vấn đề này nàng phải rõ ràng mới yên tâm...

Gia Đường lắc đầu, “Cái này bản thân ta không hỏi, mới vừa rồi quá kích động nên quên mất, chúng ta trở về một chuyến xem sao” Bị Bạc Hà hỏi như vậy, trong lòng hắn cũng sinh ra một tia nghi ngờ, bất quá giờ phút này cũng là đêm mới vừa cùng người nhà ở giữa mâu thuẫn quên được không còn một mống, một lòng một dạ bỏ nhà trở về sân khấu bên trong.

Hai người hấp tấp trở lại đài truyền hình, chỉ thấy trong văn phòng tất cả khố miệng cũng là hoàn mỹ độ cong, hỏi Giơ Cao Vũ tình huống cận kề một chút. Rốt cuộc kết quả là, đây là một công ty nước ngoài mới bước vào Trung Quốc, bởi vì chọn trúng đài truyền hình của bọn họ nên mới tiến vào ...

Bạc Hà và Gia Đường nhìn nhau, chọn trúng, lý do quá mơ hồ a. Nhưng cũng không thể làm được gì, đành chờ danh xưng của công ty này xem, lý do ngu xuẩn này bọn họ cũng đành phải tin, có khi vận khí tốt. Cuối cùng, Bạc Hà cũng không lo lắng nữa, có lẽ là do nàng suy nghĩ nhiều quá

“Ta đã nói người là vận may của ta a” Gia Đường không để ý Giơ Cao Vũ và Trương Tiểu Diệp đang mở to mắt, hôn lên trán Bạc Hà một cái

“Khụ... Tiểu Diệp, theo ta đi lấy mắt kiếng. Gần đây mắt của ta luôn nhìn thấy hình ảnh kích thích, có một người suốt ngày đem cục diện rối rắm ném cho người khác, mình thì lại đứng trình diễn kia ...” Tiểu Diệp một bên cười tới cười lui, Giơ Cao Vũ luôn là người làm nhiều nhất, cũng là người bực tức nhiều nhất ...

Bạc Hà hung hăng vỗ vai Giơ Cao Vũ một cái, “Người làm gì thế ? Sớm nói người thích Gia Đường là được rồi, chúng ta có thể cạnh tranh công bằng, tiếc là bây giờ đã quá trễ “

Giơ Cao Vũ tức giận lớn giọng, “Không có Thiên Lý , cái thế giới này không có Thiên Lý , vốn là Gia Đường nên làm hết những chuyện khó khăn này, vừa đi ra ngoài đường đã gây ra biết bao nhiêu chuyện rắc rối, ta muốn tăng lương!”

“Phốc...” Mấy người đang ngồi suýt chút nữa là nội thương, chuyện đó và tăng lương có quan hệ sao ? Tổng giám Cao Vũ bây giờ lại dùng chiêu uy hiếp người, ba7ý quá cũng chỉ là uy hiếp mà thôi, đối với Gia Đường mà nói, còn không bằng trên cơ thể người khác vị trí ra tới khí thể hữu lực có lực độ, cho nên giờ cao gió lại một lần nữa bị tức xong sau, không nhìn thẳng...

Bất quá mà nói, năng lực của Giơ Cao Vũ hẳn là ít người có được, này không, mới vừa được này một đôi mà áp bách, xoay người vừa dẫn thân vào đến trong chiến đấu đi, hẳn rất kiêu ngạo gọi lại bạc hà, vẻ mặt rất nghiêm túc, “Bạc hà, tới đây một chút.”

Bạc Hà nghi ngờ đi tới, hẳn chân thành chỉ ra đang nhìn cắt nối biên tập trong quá trình, bạc hà xuất hiện vấn đề, những thứ này vốn là trưởng tiểu Diệp công việc, chỉ bất quá nàng bây giờ mới vừa tiếp nhận còn không quá quen thuộc, cho nên tự tùy giơ Cao Vũ đại lao, mà sở dĩ xảy ra vấn đề, cũng là Gia Đường hai ngày này thực tại không có thời gian bất kể nàng, cho nên... Để cho giơ cao gió bắt được một lần hành diện cơ hội, bạc Hà cũng rất khiêm tốn, thần nhiên tiếp nhận

“Tổng đài trưởng!”

Thanh âm quen thuộc đi tới làm cho mọi người cứng họng

Chương 53: Mất lần nữa

Một thanh âm quen thuộc truyền đến từ ngoài cửa, mọi người ai cũng cứng họng

“Mấy ngày nay tốt chứ ? Sao thấy ta mà lại làm vẻ mặt này ? Tiểu Diệp, công việc tốt không ? Có chỗ gì không rõ cứ hỏi ta, ta sẽ chỉ dạy cho người”

Trưởng tiểu Diệp lúng túng cười một chút, đây là đang nói mình đoạt công tác của nàng sao?”Cám ơn, ta đã thông thạo hết rồi”

“Mời ngồi” Gia Đường chậm rãi mở miệng, bất kể nàng còn muốn làm cái gì, cũng không thể tách hẳn và Bạc Hà ra, đừng nói là một Đái Tinh, một trăm mỹ nhân cũng không được

“Nói ngắn gọn thôi ! Ta là tới cùng Tổng đài trưởng nói chuyện hợp tác.”

Gia Đường cười một tiếng, “Giữa chúng ta còn gì để hợp tác sao ? Lúc trước hộ khách tài liệu chẳng lẽ không đúng người cho Lê Mặc Thân sao? Đái Tinh, chúng ta người sáng mắt không nói tiếng lóng, rốt cuộc muốn làm cái gì nói thẳng sao.”

Giơ Cao Vũ và Tiểu Diệp ngoắt ngoắt tay, mọi người cùng nhau lui ra ngoài. Tình huống này bọn họ không thích hợp để xem

Sắc mặt Đái Tinh có chút biến hoá, quả thật chính là nàng cho Lê Mặc Thân, mặc dù cho dù không cần nàng Lê Mặc Thân cũng biết nhận được, dù sao hộ khách chỗ ở xí nghiệp cũng sẽ ở đài truyền hình thượng truyền ra, nói cách khác bọn họ không tồn tại bất kỳ bí mật tính, toàn bộ cũng là trong suốt, chẳng qua là Lê Mặc Thân hạ thủ tốc độ, muốn đem những xí nghiệp này quảng cáo toàn bộ phát hình ra một bộ tốc độ nhanh nhiều lắm, kia dĩ nhiên là chỉ có này một loại khả năng, Gia Đường thông minh như vậy người, làm sao có ngay cả điểm này cũng không nghĩ tới đâu, Đái Tinh cũng không có phản bác, “Ta hôm nay tới chính là muốn cùng người nói chuyện hợp tác, đài truyền hình không thể không có hộ khách. Quả thật mọi chuyện là do ta nên ta sẽ đền bù”

“Đền bù?” Gia Đường cau mày, ánh mắt Bạc Hà còn lớn hơn. Bọn họ lập tức nghĩ tới người tài trợ mà Giơ Cao Vũ nói, nếu thật sự cùng Đái Tinh có liên quan ...

“Xem ra các người cũng đã rõ ràng là chuyện gì xảy ra !”

“Đái Tinh, người không nên náo loạn nữa, đài truyền hình chúng ta cho dù ...” Hẳn còn chưa nói hết, Bạc Hà đã kéo nhẹ vạt áo của hẳn, sau đó nàng mở miệng, “ Gia Đường, đây là hảo ý của Đái Tinh, nếu là hảo ý thì chúng ta làm sao mà cự tuyệt ?”

Gia Đường như lọt vào trong sương mù, hẳn không phải là hành động theo cảm tình người, nhưng thật không muốn cùng nữ nhân này có quan hệ gì nữa. Cũng tự trách hẳn mấy năm trước, đơn thuần chỉ xem nàng như một bằng hữu, không ngờ nàng dám phá hoại tình cảm của hắn và Bạc Hà. Bạc Hà không có ở đây hẳn có thể cho nàng hồ nháo nhưng hôm nay bạc hà trở lại, nàng nếu muốn làm chuyện thương tổn Bạc Hà, nghĩ cũng đừng nghĩ ...

Nghe thấy lời nói của Bạc Hà, Đái Tình cũng là cười một tiếng, nàng bây giờ cũng không đối trá lấy thân phận bằng nữa, đối với nàng mà nói, nàng bây giờ chỉ là một thân phận —— tình địch. Không hơn...

“Bất kể người có chấp nhận hay không thì đây cũng đã là sự thật, giấy trắng mực đen viết rất rõ ràng, Gia Đường, ta nghĩ không cần thuật lại với người”

“Người rốt cuộc muốn làm gì?” Gia Đường thanh âm trung lộ ra một tia giận dữ.

“Ta muốn làm quảng cáo cho xí nghiệp của ta a, đơn giản là như vậy” Đái Tình thản nhiên nói

“Đài truyền hình có rất nhiều, tại sao lại phải tìm đến đây ? Đái Tình, cho dù người làm vậy có nguyên nhân gì, ta cũng không cảm kích người, hơn nữa muốn mượn cơ hội phá đám ta và Bạc Hà, đừng nói là bội ước, chính là ... ”
<Bỏ mạng ta cũng chịu> Nhưng Gia Đường còn chưa nói hết, Bạc Hà đã lôi kéo hắn lại, thấp giọng nói, “Gia Đường, đừng như vậy.”

“Gia Đường thích nói ta như thế nào cũng không liên quan đến người, ta thừa nhận ta bị bại bởi người, người cũng không cần làm bộ hảo tâm. Ta cũng sẽ không làm gì các người nhưng ta nghĩ chúng ta cũng không thể làm bằng hữu được nữa”

Bạc Hà bị ghen đến không nói được gì, dù gì nàng cũng khó có thể xem Đái Tình như bằng hữu

Gia Đường quả thật chịu không nổi bạc hà thụ nửa điểm ủy khuất, cứ như vậy bị quở trách, càng làm cho hắn không cách nào nhịn được, “Người còn có việc sao?”

“Dĩ nhiên, người của chúng ta lúc trước chỉ ký hiệp ước, cụ thể sự nghi là để ta làm chịu trách nhiệm, ta muốn cùng người nói một chút cụ thể nhu cầu cùng an bài.”

“Chuyện này trực tiếp tìm Giơ Cao Vũ, phòng làm việc của hân người cũng biết, xin mời”

“Tổng Gia Đường, đây là thái độ gì ?”

“Nếu như không muốn hợp tác, người có thể giải ước, chúng ta sẽ không truy cứu” Gia Đường vung lên nụ cười nhưng khác với vui vẻ, bên trong chỉ gồm một tia giễu cợt và một tia miễn cưỡng

“Mơ tưởng!” Đái Tình nói xong xoay người rời đi. Sau đó vừa quay đầu, “Chỉ mong... Không có ta, các người thật có thể đủ ở chung một chỗ.” Một câu nói cũng làm cho Bạc Hà thấy phát lạnh, lời này của Đái Tình thật không có ý tốt gì. Trên thực tế nàng tin tưởng thực lực của LÊ MẶC Thân, công thêm tin tức nhìn trên ti vi, nàng thầm khen ngợi hân. Xem ra , Gia Đường nhất định chưa biết chuyện này, nếu biết thì làm sao có thể che chở cho Bạc Hà như vậy ? Nhưng Đái Tình cũng đã coi nhẹ tình cảm của Bạc Hà và Gia Đường, nàng chỉ biết Lê Mặc Thân tạo cơ hội cho nàng và Gia Đường gặp mặt, cộng thêm chuyện trên ti vi, không hề biết sau lưng đã có chuyện ...

Bạc Hà và Gia Đường nhìn thân ảnh nàng rời đi, cảm thấy bất đắc dĩ. Đái Tình lấy thân phận xuất hiện như vậy trước mặt bọn họ làm bọn họ ứng phó không kịp

Phòng làm việc chỉ còn hai người, Gia Đường ôn nhu vuốt tóc nàng, “Ủy khuất người!” Hết thấy ôn nhu cùng đau lòng cũng từ trong ánh mắt toát ra, hân nghĩ cho nàng chính là tốt nhất hết thấy, lại không nghĩ rằng luôn là cho nàng mang đến thương tổn, nàng từng là một cô gái toả nắng như ánh mặt trời. Thế nhưng hôm nay chỉ còn lại nước mắt cùng sợ hãi

Cảm giác được thân thể nàng hơi rung động, Gia Đường đem nàng kéo đến trọng lòng ngực của mình, bảo vệ thật chắc, ” Hết thấy cũng sẽ qua, tin ta”

Đối với Bạc Hà mà nói, lời nào của Gia Đường nàng cũng chưa từng phản kháng, hôm nay tận mắt nhìn thấy vì nàng mà Gia Đường cùng người nhà trở mặt, sau, lại càng cảm động không dứt, nguyên vọng cùng hấn cả đời càng thêm mãnh liệt, không ngừng gặt đầu trong lòng hấn ... Thấy vậy Gia Đường càng thêm đau xót, hấn cảm thấy thật thất bại, không thể làm cho nữ nhân của mình vui vẻ chính là một thất bại của nam nhân. Hấn cảm thấy nơi nào của mình cũng rất hài lòng, duy chỉ có điểm này không tốt

“Chúng ta về nhà, tiếp tục tìm hộ khẩu, tìm được rồi đi đăng kí, có được hay không?”

Nụ cười lập tức hiện lên trên mặt nàng, hai người cùng nhau nhanh chóng về nhà. Qua một hồi tìm kiếm, bọn họ vẫn là thất vọng, “Không sao ! Ta vẫn muốn làm bạn gái người a, làm lão bà áp lực rất lớn nha”

Gia Đường nhẹ nhàng gõ nhẹ nàng, ” Cứu Nữ nhi Nói nhảm!”, sau đó nói nhỏ bên tai nàng, ” Trong sạch của ta cũng bị người phá huỷ, người còn không chịu trách nhiệm ? “

Bạc Hà bật cười, bỗng nhiên nghĩ đến sự cuồng dã của hấn khi ở trên giường, khuôn mặt không tự chủ được đỏ lên. Hoàn toàn không thể nghĩ, Gia Đường ngày thường thuần lương vô hại, thế mà khi vừa lên giường thì giống như dã thú vậy, làm như phát tiết nhục dục của hấn vậy ... Bất quá bạc hà cũng là cũng có thể lý giải, dù sao Gia Đường đã là một hai mươi tám tuổi nam nhân, vì nàng thủ thân như ngọc lâu như vậy, cho nên... Bất kể hấn như thế nào, cũng tình có thể nguyên... Huống chi...

Không đợi nghĩ xong, bên tai truyền đến một trận nhiệt khí, đôi môi ấm áp của Gia Đường đã xông tới, “Có phải hay không nghĩ tới ta...” Khi nói chuyện còn đưa tay dò vào vạt áo của nàng...

“Người làm gì? A di một lát đi ra ngoài có nhìn thấy !” Bạc hà muốn né tránh, lại bị Gia Đường chặn ngang ôm lấy đi vào phòng ngủ, bây giờ đã không còn vấn đề, mà là chuyện này đại khái hầu hết có thể để cho bạc hà cảm nhận được sự hiện hữu của mình ... Huống chi, đối mặt bạc hà, hấn là thật hoàn toàn không có sức miễn dịch...

Chương 54: Tăng thêm phụ liệu

“Tại sao ta trước kia không biết người cầm thú như vậy ?” Bạc Hà nằm trong vòng tay của Gia Đường, ngón tay nghịch ngợm như vẽ lên ngực hân

“Làm sao? Còn muốn? Kia đâu lại...” Nói xong đã lần nữa đem bạc hà áp ở dưới thân, lung tung hôn

Bạc hà ra sức đem hân đẩy ra, “Không cần, thiệt là! Chúng ta còn chưa có ăn cơm...”

“Ăn người đã no rồi, còn ăn cơm làm gì?” Gia Đường ở gương mặt của nàng thượng nhẹ mỗ một chút sau, nằm lại bên cạnh, chẳng qua chỉ muốn hù dọa nàng một chút thôi. Bây giờ vấn đề hân đang suy nghĩ là hộ khẩu của Bạc Hà nằm ở đâu

Bạc hà đẩy Gia Đường, “Mới vừa rồi a di ở nhà sao? Tại sao không thấy nàng đâu?”

Gia Đường lắc đầu, “Hân là không có ở đây, đại khái đi mua thức ăn sao?”

“Gia Đường... Hộ khẩu làm sao bây giờ? Ta có phải không thể gả được cho người không ?” Nàng cong miệng lên, mặc dù không muốn làm khó Gia Đường nhưng cảm thấy không nhịn được ...

Gia Đường ôm chặt nàng, “Lần này đúng là vấn đề của ta, không có nhớ rõ ràng rốt cuộc để ở nơi đâu. Nếu không tìm được thì chúng ta có thể làm lại, không sao , sẽ rất nhanh ...”

“Thật sự đơn giản như vậy sao?” Nàng có cảm giác nhục chí. Nhưng ngay sau đó điều chỉnh một chút, làm nũng với hân. “Đói bụng rồi, chúng ta đi ăn cơm có được hay không?”

Nhưng là hai người đi ra phòng ngủ sau, cũng không thấy thân ảnh của a di. Gia Đường không khỏi lắc đầu, rõ ràng tìm nàng là vì không muốn cho Bạc Hà cực khổ, không nghĩ tới trừ trước một hai ngày ngoài, sau lại cùng mình từ trước xin giờ công căn bản kém đến không nhiều lắm, đại khái là lớn tuổi, tương đối trơn sao... Ở không ảnh hưởng bình thường cuộc sống dưới tình huống hân cũng là mở một mắt nhắm một mắt , nhưng là bây giờ thậm chí

ngay cả cơm tối cũng không kịp ăn ... Đường như cái này a di có chút: quá đáng!

“Chúng ta đi ra ngoài ăn!” Gia Đường kéo tay Bạc Hà, ra ngoài cửa gặp được a di vẻ mặt đau lòng ... Giống như có lời gì muốn nói với bọn họ nhưng nhìn bọn họ muốn đi ra ngoài, nàng lại nhịn không nói

Đến phòng ăn, chuông điện thoại của Bạc Hà reo lên, trên màn hình hiện số làm cho Bạc Hà khẩn trương, không cần phải nói, tự nhiên là Lê Mặc Thân.

Nàng do dự một chút vẫn là mở lên, chỉ nghe bên kia nói “Ngày mai có thì giờ rảnh không?”

“Không có, người còn muốn làm gì?” Bạc Hà vừa nghe, lại bắt đầu tức giận, nếu không phải vì chuyện đại đột của nàng, có lẽ hôm nay Gia Đường cùng phụ mẫu sẽ không trở mặt

“Muốn lấy hộ khẩu không ? Nếu muốn thì ngày mai đến tìm ta”

“Người...” Còn chưa nói hết đã nghe đến trong điện thoại truyền đến đô đô thanh âm, nàng thiếu chút nữa là làm cho điện thoại của nàng đi châu Diêm Vương ... Người này là như thế nào a ? Sao lại quái gở như vậy ?

Bạc Hà quay đầu đối với Gia Đường nói, “Hộ khẩu là ở chỗ Lê Mặc Thân” Nàng cúi đầu, lần trước vì Đái Tình ghen tị nên mới phá huỷ hộ khẩu của nàng, lần này lại vì Lê Mặc Thân thích mình tạo thành, nàng đem mình gả đường đi ra ngoài, tại sao tự khúc chiết như vậy đâu?

Gia Đường nắm cằm của nàng một chút. “Cửu Nữ nhi, tại sao lại có nhiều người thích người như vậy ? Nếu không ta cũng không phiền toái như vậy, chúng ta không cần, không cho đi gặp hắn.”

Bạc Hà gật đầu, nàng cũng không muốn bị hắn khống chế nữa, rõ ràng hắn biết nàng yêu Gia Đường tại sao lại cố chấp như thế ? Nàng có cái gì tốt ? Nàng chỉ muốn vĩnh viễn sống cùng Gia Đường, dù giàu hay nghèo cũng được, chẳng lẽ như vậy quá cao hay sao ?

“Bên kia sao lại có nhiều ký giả như vậy ?” Bạc Hà đẩy Gia Đường ra một chút

“Nhà chúng ta ở phía sau Tô Tím Ánh trụ sở, gần đây chắc là có tin tức gì mới, kệ họ, chúng ta đi ăn cơm ...” Nói xong hắt kéo Bạc Hà đi vòng qua con phố nhỏ, dù sao những ký giả này cũng độc địa vô cùng, bọn họ cũng là danh nhân, nếu bị “Bắt bớ” thì cũng không phải chuyện tốt

Một bầy ký giả chen chúc đến trước mặt họ. “Tổng tiên sinh, Bạc Hà tiểu thư, có thể cho vài phút được không ?”

Gia Đường đỡ tay cho Bạc Hà, ” Thật xin lỗi, nếu như muốn phỏng vấn, chúng ta có thể hẹn bữa khác, bây giờ là thời gian tư nhân, xin các vị thông cảm”

” Bạc Hà tiểu thư, hôm qua thấy ngài xuất hiện cùng Lê Tổng, tại sao hôm nay lại từ nhà Tổng đài trưởng đi ra ?”

“Xin hỏi ngài cùng Lê tổng là quan hệ như thế nào?”

“Xin hỏi ngài cùng Tổng đài trưởng là quan hệ như thế nào?”

“...”

Mỗi một vấn đề giống như phi tiêu đâm thẳng vào nòng, làm cho nòng khó có thể chống đỡ, không nghĩ tới bọn họ là đến tìm nòng, cái này vốn không phải đi tìm Tô Tím Ánh ...

Bạc Hà muốn làm sáng tỏ, dù sao cũng phải giải thích rõ ràng, nếu không sẽ ảnh hưởng không tốt đến nòng. Chủ yếu nhất chính là, sẽ làm cho Gia Đường uy khuất, mặc dù hắt tin tưởng nòng nhưng nòng cũng tự cảm thấy hổ thẹn ...

Gia Đường ngăn trở nòng, bốn năm nay, những tin tức bất quá này ra sao hắt biết rất rõ, vô luận bạc hà giải thích thế nào, cũng chỉ giống như càng tô càng đen, nếu như không để ý đến, chuyện này sẽ kết thúc nhanh hơn một

chút ...

Vượt qua chuyện này lại tới chuyện khác, Lê Mặc Thân đuổi đúng lúc tụt khi bọn họ bên cạnh dừng lại xe, hướng nhìn bọn họ ẩn còi, đám kia ký giả vừa nhìn, gần vui mừng dường như đem xe vây quanh, ba người trong cuộc đồng thời xuất hiện, tình huống này ngàn năm khó thấy, nhất định phải nhanh chân chớp lấy

Lê Mặc Thân hướng Gia Đường vẫy vẫy tay, sau đó chỉ chỉ phía sau xe, ý bảo bọn họ lên xe, trước mặt loại này hình thức, quả thật chỉ có rời đi mới là tốt nhất, cho nên bọn họ cũng không có giận dữ, mà là trực tiếp mở cửa, lấy tốc độ nhanh nhất lên xe, cho đến Lê Mặc Thân thả một cước du môn, bọn ký giả kia mới bị bỏ lại đằng sau ...

“Đem hộ khẩu đưa cho ta” Bạc Hà không chút khách khí ra lệnh cho LÊ MẶC THÂN

Lê Mặc Thân cười nhạt, tiện tay cầm tờ giấy màu đỏ đưa cho Bạc Hà, một câu cũng không nói, chỉ nhàn nhạt lắc đầu. Làm cho Gia Đường cùng Bạc Hà không hiểu ra sao, hẳn lấy hộ khẩu của Bạc Hà cũng chỉ muốn trả lại cho nàng ? Có phải là quá dễ dàng hay không ?

“Tại sao?” Bạc Hà bật thốt lên vấn đề thật ra khiến Lê Mặc Thân khó miệng vùng lên một đạo độ cung, chỉ nghe hắn dùng ngữ khí hài hước mà nói, “Xem ra người không muốn lấy ?”

Gia Đường cũng không nhịn được mở miệng, “Mặc Thân, nếu như người muốn nói gì cứ trực tiếp nói với ta, không cần liên lụy Bạc Hà, người biết hộ khẩu này trọng yếu với nàng như thế nào, người còn lấy đi ?”

Lê Mặc Thân đạp thắng xe, quay đầu nói với Gia Đường, “Ta có lời muốn nói với người” Nói xong hắn kéo mở cửa xe bước đi ra ngoài...

Gia Đường vừa định xoay người, bị bạc hà kéo lại, hai nam nhân này thoát nhìn không thể bình thường chung sống được, bây giờ chỉ cần một chút xui nguy hiểm, nàng cũng không mong nó sẽ phát sinh, cho nên nàng khẩn cầu nhìn Gia Đường, mong muốn giữ hắn lại ...

Gia Đường giơ tay lên, niết má nàng một chút, ” Không tin lão công của người sao ? Ta sẽ không bán hăn đâu. Chờ ta một lát, nói xong chúng ta sẽ đi ăn cơm”

Bạc Hà nhìn hai nam nhân rời đi, thở dài. Bàn về ngoại hình, hai người chẳng ai hơn ai, bàn về tài năng, nàng tin chắc Gia Đường cao hơn một bậc, bàn về thành tích, có lẽ Lê Mặc Thân cao hơn. Nói cách khác, hai người vốn ngang tài ngang sức, rõ ràng lấy điều kiện của bọn họ có thể tìm được nữ nhân, tại sao lại cứ phải tranh giành một nữ nhân tầm thường như nàng ? Rốt cuộc nàng có cái gì để bọn họ tranh ?

...

“Người không muốn hỏi ta muốn nói gì với người sao ?” Lê Mặc Thân nhìn bộ dạng tràn đầy tự tin của Gia Đường cảm thấy khó chịu, chẳng phải hăn nên cầu xin mình bỏ qua cho hai người bọn họ hay sao ? Sau đó mình sẽ lời lẽ nghiêm khắc cự tuyệt, đối với hăn lạnh lùng nói lên một câu, kia tuyệt đối không thể . LÊ MẶC THÂN cũng không rõ ràng tại sao hăn khẳng định sẽ thắng được Gia Đường, tư tưởng này ngày càng mãnh liệt. Thậm chí hăn vì thế mà không chữa thủ đoạn nào, cũng không cảm giác áy náy, ít nhất là bây giờ ...

“Người muốn nói thì tự bản thân người nói, không phải sao ?”

“Đúng là không cần...” Hăn ngừng một chút, ” Ta nghĩ là ta nên nói cho người biết, ta sẽ không buông tha cho Bạc Hà”

“Người không biết rằng ba năm trước, chúng ta đã có một đêm rất ngọt ngào hay sao ?” Hai chữ ngọt ngào làm cho tim Gia Đường bất giác đau nhói, trước khi Bạc Hà trở về, hăn chưa từng ở qua đêm cùng với Bạc Hà

Lê Mặc Thân thấy vẻ mặt Gia Đường hơi thay đổi, “Ta tưởng người yêu Bạc Hà lắm, thì ra cả chuyện này người cũng quan tâm”

Gia Đường không mở miệng, làm gì có người nam nhân nào nghe nói bạn gái của mình qua đêm với người khác có cảm giác thoải mái chứ ? Nhưng hăn tin

tưởng Bạc Hà, nhất là Bạc Hà chỉ có một mình hăn. Nói đi thì cũng nói lại, cho dù Bạc Hà và LÊ MẶC Thân từng làm chuyện gì, hăn cũng sẽ tha thứ, dù sao lúc đó hăn cũng không có ở bên cạnh nàng ...

“Rốt cuộc người muốn như thế nào mới buông tha cho Bạc Hà, không phá hoại tình cảm của chúng ta ?” Đối với LÊ MẶC Thân khiêu khích, Gia Đường có chút không kiềm nén được, hăn không hy vọng sẽ cùng Bạc Hà có gần cách nữa

“Chúng ta đánh cuộc một lần, nếu như người thắng , ta liền không bao giờ ... nữa có nhắc tới chuyện này, nếu như...”

“Ta sẽ không dùng Bạc Hà để đánh cược với người, nàng không phải là đồ vật, cùng ai ở chung phải xem tâm ý của nàng”

“LÀ người không dám ? Người đối với chính mình không có tự tin ?” Ánh mắt LÊ MẶC Thân có chút khinh bạc

Gia Đường suýt hộc máu, khích tướng đối với hăn mà nói cơ bản không dùng được, nhưng hăn cũng muốn đem những chuyện này kết thúc, không còn chướng ngại nữa

“Nói...”

“Hộ khẩu ta đã đưa lại cho Bạc Hà, nếu như nàng nguyện ý trong ba ngày cùng người kết hôn, coi như là ta thua. Ta đây từ nay về sau tuyệt sẽ không nhắc lại chuyện này, nếu không...”

Gia Đường gật đầu, “Tốt. Làm sao đánh cuộc ?

Trên mặt Lê Mặc Thân gợi lên nụ cười quỷ dị, ” Ta đã để thêm một ít đồ vào bên trong, nếu như sau khi nàng nhìn thấy vẫn nguyện ý cùng người kết hôn, tín nhiệm người, ta chính là dù thế nào dạng cũng là uống phí tâm cơ, nhưng nếu như ngược lại, kia chỉ có thể chứng minh, người trong lòng nàng cũng không nặng như vậy ...”

Chương 55: Hình phong ba

Trên mặt Lê Mặc Thân gợi lên nụ cười quỷ dị, ” Ta đã để thêm một ít đồ vào

bên trong, nếu như sau khi nàng nhìn thấy vẫn nguyện ý cùng người kết hôn, tín nhiệm người, ta chính là dù thế nào dạng cũng là uống phí tâm cơ, nhưng nếu như ngược lại, kia chỉ có thể chứng minh, người trong lòng nàng cũng không nặng như vậy ...”

“Người để cái gì?”

“Xem một chút thì người sẽ biết” Nói xong hần xoay người rời đi, Gia Đường sững sốt một chút cũng theo sát phía sau, muốn nhanh chóng đưa Bạc Hà rời đi, để Bạc Hà cũng hần ở chung một giây một phút, trong lòng Gia Đường cũng cảm thấy bất an

Mở cửa xe, hần ôn nhu nói, “Chúng ta đi thôi!” Nói chuyện đồng thời thủy chung chú ý đến sắc mặt của Bạc Hà, hộ khẩu cũng nằm trong tay nàng, không có gì trông không khác thường, nếu như có thể, hần cũng muốn biết ở bên trong Lê Mặc Thân thêm vào cái gì ... Có phải thật sự sẽ làm ảnh hưởng đến quan hệ của bọn họ hay không

Gia Đường chợt phát hiện thì ra là ở tình yêu trước mặt trước, mình thế nhưng như vậy không có cảm giác an toàn, thậm chí so với Bạc Hà còn kém hơn, hần chưa từng cảm thấy cảm giác mất Bạc Hà lại mãnh liệt như thế này

Bạc Hà nở nụ cười giống như ánh mắt trời, bước xuống xe không nói một câu nào với Lê Mặc Thân, kéo Gia Đường khẩn cấp rời đi ... Lê Mặc Thân nhú mày, chẳng lẽ nàng không có nhìn thấy sao? Đối với hiểu biết của hần với Bạc Hà, nàng nhất định sẽ không có vẻ mặt này

Nhìn hai thân ảnh càng lúc càng xa, tim của hần cảm thấy thu đau lại, lúc nào hần mới có thể trở thành thân ảnh bên cạnh Bạc Hà ? Thật ra Bạc Hà không phải là đẹp nhất nhưng nàng lại có sức quyến rũ vô hạn, có lẽ vì nàng chân thành hiền hòa lương, có khi lại hoạt bát như ánh mắt trời nhưng thủy chung nàng cũng không triển khai tình cảm với hần ... Lê Mặc Thân rất không cam lòng, bằng địa vị hôm nay, tại sao còn có nữ nhân không muốn cùng hần ở chung một chỗ ? Chẳng lẽ vì đối thủ là Tống Gia Đường sao ? Trước kia cái gì hần thất bại chuyện gì cũng được nhưng lần này không thể ... Nghĩ đi nghĩ lại hần xác nhận Bạc Hà không có thấy, nếu vậy thì hần phải đợi kết quả ! Nghĩ tiếp, quả thật Đái Tình đúng là một nữ nhân đáng sợ, mọi chuyện thế

này, cũng là một tay nàng bày ra ...

...

“Muốn ăn cái gì?” Gia Đường cẩn thận hỏi nàng, so với bình thường còn ôn nhu hơn rất nhiều

Bạc hà quay đầu nhìn hắn một cái, lại quay đầu nhìn lại, xác định sẽ của LÊ Mặc Thân đã đi, nàng mới buông cánh tay Gia Đường ra, “Không ăn , bỗng nhiên không đói bụng , chúng ta trở về đi thôi.” Nói xong giống như về nhà phương hướng chuyển đi, bởi vì Lê Mặc Thân đem xe ngừng vị trí tương đối thiên, muốn về nhà phải đi một đoạn đường mới có thể gọi taxi, nếu như thật không ăn cơm, chỉ sợ về nhà cũng không dễ dàng ...

Gia Đường nắm tay nàng lại, “Đã xảy ra chuyện gì? Đừng giấu diếm ta được không ?”

Nghe như thế, lỗ mũi Bạc Hà đau xót, nàng lúc nào thì giấu diếm hắn ? Rõ ràng là hắn gây nên, nàng tin tưởng nụ hôn năm đó giữa hắn và Đái Tình chẳng qua chỉ là hiểu lầm như chứng cứ trước mặt thì người khác sẽ tin sao ?

Bạc hà không nói gì, chỉ muốn tránh thoát tay Gia Đường, lại càng bị ôm chặt, không sai, Gia Đường là tuyệt đối không thể có thể dễ dàng buông tay, vô luận là vòng tay hay tình cảm với Bạc Hà, cũng sẽ không dễ dàng buông ra... Xem ra vấn đề lần này Lê Mặc Thân đưa ra thật sự là khó khăn, chỉ sợ không biết là cái gì ... Hắn sợ Bạc Hà sẽ giống bốn năm trước, cũng xác định chính mình không còn nghị lực đi tìm nàng bốn năm nữa, hắn đã quá mệt mỏi, cho nên lần này vô luận như thế nào cũng không có thể buông nàng ra.

Bạc hà cứ như vậy bị hắn ôm, không có nữa giây dựa, nhưng là mới vừa mới nhìn đến hình vắn đau nhói trứ cặp mắt của nàng, cổ nào ấm áp, cổ nào mập mờ ... Tại sao Gia Đường lại cho rằng nàng ngây thơ như thế, tin tưởng hắn và Đái Tình không có quan hệ gì ? Có thể bốn năm trước là hiểu lầm, có thể coi là khi đó là hiểu lầm, kia tấm hình có nên không đi...

Một tịch ban ngày nhắm rèm cửa sổ, chương một sạch sẽ ưu nhã giường lớn, một nam nhân ôm ngang một nữ nhân giống như bên giường cúi đi, hay là là

vừa đem nữ nhân từ trên giường ôm lấy, nữ nhân kia nhắm chặt hai mắt, vẻ mặt say mê, sắc mặt ửng đỏ... Chủ yếu nhất nam nhân kia chính là Gia Đường, mà nữ nhân kia không phải là nàng, mà là Đái Tình ... Thật hoài nghi không biết làm sao có thể, góc độ tốt như vậy, ngay cả vẻ mặt cũng rõ ràng như vậy, làm cho lòng nàng nhói đau . Thân thể Bạc Hà có chút run rẩy, đối với nàng mà nói, đây là chuyện bi thương nhất ...

Gia Đường rù rì bên tai Bạc Hà, “Rốt cuộc phát sinh chuyện gì? Nói với ta được không ? Đừng giấu trong lòng, có chuyện gì chúng ta cùng nhau đối mặt” Lời nói tuy nhẹ nhàng nhưng đôi tay hắt thủy chung cũng không buông lỏng ...

Bạc hà lắc đầu, “Không có chuyện gì, chúng ta về nhà thôi” Nàng biết mình đang làm cái gì, tấm hình kia tuy là làm nàng khó chịu nhưng Gia Đường bây giờ cần an ủi và khích lệ, chuyện đài truyền hình cũng đã xử lý, chẳng qua nàng không biết bây giờ có nên tiếp tục giúp hắn hay không , bởi vì đã có Đái Tình ...

Gia Đường biết tính tình Bạc Hà, chỉ có thể theo nàng, đổi lại tư thế khác, nắm thật chặt cổ tay của nàng, từ hôm nay trở đi, hắn muốn hai mươi bốn giờ không rời nàng, cho đến khi hắn rõ ràng vấn đề và giải quyết được mới thôi

Trải qua một thời gian hành hạ cũng có thể về đến nhà, vừa vào cửa đã nhìn thấy a di, vẻ mặt nàng co quắp lại, nhìn vào hộ khẩu mà Bạc Hà nắm chặt trong tay, run rẩy nói, “Gia Đường, bạc hà, ta... Ta là tới đây với các người từ chức.”

“Tốt.” Gia Đường còn không có mở miệng, bạc hà một lời đáp ứng, nói xong xoay người sẽ phải đi vào bên trong.

“Ai...” A di vừa ngay cả vội mở miệng, nàng nghĩ mình việc làm, đại khái bọn họ đã biết , mình làm cả đời gia chính phục vụ, già rồi già rồi, nhưng vì mình từng nuôi lớn hài tử Lê Mặc Thân khiến cho khí tiết tuổi già khó giữ được, bất cứ giá nào , coi như là không làm , cũng nên nhận lỗi, lỗi.” Bạc hà, Gia Đường, các người chờ một chút.”

“A di, tiền lương một chút ta sẽ đưa cho ngài, không cần lo lắng.” Gia Đường

cũng không muốn dây dưa với a di nhiều nữa, chỉ muốn tìm hiểu rốt cuộc có chuyện gì đang xảy ra

“Ta không phải là ý tứ này, hài tử, hai người các người đối với a di cũng rất tốt, nhưng là a di xin lỗi các người một chuyện ... Bạc hà, thật xin lỗi, hộ khẩu của người vốn là a di lấy đi, ta hướng các người một lời xin lỗi, sau này cũng không có cơ hội gặp lại nữa, hài tử, tha thứ cho ta được không ?”

Bạc Hà mở to mắt, cùng Gia Đường đồng thời bật thốt lên, “Tại sao?”

A di thở dài, “Tóm lại a di thật xin lỗi các người, ta thấy các người đã lấy trở lại thì cũng đã biết nó nằm trong tay ai , không sai ... Lê MẶC Thân nhờ ta làm, ta thật thích hai người các người nhưng Mặc Thân là hài tử ta nuôi lớn từ nhỏ a , mấy ngày nay vô tình gặp phải hắc, nói cho ta biết chuyện tình, không nghĩ tới đứa nhỏ này... Nhìn nó thích Bạc Hà thống khổ như vậy, ta cũng vậy không đành lòng cự tuyệt, nhưng hại được các người...” A di vài lần nói không được, nàng biết mình làm như vậy cực kỳ ích kỷ, nhưng nếu so Gia Đường với Lê Mặc Thân, dù sao cũng là hài tử đeo nàng mấy mươi năm, Gia Đường chẳng qua là mấy ngày quen biết mà thôi, giống như trước cũng sẽ cho bạc hà người hạnh phúc, nàng dĩ nhiên hơn nghiêng về Mặc Thân, cho nên làm ra chuyện như vậy, tâm thần không yên, mắt thấy đôi uyên ương vì chính mình mà bị chia rẽ, trong lòng nàng cảm thấy thật áy náy, rốt cục quyết định từ chức, chỉ có không khi bọn họ bên cạnh, nàng mới không rơi vào tình cảnh tiến thoái lưỡng nan nữa. Lần này chỉ mong không gây ra sai lầm lớn, về phần Mặc Thân ,có lẽ hạnh phúc này hắc phải tư tranh thủ

Gia Đường cùng bạc hà hồi lâu không có mở miệng, bọn họ không phải là không có nghĩ tới là cái nguyên nhân này, nhưng khi a di thật chính miệng thừa nhận bọn họ vẫn cảm thấy có chút bất ngờ. Ấn tượng về a di thoát đầu không tệ nhưng tại sao lại vì Lê Mặc Thân mà phá hỏng trợ thủ đắc lực đầu ?

Cho nên hai người lại đồng thời bật thốt lên “Tốt”, sau đó lấy ra ví tiền đưa tiền lương cho a di

A di vội vàng từ chối, “Không không, tiền này ta là nói gì cũng không thể cầm, chỉ mong các người đừng hận ta, ta đã hài lòng ...”

Bạc Hà nở nụ cười, “A di, không có gì, thật ra thì chúng ta đồng ý ngài đi, là bởi vì trong nhà quả thật không cần người chiếu cố, ta một người làm được, ngài cũng đừng suy nghĩ nhiều, chờ đến khi ta bận rộn còn phải xin ngài trở lại a “

Đúng là một cô nương tốt, a di cảm động đến nói không ra lời, cũng là lão luyện tao đồ một mảng lớn, đã biết sao một phen số tuổi người, còn không bằng người, nàng tại sao có thể đau lòng vì Lê Mặc Thân mà không chú ý tới hạnh phúc của hai đứa nhỏ này ? Nàng vội vàng cầm lấy hành lý của mình mà đi ...

“A di đi rồi, hộ khẩu cũng không mất nữa, ngày mai chúng ta đi đăng kí có được hay không ?:

Bạc Hà lắc đầu, “Ai biết ngày mai sẽ xảy ra chuyện gì, vẫn là ngày mai nói đi” Nàng cần yên lặng một chút, thử nghĩ xem rốt cuộc là nên làm như thế nào, rời đi? Hay là chịu đựng ...

“Nói thật với ta” Gia Đường xoay mặt Bạc Hà về phía mình, thanh âm trầm đầy nghiêm túc, cho dù chết cũng phải biết rằng rốt cuộc là chết như thế nào a.

Bạc Hà xoay mặt lại, thuận tiện cầm hộ khẩu nhét vào tay hăn, xoay người đi vào phòng ngủ... Nàng phát hiện, nếu là lúc trước nhất định sẽ khóc chạy đi, mà hôm nay ngay cả một giọt cũng không chảy ra, trong lòng đau xoắn lại nhưng tại sao nàng vẫn không khóc được ? Chẳng lẽ điều này không đủ tổn thương nàng sao ?

Gia Đường vội vàng mở hộ khẩu trong tay ra, bên trong kẹp một tấm hình mập mờ, hăn định thần nhìn, dĩ nhiên là hăn và Đái Tình, mà bối cảnh chính là nhà của Đái Tình ... Hăn hồi tưởng lại, khi nào thì tiếp xúc gần với Đái Tình như vậy ?

Đột nhiên hăn vỗ đầu, “Ta nhớ ra rồi!” Hăn chạy về phía phòng ngủ... Nhất định phải cùng bạc hà giải thích rõ.

“Lão bà, người vì cái này mà không đi đăng kí cùng ta a ?”

Nghe lời nói của hắn, trong lòng Bạc Hà bất mãn vô cùng, cái gì mà gọi là vì cái này a ? Cái này còn chưa đủ sao?

“Người không tin ta sao ?”

“Từng tin, hơn nữa còn là vô cùng tin, nhưng ta bây giờ không biết có phải là sai hay không. Ta thấy hết, tại sao người không thể sống đơn giản một chút? Tại sao cứ thích lừa gạt ta như vậy ? Ta chỉ là một nữ nhân bình thường, ta cũng muốn có cuộc sống bình thường, có một lão công toàn tâm toàn ý yêu ta, chỉ thuộc về ta, tại sao những nguyện vọng quá đời thường này người không thể thực hiện ?” hiện?” Bạc hà có chút kích động, bốn năm trước nàng có thể rời đi, nàng còn có thời gian mà lãng phí nhưng hôm nay thì sao ?

Gia Đường vươn cánh tay ôm nàng, mọi lời của Bạc Hà hắn đều hiểu, trên thực tế hắn thật sự là làm như vậy, nhưng là luôn luôn như vậy như vậy khó khăn trở ngại lấy bọn họ.

“Ta không có lừa người, người còn nhớ lần trước Đái Tình bị trật chân không ?”

Bạc hà không đáp lời, Gia Đường tiếp tục nói, “Lúc ta đi đến nhà thấy nàng uống say quá, ngồi trên mặt đất, ta liền ôm nàng vào bên trong, chỉ đơn giản như vậy, làm sao người có thể chỉ vì một tấm hình mà không tin ta ?”

Nói xong rồi sao ? Nói thật Bạc Hà không tin giải thích của hắn, bởi vì trong tấm ảnh bộ dạng Đái Tình quả thật rất say mê, tuy không nhìn thấy rõ mặt Gia Đường nhưng nếu hắn nói đơn giản như vậy , là đem nàng thả vào trên giường sau đâu? Chẳng lẽ cũng cùng đem mình thả vào trên giường sau làm đồng dạng chuyện sao? Càng nghĩ càng khổ sở... Không phải là nàng không muốn tin tưởng, mà là lý do này quá khó để tin, chứng cứ trước mặt ...

Gia Đường cũng biết mình nói như vậy quả thật không có độ tin cậy, nếu như có thể để cho hắn đem ngày đó hết thảy một lần nữa cất đi cho bạc hà là tốt, nàng nhất định sẽ không hoài nghi hắn, chủ yếu nhất là cũng không khó chịu .. Chẳng qua là bức hình kia làm sao có ? Lúc đó căn bản không có người thứ ba, cũng không có tiếng chụp hình, làm sao có thể ...

“Tin ta được không ? Ta sẽ chứng minh ta cùng nàng trong lúc đó không có gì cả, đừng rời ta đi, có thể không ?”

Bạc hà rất cục gật đầu, hôm nay nàng bấy nhiêu tuổi, không có tư cách hành động như tiểu hài nhi, không vui thì rời đi, chia tay ... dù sao đây cũng không phải lần đầu nàng gặp những chuyện này

Chiếm được đáp án, Gia Đường hưng phấn đem nàng ôm lấy, “Cám ơn lão bà, cám ơn người!” Giọng nói khó nén xúc động, môi đặt lên môi nàng, cho đến khi cảm giác thân thể nàng mềm đi một chút. Hắn mới rời đi bờ môi của nàng, đem nàng ôm lấy, ôn nhu để ở trên giường, dần dần lấy hết quần áo của nàng, dùng phương pháp đặc biệt của hắn chữa thương cho nàng ...

Chương 56: Tình muốn trong lúc

Nằm trong ngực Gia Đường, bạc hà rất mâu thuẫn, làm một nữ nhân đem nàng nam nhân coi là ông trời của nàng, nàng hết thủy, thật chịu không được sự phản bội, như vậy một tấm hình có lẽ thật không coi là cái gì, nhưng là nàng vẫn ngăn không được khó chịu, như phảng phất là chứng kiến hắn cùng với nữ nhân khác ngọt ngào trải qua giống nhau, mặc dù bên cạnh nam nhân mới vừa cho nàng kích tình vô tận, nàng biết, nếu như không là bởi vì yêu, hai người là vô luận như thế nào cũng sẽ không có cái loại cảm giác này, phải biết rằng tình cùng muốn tuy là tương liên, nhưng là độc lập hai chuyện.

Gia Đường kéo Bạc Hà vào gần mình một chút, đem đầu nàng đặt vào trong ngực hắn. “Thật xin lỗi, luôn là người khổ sở, tha thứ cho ta được không ?”

Bạc hà không nói gì, chỉ ngăn những giọt nước mắt sắp tràn ra, nàng tự nói với mình : người không phải là Lâm muội muội, không nên hơi một tí là khóc, nếu không nam nhân nào cũng không chịu nổi, có lẽ ai cũng thích Đái Tình cao quý, tích cực hơn (Bạc Hà ngu ngốc, đến bây giờ cũng chưa biết Đái Tình là cái thứ gì hả ?)

Gia Đường dời xuống dời thân tử, đầu cùng bạc hà giữ vững ở cùng độ cao, tập trung tất cả tình cảm của hắn hôn thật sâu lên trán nàng, “Người nhớ kỹ một điểm, ta vĩnh viễn cũng không phụ người, mọi chuyện ta sẽ từ từ điều tra ... Đáp ứng ta, đợi đến khi tra ra chân tướng, người cũng sẽ không rời ta đi nha ?”

Bạc Hà vất vả không chế nước mắt tràn xuống, Gia Đường vội vàng lau cho nàng, hắn là đang làm gì vậy ? Bạc Hà mỗi lần rơi nước mắt là lại làm tâm hắn thêm khó chịu, “Ta nói sai cái gì sao? Thật xin lỗi, thật xin lỗi, không khóc a...” Gia Đường cuống quýt dụ dỗ nàng, hắn thật muốn đánh cho chính mình hai cái bạt tai, tại sao nàng đang tốt lại làm cho nàng thương tâm chứ ?

“Ý của người là nếu như đã điều tra xong, nếu như người thật cùng Đái Tình... Ta phải rời khỏi người sao ?”

“Cửu Nữ Nhi ? Người rốt cuộc có biết hay không a ? Đoán mò cái gì? Ta cùng nàng không có gì cả, tự nhiên sẽ không tồn tại chuyện kia” Thanh âm Gia Đường đề cao, làm cho chính hắn cũng cảm thấy hối hận, làm sao có thể lớn tiếng nói chuyện với nàng như vậy ? Nhanh chóng vuốt ve lưng Bạc Hà, mong nàng hiểu hắn không phải tức giận mà là oan ức ...

Bạc Hà khóc nghiêm trọng hơn nhưng ngoài dự tính của hắn là, nàng hung hăng chui vào ngực hắn, nức nở nói, “Người làm ta sợ muốn chết, ta cho là nếu như người thật cùng nàng có cái gì, cũng đừng có ta, người biết ta bây giờ... Ta không biết rời đi người ta còn có thể sống được hay không, cho dù người và nàng có xảy ra chuyện gì, ta cũng làm bộ như không biết, người đừng cho ta rời người đi được không ?” Càng nói nàng càng khóc nghiêm trọng hơn, làm cho tim Gia Đường nói lại, hắn muốn nữ nhân này hạnh phúc, không muốn thương tổn nàng nữa

“Đứa ngốc, chỉ cần người còn muốn ta, ta vĩnh viễn cũng sẽ không, cần, cho dù người phải rời khỏi, ta cũng vậy có dùng hết mọi khí lực đem người tìm trở về, đời này hai chúng ta sẽ không người nào rời khỏi người nào, có được hay không ? Người phải tin tưởng ta, ta cùng Đái Tình thật không có gì, ta cũng biết là lỗi của ta, nếu như năm đó không cho nàng phụ giúp đài truyền hình, tình huống sẽ không như vậy giờ. Bốn năm qua ta đã làm cho nàng càng thêm hiểu lầm cũng là lỗi của ta... Kia tấm hình...” Nói đến đó, Bạc Hà dùng tay che miệng hắn lại, “Hình không trọng yếu, chỉ cần người ở bên cạnh ta, chỉ cần người đừng không quan tâm ta, ta không bao giờ ... tức giận vô cớ với người nữa, không bao giờ ăn dấm với Đái Tình nữa “

Gia Đường thở dài, khúc mắc của Bạc Hà cũng không giải được, một ngày

nào đó hẳn sẽ cho nàng biết chân tướng, hẳn so sáng còn oan hơn đậu nga, chẳng qua là bây giờ giải thích thế nào cũng không được. hiển nhiên nàng đã nhận định ...

“Ngoan ...” Hẳn dỗ dành bạc hà, hẳn biết rõ đêm nay bọn họ sẽ không ngủ được, chỉ mong ngày mai tới sớm, có thể đem Bạc hà nhanh chóng đi đăng kí, không còn chuyện không may nữa ...

Bạc Hà vuốt ve chiếc nhẫn kim cương, bất kể hẳn và Đái Tình có phát sinh cái gì, quan trọng là ... Bây giờ ở bên cạnh hẳn chính là nàng Bạc Hà, cái gì cũng không trọng yếu, nàng cũng không muốn hoài nghi nam nhân này nữa, có lẽ cứ tiếp tục như vậy thì tốt hơn ... Bạc hà tự nói với mình, muốn cùng hẳn ở chung một chỗ, thì không được quá đáng như thế. Gia Đường là một nam nhân ưu tú, có bao nhiêu người thêm muốn nàng biết rõ ... Có thể làm được hẳn như vậy thật nên tri túc, lúc đầu hẳn chưa từng có đối với nàng không tốt quá, nàng tại từ ta thôi miên trứ, làm cho mình tận lực buông ra một chút, thật ra thì nàng cũng không biết căn bản là không cần làm như vậy ...

Đang suy nghĩ, bên tai vang lên thanh âm của Gia Đường, “Lão bà, thật ra người không cần phải uỷ khuất mình như vậy, có gì không thoải mái cứ bộc phát, không cần tư mình làm đau mình, ta tình nguyện làm bao cát trút giận cho người...” Nhìn hẳn như cười giong nhưng Bạc Hà biết, hẳn là cỡ nào thật tình ...

“Khi nào thì miệng lưỡi người trơn tru như vậy ?”

“Ta nói là sự thật.” Nắm chặt tay nàng, thả vào mình lồng ngực, mười một năm cũng đã qua, cũng không kém nhiều hơn nữa mấy ngày này tiêu trừ nàng nghi ngờ ...

Bạc Hà chính là như vậy, một phút trước còn giống như Lâm muội muội, một phút sau chỉ vì một câu nói mà tâm tình tốt lên, ngay sau phát ra tiếng, tung mình trên người Gia Đường

“Người...” Gia Đường vì hành động vừa rồi của Bạc Hà làm cho cả kinh, muốn nói điều gì đã bị Bạc Hà che môi lại, đầu lưỡi nàng khéo léo thăm dò

bên trong Gia Đường, đôi tay không an phận đặt lên người hân, mặc dù động tác không thành thực nhưng cũng không kém nhiệt tình, làm cho Gia Đường muốn ... Trên ngọn lửa tình dục, Bạc Hà chưa bao giờ lớn mật như thế, hân nhẹ nhàng đổi khách làm chủ (có lẽ là thay đổi vị trí í mà), đôi môi chà xát tai Bạc Hà, “Còn lại để cho lão công người làm” Thanh âm vừa rơi xuống, Bạc Hà chỉ cảm thấy cổ của mình bị người khác hút vào, nàng cũng không cự tuyệt, cũng không muốn biết ngày mai có tiết mục hay không, hình tượng mà nói thua xa Gia Đường, cho nên tích cực phối hợp với hân, thanh âm rên rỉ trong miệng làm cho Gia Đường cảm thêm hưng phấn, giờ hai chân Bạc Hà để lên hông của hân, dùng sức xuyên qua toàn bộ của Bạc Hà, của mình, một dùng sức xô xuyên qua bạc hà toàn bộ, một trận luật động sau, cảm nhận được bạc hà hai tay độ mạnh yếu ở trên lưng mình dần dần tăng thêm, Gia Đường vi hi, “Bảo bối, muốn sao?” Bạc hà ngượng ngùng ‘Ân’ một tiếng.

“Nói, lão công, ta muốn!” Gia Đường cố ý thả chậm tốc độ, để cho bạc hà khó nhận, thân thể không tự chủ được giãy dụa...

“Nói... Mau...” Gia Đường chưa từng nghe qua Bạc Hà gọi một tiếng lão công, thừa cơ hội lúc này thoả mãn mong muốn, chủ yếu nhất là có thể kéo khoảng cách lại gần nhau

Bạc hà làm nũng hừ một tiếng, bên tai vang lên thanh âm thở dốc của Gia Đường khiến cho nàng một trận tê dương, ở Gia Đường phía sau lưng hai tay càng thêm dùng sức đem hướng mình, không tiếng động hướng hân đòi hỏi...

Gia Đường cắn nhẹ vành tai của nàng, “Bảo bối, gọi lão công!”

Giờ phút này khuôn mặt Bạc Hà đỏ như gấc, nếu không phải không có mở đèn, nàng nhất định sẽ xấu hổ đến chết, ôn nhu một tiếng nói: “Lão công!”

“Có muốn hay không?”

“Muốn...”

Gia Đường hăm hở tiến lên toàn lực, chạy nước rút bên trong cơ thể Bạc Hà, hai người đồng thời thư khí sau, Gia Đường đem bạc hà dẫn tới chẳng bao giờ tới trôi qua cao đoạn... Hân che ở bạc hà trên người, hồi lâu cũng không

có rồi đi...

Mặc dù một đêm không ngủ, nhưng tinh thần hai người tốt dị thần. Bạc Hà chạy đến phòng rửa mặt, kinh thiên địa quỷ thần khiếp hét to một tiếng, “A...”, Gia Đường nằm ở trên giường, lộ ra nụ cười vui vẻ, hẳn dĩ nhiên biết trên cổ Bạc Hà có cái gì, đó là kiệt tác ngày hôm qua của hắn, trên cổ nút một quả ô mai thật lớn (aaaa, anh biến thái quá đi) ...

Bạc Hà trở lại trên giường, phe phẩy Gia Đường, “Cũng là người, cũng là người!” Chỉ vào cổ, “Nhìn xem, là ai làm? Không phải hôm nay có tiết mục sao?” Nàng hoàn toàn quên mất tối qua nàng đã ngâm đồng ý

Gia Đường tiếp tục nụ cười vui vẻ, “Tối hôm qua rõ ràng người rất hưởng thụ!” Nói xong còn kéo nàng xuống, nằm lên người hắn. “Không cần tiết mục, có được hay không? Đi thành phố X (cùng bọn họ chỗ ở thành phố A nơi tại trên địa đồ là ngược lại hai đầu), một lần nữa bắt đầu!”

Bạc Hà tròn to hai mắt, nhìn vẻ mặt Gia Đường rất nghiêm túc, hiểu rõ hắn không có nói đùa cho nên gật đầu, “Tốt!” Gia Đường không nghĩ tới nàng lại nhanh chóng đáp ứng như vậy, “Người không cần suy nghĩ một chút sao? Đến bên kia chúng ta phải bắt đầu lại từ đầu. tay trắng dựng nghiệp.”

Bạc Hà lắc đầu, “Ta vốn là không có gì cả, chỉ có người, nếu như người có thể để xuống, ta cũng có thể” Nàng rõ ràng Gia Đường không phải người tùy tiện, hẳn làm bất cứ chuyện gì đều có lý do, mà nàng bất kể Gia Đường làm gì cũng đều ủng hộ, tay trắng dựng nghiệp thì sao? Nàng nguyện ý cùng hắn sống hết cả đời này kia mà ...

Gia Đường ôm chặt lấy bạc Hà, trên đời chắc chắn không có nữ nhân nào tốt hơn nàng vẫn luôn là như vậy, hắn dọn ra một cái tay, từ trong tủ đầu giường lấy ra một văn kiện túi, hướng bạc Hà sáng ngời một chút, bạc Hà hội ý, nàng nhớ được, đây là lần trước Gia Đường giả bộ bọn họ đăng kí sử dụng căn cứ chính xác vật cái kia túi, cho nên gật đầu, “Tốt!”

Gia Đường mỉm cười một chút, nhớ tới Lê Mặc Thân ngày hôm qua cùng mình đánh cược, trong lòng không khỏi buồn cười, cho tới bây giờ hắn cũng không cho là Lê Mặc Thân sẽ thắng, dĩ nhiên cho dù hắn có thắng, mình

cũng không đem bạc hà nhường cho, nữ nhân này vĩnh viễn là một mình hăn.

Rất nhanh, hai người lần thứ ba đi đến cục dân sự ghi danh. Thật không may ngày hôm nay cũng là Hình Tử Ngọc trực ban. Đáng lẽ ra nàng cũng không biết, thế nhưng lại có một đôi tuấn nam mỹ nữ đến đăng kí làm cho mọi người xì xào, hơn nữa nữ nhân này từng xuất hiện bên cạnh Lê MẶC Thân nên càng ồn ào hơn, lúc này nàng mới lấy cớ đi vệ sinh, bấm Đái Tình điện thoại.

“Tiểu Tình, Tống Gia Đường lại dẫn cô bé kia mà tới đăng kí, ta chính là báo cho người một chút a, bọn họ còn sáu lượt nữa là tới, ta không có cách nào, người tự nghĩ biện pháp đi a “

Nàng cuống quýt nói chuyện rồi nhanh chóng tiếp tục công việc

Điện thoại Gia Đường vang lên, hai chữ Đái Tình hiện lên trên màn hình. Gia Đường không nhận, nếu như là lúc trước, Bạc Hà nhất định sẽ khuyên hăn nhận nhưng hôm nay nàng không muốn làm như vậy. Nàng cũng muốn ích kỉ vì mình một hai lần, nhất là ở phương diện hạnh phúc. Gia Đường rất rõ ràng tâm tình của Bạc Hà dù nàng không nói gì, nhưng nhất định cũng sẽ không sống khá giả, dù sao tên đối với bạc hà mà nói bây giờ chính là một đáng sợ bóng đè... Hăn không có mở miệng, chẳng qua là đem tay nhẹ nhàng ngắt hai cái ở cổ Bạc Hà, sau đó ôm nàng vào ngực, lặng lẽ cùng đợi...

Điện thoại lại vang lên lần nữa, vẫn là Đái Tình, Bạc Hà cắn răng, “Ta thay người nghe được không?”

Gia Đường đưa điện thoại cho nàng, hăn biết nếu không để nàng nghe, nàng nhất định sẽ suy nghĩ lung tung, mặc dù không biết Đái Tình sẽ nói gì nhưng dù sao hăn cũng không làm chuyện trái lương tâm, không phải sợ

“Người mạnh khỏe, ta là bạc hà.”

Đái Tình ở bên kia căng thẳng, nói thật nàng không có dũng khí đối mặt bạc hà, dù sao cuối lý chính là nàng, “Ta tìm Gia Đường nói một chút chuyện hợp tác, phiền người đưa điện thoại cho hăn”

“Ta cùng Gia Đường đang đăng kí, có gì nói sao”

“Không được, nhất định phải bây giờ, nếu không chúng ta có quyền trách cứ người”

“Tuỳ người” Bạc Hà cúp điện thoại, ngoài miệng chiếm thể thương phong nhưng trong lòng cũng không có khoái cảm gì, dù sao Đái Tình cũng từng là bằng hữu của nàng

Gia Đường lúc này không nên nói gì cho phải, tốt nhất là không nên mở miệng, đem những chuyện này mau chóng xong xuôi

Mặt khác

Đái Tình vội vàng bấm điện thoại Lê Mặc Thân, “Mặc Thân, làm sao bây giờ ? Bọn họ bây giờ đi đăng kí , ta làm sao bây giờ?”

Lời nói làm cho LÊ Mặc Thân nhú mày lại, lấy hiểu biết của hắn với Bạc Hà, làm sao có thể không để ý đến tấm hình mập mờ đó ? Ngay cả khi hắn nhìn cũng không tin được, mà Bạc Hà lại là người cực kì trân trọng tình cảm tinh khiết, làm sao có thể ?

“Mặc Thân, người nói chuyện đi a ! Còn sáu lượt nữa là đến bọn họ, ta nên làm cái gì bây giờ ?”

“Người ở đâu ? Ta đi đón người.”

Mười phút sau, xe Lê Mặc Thân xuất hiện trước mắt nàng, “Lên xe.”

Đái Tình không chút do dự mở cửa xe, ngồi ở vị trí kế bên tài xế, lộ ra vẻ mặt lo lắng

Dưới chân dùng lực, chiếc xe nhanh chóng rời đi, chạy nhanh đến cục dân dự ... Về mặt hắn có chút hung tợn, làm cho Đái Tình cả kinh, hắn tại sao lại có vẻ mặt như thế ? Thậm chí còn tức giận hơn cả nàng ?

“Lặng yên... Mặc Thân, người định làm như thế nào?”

“Chờ xem kịch vui đi, một lát người đi vào làm chuyện thân mật với Gia Đường, chuyện khác để ta lo”

Đái Tình do dự, muốn nàng làm chuyện hèn hạ như vậy trước mặt nhiều người sao ? Sau này ... Mặc kệ, vì Gia Đường, nàng ném danh dự đi một lần cũng không sao, dù sao trước mặt hân người hèn mọn mãi mãi cũng là nàng

Đái Tình phát hiện, cùng Mặc Thân xe cùng nhau dừng lại còn có mấy cỗ xe, người ở bên trong rối rít chen chúc ra, định nhãn vừa nhìn, là các tuần san, tiêu khiển tin tức các ký giả, hướng bọn họ cùng trong chỗ ghi danh chia làm hai tốp đánh tới, mà Lê Mặc Thân đã định liệu trước, nghiêm mặt không nói gì với ký giả, đi vào cục dân sự

Chương 57: Đại ô mai đặc biệt

Đái Tình phát hiện, cùng Mặc Thân xe cùng nhau dừng lại còn có mấy cỗ xe, người ở bên trong rối rít chen chúc ra, định nhãn vừa nhìn, là các tuần san, tiêu khiển tin tức các ký giả, hướng bọn họ cùng trong chỗ ghi danh chia làm hai tốp đánh tới, mà Lê Mặc Thân đã định liệu trước, nghiêm mặt không nói gì với ký giả, đi vào cục dân sự

Nàng đi sau Lê Mặc Thân, trong lúc ký giả bao vây cả cục dân sự, nhân viên bên trong cũng ngừng công việc, mọi người một bộ dạng chờ xem kịch vui

Ký giả “Tình truyền bá” đứng mũi chịu sào, hướng bạc hà cùng Gia Đường đặt câu hỏi.

“Xin hỏi bạc hà tiểu thư, lúc trước không phải nói ngài cùng Lê tổng là quan hệ tình nhân sao, bây giờ tại sao lại cùng Tống tiên sinh tới đăng ký?”

“Xin hỏi ngài cùng Tống tiên sinh là khi nào thì bắt đầu?”

“Xin hỏi Lê tiên sinh cùng Đái Tình tiểu thư đồng thời xuất hiện ở nơi này, nhị vị có ý kiến gì không?”

“...”

Tùng vấn đề chanh chua được hỏi làm cho Bạc Hà muốn né tránh, rõ ràng nàng và Gia Đường đã yêu nhau mười một năm. Một chút quan hệ với Lê Mặc Thân cũng không có, tại sao lại giống như nàng và Gia Đường đang vụng trộm vậy ?

Thấy bọn họ không đáp lời, các ký giả lại bắt đầu hướng Lê Mặc Thân đặt câu hỏi...

“Lê tổng, xin hỏi ngài đối với chuyện ngày hôm nay có ý kiến gì không?”

“Xin hỏi Đái Tình tiểu thư cùng ngài vừa là quan hệ như thế nào?”

“Xin hỏi ngài hôm nay là tới đăng kí, hay là tới tìm người “

“Thấy...”

Lê Mặc Thân không để ý tới ký giả kể bên đặt câu hỏi, phải biết rằng những ký giả này cũng là hăn ẩn danh tìm đến, tự nhiên hăn cũng đã chuẩn bị tốt, hăn cúi người đứng bên cạnh Bạc Hà, ôm lấy nàng xem như Gia Đường không tồn tại, ôn nhu nói, “Ta biết là lúc trước ta chọc người giận, theo ta về nhà được không ?”

Bạc Hà vội rút tay ra, “Người nói nhăng gì đó? Ta cùng Gia Đường phải kết hôn, người đừng đùa bỡn như thế”

Lê Mặc Thân định ôm Bạc Hà nữa nhưng đã bị Gia Đường ngăn trở, “Lão bà của ta tay không phải là tùy tiện cho người ta cầm.”

Lê Mặc Thân đứng dậy, nói nhỏ bên tai Gia Đường, “Có nhiều ký giả như vậy, nếu không muốn Bạc Hà thân bại danh liệt, tốt nhất là chúng ta đi ra ngoài giải quyết.”

Gia Đường dĩ nhiên không để ý đến chính mình nhưng hăn không thể không quan tâm bạc hà, giấc mộng của nàng là người chủ trì, cho dù đến thành phố X, danh tiếng vẫn là trọng yếu. Không thể lấy cuộc đời của nàng đánh cược, hăn biết rõ nếu như chuyện này truyền ra, chắc chắn cuộc đời bạc hà sẽ phá

hủy, mà Lê Mặc Thân nếu nói ra nói như vậy chắc chắn có năng lực làm cho bọn họ câm miệng đang muốn ầm nhả thỏa hiệp thời điểm, một tiếng giòn vang truyền đến, bạc hà hung hăng tát vào mặt Lê Mặc Thân một cái, “Người thật hèn hạ, ta cùng Gia Đường không phải là người như người nghĩ”

Đái Tình thừa dịp Bạc Hà và Gia Đường tách ra nhào tới người Gia Đường, “Làm sao người có thể đối với ta như vậy? Ta đối với người tốt như vậy, người làm sao có thể cùng nàng đăng kí? Nhiều năm như vậy ta ở bên cạnh người vì người làm nhiều như vậy, làm sao người có thể...” Tình huống dị thường náo nhiệt làm cho mọi người ở hiện trường hoàn toàn ngây người, không ai dám nói giống như đang xem trò buồn cười nhất thế kỉ ...

Gia Đường đẩy Đái Tình ra, “Người náo loạn đủ chưa ?” Nói xong hần kéo Bạc Hà đi ra ngoài, đám kí giả dĩ nhiên sẽ không buông tha. Đây cũng là yêu sách, Tổng Gia Đường cùng Lê Mặc Thân, một nhân vật tao mưa tạo gió trên ti vi cùng một người nổi danh trên thương trường, theo như nổi tiếng mà nói, mỗi người mỗi vẻ, chẳng phân biệt được cao thấp...

Cứ bị vây quanh như vậy, Lê MẶC Thân lôi kéo bạc hà, Đái Tình ôm lấy cánh tay Gia Đường, bốn người cứ giằng co như vậy

Lê Mặc Thân lần nữa đối với các ký giả làm một thủ thế, “Xin mọi người trở về đi, ta cùng vị hôn thê của ta chỉ có chút mâu thuẫn, xin mọi người để lại thể diện cho LÊ Hoa, tiệc cưới của chúng ta nhất định sẽ thông báo rộng rãi, hôm nay chỉ là một sự hiểu lầm ...” Nói một đồng lời khách sáo, để cho ký giả tránh ra, kì thực là hướng mọi người tuyên bố, bạc hà cùng Tổng Gia Đường hôm nay sẽ không kết hôn, mà hần mới là lão công tương lai của Bạc Hà ...

Các kí giả cũng không dám nói gì, nhượng xuất một cái nói cho bốn người, Lê Mặc Thân dùng một xảo kinh, đem bạc hà đột nhiên nhất đá, tách Gia Đường và Bạc Hà ra , đem nàng chuyển vào lòng ngực của hần, “Chúng ta về nhà!” Hần biết rõ Gia Đường sẽ không dùng danh tiếng của Bạc Hà đùa giỡn, cho nên cứ như vậy ôm lấy Bạc Hà đang sợ hãi rời đi, hoặc dùng từ tha đi thích hợp hơn. Bạc Hà giãy dụa trong lòng hần, quay đầu lại nhìn thấy Gia Đường đang ngẩn ngơ, Đái Tình một bên vẫn kéo chặt tay hần ...

Hình ảnh này giống chọc vào mắt nàng, cứ như vậy bị Lê Mặc Thân ôm vào trong xe

Xe nhanh chóng chạy đi, Lê Mặc Thân nhanh chóng gọi thủ hạ giải quyết đám kí giả, một chút tin tức cũng không cho để lộ đi ra ngoài, xem như chuyện hôm nay chưa từng xảy ra. Cúp điện thoại, bên môi hần nở nụ cười thoả mãn, hần đã thành công, nói vậy, lúc này trừ Bạc Hà và Gia Đường đang đau lòng còn có một đám kí giả bị đùa bỡn nữa ...

“Không nghĩ tới người thật cùng hần tới đăng kí.”

“Hèn hạ...”

“Vì người, hèn hạ một chút cũng không sao”

“Ta đã sớm nói Gia Đường là người ta yêu, người rất rõ ràng.”

“Ta có nói ta để ý sao ?”

“Ta để ý...”

“Ta không ngần ngại thì không thành vấn đề, người sẽ thấy ta so với hần tốt hơn”

“Hèn hạ...”

Lê Mặc Thân không nói thêm gì nữa, hôm nay hần làm như vậy, bạc hà như vậy đã là khách khí, dĩ nhiên nếu như không là bởi vì bạc hà ở Gia Đường trong lòng tầm quan trọng, đối với Gia Đường uy hiếp thật đúng là không phải là có như vậy có hiệu quả, đem nàng mang về tới sợ rằng muốn vậy khó hơn nhiều: Tổng Gia Đường, chuyện ngày hôm nay không thể trách ta làm được tuyệt, chỉ có thể nói người quá để ý bạc hà, thua, chỉ có thể trách một mình người...

Lê Mặc Thân mang Bạc Hà về trụ sở của mình ...

Bây giờ nàng cũng không thể quyết định nữa, LÊ MẶC Thân khách quan mà

nói, không hề tôn trọng mà lại uy hiếp nàng nhiều hơn. Hắc không tốn chút sức lực ôm lấy Bạc Hà, quả đấm của nàng rơi vào trên người hắc, mà hắc mắt cũng không chớp cái nào, chỉ cho đó là Bạc Hà vuốt ve hắc, một chút cũng không thềm để ý, chỉ lo đi đến gian phòng của chính mình, viên ô mai trên cổ Bạc Hà làm cho hắc ghen tị, muốn cấp cho nàng một quả lớn hơn nữa (Anh này với anh Gia Đường quả là đầu óc có vấn đề nghiêm trọng) ...

Hắc hôm nay đã mất đi lý trí, đem bạc hà mang về tới tột nhất định không thể nữa làm cho nàng tránh ra, hắc muốn lấy tốc độ nhanh nhất khiến nàng trở thành nữ nhân của hắc, tự nhiên cũng không cần nàng đáp ứng.

“Lê Mặc Thân, khốn kiếp, người buông.”

“Người cảm thấy có thể sao ?”

“Như người vậy là trái pháp luật, ta sẽ kiện người...”

“Nếu ta dùng tiền thì sao ?”

Một câu nói làm cho Bạc Hà không biết chống đỡ ra sao, nàng biết, từ xưa tới nay, có tiền có thể ma xui quỷ khiến, mà Lê Mặc Thân chính là nàng biết, là người có sai khiến ma quỷ, hắc thậm chí còn đáng sợ hơn cả ma quỷ ...

Vừa đến phòng ngủ của hắc, hắc lập tức đem bạc hà thả vào trên giường, đè lên người nàng điên cuồng mà hôn. Bạc Hà giãy dụa nhưng nàng đã quên mất, hắc không phải Gia Đường, chiêu này dĩ nhiên không có tác dụng gì, có lẽ trên đời này có rất ít nam nhân tôn trọng nàng

“Van người, thả ta ra” Thanh âm Bạc Hà mềm nhũn, không cứng được thì phải mềm, dù sao hắc để hắc bỏ qua cho nàng, muốn nàng làm gì cũng được. Nàng không muốn làm chuyện có lỗi với Gia Đường, cho dù có thể Gia Đường từng làm qua nhưng là một nữ nhân chung thủy, nàng nhất định không thể làm vậy, nếu không ngay cả nàng cũng thể tha thứ cho chính mình

“Người thấy có thể sao ?” Vẫn là câu nói kia, chỉ nói là ra thanh âm đã cùng lúc trước hoàn toàn bất đồng

Bạc hà rất rõ ràng cảm giác được Lê Mặc Thân sưng, trong lòng không được phát run, chẳng lẽ mình...

Chỉ nghe thấy tiếng xé một tiếng, vài vóc đã bị xé hoàn toàn. Da thịt trên người Bạc Hà hiện lên trong mắt Lê MẶC Thân, hấn bị “Ô mai” trên cổ Bạc Hà kích thích, điên cuồng bú, gặm, cắn ở mỗi chỗ đôi môi hấn đi tới, không nơi nào là không để lại dấu vết ... Cho đến bên hông... Hấn vừa muốn đưa tay bỏ chướng ngại vật trên người Bạc Hà, Bạc Hà cũng không giãy dụa nữa, tất cả ngôn từ đều bị nước mắt thay thế... Thân thể không nhịn được run rẩy, bị Lê Mặc Thân cảm giác được, hấn bỗng nhiên thanh tỉnh rất nhiều...

thức được, nữ nhân này cũng không phải là lúc trước mình sờ tiếp xúc cái kia chút ít, nàng căn bản liền chịu không được người như thế rất đúng đời, nổi lên lòng trắc ẩn, cho nên dừng lại động tác, hướng về phía trước, đem phục của Bạc Hà khếp lại, đem nàng ôn nhu ôm vào trong ngực.

“Thật xin lỗi, ta không phải ... ta chỉ là khống chế không được.”

Bạc hà tiếp tục nức nở, không nói bất kỳ điều gì

Lê Mặc Thân nhẹ nhàng nói với Bạc Hà, “Ta sẽ không làm gì hết, người đừng thương tâm như thế được không ?”

“Người không biết ta thích người bao lâu đâu, từ ba năm trước gặp nhau, trong lòng ta thủy chung chỉ có người, vốn tưởng rằng đời này sẽ không gặp mặt nữa, không nghĩ tới vừa trở về liền gặp người, ta nghĩ đây chính là duyên phận, cho nên ta không có biện pháp nào khống chế tình cảm của mình...”

“Mỗi lần nhìn thấy người và Gia Đường ở chung một chỗ, ta rất đau lòng, ta thật không biết mình còn có mặt này, người là nữ nhân duy nhất làm cho ta thống khổ ...”

Hấn cứ như vậy mà nói, không quản Bạc Hà có nghe hay không, bạc hà bị hấn ôm thật chặt, không có có một tia phản ứng, nàng còn đang suy nghĩ tới hình ảnh Đái Tình và Gia Đường ở chung một chỗ, bọn họ có phải cũng giống như nàng và Lê MẶC Thân không ? Nghĩ tới đây nàng cảm thấy thật khó thở, hoàn toàn không chú ý tới Lê MẶC Thân nữa ...

“Thả ta đi, van xin người.” Bạc hà chậm rãi nói ra khỏi miệng, nàng cảm thụ nhận được cái này nam nhân đối với mình cũng là thật tâm, chỉ là nàng không thể có tình cảm với hắn, bởi vì trái tim nàng chỉ có duy nhất một mình Gia Đường, cho dù bây giờ trở về nhìn thấy Đái Tình và Gia Đường cùng nằm trên giường của nàng, chỉ cần có thể giữ được Gia Đường, nàng cũng sẽ tha thứ cho hắn

Lê Mặc Thân trầm mặc chốc lát, buông nàng ra, “Nói cho ta biết, cùng ta ở chung một chỗ thật thống khổ như vậy sao? Cho ta một cái cơ hội cũng không được sao?”

Bạc hà lắc đầu, “Thả ta đi.”

Tuyệt vọng, Lê Mặc Thân buông nàng ra, buông, xem ra chỉ cần Gia Đường không để cho bạc hà hết hy vọng, nàng nhất định sẽ cho không cho hắn có cơ hội. Nhưng nếu chiếm được nàng mà lại làm cho nàng thương tổn thì có nghĩa lý gì ? Cho nên hắn đi ra ngoài, chỉ bỏ lại một câu, “Muốn đi cũng phải đổi lại y phục, ta sẽ kêu người đưa đến cho người, đổi lại y phục xong ta đưa người đi”

Bạc Hà rất vui mừng, không nghĩ đến hắn nhất định cho nàng đi ...

Nàng yên lặng ngồi ở mép giường, đang đợi y phục nhanh lên lấy đi vào, nhưng không biết cùng lúc đó, Lê Mặc Thân lại đang đánh cái quỷ gì chủ ý... Chẳng qua là ngu như vậy ngốc mong đợi trứ nhanh lên trở lại Gia Đường bên mình, trong lòng nàng tài: mới thật thật hung hăng nhéo một chút, khó trách hắn sẽ đồng ý mình trở về, bị Lê Mặc Thân khiến cho đầy người cũng là dấu hôn, làm sao có thể khai báo với Gia Đường ? Cho dù có nói, Gia Đường sẽ nghĩ như thế nào ? Nàng thấy ảnh chụp của Gia Đường và Đái Tình cũng đau lòngt hnàh như vậy, bây giờ rốt cuộc nàng cả người đầy dấu ấn, sẽ làm cho Gia Đường đau đớn như thế nào ? Hắn sẽ tin tưởng nàng sao ? Nghĩ tới vấn đề này, nàng thật không biết làm sao ... Nên trở về nhà Gia Đường hay nhà cha mẹ ? Nhà cha mẹ không được, trở về nhất định sẽ làm cho bọn họ lo lắng, hay là nàng ra ngoài tìm phòng trọ ?

Còn chưa biết nên làm gì, y phục của Lê Mặc Thân đã đưa tới tay nàng, nàng

dùng hai tay nhận lấy. Lê Mặc Thân cũng không có ý tứ rời khỏi, trên mặt lộ ra nụ cười quý dī, “Người có thể đi ra ngoài một chút không ?”

“Ta cũng không phải là chưa có xem.” Bất quá nhìn sắc mặt nàng trầm xuống, hắh cũng không đùa giỡn nữa, vội vàng đi ra ngoài, “Trêu người thôi, ta ở bên ngoài chờ”

Lời nói ôn nhu như đang nói với người yêu của mình vậy, nếu không phải nàng đã yêu gia Đường, có lẽ nàng sẽ bị hắh hấp dẫn, nhưng bây giờ thật sự là nàng nên đi về sao ? Thứ nhất : Nàng sợ mình sẽ gặp tình huống không mong muốn. Thứ hai : Trở về như vậy Gia Đường sẽ tiếp nhận nàng sao ? Có lẽ mọi chuyện nên thử nghiệm trước rồi tính sao, để nàng liều mạng một lần vậy ... Nàng nhanh chóng đổi lại y phục rồi đi ra ngoài

Lê Mặc Thân quả nhiên ở bên ngoài chờ nàng, chưa kịp mở miệng đã bị Bạc Hà ngăn lại, “Không cần phải nói, ta tự trở về là được, van xin người đừng có đi theo ta nữa, đừng có phá hư cuộc sống của ta. Người không phải muốn biết Gia Đường ra sao khi nhìn kiệt tác của người sao ? Ta trở về kiểm nghiệm đây nhưng người nên rõ ràng, cho dù Gia Đường không tiếp nhận ta nữa, ta cũng sẽ không cùng người ở chung một chỗ” Một hơi nói xong, nàng xoay người chạy đi, không để ý đến hình tượng của mình nữa. Lê Mặc Thân cũng không đuổi theo, hắh căn bản biết mình không có cơ hội nữa ... Làm một nam nhân yêu Bạc Hà, hắh cũng không muốn phá hoại hạnh phúc của nàng nữa ... May mắn hắh đã dừng đúng lúc nếu không

Chương 58: Uy hiếp trí mạng

Bạc Hà trở lại biệt thự của Gia Đường, mặc dù chỉ mới một buổi trưa chưa về nhưng nàng lại cảm thấy xa lạ hơn nhiều, trên thực tế chỉ là nàng thiếu dưỡng khí. Nàng cũng giận Gia Đường để Lê Mặc Thân kéo nàng đi mà không có phản ứng gì, giận Đái Tình ở bên cạnh mà hắh không cự tuyệt, giận chính mình bị Lê Mặc Thân chiếm tiện nghi, nhưng trên hết, nàng vẫn lựa chọn trở về đây ...

Cửa không có khóa, Gia Đường bây giờ đang ở trong nhà, nàng cước bộ chậm rãi, không biết sẽ gặp cảnh tượng gì, trong phòng cực kỳ yên tĩnh, nàng thậm chí có thể nghe được tiếng tim đập của mình, cùng tiếng vang từ giày cao gót đụng chạm với mặt đất ...

Nghe được thanh âm của Bạc Hà, Gia Đường từ trong phòng chạy ra, ôm lấy nàng. Mạnh đến nỗi làm cho người ta không thể hít thở nổi, ngay cả khi lần đầu tiên Bạc Hà trở về, hắn cũng không dùng sức đến như vậy ...

“Người tại sao không ngăn cản hắn dẫn ta đi?” Giờ phút này trong nhà không có Đái Tình, bạc hà thật cao hứng. Nhưng nói đến vấn đề này, nàng cũng thấy thật khó chịu, nàng biết Gia Đường không phải là loại người yếu đuối, không thể nào trơ mắt nhìn nàng bị kéo đi nhưng đúng là hắn đã làm như vậy

Gia Đường cười khổ,”Bởi vì có một người đã nói, có thể làm người chủ trì mơ ước lớn nhất của nàng. Nếu như những kí giả kia truyền tin ra ngoài, cả đời này nàng cũng không còn cơ hội nữa”

Bạc Hà đối với câu trả lời của hắn cảm thấy thật bất ngờ, nàng nghĩ tới rất nhiều lý do, cũng là hướng hư phương diện nghĩ, thậm chí nghĩ tới hắn là bởi vì muốn cùng Đái Tình ở chung một chỗ, cho nên bất kể nàng, cũng nghĩ tới hắn là có của mình cái gì tính toán, nhưng duy chỉ có nghĩ tới chính là hắn thà bị cho rằng là một nam nhân thất bại cũng chỉ muốn giữ thanh danh lại cho nàng, bảo vệ cho lý tưởng của nàng...

“Ta...”

“Tốt rồi, trở lại là tốt rồi, chúng ta ngày mai sẽ đi, vé máy bay đã đặt”

Bạc hà mở to mắt, “Làm sao người biết ta sẽ trở lại?”

Gia Đường vuốt ve lưng của nàng, “Cửu Nữ nhi, cho dù hắn không cho người trở lại, ta cũng sẽ mang người đi. Hôm nay chỉ là để che miệng kí giả lại, người biết, bây giờ đài truyền hình không có khả năng cùng Lê Hoa chống đối, ta làm sao mặc kệ người ?”

Bạc Hà nghe được cảm thấy thật ấm, nhưng nhớ lại chuyện khác, nàng dùng sức đẩy Gia Đường ra

Gia Đường Bị hành động của Bạc Hà làm cho cả kinh, hắn đã nói sai cái gì sao ? Quần áo Bạc Hà mặc lúc sáng không giống với bây giờ, không phải là của hắn mua cho nàng. Lúc này Bạc Hà chậm rãi giải khai nút áo, đem toàn

bộ kiệt tác của Lê Mặc Thân hiện trước mặt Gia Đường, khuôn mặt nàng ướn đắm nước mắt

Gia Đường đau lòng ôm nàng trở về, hăn biết rõ, bất kể như thế nào cũng không phải là Bạc hà tự nguyện. Hăn tin tưởng tình cảm của nàng đối với mình. Chẳng qua là không nghĩ Lê Mặc Thân hành động nhanh như vậy, “Trở về là tốt rồi, không nên suy nghĩ.” Thanh âm của hăn có chút run rẩy, bạc hà nghe được rất khó chịu.

“Người... Ta... Chúng ta chia tay sao.” Nàng không biết những lời này là làm sao nói ra được, chẳng qua là biết nhìn thấy mình như vậy, Gia Đường cùng lúc trước không giống với lúc trước, đó chính là nói hăn là để ý, cũng giống như mình, để ý hăn từng cùng người khác ở chung một chỗ, mặc dù hăn cũng không ra miệng.

“Không được, ta biết cũng là lỗi của ta, ta làm người chịu khổ, để ta đền bù cho người, được không ?” Hăn thật không biết cách làm hôm nay của mình là đúng hay sai

“Đừng nói nữa, ta biết người để ý, ta thu thập xong hành lý sẽ đi ngay”

“Không cho phép...” Hăn ôm chặt Bạc hà, “Người có thể giận ta, nhưng là người không thể rời đi ta.”

Bạc Hà tựa vào trong ngực hăn, khóc thành tiếng, “Người rõ ràng để ý tại sao còn uỷ khuất mình như thế ? Chúng ta ...”

“Chúng ta cái gì ? Người biết ta để ý cái gì sao ? Ta để ý chính mình không thể bảo vệ tốt cho người, để ý làm cho người phải thống khổ. Ta biết người chịu bao nhiêu uỷ khuất, là một nam nhân mà không thể bảo vệ người mình thích, ta rốt cuộc còn có thể làm gì ? Thật xin lỗi ...”

Bạc Hà càng khóc nghiêm trọng hơn, nàng cũng không biết mình nên đối mặt như thế nào. Muốn nói mình và Lê Mặc Thân không có bước kế tiếp nhưng sợ chỉ làm cho hăn thêm hiểu lầm, song đối mặt hăn giữ lại nàng không có cự tuyệt, vào lúc này hăn cũng chỉ nghĩ là nàng bị uỷ khuất, nàng chịu thống khổ mà không ghét bỏ nàng, làm cho nàng thực cảm động, xoay người mặt hướng

mặt với hăn, “Đối với ta tốt như vậy làm gì?”

“Ta đối với người tốt, không có vì cái gì.” Hăn ôm Bạc Hà như ôm một tiểu hài nhi trở về phòng ngủ, đắp kín mền cho nàng, ” Nghỉ ngơi một lát, ta đi vào đài truyền hình một chút, được chưa ? Ta muốn tính toán một chút với Giờ Cao Vu , người ...”

“Người quyết định là tốt rồi, bất kể như thế nào ta đều ủng hộ người.”

Gia Đường hôn lên trán của nàng, vuốt nhẹ gương mặt của nàng mấy cái rồi mới chậm rãi xoay người rời đi. Trong lòng hối hận, tại sao hôm nay hăn lại làm như vậy , làm cho nàng phải chịu uỷ khuất ? Hăn muốn nhanh chóng đem nàng đi, không để cho Lê Mặc Thân xuất hiện trước mặt nàng nữa, như vậy có lẽ sẽ làm cho nàng dễ chịu hơn...

Chưa tới hai phút, Gia Đường đã xuất hiện trở lại trước mặt Bạc Hà, Bạc Hà không mở miệng , chỉ nhìn chăm chăm vào hăn, không biết hăn đang làm cái gì

Chỉ thấy Gia Đường ngồi bên mép giường, nhẹ nhàng sờ tóc và khuôn mặt nàng, “Người biết điều thì nghỉ ngơi một chút, nhất định không được lén ra ngoài . biết chưa ?”

Một dòng nước ấm từ ngón tay hăn chảy vào trong lòng Bạc Hà, thì ra hăn trở lại là sợ nàng bỏ đi, vậy tại sao hăn không đem nàng đi cùng ?

Bạc Hà chỉ nhẹ nhàng gật đầu, “Ta sẽ không đi.” Nghĩ thầm, chỗ này mới là nhà của ta, ta còn có thể đi đâu ?

Gia Đường lại hôn nàng thêm một cái rồi mới chậm rãi rời đi

Hăn không phải là không muốn đem nàng đi nhưng hôm qua nàng đã bị chính mình hành hạ một đêm chưa ngủ, hôm nay lại bị Lê Mặc Thân... Nàng đã không còn khí lực nữa, chuyện đài truyền hình cũng không cần nàng giải quyết. Bây giờ nàng cần nghỉ ngơi, như vậy ngày mai mới có đủ tinh thần rời đi với hăn

Ra cửa, hần lấy tốc độ nhanh nhất đi đến đài truyền hình, đi nhanh về nhanh, để tránh bạc hà ở nhà suy nghĩ lung tung

Trong lòng Bạc Hà vẫn còn phảng phất ấm áp, tuy nhiên lại có thêm bất an, nàng mặc dù không có chuyện gì quá đáng với Lê MẶC Thân nhưng cũng không phải là hoàn toàn trong sạch, chẳng lẽ Gia Đường thật sự không để ý đến sao ?

Càng nghĩ càng khó chịu, ước chừng qua nửa giờ, cửa phòng lại bị mở ra, chẳng lẽ Gia Đường lại quay trở về ? Ngẩng đầu nhìn lên, suýt nữa nàng đã thét chói tai, Lê MẶC Thân lại dám bước vào nhà của Gia Đường a ...

“Cút ngay đi, người tới làm gì?”

“Không nghĩ tới người lại vẫn có thể ở chỗ này, xem ra ta quá xem thường sự độ lượng của Gia đường

“Hèn hạ, người vào bằng cách nào?”

“Ta muốn vào thì tự nhiên sẽ có biện pháp”

“Cút đi, nếu không ta sẽ báo cảnh sát”

Lê Mặc Thân chỉ tùy ý cười, ” Ta tới là để đưa đồ cho người” Vừa nói hần vừa lấy hình từ trong túi xách ra, Bạc Hà hừ lạnh một tiếng, ” Người cho rằng ta sẽ vì mấy tấm hình mà hoài nghi Gia Đường sao ? Cho dù có ta cũng không để ý”

Lê Mặc Thân không nói gì, trực tiếp đưa đến trước mặt nàng, mặc dù Bạc Hà ngoài miệng vẫn nói không muốn xem nhưng bàn tay lại không nhịn được cầm lấy. Hình ảnh này làm cho nàng hít sâu một hơi, dĩ nhiên là nàng và Lê Mặc Thân cùng nằm trên giường ...

“Người thật hèn hạ”

“Vì ta và người phát tấm hình có thể như thế nào? Danh tiếng đối với ta mà nói, còn không bằng cái trắng đáng giá, người... Ta cũng không biết...”

Bạc hà căn môi dưới, u oán nhìn hăn, “Người tốt cuộc muốn làm gì? Như thế nào mới bằng lòng bỏ qua cho ta?”

“Rất đơn giản, cùng ta ở chung một chỗ, cho ta một cơ hội. Vậy thì tấm hình kia mãi mãi sẽ không đưa ra ánh sáng, người muốn làm người chủ tri cũng không vấn đề gì. Cha mẹ ta cũng không giống cha mẹ Gia Đường, mười năm không gặp ...”

Nghĩ tới cha mẹ Gia Đường, thật sự là như vậy nhưng Bạc hà cũng không vì vấn đề này mà rung chuyển suy nghĩ của mình. Gia Đường chính là ông trời của nàng, nếu như chưa từng gặp Gia Đường, Lê MẶC Thân có lẽ sẽ là vận may của mình nhưng hôm nay nàng phát hiện, gặp gỡ Lê Mặc Thân chính là xui xẻo cả đời của nàng

“Không thể nào.”

“Ta biết người sẽ nói như vậy, nhưng là, một lát Gia Đường nhìn thấy sẽ nói như thế nào? Sáng hôm nay hăn có thể lựa chọn giữ được thanh danh của người, người đoán lần này hăn sẽ làm gì ?”

Hăn sẽ làm gì ? Nàng cũng không biết, chỉ là hăn muốn tốt cho nàng nhưng cũng không biết hăn sẽ làm cái gì. Là hăn thay đổi hay nàng chưa từng chân chính hiểu hăn ?

“Ta cho người một ngày để suy nghĩ” Hăn không hảo ý nói nhỏ bên tai nàng, “ Nếu như muốn thân mật với Gia Đường lần cuối thì thừa dịp hôm nay, sau này làm nữ nhân của ta ta sẽ không cho phép có hội tiếp xúc với người khác, chỉ bất quá không biết Gia Đường có hứng thú gặp người hay không thôi” Nói xong hăn còn “Thuận tiện” hôn lên má nàng, “Ta đi đây, nên nhớ người chỉ có một ngày, ngày mai cho ta đáp án của người”

Bạc hà biết hăn sẽ tìm Gia Đường, vậy thì chờ Gia Đường quyết định đi, nếu như hăn thật sự có quyết định giống như sáng hôm nay, nàng tình nguyện trốn một lần nữa, đời này không gặp hai nam nhân này ...

Bên trong đài truyền hình, Gia Đường vẫn như trước chào hỏi mọi người, chỉ đem Giơ Cao Vũ vào phòng làm việc của mình, cùng hăn nói rõ mọi chuyện, không đợi đối phương kịp phản ứng, hăn đã bắt đầu bàn giao, rốt cuộc Giơ Cao Vũ mới phản ứng được một chút

“Tổng Gia Đường, mẹ kiếp , người điên rồi? Vì cái này đài truyền hình người giao ra bao nhiêu? Nói buông tha cho liền buông tha? Lão Tử không làm... Người nếu đi lão tử ta cũng không ở lại, người nào thích quản thì quản , ta không làm” Hăn biết rõ Gia Đường là tặng vô điều kiện, hăn mặc kệ chính mình từng giao ra cho đài truyền hình, nhưng cũng không tiếp quản đài truyền hình được a, hăn không thể tiếp nhận quyết định này của Gia Đường

“Hãy nghe ta nói, coi như người giúp ta một chút, lần này vô luận thế nào ta cũng phải rời khỏi, người nhần tâm nhìn tâm huyết mấy năm của chúng ta đổ sông đổ biển sao ? Nói thật cho người khác ta không yên lòng, chỉ có người!” Gia Đường kiên quyết

Giơ Cao Vũ trầm mặc , “Vây ta tạm thời quản lý dùm người, chờ người trở lại ta nhất định sẽ dâng hai tay xin trả”

Gia Đường vỗ vỗ vai hăn, huynh đệ đang lúc chỉ nếu như vậy một tứ chi động tác, tựa hết thầy đều ở không nói lời nào ...

Ước chừng qua một giờ , công việc cũng đã làm xong hết thầy, cùng mọi người làm một cáo từ đơn giản, chỉ nói mình muốn ra ngoài một thời gian ngắn mà không noi cụ thể. Cũng dặn dò khi hăn không có ở đây thì nghe Giơ Cao Vũ nên điểm này hăn không lo lắng, vậy cũng là trước sau vẹn toàn, không làm ... thất vọng cái này đài truyền hình, cùng sân khấu bên trong các huynh đệ tỷ muội , sau này hăn muốn quan tâm cũng chỉ có bạc hà, cùng như thế nào nuôi bạc hà vấn đề!

Chuông điện thoại phản lên, hăn phản xạ nhú mày, hai ngày nay thật không thích nghe thanh âm này. Chẳng qua là nhìn thấy dãy số của Lê Mặc Thân, hăn cũng nghe một chút, bởi vì ... có lẽ là liên quan đến Bạc Hà

“Đến quán cà phê đối diện đài truyền hình” Gia Đường nhìn về con đường

đối diện, Lê Mặc Thân đứng đó giơ tay ra hiệu, hắn cũng không suy nghĩ nhiều, trực tiếp đi đến, ngồi xuống trước mặt Lê Mặc Thân

Lê Mặc Thân không nói gì, đem hình đưa tới trước mặt Bạc Hà, tấm hình này hoàn toàn có thể dùng hình thức khác để đưa, tiếc rằng, Lê Mặc Thân muốn xem vẻ mặt của Gia Đường một chút

Giống như hắn đoán, vẻ mặt Gia Đường trở nên xanh mét, một quyền vung tới trước mặt hắn. Tổng Gia Đường từ nhỏ đã được nuôi dạy tốt, nếu không phải là trường hợp đặc biệt thì cũng sẽ không có hành động lỗ mãng như vậy. Lê Mặc Thân sớm có chuẩn bị, nhanh chóng tránh được, “Đừng kích động, ta là tới cùng người nói điều kiện, không sai, bạc hà ta nhất định muốn rồi. Tổng gia các người căn bản không thể chống lại ta nhưng theo ta được biết, nhị lão căn bản là không thích và không đồng ý Bạc Hà ... Ta tới là nói cho người, nếu như tấm hình này đăng báo, người nghĩ sẽ có hậu quả gì ?”

“Người chính là dùng biện pháp như thế yêu bạc hà ?” Gia Đường hung hăng hỏi những lời này, hắn nghĩ không ra tại sao lại có một người thích tổn thương nàng đến thế

Lê Mặc Thân không ngần ngại, “Đó là chuyện của ta, bây giờ ta hỏi người muốn nàng thân bại danh liệt hay ngược lại ?”

Hắn thẳng, bây giờ Gia Đường không thể cùng hắn đối kháng, bởi vì chẳng khác nào lấy trứng chọi đá

“Không phải trả lời gấp gáp, ta sẽ chờ đến ngày mai, từ đây đến tối người vẫn còn thời gian” Nói xong xoay người rời đi

Gia Đường ngồi trong quán cà phê, nhìn những tấm hình chói mắt trên bàn, hắn chẳng những vũ nhục Bạc Hà lại còn làm ra những chuyện đó, người này thật hèn hạ như vậy ?

Chợt nhớ tới Bạc Hà ở nhà một mình, hắn đem hình cất vào bên trong túi áo, đứng dậy chạy về nhà. Vạn nhất hắn kích thích Bạc Hà vậy thì nàng sẽ ra sao ?

Sau khi về đến nhà, thấy Bạc Hà bình yên vô sự nằm trên giường, hần mới thở dài một hơi ... Chậm rãi đi đến trước mặt nàng...

Chương 59: Kết thúc

Một buổi chiều trôi qua vô cùng bình tĩnh, Gia Đường nấu một bữa ăn cho Bạc Hà, ôn nhu gọi nàng rời giường, không nói chuyện Lê Mặc Thân đi tìm mình. Hần còn chưa suy nghĩ nên làm như thế nào, vốn là vé máy bay cũng đặt xong, chuẩn bị cùng bạc hà cùng đi thành phố X, không nghĩ tới Lê Mặc Thân sẽ ra chiêu này. Một khi hình truyền ra, chẳng những danh tiếng của Bạc Hà khó bảo toàn mà lấy thể lực của Lê Mặc Thân, truyền tới thành phố, tất cả mọi người sẽ cho rằng hần và Bạc hà cùng nhau bỏ trốn, đến lúc đó thì Bạc Hà làm sao bây giờ ? Đến lúc đó đừng nói là người chủ trì, ngay cả một công việc bình thường cũng sợ không thể làm được ...

Dĩ nhiên loại tình huống đó cũng phát sinh với hần, hần làm sao có thể tìm công việc nuôi Bạc Hà ? Hần chần chờ, muốn đem toàn bộ kế hoạch sửa đổi ...

Mà sau khi Lê MẶC Thân đi tìm Bạc Hà, nàng vẫn chần chờ không biết có nên nói cho Gia Đường nghe hay không, càng không biết có nên cho hần nhìn những tấm hình đó hay không, hoặc là Lê MẶC Thân đã đi tìm hần, hần còn không ngần ngại sao ? Còn có thể mang nàng rời đi sao ? Cho dù rời đi, chỉ cần Lê Mặc Thân dùng một chút thủ đoạn, bọn họ làm sao còn có khả năng sinh tồn ?

Hai người đều có tâm tư, trầm mặc hồi lâu, cuối cùng cũng là Bạc Hà mở miệng, nàng chậm rãi lấy tấm hình ra, đưa tới trước mặt Gia Đường, “Bất kể người quyết định ra sao, ta cũng sẽ tiếp nhận”

Gia Đường nở nụ cười bất đắc dĩ, xé nát tấm hình, “Đứa ngốc!”

“Đừng chuyển chủ đề, nếu người ghét ta , ta cũng sẽ không làm phiền người nữa”

“Người phạm sai lầm .” Gia Đường sắc mặt nghiêm nghị, vẻ mặt cứng rắn, hần mặc dù không có xác định mình rốt cuộc nên làm như thế nào, nhưng là bạc hà mới vừa nói như vậy làm hần cảm thấy không thoải mái

“A?” Bạc hà bị hành động của hần làm cho sửng sốt, nhưng ngay sau đó là ảm đạm, “Ta biết, ta cũng không muốn.” Giống như một hài tử đang phạm sai lầm vậy

“Người biết cái gì, cùng ta nói một chút?”

“Ta cùng người khác...”

Gia Đường không đợi nàng nói xong đã ngắt lời nàng. ” Ngốc nữ nhi, nghe ta nói đã người đã không biết kia ta cho người biết tốt lắm, sau này không

được rời bỏ ta, cũng không thể làm như vậy, nếu như ta nói người phải rời ta đi, người cũng không được nghe theo, hiểu chưa ?” Lúc nói lời này, hấn đã quyết định, không thể nhẫn nhịn để nàng rời đi, cho dù như vậy rất ích kỉ nhưng làm cho Bạc Hà thống khổ, hấn cũng không chịu được, đối mặt với tình cảm của mình, hấn quyết định ích kỉ một lần

Giờ khắc này Bạc Hà nở nụ cười như ánh mặt trời, nàng thật cao hứng, nàng thật thoải mái

“Ngày mai chúng ta còn đi sao?”

Gia Đường thở dài, “Đi thành phố X cùng nơi này vừa có cái gì chia ra?”

Lời này không cần giải thích bạc hà cũng rất rõ ràng, bỗng nhiên một cái ý nghĩ hợp với tình hình mà sinh, “Chúng ta đi ngày rằm thì có được hay không? Nơi đó nhất định không có người có thể tìm được.”

Gia Đường lộ ra một tia tán thưởng, ngày rằm thì đúng là một nơi khó tìm, ngay cả hấn từng đi nhiều nơi cũng không thể tìm được Bạc Hà, hơn nữa ở đó giới truyền thông vô cùng ích, chính là chỗ đó !

Hai người phối hợp với nhau nhưng Gia Đường cũng có chút đau khổ, “Nhưng như vậy lại tiếp tục làm khổ người”

“Ta đã ở đó bốn năm, không thành vấn đề hướng chi lần này có người, chỉ cần có người, nơi nào cũng đẹp”

Nhìn bộ dạng lời thề son sắt của Bạc Hà, hấn cũng thở phào nhẹ nhõm, một ngày nào đó, hấn sẽ không cho Bạc Hà chịu khổ nữa, ...

...

Trong văn phòng chủ tịch Lê Hoa, toàn bộ đồ vật rơi xuống đất, bọn họ thật không sợ, bọn họ dám lựa chọn rời đi ... Bất kể nơi nào, hấn cũng sẽ không cho bọn họ có cơ hội ẩn nấp, làm cho Bạc Hà trở lại, muốn gọi điện cho toà soạn nhưng hấn chợt nghĩ lại ... Hấn không muốn kết quả như thế, cho dù tung hình của hấn và Bạc Hà ra thì như thế nào ? Lòng nàng cũng không hướng về phía hấn, chiếm được người nàng thì thế nào ?

Hấn sa sút tinh thần thu lại điện thoại, một cái tên hiện lên trong đầu hấn — ngày rằm thì, đó là nơi hấn gặp Bạc Hà lần đầu tiên, có lẽ giờ này nàng đang ở đó “chờ” hấn. Cầm điện thoại lập tức đặt vé máy bay, hấn muốn đi ngày rằm thì tìm Bạc Hà, cho dù chân trời góc biển, cũng nhất định phải tìm được nàng. Lê MẶC Thân không biết từ lúc nào, Bạc Hà giống như một loại ma túy ăn sâu vào xương tủy hấn, bỏ không được, hấn biết nếu Bạc Hà còn ở bên cạnh Gia Đường, mãi mãi hấn cũng không có vị trí trong lòng nàng, nếu giống ba năm trước, cùng nàng ở một đêm, hấn nhất định sẽ không có kết quả này ... Quả không được nhiều như vậy, cũng không muốn suy nghĩ tiếp bất

cứ vấn đề gì, cho dù bạc hà tạm thời sẽ không thích mình, nhưng đem nàng lưu ở bên cạnh mình, mỗi ngày nhìn nàng cũng thỏa mãn ...

Hắn bất kể Lê gia cùng Tống gia là thế giao, không dùng được thủ đoạn gì, chỉ cần còn có hy vọng, hắn nhất định phải đem Bạc Hà “đoạt” về. Bây giờ Lê Mặc Thân cũng chưa nghĩ tới, căn bản Bạc Hà chưa từng thuộc về hắn, bọn họ cũng chỉ qua đêm trong một đêm, có chừng cũng chỉ là lạnh lẽo ôm nhau, ngay cả hôn cũng chỉ có hắn tự nguyện mà thôi ...

Nhưng hết lần này tới lần khác Lê Mặc Thân không chịu thấy rõ sự thật, bị mù quáng che hai mắt, căn bản không suy nghĩ tới vấn đề khác

Trạm xe lửa

Bạc hà có chút nghi hoặc nhìn Gia Đường, “Không phải nói đi ngày rắc thì, nhưng là người mua tại sao có phản phươg hướng phiếu vé?”

“Gọi người Cửu Nữ nhi cũng không sai ! Như vậy mới an toàn, người quên các người gặp nhau lần đầu tiên ở đâu sao ? Nếu như ta đoán không sai, hắn là Lê Mặc Thân sẽ đuổi tới đó, chờ một thời gian sau, hắn mới xác định chúng ta sẽ không đi, mà Lê Hoa xí nghiệp một thời gian dài không có ai quản, hắn nhất định phải trở về, theo trình độ của hắn mà nói, hắn nhất định sẽ tự tin về phán đoán của mình, nghĩ rằng chúng ta nhất định sẽ đi chỗ kia, qua lâu thì hắn cũng sẽ buông xuống ” Lúc nói lời này Gia Đường cũng không chắc chắn, nếu như Lê Mặc Thân tìm Bạc Hà giống như hắn bốn năm trước thì làm sao bây giờ ? Hắn muốn cho Bạc Hà một cuộc sống chất lượng cao để nàng mãi mãi là Bạc Hà tinh khiết

Cứ như vậy, Gia Đường mang theo bạc hà bên giải sầu, bên đường vòng, rốt cục ở một tháng sau đã tới bạc hà cuộc sống quá bốn năm địa phương : chỗ, bạc hà chuyện làm thứ nhất chính là đi tìm nàng lão hiệu trưởng cùng đồng nghiệp cũ, có nhiều người quen cũng dễ dàng hơn nhiều, tiến vào phòng làm việc đơn sơ của hiệu trưởng. Bạc Hà và Gia Đường ngây ngẩn cả người, qua vài phút, Gia Đường mới mở miệng, “Cha, mẹ, các người làm sao ở nơi này?”

Mụ mụ của Gia Đường nhanh chóng chạy tới, hung hăng vỗ hai cái trên người Gia Đường, nước mắt tí tách rơi xuống, “Người tên khốn kiếp này, nói đi là đi, nếu không phải mấy ngày hôm trước ta và cha người biết Lê Mặc Thân dùng thế lực uy hiếp các người, biết hắn đến đây, chúng ta mới đuổi theo, không nghĩ các người thật sự đến đây, đây là chỗ mà các người lẩn trốn sao ? Người là đại thiếu gia của Tống thị, người tại sao lại bướng bỉnh như

vậy ? Tại sao không chịu mở miệng với ba người ?”

“Mẹ, các người trở về đi thôi, ta nhất định phải cùng bạc hà ở chung một chỗ, xin lỗi, ta sẽ đặt vé giùm các người “

Một giọng nam trầm ấm truyền đến, ” Người muốn con dâu của ta sống ở đây sao ? Để cho cháu ta trưởng thành ở đây sao ?”

Gia Đường nghe rõ lời ba ba nói, kinh ngạc quay đầu lại , “Cha, nói như vậy các người đồng ý ta cùng bạc hà ở cùng một chỗ?”

Nhị lão gật đầu, Gia Đường bỗng nhiên thể hiện tính trẻ con ôm hai người họ, hành động chưa từng có trong mười một năm qua

Một tuần sau

Tổng thị xí nghiệp ở thành phố A truyền ra tin đại hỉ, tân nhậm chủ tịch tuần sau sẽ cử hành hôn lễ, với địa vị giờ đây của Gia Đường, không còn ai dám xen vào hản với Bạc Hà nữa

...

Động phòng

“Gia Đường...”

“Gọi lão công!”

“Lão công, người ưu tú như vậy, tại sao phải yêu ta ?”

“Bởi vì người ngốc!”

“Nha...” Bạc hà không mở miệng nữa, ngốc thì ngốc, làm đứa ngốc cả đời cũng có sao đâu

“Thật đúng là ngốc!”

“Người ...” Nàng đâm nhẹ vào ngực Gia Đường, “Lão công! Người nói ban đầu tại sao người rồi cùng ta phân ra cùng sở trung học đệ nhị cấp đâu? Thành tích của người hản là bị chi nhánh đến một trung mới đúng.” Cái vấn đề này nàng suy nghĩ mười một năm cũng không có nghĩ mười một năm cũng không có nghĩ thông suốt.

“Bởi vì nơi đó có người.”

Một câu làm cho vấn đề kế tiếp nàng cũng không hỏi nữa, nàng biết, đáp án cũng giống như vậy ...

“Người muốn biết ngày đó Lê Mặc Thân đem ta thế nào sao?”

Gia Đường khê giạt mình, giơ tay lên gõ nhẹ đầu nàng, “Không muốn, nói người ngốc người không thừa nhận! Hôm nay là ngày mấy? Bây giờ đây là nơi nào?”

“Cũng là như vậy nên ta mới muốn người hơn”

“Thật ra thì bất kể hản như thế nào, cũng sẽ không thay đổi cái gì, người vĩnh viễn là nữ nhân duy nhất của ta”

“Thật ra hẳn cũng chỉ có như vậy, không có bước kế tiếp. Tất cả là tại người, nếu không phải người tạo trên cổ ta ... Hẳn làm sao vừa thấy đã nổi điên ? Cũng may hẳn chưa mất lí trí

Một cổ vui sướng dâng lên trong lòng Gia Đường, chưa bao giờ hẳn hết yêu Bạc Hà, nhưng là cũng không có nghĩa là trong lòng thật không khó quá, hôm nay nghe được bạc hà nói như vậy, hết thấy tất cả cũng đã thoải mái, tuy nói bất kể như thế nào hẳn đều có thể không cần, nhưng đáp án này cũng làm cho hẳn thật thoải mái, Bạc Hà vẫn là của một mình hẳn, một mình hẳn a ...

“Còn có...” Bạc hà dừng lại một chút, “Ta thật giống như... Có.”

Vừa dứt lại, Gia Đường đã ôm Bạc Hà lăn vài vòng trên giường, hẳn rất hạnh phúc, cùng kết tinh tình yêu của bọn họ, cả đời đều hạnh phúc ...

Chương 60: Phiên ngoại Lê Mặc Thân

Rốt cục, ta đã hoàn toàn mất đi Bạc Hà, đối thủ lại là Gia Đường, cả đời ta đều không rõ, tại sao cái gì ta cũng bại bởi hẳn, rõ ràng chúng ta là bạn bè tốt, nhưng tại sao những nữ nhân ta thích đều nhất mực đi theo hẳn ? Ta không cam lòng, không cam lòng...

Đối với bạc hà, thật sự không phải vì ta nhất thời tức giận Gia Đường, mà là khi lần đầu tiên gặp nàng, cuộc đời ta đã rẽ sang một hướng khác, trên người cái nào cũng hấp dẫn lấy ta, tác động làm ta phải suy nghĩ đến nàng, ta không hiểu, tại sao vì nàng, ta có thể trở nên không từ chút thủ đoạn nào, thậm chí dùng hết những phương pháp ti tiện, đáng khinh, nhưng này thì sao ? Ta vẫn không có được nàng .

Ngày đó, khi mang nàng về nhà, nhìn thấy dấu vết ở cổ nàng, ta thừa nhận, quả thật làm cho ta mất đi lý trí, ta không thể nghĩ đến nữ nhân ta thích ngày nào cũng ngủ chung với nam nhân khác, hoan ái cùng người khác, nhất là Gia Đường... Cho nên ta liều lĩnh muốn chiếm lấy nàng, được rồi, ta thừa nhận, hình đúng là ta chuẩn bị trước, khác hẳn tấm hình của Gia Đường và Đái Tình kia, đó chỉ là Đái Tình vô ý quên tắt camera trong phòng, mà ta, là thật có ý đồ để bọn họ chia tay. Nhưng ta cũng không muốn đối với Bạc Hà như thế, lúc đầu không muốn, cũng không định hành động thô lỗ như vậy, ta chỉ muốn hôn mà thôi ...

Cũng may, nước mắt của Bạc Hà làm ta thức tỉnh kịp thời, nếu ở cùng ta làm nàng đau khổ như vậy, thậm chí chỉ vì một hành động của ta mà sinh ra bóng ma cho nàng, cả đời này ta cũng sẽ không tha thứ cho mình, rất may mắn, ta không hề làm gì nàng, lấy tính cách của nàng, nhất định sẽ nghĩ không ra, cho dù rời đi Gia Đường, cũng vẫn hận ta... Buồn cười, bây giờ nói những thứ này thì còn ý nghĩa gì chứ?

Một tháng này, làm ta thông suốt nhiều chuyện hơn, có lẽ tình cảm thật sự không thể cưỡng cầu, tại sao ta cứ nhất quyết gây ra đau khổ cho cả ba người? Tuy là nói như thế nhưng ta thật thấy khó quá, từ lúc chào đời tới nay, lần đầu tiên ta biết tư vị thất tình là cái gì ... Lúc này ta mới rõ, mất đi tình yêu chưa hẳn là đau khổ, có lẽ chưa bao giờ nhận được mới là làm người ta đau triệt đến nội tâm ...

Không sao cả, mọi chuyện đều đã qua, hôm nay nàng thành công mặc áo cưới, hưởng thụ ngày đẹp nhất của nữ nhân trong cuộc đời, thật là đẹp... Chỉ tiếc là người làm cho nàng xinh đẹp như thế, không phải Lê Mặc Thân. Ta không biết trong tương lai, có thể xuất hiện một nữ nhân làm ta động tâm đến thế không, có lẽ trong cuộc đời này, chỉ có cuộc tình này là khắc cốt ghi tâm... Không sao cả, hết thấy thật cũng không sao cả, tình yêu của của ta đã dần dần đi xa như âm nhạc trong lễ cưới của bọn họ, hôm nay, chỉ mong nàng vĩnh viễn hạnh phúc, cho dù có ngày nào đó, ta se quên mặt bóng dáng nàng, nhưng vĩnh viễn cũng không quên được cảm giác từng có với nàng, có lẽ, Gia đường bên cạnh nàng sẽ làm nàng hạnh phúc hơn ta ...